گاله كي موط لاء ليار له آهيان له مهالما كو اولاد لايتي سگهن تا . چگر لعوبل لا بكار ۽ جلاهن لعوبد كولي پڙهيائين له وٺي كايائين ۽ چيائين، "اڙي ڀائي! هي به كو منتر آهي، سنتان له لا لايت بني نصيب بر لكيل هو، لعوبد بر كي كونهي، هي له رڳو پاكند آهي." لعين لي هو انهيء مهالما وحد وبو ۽ چيائينس له هي تعوبد له آهيءَي كوله، هن بر له لكيل آهي "لا بكان قليان" لغين لي مهالما چيسس ۽ چگو ڀائي! بديكان قليان الله نه قليان،" بس توري عوصي بر سيديكاري وليس.

اج مون هے اودو اخبار بر پڑھیو.

١٠ برمانما ڀڳتيء سان خوش آٿي ٿو پر جـو جوانيء ۽ بالهلئ
 بر ڀڳتي ڪري ٿو ان سان وڌ اڪ خوش ٺئي ٿو.

٢٠ پرمانما نوڙ دس ۽ نمر تا سان خوش ٿئي ٿو پر جيڪو ڏن دولت ۽ عهدي هوندي نمر تا رکي ٿو تنهن سان وڌ اڪ خوش ٿئي ٿو.

٣. پرمالما دان سان خوش آئي او پر جيڪو غريبيءَ ۾ دان ڪري او تنهن سان وڌيڪ خوش اٿي او.

ع. پر مانما لالچيء سان ناراض ٿئي ٿو پر جيڪو امير ٿي ڪري به لالچي ٿئي ٿو ندين سان وڌ اڪ ناراض ٿئي ٿو.

ه. پر مانما باپيءَ سان ناراض ٿئي ٿو پر جيڪو بدابي ۾ پاپ ڪري ٿو تنهن سان وڏيڪ ناراض ٿئي ٿو.

١٧ آڪٽو بر

اڄ راء صاحب هرنارائط جن ٣ بجي منجهدد جو چولو ڇڏ يو. هو لڳائار ٢٦ مهما بيمار رهيا. کين دل جي تڪليف هٿي. پر آخري ١٢ ڏينهن ۾ پيشاب جي اچط ۾ به تڪليف ئيندي هٿن. ڪن اظڄاط ماڻهن جي من ۾ شايد اها شنڪا پيدا ٿئي لہ جنهن ماڻهوء ٢٠ سال پريم سان ساڌ سنگت جي

ر در سي جل ڪر الي اب ڪيرن السي ڀيل لکالي." لطيفر - عصاري ماني ڪنهن بيکڏاري ماڏوء وي وائي ورق الكي، " مهالما صان للهنط إور د بابان، ال مهالما وورا ائي مائي! ستو جي برن کي 'ورن' چير آعي " ليون ائي مائي! ستو جي برن کي 'ورن' مادي مادي مادي و المادي الم اني د ارهان جوزًا ، پالها وبعدا امان کسي السي عامر وحط اے شام جو ستکاری سیسک شندی او مااو لا موالما سب ڙ ٻندو . جر بلر ڪن انا ۽ علن جي هر ڪاراد ۾ ديا سمائل عرادي آهي ع ا الكاتوبر ال حال ل علي شخص كي اولاد الم أيسدو هر ع عليه ال پالیا کی عرض کیالی میانیا کہ بیپنچی دیا درشی مان کر کیدا آهن از کور کور بیالر باغران طور رکندا آمن سر مهالها جبس له بالي تعربد اليثي، الهيء كي ورَّها أي بيندي زال کي ڏي ا کويءَ ۾ پائي علي الهيءَ رات بهادان ڪشتي اچي او بار ميالما ڪاعل لي لکمرو "ميم پني، ديڪان اليان." الهيء مانورة العراك الإهمار كارا ۽ اهر واهائي زال ك

يال اله دُلالين. الهجيء كان اده عن كني كيليتي الا ا حديم وقيم كان إوء جدّهن جهالما الآن هليو وإسو هـ حديم وقيم كان إوء جدّهن والما مر دُالدو اعتقادَ جوي واس.

د گورو د ڪنهنجو کائيندو آهي ۽ ا، پيربندو آهي، التيء کري اها شيوا من مت ۾ داخل آهي، جيڪڏهن نظي گررو سننگيء جي دل رکڻ واطي اهڙي شيوا نبول بي ڪري لڏهن به سريشت شيوا اهائي آهي جا گوروء کي وڻي،

راء صاحب هر نارائط جن سخت بيمار آهن. حضرر جن اح هندكي ٢-٣ د نعا د سط ويا ۽ سندن ويجهن عزازن كي ناكيد كيائون له راء صاحب جو د يان مره ۽ ممتا جي كالهين ۾ له چكيو. ائين له نئي جو هيدي شيوا كانپرء به المعت سمي

هنجي آلر ڪلياط ۾ ڪر رگهن بري.

اچ هڪڙو خط گرمکيء ۾ مغلبور جي ڀرسان ڪنڊن ڳون مان آبو جنهن ۾ لکيل هو له ستسنگين جي هڪڙي ڇرڪري کي دل جي بيماري هئي، حضرر جن کي عرض ڪيائون لسهن صلاح ڏنن له داڪٽر جر علاج ڪربو، علاج ڪرط سان اها بيماري له لهي وبئي، ٻر وري گلر بيد ٿي وبس، جڏهن ڏيري دوشن لاء آبا ۽ عرض ڪيائون له ستگرون وري صلاح ڏنن له داڪٽر جر علاج ڪرابو، الهيء بيماريء ۾ فائدو ليو ڏن له داڪٽر جر علاج ڪرابو، الهيء بيماريء ۾ فائدو ليو له وري هسٽيريا ٿي پيس، عاظهن چيو له ڀوس جو اثر ائس

۽ ڪنهن ڀرڻن ڪڍڻ واري کي وٺي اچر. هڏهن ڇرڪري کي سندس مرضيء خلاف جهواڻ ااء چير واد الم حضرر عن ڇرڪري کي درشن ڏيئي چير له جهواڻ جي ڪا ضرورس ڪانهي. داڪٽر جر عملاج ڪرار ۽ جڏهن اٺين ڪيائون الم چرڪرو ليڪ لي واد. جڏهن وات جر حضور جن واء صاعب وت واا الم حڪم

ڪيا آون له سار بچن مان هي به شبد:

" دام ايدي چار بائي برائي داش ڪيون رهنا."

۹ آڪٽويو

روانا ٿيا ۽ رات جو اتي پهتا. ١٠ أكتوبر راء صاعب جي حالت ڪائي ٺاڙڪ آهي. هنگي پيشاب ۽ دل جي لڪليف آهي. حضور جن فرماير لا راء صاحب جي جند چنمالوں جي سنيت ڪرمن کي صاف ڪري يوء هنگي ولبي وچ^طو آهي ۽ اهي ڪرم اچي محتر لبڻ لسي بيٺا آهن. طاهري له راء صاحب كي اكليف آهي ير در اصل، ستكورن

ڪلھ. راء صاحب هر لارائڻ جن جي باري ۾ ٽار آئي ٿه هو بيهرش آهن. انهيء ڪري حضور جن اح صبرح جر ڏبري اله

هي مٿس وڏي مهر آهي. شمس الروز الهنيء بأرى بر مثال ذيكي يدهدت داوان (بستڪ) ۾ لکير آهي لہ ماڻهو غالبچي کي اڪل السهسيء لاء

علمدا آعن لر الجي سپ متي ۽ در اڪري رجي. شام جسو ٦ بجي ستسنگ ليو جنهن بر سار بچن مان، "هنسني ڪيون پيري او پالي،

ماگر چىر پرا گهمت پيتر، پېږو سوونت تاني." ۽ " هنستی چالو دود اوړ پسالس*ی،*"

۾ شبد کنيا ويا . سنگورڻ فرمايو لر هن دايا جون لذاون

۽ وشيہ وڪاوِ يا^طي آهن ۽ شبد جو وس کيو آهي. هسدي يعني گور مک آلماً هن دنيا جي لدان کي ڇڏي ۽ پنهنجي الدَّر بن کي روڪي، السدر وجي نام روپي کبر بيئي ٿي.

ائتي حنگروڻ فرماار اسہ حيڪا شيرا سنگرووء کي منظور

هيچي ستسنگيء کي اها ڪرڻ گهرجي ڇاڪاڻ له پنهنجي مرضيء مطالق ڪبل شبوآ سان ستگرو و خوش نه ليندو. ڪي ستسنگتي

گوروء له ڪهڙو ۽ ڪي مٺاڻي وغيره نٿلي ابندا آهن بر ڇاڪِاؤ.

يوڳ پوري ٿيڻ کان پاوء ارداس پاڙهي ويٽي پر انهيءَ ۾ "سڀ سکن ڪو حڪر هئم گورو مانيو گرنست" ۽ "گورو گرنٿ ڪو مانيو پرگهت گوران ڪي ديھ جا ڪا هردا شڌ هستہ کوج شبد مسين لي."

اهو شبد جو حصو نه پڙهيو واو ڇاڪاظ نه نه اعو گورو گونت صاحب ۾ لکيل آهي ۽ نه ان جو ذڪر دسر گونت ۾ ٿيل آهي، جي ائين مڇيو به وڃي له گورو گونت صاحب گورو آهي له گوروء جو حڪم مچط سک جو فرض آهي، گورو گونت صاحب جي پتري پتري ۾ شبد ايياس جي تاڪيد ڪيل آهي، انهيءَ ڪري سک کي جڳائي له انهيء شبد ايباس جو طريقو ۽ جڳتي سکي انجي ڪماڻي ڪري، گرنت صاحب ۾ صاف لفظن ۾ اُپديش ٿيل آهي له صوف پات ڪري سان مڪتي نه ٿيندي جهڙوڪ:

" بڙهيئي جيتي آرجا پڙهيئي جيتي ساس،

نانڪ ليکي اڪ گل هور هومي جکن جاک."

يوڳ كان بوء حضور جن باهر لفر الم لاء ناحتا ۽ گفتگو كندي فرمايائون له مان برمالما جو شكر كيانتو جو منهنجو اولاد نيك ۽ لائتى آهي ۽ سيبتي پنهنجي پيرن لي اينل آهن. پنهنجو گذر بسر كندي ساڌ سنگت جي اب شيوا كن آل. منجهن كي اب ابر ابون عادلون كونهن جيتن عام طور زميندارن جي بارن ۾ ڏسط ۾ ايند ابون آهي، جيكو ساڌو پنهنجي روزي كمائي لوكن كي نيك هدايت كريتو سوئي اصلي ساڌو آهي، ڇاڪاط له بين كان وٺي كائط سان ڀڳتي قلدائك نتي اهڙو ساڌو جنهنجي اب گهر رهيتر الي كيس گهر وارن جي مرضيء مطابق رهڻو بوي ٿو پر جيكر پاط كمائي وارن جي مرضيء مطابق رهڻو بوي ٿو پر جيكر پاط كمائي تو سو آزاد وهي ٿو.

خور جن) کان ب اجازت ونه. اها ڳاله حضور جن لئي چي، جراي ڇڏو کان اب جار ڏينهن اڳ ۾ حضرر جي کسي ي جيائي له ارهين من کي وهل کان جو آ روڪير اراض ئي چيائين له ارهين من کي وهل کان جو آ روڪيز اعر حضرو جن هنجي واجهر وهي کس ادارس داي اسم ان وقيم في سلاس سردس الله و لكي وائي. ١٨ ڪاڪ لڳاڻاو الدر رهي، سلاس جراي جرب ۾ سمائحي ولاي-رڏي پاڳران استري هئي جو پههنجي پديءَ جي هڏن ۾ دري جهڙي برار اسان لي، مالڪ جي برابر ۽ بيار ۾ جرار دري جهڙي برار اسان لي، مالڪ جي برابر ۽ بيار ۾ جرار مِذَ يَالَمِن، سَتَسَلَّكَ كَانِ يَوْءَ سَجِي سَكُمُ لَاءَ حَصْرُو جَسِ جَسِي صاحرالان کاڏي جو عمدو پرسد ڪيو. حصدر إور ۾ حصور ماناجي جو پيدارو v آڪٽوبر ليندو. الهيء حري حدر جن م ناويع هستان روانا لي ه ناويح الي بهتا. مرکي، امروزارر، جلندر ۽ اص شهري مان مهمان ڪالي » 51 کو بو مداد ۾ هتي آبل آهن. حضور جن سيني مهماني هــر سواگــ ڪور ۱۲ انجي مهمالن کي کاڏو کارالي برء سنگس ۽ غراس عرب کی کارآدر وار. شام صو ہ نجی سینک ایر منهن حضروجي ارماار له روحالي لرايء بناً رضا کي رضي و ه لكبر آعي لاڪ المحون آهي. عربمي دي ۽ سڪت اهواي مالڪ هو شڪر ڪري سگهندو جنهن ووهالي اثر ماصل کے موالدی، آخر بر عضور جن فرمایو لہ منظ اها هدايت آهي لـ هر ڪر بيهجي پيهيجي ڏرم ۾ ل سرمه شيد جو آلياس ڪري. درم بدلخ سان برمانما العو بلڪ کوروء جي مدد ۽ سرت شيد جي ايراس در بهي الي و ميلاب موكن آهي.

آهي. الهيء ڪري پريوء جي ڀڳتيءَ طرف لڳيٽي لــــــو)۽ سمرن وقت به ڪئين قسمن جا قرنا پيدا ڪري ٿو. هر موت کان پوءِ جيو کي ڌرمواءِ وٺ پيش ڪيو وڃي اَو جو هن کئي ورء بيء جرط مر اعلاء عدي. مطلب الم اول نمجر بدمعاش وانگر هن کي هميشه، هٽڪڙي لڳيٰ رهي ٿي، جڏهن ڪا آلما سنگور كان الديش ولحي كمآلي كوي ملين مندان بر وجي ٿي له هن کي ڏسي دياوي ديواائون وشڪ ڪن ٿا د جيڪر اسين بر منش ديھ ۾ هجرن ها اے ڪمائي ڪوي (نهن وانگر ميني وغون ها. ڇاڪاط له ديري ديوانائون صرف پدهنجي شب ڪرمن عور قل عالمي رهيا آهن ۽ هدن جو ڏيان يص بندگيء ۾ نه صرف عيش عشر سه ۾ آهي. پر اسيس العرًّا عجم على واوا آهمون جو انهى ديوي ديوان كي يما پوچيون. آخر ۾ حضور جن نرمايو لہ جڏهن باباجي مهاراج جين اعر نيصلو ڪيو له کانٽن پوء مون کي ڪر ڪر او آهي له هن ١٨٩٨-١٨٩٩ ۾ مون کي حڪم ڏنائون ته هاڻي تعهنجي لأء گرهستي جيرن نہ آهي. پوء باباجن ماناجن (حضرر جن جي در مهتني) كي كهرائي پڇير له لمهنجر كؤرو خيال آهي-جنهن لي هن جواب ڏنو له نوهانجو حڪم ست وچن ڪري مچيندس. منهنجو بر انهيء طرف عيال ڪونهي. انهيء ڳاله. کي ها-۴1 سال ٿيا پر هن ڪڏهن به مرن کي پيني ڀاو سان نر ڏنو ۽ نڪو مون ڏانهس استري ڀاو ر^{کيو}. سڄي عمر گوروء جي حڪم کي نباهيائين ۽ گذرال اِس سالن كان سدس هي دنيا مان وهي جي خواهش هيي. در اصل اهي ٢ سال مون ئي کيس روڪي رکيو هو لہ ڀلني

در اصل اهي ٢ سال مون دي ديس روسي رسي و ير بر باباجي پيهنجي پوٽن جي شادي ڏسي وڃي. اندو ۾ جڏهن باباجي مهاراج جن کي عرض ڪندي هئي آ. هاڻي وٺي هلو آ. باباجن مهاراج جن کي عرض ڪندي هئي آ. هاڻي وٺي هلو آ. باباجن جواب ڏيندا هئا آ. اسان کي ڪو اعتراض ڪوٺهي پر بابوجن جواب ڏيندا هئا آ. اسان کي ڪو اعتراض ڪوٺهي پر بابوجن

و هو جوسة ألوى في پهرادي الور سان دو سر سان ل جوز جي ارزي اوري سيال لي وهي آهي. ل جوز جي ارزي اوري مفرر دی برم بدایر د هے دندی هر بابا غرب داس دی و ما د ما الله ما الله الله و ما و الله على أهدى لم بها غراب داس عسى العرق بان أي ارمالاه رن ي در هياد چکي در هياد چکي الهياد در ير هياد چکي هرس ۽ الهي کي ڏيان سان نس هاچيو هور ير هياد چکي مرح د لو الرب يوء بادوام بهاوياهل (سندس يماص شورد) طرح د لو الرب يوء بادوام کی چائوں کر بعدا هدی جر سیست در بیر هلندو او اصلی کی چائوں کر بعدا هدی جر د در دار باس بر هلدي درایالوسی بر روز شار جدر ایا دور دار باس بر هلدي درایالوسی بر روز شار جدر ایا رد المرابع ال روي المحال الما المور على المحال المور المحال المور المحال المور على المحال المورد المراد المورد ال اع صوح عو ٧ سي حضور عن دلها توسية مان دوالا ليا و شار جو د اري بهنا. سيكس شاي اچي وهي آهي عاشار ۲۸ سهیتمبر ي حو ر ي الهراد ع ماهواري سيست بني الهراد ماهواري سيست بني الهراد ع ماهواري سيست بني الهراد ماهواري سيست بني المواد ماهواري سيست المواد ماهواري سيست المواد ماهواري سيست المواد ماهواري سيست المواد م اڪٽربر ئي آهن. صدي و و و الله من و الرو و الدا و ردي المجاوي النها اي درجي جي واراي سان ساوڪ المجا ولا جي النها اي درجي هن حضورا عن ووردار مصن بروست ي ماياوي هن حضورا عن ووردار اللي عرب ماياوي عرب من اعرود لدنيا بم المسكد الله كد. عِلْدي جو من اهڙو لا دنيا ۾ قاسي ويو استي جو ڪي ۽ لاين جو من مان آء وشير وڪارس، موه منا ۽ دادوي للان کي ڇڏي ا حدد جه بان کار طاسان جو من مادن

ڊلهائوسيءَ جو دؤرو، ماتا ڪشن ڪور جو ڀـوڳـــ ۽ راء صاحـب هـرنـارائـط جـن جـو چولو ڇڏڻ ٢٣ سيپٽمبر ١٩٤٢

صبرح جر حضور جن لالهانوسيء لاء روانا تيا ۽ اٽڪل ١٢ بجي الي بهنا. هتي ڪائي ٿـڌ آهي. رات جو ڳاله ٻوله: ڪندي حضور جن فرماهو لہ بابا جي مهاراج جس جني جولي جرت سمانجط كان يوء به پاط كاني عرصي دائين نام دان نه ڏ نائرن . هڪ د نعي حضور جن آگري چاچاجي مهاراج جين وَمِنْ وَيَا ءِ أَلِي لَيْ چَارِ هَفِينَا لَكِمَانَارِ الْهِيْءِ لِيَ كَالُهِ. لَي يَصْمَ تيدو رهير. چاچا جن بار بار حضور جن آبي زور آبي ڀر او لم لامر ڏيرو. پير حضور جن ائين چرندي انڪار ٿي ڪيو لي مون کان اهو بوجو کنيو نٿو ٿئي. نوهين بئي ڪنهن ساڌوء كي ان كم لاء موكليو. تدهن لي چاچا جن مهاراج جن كان پچيو له لوهين مون کي ڪهڙي ڀاونا سان ٿا ڏسر؟ حضور جن جراب ڏنو نہ مان ترهان کي حضور سوامي جي مهاراج جن جو ندو ياء تو سمجهان ۽ ڇاڪاط جو باباجي مهاراج جن ۽ توهان جو هڪ اِٿي ۾ گهرو پر ام هـو انهيءَ ڪري توهان کـي بابا جي مهاراج جن جر روپ ڪري سمجهان ٿر. انهيءَ اـي چاچاجي مهاراج جن فرمايو له پوء اوهان کي اسان جو چرط مجطو ئي پوندو ۽ هاڻي نام ڏيڻ شروع ڪيو. حضور جن پوء اسان كي چيو ته نام د يط كان پوء به سندن من تسي تيستائين بار

۾ سمايل ديا هنجي واسطي ئي هوندي آهي پر جي پنهنجي ديا مان اين كي حصر دني له سندس مرضي. "باره ماه " جي شبدس مان پهرين بن ۾ يعني آکاڙ ۽ سانوط ۾ دنيا جي ماظهن جي حالت بيان ڪئي ويئي آهي. جڏهن بالڪ ماءُ جي گرب ۾ هوندو آهي ته هنکي جدهن جدهن جسي خبر هوندي آهي. ان رقع هو پر مالما کي پڪاري چوندو آهي تہ جي مونکي هن نرڪ مان باهر ڪڍندين تہ مان سواس سواس ۾ تعهدجو نام جپيندس، بر جيئن ئي مانا جي گرب مان اڪتر ا۔ مایا جي برہاو ڪري سپ ڪجھہ وسري وبس ۽ دکس اچي چندي طرفن گهيراس، ڪڏهن بيک ڪڏهن بياس ۽ ڪڏهن بيماري، ڳالهاڻي سگهي ڪوني ماءُ پيءُ حيران، بيماري هڪ، دوا بي ، سور ڪن ۾ له ڏيمس ٿا جلاب ، مطلب له دکہ ۾ دکہ. وري جڏهن ٿورو وڏو ٿٿي ٿو لہ هبي چاهبي ٿو ته سجو ڏينهن لينک ٽها ڏيان پر مائت چاهين ٿا ته پڙهي. جوانيء ۾ ڪام هنکي حيران ٿو ڪري. شادي ٿي، ڄاوس ٻار ل[َ]. روزگار جي پر اشائي . جي پررب جنم جي شڀ ڪر من جي ڪاري ڏن ڪمايائين نہ واہ نہ نہ ڪتي وانگر بيسي خاطر در در لوڪرون کاڻيندو . گهر جي خرچ سان بهچي ^{بي}ر سگهي ۽ جيءَن ڪٽنب وڃي وڏو ٿيندُو ٽيءَن خرچ بہ وڃي وڏندو. ڪڏهن ڇرڪرڻ جي اڙهائيءَ جو نڪر آ. ڪڏهن ڇوڪرين جي شاديء جر نڪر. اٺين ڪندي ٻدايو اچي و يو. مطلب آ. دنيا جي پر پنهن ۾ قاسي ڪڏهن پر مالما جي ڀڳتي ڪانه ڪيائين ۽ نتيجر اهر ٿيو جو انت ويلي جمدوت پڪڙي ويس. ها جي جيو کي حتکررو نام دان بنڪشي ۽ هو هنجي جي ٿرري گهڻي ڪماڻي ڪري 1 الت سمي جيڪر سنيال تعيس بادون (بدي) جي مهدي ۾ سوامي جن در ما يو آهي تر دنيا جي جيون کي آن قسمن جا دکر لڳل آهن.

د له عر عامل له مضرو من التي عامور له الهي والمس ي ين كان الكر أول عو وره سالي بودن كان الكر أول عو وره سالي بودن " عدر سرا الله الرداس كا، ایمارے سا دور صدہ لے يّ آهي: بری رهر سیدان سندن باس له إروسي ڪرلي ميترايك طاهري طرر اسر اها كاله عجيب السي الكي اد مند مالها نا جاهوں کس سدن شدن کی موس وقس کا مو معلم المعلم ر لاسي. حضور من بديدي ماصرالدن کي مانا جي جو جولي مِلْ فِي يَادِهِ مَادِون حَدِون بَر هَمُن عَي الْبَصَلَ عَانِ الْمِدِ لَـي عام مر سال عدر وارد و الرابع سدس الل علا عط ولا ع سدن للذي صاحبوالدي سودار هوريستگير بدونجاي معن سان الهن كي بياس لديء ۾ ارواء. ڪور علم سک ۾ ڪيون -رال بھر د بائد ڪياي ۽ آهي؟ سنگورن فرمايو د اڳئين جمر ۾ ڪيل چکا ۽ بوا ڪ د المالية المالية المالية المالي المالي المالي المالية المالية المالية المالية المالية المالية المالية المالية کي بداي ڪهي لي. علد کان سار بھن مان "بارہ ماہ عبد محا الما سمئيمين عالما شروع چور واد آهي. ڪهن خص حدور جس کان ج ک کی گری کی کرد حضور می کانل کھی حص الکی کی کی کانل کھی چاسال از برغاد جمهنکی ای کانل کھی چاسال الله المول حس اللي

سمر س پاڪو ٿي وڃي ا. هلندڙ گاڏيءَ کي بيهاري سگهجي ٿو. سنسنگي جي و بچار ڪري آم فلائي کي نام هلي وڃي ٿر انهيءَ ۾ ڪو هرج ڪونهي. اهڙي حالت ۾ هن کي پر آم پيار سان سمجهاڻجي ۽ جي هن جي دل ڪري آ. هن کي نام وٺي ڏجي، جي ڪنهن کي زبر دستي نام ڏيار و آم هن جا ڪرم پالڻ آمي کي زبر دستي نام ڏيار و آم هن جا اها پرار ٿنا ڪري ٿو تم فلائي شخص کي نام هلي پر: جي انهيءَ ماڻهوءَ جا ڪرم اهڙا آهن جو مالڪ ان کي نام ڏيلو انهيءَ ماڻهوءَ جا ڪرم اهڙا آهن جو مالڪ ان کي نام ڏيلو فلو و خراب ڪم ناهي. تنهنجي گهر وارا انهيءَ طرف لڳن يا نه پر تون پنهنجو ڀڄن ڪنهن به حالت ۾ نه ڇڏج چاهي کئي سڄي زندگيءَ ۾ پڙد و نه کلي، سمرن ئي خاص ساڌن چاهي ۽ سمرن جي ذريعي ئي ساڌ ڪ اندر وڃي سگهي ٿو.

اٽڪل ١٥ ڏينهن جي بيماريءَ بعد اڄ شام جو ڄا بجي حضور ماڻا (ماڻا ڪشن ڪور) چولو ڇڏيو ۽ ست لوڪ سڌاري، جڏهن مون ٥ سيپٽمبر لي سندن آخريس درشن ڪيو لي الهتري قدر ڪورور ٿي ويئي هئي جو ماڻهن کي سڃاڻي نئي سگهي، انهيءَ کان پوء ڪڇ ڏينهن سندس ڳالهائط بند هو. ٥ سيپٽمبر حضور جن هنکي اندر درشن ڏنو ۽ گذريل سڃا ڏينهن کان هوءَ حضور جن کي اهوئي عرض ڪري رهي هئي ليم مونکي هاڻي هي دنيا مان وٺي هلو. ٥ ٽاريخ حضور جن کيس چيو تر چگر هاڻي پنهنجو ڏيان الدر رکه بس انهيءَ کانپوءِ سندس ورئي اندر ئي رهي، سياء جي سرل ۽ سندي ۽ سدائين پيئي مشڪندي هئي، سياءِ جي سرل ۽ سادي ۽ سدائين پيئي مشڪندي هئي، سيني سيسنگين سندس چولو ڇڏڻ انهيءَ ڪري، سيني سيسنگين سندس چولو ڇڏڻ اي سيني کي گهرو شوڪ ٿيو.

يسمون ڪري الم ووجائي ديسن ۾ وڃڻ جا اڏڪاري ساجي المهدي له في الماني المان يجن خوري ۾ ايو لکي حضور جي جراب لکابر د وي اس ا اول د اول ما كولميتي سوس آهن. بهر ادن ا با اجن مان وس د اول ما كولميتي ر وهي ۽ جدي وهي الم والي واليس پيهيجي مر ڪار دهي ۽ جدي وهي الم والي المي المحدد من مان واعدو حرو كمي الرابا م علاح بدن مرد المرد ا ي رسر سي ان ن م هڪدر هنائي چڏهي. اهڙي طرح مي ڪري از الهيءَ کي هڪدر م كي الدر الحالم مي همر يدي وبندي ؛ ملاهن من ر الماد و الحمي الماد الماد الماد و الماد ن کی سیجالیی اس برالد تبدیل سامی کری سکیدی دن ان يو اوس ليبدو. من کي چٽجي اسم مهمي چنڪي ايوار آهي سر اوس ليبدو. من کي چٽجي اسم مهمي عرفش عالم مي عبد الله الله على الله عل بای خو از بھی می رفت ان جي ماليا لہ قبر بھی مار باي خو از بھی مي رفت ان جي ماليا لہ قبر بھی مار اللود د ا کا کا ۱۶ کا کا کا کا د ماندو د ایسو ، اکرو رن و کالسواء هر وقعه سمون کي سکھي گو. جڏهن فوص مي د سورن ڪچي ۽ راس جر سورن ڪندي ڪندي سه بيوي او جدهن صوح جدر جاي ابيدي ليد الدن وحد عبر لـ حل الرّن مان البيا أهيرن دنيا بر محلّه من المانجر دشمن أهي أمن أهي سب كرنت الألمان عايد من كد ومن حرظ واسلى آعن سر كهبراء لد آ

واو. مسائل بر هڪڙي پاسي وڙدا پئي سڙيا له ٻئي پاسي ڪي ايکداري ساڌو بمهنجي روٽي الهن جي ڏڻ بر لڳا پيا هئا له ڪي گهررڙيا بمهنجي وڪري بر مسس هئا. اهي واڻو ۽ وڙدن جيڪي، مسائل جي يرسان رهن ٿا ٽن لاء روج راڙو ۽ وڙدن جر جان ڪابر اهورس لار رکي. "دليا آهي درلگي بابا."

7 سيپٽمبر ۱۹۴۲

اج شام جو جيڪو دوون الم نتون والط الهيو آهي الي سسنگ ڪري الجر مهروب ڪيوويو ۽ پرساد ۾ وراهيو ويو.

حضرر عن ، "گرور عدد باگروسور

"كدور چون كرهد، مسري أأدي الاديات ميري الدي الاديات ميري سولي دياتي جكالي ."

شبد جي وياكيا كندي ستكورن فرمايو له كوروء جا چرط كهر بر اچرط جو مطلب آهي له جدّهن شش ايباس كري تارا سبح ۽ چندرما جي مندان كي طقه كري أو له هنجي الدو سنگوروء جا نوري چرن پرگهت آين آنا ۽ سندس ستل قسمت جاكي آيي. جدّهن سنگورو پنهنجي شيوكن كي اوچن روحاني مندان بر ولي وجي آو له لريا بده برهم ۽ پار برهم جا هنس (آنمائون) لچي آين آنا له جن كي ستگورو مليو آهي سي مايي وينا وين ۽ اسين هني الي ويا آهيون، اهدي هنس صرف پيهنجي پنهنجي مندل جدي سونهن ۽ سوييا واسطي آهدن ۽ پنهنجي پنهنجي مندل جدي سونهن ۽ سوييا واسطي آهدن ۽

عل ور أور؟ هن جراب دار أد. مون أوهان أس يالون ل ترعان له گهنگی آی امران حدون دو " در " ريان دن المعان عي المعان عي المان رب مي مالت ۾ هن پيهنجي قالي ١٥٥٠ کان وصيعت پرشيءَ جني مالت ۾ هن پيهنجي د او چاهو د مان هن کي سبني بر وهي چران عرائي، هي اون چاهون د مان هن کي سبني بر وهي چران ي يارن جراب دي المهن لدي ورن جراب دي يارن جراب دي يارن كي پيهنجر عصر دي المهن لدي ورن جراب دي يارن كي پيهنجر عصر آهي مراکي احيء ڪمهن جيز جي خرور س ناهي ۽ پره مرن عرض خبر له من ١ عيدي خدرن ۽ ڪوروران آهن سي رس سر مراه مراه المراه المراع المراه المراع المراه المراع عور به مرشيدار آهين جي رفوت واط جِدَى ڏين لي هڪ سسکيءَ جي حوال جي جواب ۾ حضور عن فرمايو ر كابي طرف كال جي مار آهي بسيد لرك ۽ سرك الهي ا پاسي آهن ۽ الين ديشن ۾ جزئي ۽ ڏ-ط ۾ ايندا آهن اد الآن د د مارک کالهن کالهن کورندي مارک کورندي مارک ولاً للر الله وذا كهر أهن ۽ انهيء باسي سرد شيد بيا اياسي لطر الله آهن. او سنتن جو وستو وجوبن آهي جنهن کي سکمن يا شا آهن. او سنتن جو وستو وجوبن رك چادي اور اهر رستر سلو سوكله تالين وهي اور سام مرف سند مهالها سر حول واسطي ابيدا وبيدا آهن. طرف سند مهالها سر حول واسطي علم هڪ برندي سينگي سردار مردسگه مر ه سیپتمبر ۱۹۴۴ د بيالمه اور الهيء هي باري ۾ حضور جن ڪي دريا ري " ري " الهي أن ص الهيمي إشارو ڪيو هو له هو وار و آهي. أن ص سه مفه مد مد مدودگی و مل جو سند

جو حال ڏسط ويا ۽ مان به سنگورن سان گڏ ويس، هس کي ڏسي سنگورن نرمايو تب هن جي سرحت لمام هين مندلن ۾ پر واز ڪري رهي آهي ۽ واپس نئي اچڻ چاهي، هن جي آند ۾ بنگ وجوڻ ليڪ ناهي، جڏهن سندس آلما شرير ۾ واپس ايندي له پرء هنگان حال احوال پڇبو، اڄ جڏهن هنچو عيال شرير ۾ آير لہ هن پنهنچو سڄو الندر جر حال بڌايو ۽ چيائين له ١٢ سال خوب محنت سان ڀڇن سمون ڪيم پر وس ڪوند آيو، هاڻي آلبد اچي رهيو آهي.

اڄ ٽپال ۾ گجراب جي هڪ سنسلگيءَ جي هيءَ چئي آئسي.

"پرم ديالو ڪر پالو سري حضور ستگرو و مهاراج جي داڌا سوامي، هٿ جوڙي واندي آهي له ٢٧ آگست جي سنسنگ م مان حاضر هوس، سنسنگ جي سماپتيء کان پوء ،ون ڪي عرض ڪرڻ ليي چاهيو پر لوهان فرمايو ليم ڪمهن ائي وقت بدائيج، مان السهيء ڏينهن واپس آيس ۽ لوهان اڳيان پنهنجي دل جو حال وکي نه سگهيس جو هيٺ لکي وهيو آهيان،

واو ۽ مونکي جمدوت ڏرويائي راس جو منهنجو دم گهتجي واو ۽ مونکي جمدوت ڏرو ۾ آيا جن جي هٿ ۾ ڏندا هئا. مونکي جڏهن سمرن باد آبو لہ جمدوت هليا ويا ۽ لوهانچو درشن ٿيو ۽ لوهان چيو لہ بت! دج نه لوهين مونکي خود درشن ٿيو ۽ لوهان چيو لہ بت! دج نه لوهين مونکي خود درشاء جي دراار ۾ وٺي ويا جتي پيو پيو له غلطيءَ مان مونکي جمدو، الح آيا مون لوهان کي عرض ڪيو مونکي جمدو، الح آيا هي له نرڪ ۽ سرڳر به لهي له نرڪ ۽ سرڳر به لهي درايي پهرين نرڪ يهيو نرڪ ۽ سرڳر بهي گهرو نرڪ ۾ پيل ڏسي گهرو نرڪ ۾ پيل ڏسي

سى رومار مان هڪڙي وڏي هولشيءَ ومد سندس د بهالت کان بوء مان هڪڙي من فرمانو د چگر به ایندا . داختر صحب بدالو " ري دي الهوان وولا به الهوان وولا به الهوان وولا به الهوان وولا به الهوان والله بهوان وولا بهوان ولا بهوان وولا بهوان وول ور الكور المورد واس أسد علي أي ورو الكور المورد المورد الكور المورد واس أسد علي أي ورو الكور المورد المورد الكورد المورد الكورد المورد الكورد المورد الكورد الكورد المورد الكورد ي و درن الهدي المر العا جام باتري هاد الهدي المر وف بنها بالما والعادي الما بالمراتات ي المراهيء جور لم المجاد مام المجاد المراهيء جور لم ر المرابع والم المحالية المرابع والمرابع والمرابع والمرابع والم المحالية والمرابع و بست الي الموسعي المستري المدي التي أهي. درميسي أن مدمن كان لموسعي المستري المدي المدي أهي. سال کی الحدی مرادی در سره مالی در سره مالی عدر سره مالی عدر سره مالی عدر سره مالی مرادی مرسره مالی مرسره مالی ان د دري واو د الي مري واو سلس ۽ راهني ڪرڙا کلي ليران لي واو د الي مري واو سلس اي دري دان يام يو دري دان يام د دري دان يام د دري يو دري دان يام د دري يون يا يو دري دان يام د دري يون يون يون پيم عزار دوله ميوندي نالي لورلن لي وجي دان يام د دري لينجي كهر مد وولر ۽ عن هو موسد د لومد استان كور الزن إعر صدور صر مان حلي وأمن از لنهايشي ي پيپندي کي رهميء جي وهنراز ڪارڻ ويل پيد جي د المار المار المار المار المار الم المار الم المار الم المار الم المار الم المار الم يع مربية أهي ؛ أحربت، ب اللي دُاخً عنون مربية أهي ؛ أحربت، ب اللي دُاخً مان آهي. گروو ۽ شهد کان سواء جدو هو اور ڪ ليواسكم نالي عد حسكي برمات جي دوسر ڪو^اهي. المرام مع على مرسور أهي. معروه

ڪرڻ لہ کھي. مولانا روم صاحب بہ فرماہو آهي لہ شش جي جسم وٺڻ کان اڳم ۾ ئبي گوروء کي هن جي پوري ڄاڻ هوندي آهي.

"پيش از زادن تو سالها، ديده باشندس بچندين حال ها."

بر تدهن هوندي به سنت بردي بوشي كندا آهن ڇاكاط

له جي ائين له كن له جيكر وان كوبه وجي لاب وأي نه

سگهي. تدهن كري ستسنگيء كي جگائي له غريجي ۽ بيماريء به گوروء جو شكر كري ڇاكاط له گورو هن جي كرمن جو قرض لاهي كيس صاف كرط چاهي تو. اهڙي حالت بر جو قرض لاهي كيس صاف كرط چاهي تو. اهڙي حالت بر الواض تين بر ستسنگيء جو نقصان آهي. گورو آرسيء وانگر آهي، جيكڏهن كو عيب جوئيء جي خيال سان هن وحت ايدو له بدو يه جي خيال سان هن وحت ايدو له سندس هردو نرمل تيندو.

حضور جن شير سنگه، سوار جي وار تا بدائي ته ڪيئن هڪ بيئو هن جا ، امانت طور رکيل به هزار روبيا هن جي وار تن کان اڪائي پاط کائي ويو. نيب شير سنگه، هن جو پت بطچي آيو. اهي بيسا وصول ڪري جوانيءَ ۾ ئي مري ويو ۽ مرط وقي چي ويس ته مان اهوئي شير سنگه، سوار آهيان ، انهيءَ کان پوء داڪٽر ايشر سنگه، پنهنجي گذاري ويل پت سوهن جو داستان بدايو ته جد هن هو پيدا ٿيو ته حضور جن هن کي چيو د هوار ووبي سوهن جي نالي رکائي ڇڏ ۽ جد هن سوهن کان وڏي ڪڪيءَ جي شاديءَ اه جمع ڪرائط اه عرض ڪيم تر فرمايائون ته هن جي شادي اسين پاط ڪنداسين ، اها د فرمايائون ته هن جي شادي اسين پاط ڪنداسين ، اها جي يه بياس نديءَ ۾ بدي مري ويو ته منهنجي زال دايو ويو د بياس نديءَ ۾ بدي مري ويو ته منهنجي زال دايو ويو دي اچي ويند و بي انهيءَ هوندي به جدهن سندس ويو آيو بند نه ٿيو ته تيو انهيءَ هوندي به جدهن سندس ويو ويو ويند و بند نه ٿيو ته تيو دي انهيءَ هوندي به جدهن سندس وي وارو بند نه ٿيو ته

۴۱۸ إنسان پمهنجي زندگي رواي حکشتيءَ ۾ اچن ۽ بابن هر وکر بري سسار رواي حاکم ۾ وعددو پير وڃي. هن جي حکشتيءَ

جو له ملاح آهي ۽ اسه واجهه، سمند بسہ الاه آهي جدين هي حمارين هو ڪر پھو ڪولهي، هزارين بلڪ لکين سال اؤهندي گلدي ويا، جيڪالهن ڪو بروو کروو ملي وهي ها اسم ياو بلتھي وهون ها.

پنجي وجون ها . شام جو د ستسفک ليو، جدين کان يوه ۸ بخي واست جو د بري پهناسين .

"گورو ڪي موج رَهو لرَ ڌار، گورو ڪي وضا سيالو ياو." شيد جو ارمه ڪندي ستگورن فرمايو لہ شش کي گوروء جو

۲ سپٽمبر شامر جو حضوري ٻاڻيءَ مان،

امتحان آسه واق کهرچي، جيڪرهن ڪو باراڻي حكاس بر پڙهندو تاکرد ايم. اي. باس ڪيل استان جو امتحان واق جي ڪوشش ڪري آد اها هنجي مووکتا چئي. مواقا وور صاحب ارماير آهي. "مريد شيخ وا امتحان کند او ڪر اسمه" پڙء حضور جن حضومه خضر ۽ موسل جي واوانا ٻڏائي آب حضومه خضر کي اهڙا ڪر ڪيا جن جو اصلي وار مسرسيل سمجهي نه سکيمو، هڪ لد ڪنهن بشر جي اباريء کي اچي جڏيائين، ابر ڪنهن ليڪ ماڻهوء جي هڪ لي پند کي ماري ڇڏيائين ۽ لدرن ڪنهن ڪرندؤ ديواو کي به اجوري

سېو ل بهين کارو هغي فاهيائين. ستگورن فرماار لم جذهن حو سنس ومد وچي او د ڏسط سان لي هن کي الهيءَ جير جو شروع کان آغر فائين سعورو احوال معاور لسي وجي اود الهيء ڪري سنت جيڪي ڪري ان لي ڪهڻ کي اعتراض ار مائين ٿا آ. من جو چون له مچو باڪ الجني ورڌ ڪم ڪراو بر اهر اُئي مشڪل آهي. جنهن ڪيو سر سمجهو دليا مان بازي کتي وار.

۲ سیپدمبر ۱۹۴۴

صبح جو الم آجي زوانا گئي ۱۰ بجي الرنتارن پهتاسين. جتي عضور جن ستسلک فرمايو،

" جنك مين كَهْرُر الدّيْرا ياري، لين مين لمر كا يسدارا."

ء پوء کرنت صاعب مان،

"بك بوها لا ديا ديا سفند منجهار."

شيدن جي وياكيا ڪندي فرمايائون لـ آلمائون ينهنجي ڪرفن الوسار چوڙائي لک عوظين ۾ ينڪن ليون ۽ عام طاؤو كمان عَبِي جَوْبِط كان يُوء مُنشَ جَمْر جَمُو وادو المدو آهي. مرلالًا وَوَمْ صَائِمَتُ لِهُ لِمُهْمَى مَعْدُونِي الْمَيْوُ آهِي لَا لِهُو أَنْ مان نبالادس مر آيس، بوغ عير الادس مرغ الهنيء كان بوغ منتش جون علي. منش جنر چوراسيء جي چڪر مان لڪر ط جر مرقعر آهني. سُوْ ڪيٽن ؟ جَڏَهُن ڪَنهن اوري سَتَگُرُوءَ وَمَتَ وجي ان کان سرمه شده اوک جي ايباس جو طريقو سکي پيهنجي اندر انحد شبد کي پڪڙي مٿنين روحاني مندلن ۾ پهرچبو. اسان جي مستڪ ۾ پر مالما سيني کنڊن بر همنڊن جو الموار ركيو آهي.شاسترن ۾ لکيل آهي "جر پنڊي سو ارهمنڊي ". مسلمان المير إلسائي جسر كي "عالم صغير" سدين تا جمو عالم ڪمير (برهمالـــــــــــ) جـــــــــــــــــــ نامولو آهي. الگرازيء ۾ انهيء کي Macrocosm ۽ Microcosm چرن ٿا. شبد کي پڪڙي لاء ص ۽ الدرين کي وس ڪري ضروري آهي. اٿتي شهد ۾ سدر هال ڏيٿي گورو صاحبن اُپديش ڪيو آهي ا. هرهڪ

سِتكرو و بشميد و آهي ان كان إره كرو و ارجن صاحب جن جو مفهور شيد ماون ڪي ڇينج کديو ويو. ساوڻ جنو مطلب آهي منش جدر ۽ ڇيدي جو ارت آهي بياوان جي ڪشتي، گورو صاحب هر مطاب آهي له هرهڪ السان عي الدر دبري ئڻن يعني سيل، سنتوش، وُو،ڪ، ويراڳب ۽ کميا جــو ڪاُم ڪروڏي لربي، موه، اهنڪار اسري وڪارڻ سان هر وقت مثابلو کي وهيو آهي، اڳتي فرمالين ٿا له منهنجي جسم روبي ۾ داري گڻن جي نتاج ٿي ۽ هاڻي الدر سک ۽ شالتي آهي. 17 آگست اح صِبرح ِ هِر حضور ِ مِن ماستر تاراستگه کبی امراسر ۾ كلَّجِ وَا يَ شَامَ جَوَ أَمَرُ لُسُو سَعْسَكِ كُهُو بِرَ سَتَسَعَكَ لُمُودٍ "کرو ڪيون لہ سيار، ليرا لر لن نيتا پرم مين." شبد جو او تف ڪندي ،هاراج جن فرمايو تر انسان جو من ئي هنکي يومانما کان جدا ڪري ويلو آهي. من لي اسانکي الدران جَي ُ يركِنِ ۾ گاساڻي ويلو آهي ۽ يوري گوروء كالسواء من جُي چالاڪين کان بچڻ المحڪن آهي. سوامي جي مهاراجهن

إيديش كيو آهي لرسب كور درم چذي مدينجي شري م لي لا مان لوكي سببي بابن كان مكت كندس، اتهن كرن آمان آهي يو شون ولئ مشكل، ستكون نومابو له شون وولي كروو الكد صاحب، جذهن هو بهن بالوبن مان كمدّ داريء چي دوشن لاء وچي و هيا هئا له وسعي بر كورو لالك صاحب جو ستسك لي وهيو هو جو بدي اهڙو وهمده لي بيا جيئن يو والو جوت كيي ذهي فدا ليندو آهيي، اها حالم وولي يو الو جي ليندي آهي ۽ الهن كي لي برمارمه جو خوالو

1988 James 177

اج صبرح جو حضوري پوليء مان، "١-هـ لـن درلـپ لـرلـي بـايـا

ڪوت جنر ڀٽڪا جب کايا "

شبد كدير وار. اهڙو اوچو ايداش مون كلهن التي كولك يوتيء بر له پڙهير آهي.

۲۷ آگست

"كورمننا الوكا درسا من سرسه شبد جا كي پرسا. ليلا گهت ديكي ياري هواي سرسه ككن پدهاري."

شبدس جي و اکيا ڪندي سنگرون فرماه له دليا ۾ اسم مس آهن هڪڙو گور مس ۽ ايبر من مس، اوري گوروء کان هدايت ولي اڀياس ڪرط گور مس آهي باقتي دليا جا عام مس متالتر سڀ من مس جي دائري ۾ آهن، اورو گورو پيهيجي شش جي آنما کي شبد يا نام سان جرڙي آو ۽ اوء هو اڀياس دواران مٿين ووحالي مندان جا نظارا ڏسي آو، الهن سوکيم ۽ ڪارط ارڪن ۾ امر سه ارسي وهيم آهي جنهن کي آنما کي انهاري ڪوليم وار آهي.

"سن درڪي کڙڪي کولي" جو إشارو الدرئين روحائي مارک ڏائهن آهي. لريا بد ۾ جڏهن آلما بهچي ٿي له اڳتي وڃڻ لاء رستي ۾ هڪ باريڪ سررائح آهي. سکمن کي مسلمان مقير شاه رک چون ٿا بر آها ناڙي اکين کان مٿي ۽ اندر آهي نہ ڪ کلي ۾ جيئن عام ماڻهر خيال ڪندا آهن.

۳۰ آگست

سنستک م

"ستکور شرن کهر ميري بياري ڪرم جگان چڪائي." شبد جي وياکيا ڪندي ستگورن فرمايو له شرن جو دوجو

باب چوريهون

ڏيوي ۾ رهائش 13 آگست کان 17 سيپٽمبر ١٩٤٢ع 12 آگست ١٩٤٢

اع شام هر گورو امرداس صاحب جن هو شيد " اهچل انڪ سدا سم سولي اوري گور اي سرجهي هرايي."

كنير وبو. چاكان له ٢-٣ سك آفيسر امرلسر مان آيا هئا.
حضور جن فرمابو له ستكرووه بعا برمالما لتو ملي سكهي. وبد
برهر مان ألبن لما يو بود الهن كان ليارا آهن. د ر اصل،
برهر مندل مان وبدن جي دُن لكتي جنهنكي رشين جهاواك
كولير. إلهن دُنين كي بدي رشين هن باهوبن وبدن جي
كولير. إلهن دُنين كي بدي رشين هن باهوبن وبدن جي
كولير. إلهن دُنين كي بدي رشين هن باهوبن وبدن جي
حواجلين عجمين على الحقي به أي لكبا رهن لا ي سندن الدر
عدور شهد روب بر نرهر آهي لنهني لنا انكيان حاكان
د ترهر مندل بر كار ها آهي ان واسطي ترهر جي حكتي
د ترهر مندل بر كاره ها آهي ان واسطي ترهر جي حكتي
د ترهر عدو كلب يندن آهي. (١٠٠٠-١٠٠٠ مال)

پنهنجون ڪيتر اون ڪواانون پڙهيون جي اسان سيني کي ڏاڍ اون واليون. هڪ ڪوا پر مائما جي تلاش متقلق هٿي. اها ڪوا ٻڌي حضور جن فرمابو له پر مائما سرو واليي آهي پر انهيء اوستا ۾ اسانجي ڪاڍ مدد نقر ڪري سگهي. نڪي پاين ڪندي اسان کي روڪي ٿو ۽ نڪي مصيمت وقست اسان جي فرياد جو جواب ڏئي ٿو. پر مائما جو سرو ويالي هٽڻ ائين آهي جيئن کير ۾ گيه. جيئن ترڪيب سان کير مان گيه ائين آهي جيئن ڪرو ملندو ۽ انکان ايم وٺي ڪمائي ڪري اکين کان مٿي شو نيتر تائين پهچبو، نام وٺي ڪمائي ڪوي اکهن کان مٿي شو نيتر تائين پهچبو، تڏهن پر مائما نظر ابندو. انهيءَ ڪري سيني شاسترن ۾ گوروء هين جي ضرور س تي زور ڏنو ويو آهي. ويدن ۾ صرف سنت جي نهر بن ان منزان جو ذڪر آهي.

اً آگست

اج ستسنگ ۾ ڪبير صاحب جي اس شبدن جسي وياکيا ڪئي ويئي. شام جو سير ڪندي حضور جن ڪنهنجي سوال جي جواب ۾ فر مايو له ٿريا پد جون آتمائون ڪڏهن ڪڏهن هن مندل جي ماڻهن کي ڏيکاڙي ڏينديون آهن او انهن جو ڪوء نقصان نظيون ڪري سگهن. صرف ڪفرور دل ۽ يَرَمَي ماڻهو گهبرائجي ويندا آهن.

۲ آگست ۱۹۴۴

آگست اخ بروزبرر ۽ نسترر جي دوري ئي حضور جن روانا ئيا ۽ ۾ آگست ڏبري موئني آبا. 1-1 آگست اح سند ديراستگهن سنت بگاستگير جا ڦل ڏبري کئي آبا جي بياس لديء بر بروان ڪيا . حضور جن هنن کي بهران هدايت ڪئي هئي له ترهين مهالها. جي سماڌ له لهوائيو ساڪاط حد به شمال دريا ، نيشا ، گهر ديدا.

حضورجن جو بڻ درشن ٿيندو رهير.

اح صبور جو حضوو جي ترتياوي، بابا ديوا سنگه. جي كي بابا بكاسنگه جي جاء تي كدي تندين كرخ اله هليا. الي يهوين ستمنگ آمو ۽ پرء شام جو ٣٠ ٢ بجي كدي لشينيء جي رسم شروع آيي، حضور جي بابا ديوا سنگه، جي در مايو له توقين سنمت بكا سنگه، جي جاء آبي كم كريو ۽ هي والكر سنمت بكا سنگه، جي جاء آبي كم كريو ۽ هي والكر ورائة ورد برء سنمت كي هدايت كيائون له جيؤي طرح اوهين سنمت كي به الم يو بر ورائة الجين مهاتما جي سنمت كيدو ما اوهين مهاتما جي سنمت خو به كريو ويدو الكون مهاتما جي سنمتين والگر اوهانكي به بهي مهالئي جو لويدا الوي ويدو الدو ويدو الداري جي خوالي ووب ۾ دوشن ٿيندو، اهڙي طرح باباجي مهاراج جي جي جوالي چو حسنمتين ورائر اوهانكي به بهي مهالئي عالم جي چولي چڏط كان يوء سسنگين کي بابا جي ء عادري حي خوالي جو خور يا باجي مهاراج جي حي چولي چڏط كان يوء سسنگين کي بابا جي ء عندي جانشين جانشين جي جولي چڏط كان يوء سسنگين کي بابا جي ء عندي جانشين جي جولي چڏط كان يوء سسنگين کي بابا جي ء عندي جانشين جي جولي چڏط كان يوء سسنگين کي بابا جي ء عندي جانشين جي جولي چڏط كان يوء سسنگين کي بابا جي ء عندي جانشين جي جولي چڏط كان يوء سسنگين کي بابا جي ء عندي جانشين

هدايمه ڪئي هئي لہ ترهين بهائما،جي سماد لہ نهوانجر چاڪاط عر پره ستسکي مرزلي پرچا پر لڳي ويندا. ۱۳ آگست حضر عہ لہ ڪالء هذا ہے لاء ، وانا آبار ست م

حضور جن ام ڪالوء جني بئر الاء روانا ٿيا. رستي ۾ چنسا پروليءَ هڪ ڏرمنانا ۾ ترسان جي ڪارڻ آرسٽر پيو. الي هڪڙو العرو جر حڪيم گڏاو. هر ڪري به هر ۽ هن جي چرن ۾ کطي رکندو آهيان. آئينده سال مان اهڙي طرح لوهانجي قابوء ۾ نه ابندس.

٢٩ جولاء ١٩٢٢

صبوم جُون

"كال نبي جكس عجب يرمايا,

مين ڪيا ڪيا ڪرون بکان."

شبد جي وباکيا ڪندي ستگرون فرمابو ته دنيا جا گهڻا درم ۽ مذهب ڪال ۽ ديال جي ڀيد کان ناواقف آهن. هر ڪال کي ئي برمانما سمجهي انهيءَ جي پوڄا ڪن ٿا حالانڪ ڪال نرلوڪي نات آهي ۽ چوٿين لوڪ يعني ست لوڪ ۾ نٿو وڃي سگهي. هو آنمائن کي نه پيدا ڪري سگهي ٿو ۽ نه انهن کي ناس ڪري سگهي ٿو. هن ڪئين جڳ ڀڳتي ڪري انهن کي ناس ڪري سگهي ٿو. هن ڪئين جڳ ڀڳتي ڪري

آلمائون ستهرش کان ورئيون جمکي لن من جي اچرن ۾ قيد ڪري ڪڏهن سرڳن ۽ نرڪن ۾ له ڪڏهن چوراسيءَ ۾ پيو

چڪر ڏياري. ڪنهن کي بہ ستورس ديال جو پتو ئي اڳڻ نقو ڏئي ۽ سندس اها اڇا آهي له آلمائون سدائين سندس دائري ۾ رهن ۽ سندس ٽرلوڪي آباد رهي. سنت سعالوڪ

مان آلمائن جي اڌار لاء اچڻ ٿا ۽ جيون کي آبديش ڪڻ ٿا. لم هي ديس توهانجو ديس ناهي، هيءَ قوم توهانجي قوم ناهي. توهانجي اصلي ديس ست لوڪ ۽ اصلي قوم ستنام آهي. نوهين ڪال جي نگري، جا مايا ۽ ڪر من جي قانون جو ديس

آهي ڇڏي اسان ساُط کڏ هاو. ٣٠ جو لاء

صبوح هو ۸ بچي ستسنگ شروع ٿيو. ماهواري ستسنگ عي ڪارڻ ٥٠، ٩٠ هزار سنگت اچي ڪٺي ٿي. ٣١ تاريخ

اً آگست نام دان ڏنو ويندو.

باب ٽيويھون

ڏيري ۾ ر^{هاڻش} ۽ ڪالوءَ حي ٻـڙ جو دورو

۲۸ جولاء ۱۹۴۴ع مشور من جي جدر دن ڪارڻ مستک لاء ماڻهر لڳائار

اچىي رهيا آهن ۽ ڏاري ۾ ڪيترا سنسکي بدهندو سامان وواللهن ۾ رکي ويلا آهن. جن کي پنهنجا مڪان آهس سي سندن دوستن ۽ مائڌن سان بلڪل ڀُريا بيا آهن. صبح ور ستسنگ سار الان ۽ گرانت صاحب جي شيدن جر اُھر جنھن کان اوء السراء جي واڳھن ڪور ان ڪھر ۽ **ھڪڙو** شيد جو عاص سڄي سنگس کي پسند آيو سو هو. " -رري رَّن حهِن لائيا ڀيني ساون آيا " شام جو "ستگورو ڪا نام پڪارو" شبد کديو واو ۽ الهيءَ كالهرء مضلف شاعرن بنهنجون كوتالون الرهيون معكمه كي ر ڪونالون ڏاڍ بون يسند آبون يو حضرو جن فومايو لم مونکي يدهندي ساراه يسند ناهي، لرهان له مرلكي عدا جر استعدا چئي آسمان کي چاڙهير ير مان له ايها شبوڪ به له ايور آهيان. ھي مرلکي متگرو و شيرڪ بنالي لے بہ مان ھيڪر شڪر ڪريان. مان اے کدپکار بندو آهيان. جڏهن ارهين منهنجي تعريف ڪر او ٿا لہ ماڻ پنهنجي سرحه کي باباجي مهاراح جن

ئن کي دين کان خارج ڪيو وڃي. انهن مان ڪن حضور جن كـتى لكي موكليمو لـ. ڌر سثالا ۾ عربـي ۽ فارسي عالم ڪٺا ٿيندا ۽ توهين اچي انهن سان بھم ڪريو. حضور جن لم رسائيء وارا مهاتما آهن ۽ هو صرف عالم فاضل آهن. هو سمجهن ٿا ته هوئي عدا جي دربار جا پهريدار آهن ۽ سندن اجازت بنا السي كير به لتر ولي سكهي. اها سندس دعولي باكل بي بدياد آهي ڇاڪال جـو خدا جو عاشق جنهن رستي تان وهي مالڪ سان ميلاپ ڪن ٿا تنهن کان اهي ودوان بيخبر آهن. حضور جن انهن کسي جراب ڏياري موڪليو تہ کسين فرصت ڪانهي ۽ نڪو هو احمد مماحثي ۾ پرط چاهين ٿا.

۲۴ جولاء .

اڄ ڪالوء جي بـڙ مان حضور جن روانا ٿيا ۽ شام جـو و النها على النهاد . النها النهاد

وامداسين جر واړو آهي، حضور جن فريب ۷۰۰ والن ۽ مودن کي نام ڏفر ۽ سڄر ڏينڍن ڏاڍو منفول رهيا، ۲۰ جولاء

اح شام جو ٣ بدي متسكت أيو. مان ڏسي وهيو هرس لر هيمنه بهاڄ بن ان ۽ مردن جو جو هڪ سمند ٿي نظر آبو. مڇو ميدان کتا کم بونل هو. رستي لي ڪمترا دڪان بر لڳايا هئائرن، جو صار پاي لڳو. بهرين،

"جڳ ۾ گهرو الڌيرا ڀاري" شيد کنيو ويو ۽ پوه گرانت صاحب مان، " اس غفا ۾ اکنت پنڊاوا،" پهي شيدن ۾ اهراي ايديش

آهي لر بزمالها اسان جي المدر آهي ۽ مڪتيءَ جبو مارک السان جي الدر آهي ڪر ڌرم سپ اجايا آهن. السان جي الدر آهي، باهر مکي ڪرم ڌرم سپ اجايا آهن. الهيءَ مارک جو پيد برري گروء کان ملي ٿو، اجا سستک هلمو پتي له اجهي مينهن ايمر، هتي جما اياڙي صرد ترڙي استربون پاڻ سان چيشي کيشي اڪرلدا آهن. سپني ولي پيهنورن چيون کراورن ۽ مان ائنن پاڻي نظر آبر جبڻ اليڪ ڪارا لامو اڳل هئا. سنگ جي مرضي هئي لم سستنگ

جُارِي وكيو وجي، بوء ستكرون للسي صاحب،
"دل كا حجره صاف كر جالان كي آلي كي ليتي. ألا
شد جي وباكيا كندي فرمابو لد "شاه وكي " خبر مطالبه
هذا واز جهاري باويت الأي آهي جا بورو كورو ايباس بر
الذر دُبكاري لو ٢ النبيء مان للكبي إيباسي متين روحالتي
مَدْلُ لَنْ فَرِيدُو آهَي.
خَالِهُ حَصْرَا جَنْ كَنْجُ مسلمان لياس كي لما دُلُو جَنْي
كار جَنْي .

مندان ۾ وابدو آهي. حاله حضور جن ڪيم مسلمان ليلبن کسي اسام ڏاو جني ڏ وستالا جي ٽيلين جا ماڻت هئا. الهيءَ کي ڪن مولوان کي جُرش آاوع سندن مرضي لي له جن مسلمان نام ووٽو آهي

حضور مهاراج جن ڪالوء جي بـڙ ۾

ېب ېويهو ن

ڪالو جي بــڙ جو دڙرو

عشرر جن صدرح جر ڪالر جي اُڙ لاء روانا ليا ۽ شام جر r equa 799 13 مناهدين اسين لرناري هي لرسان بني ليكهاسي الم حميرا وان کي د اصاس آهي اس جنهن پاسي سندن خوراڪ جنو عَمْنَ أَعْنَى اوِدَانِهِنَ عَلِيْكُ كَتِي * دُوخِتِنَ * يَدُ أَلُمَا أَهِي * ما حاط عر آلها كاسواء ولدكوي ۽ وهاس المدهن آهي. اهائي جيتن نڪتي آهي جا اتن جي وڪاس جو ڪاول ري اهيء الهيء سا د رط آراء د پکي پسرن ۽ لمب السان هجون آهيءَ الهيءَ سا د رط آراء د. صرف درباء، بهاؤ ۽ سابان هجي ها، حضروجي بربابر ا ر - رو ، و الآر الآر الآر الي أي له يوء عليه هذهن الها موس وقت شرار كان الآر التي أي له يوء عليه يهاند ۽ بار دوست جو فرتر ڪه له اي سوال آهي ڇاڪا ياست لكي لر يوه ان مر مولو شدالل مان كاوو مالدو

شام جو ۽ يچي سيستال ليو شائل ۾ هؤاوان ماڻهو ١٠ و جو^{تاء} منا، بياڙي لوڪ ليار برامي ۽ سادا آهن ۽ سيدن برام مي خارط لي حدر من اعزه واراه بهاره ل ني ليا كا روال أعي الكور كا هني ا

يضور جي فرمايو ٿه ڪرمي کاي بچو ۽ سڀ کاي وڏو پاپ ڪنهن جي دل دکائل خواج حافظ جن فرمائين ٿا لہ ب يلي پديءَ، قدران شريف کي جلاء ۽ ڪعبي کي باهم ، جيڪي کپيئي سر ڪر پر ڪنهن جي دل نہ دکاء۔ ب ته من و وي ۽ حرم سان ڪنهن جي دل نہ دکابو ۽ مجور پاط کي کرروء جي حرالي ڪريو. اهر آهي هڪتي صل ڪري جو طريقو. اج صدوح جو جدهن ترنعار بهتاسين ته معلوم ثير الم جو لاء ئي جرو سنس بابا بكاستكهر الجيمن دينهن ليي منههد جرو چولو ڇڏي ويو. جڏهن حضور جن ڏيري ۾ اندر ويا لہ دّ لا أون لم سندن سندنكي زار زار رواي رهيا آهن. عضرو عن هن کي چيو له رواط بند ڪريو ڇاڪاط لم اهو سب مت جي اصول جي خلاف آهي، گروو امرداس جن به فرمابو آهي: « سع مين ليڇي ڪوئي رووسي ا سنو مين مول ند إلمال." اهڙي طرح اِٿي مهالما جو فرمان آهي: اهڙي طرح اِٿي " ساڌ مري ڪيا روول^يٽي، جو اپني ^{گهر آجائي،} رووو ساڪس لپڙي جر هانو هامت بڪائي. " پره حضور جن سار برچن ان سسنگ ڪيو انهيءَ لاء له سنگ جو دَيان اتي ياسي وهي سجي سنگ اس ديدهن ڪي کاڏو ڪونه هو انهيءَ ڪري اٽڪل ۱۲ بجي سيڪار ڪيو ويار ^{جنهن} کانپوءِ لنگر ور^{تا}يو ويو. انهيء کان پوءِ سيني کي تاڪيد ڪيائرن له جيڪا سنگب اهران اچي انجي شيراً ڪراو ۽ کين لسلي ڏاو. انهيءَ کانورء حضرو جن اتان روانا تي شام جو ١٠ بجي ڏ اري پهتا، ٢ بجي سنسنگ ٿيو،

ع ۽ باباجي مها راج جن جنو ايرامي دوست ۽ روب ڪري ن جار برادو عي حرامي جي مهاراج جن جر ڪر آهي ۽ هر عرد لاهامي جنال جدي عي سيال ڪندا. لاهن لي مودرو هے سیمکیء کور اس دارهان دار ال اس صرف أي درن اها د ارأي همرار ڪئي. سورن چي درېدې اي آبياسي نو دواړن کي عالي ڪري مراد کی کرورد آهي؟ مخروع جرات بر اکابر لم عي عبد بدؤ بها صرف سون هو سادن عندي سيسكي ي المر جدور له هن کي امر جدم ولظر پرلدو جاڪاڻ له دؤهائي . چولو چدور له هن کي امر جدم ولظر صوف شيد چي دواران موڪن آهي. ڪنهن سينگيءَ جي ي ابند چوانب د بندي فرماياترن د سوکير سرار ۱۷ ادی ۱۹ سرال ۱۶ هرانب د بندي اح صدح د اوی لاء روالا لیاسی. ۲۴ ناواج صدح يبدو آهي. امراسر ۾ سيساڪ ڪري منجهند جر ڏاري پهتاسي 17 جو ن ح جو^{لاء} اح سار بچن ای "کررو کا ذبان کر بیاری، س اس ڪي نهين سا عيد کنبر واو جنهن ۾ سوامي جي بهاراج جن اويا الم عن ديم كان خيط فهود الدرا عن الم د بان مدور و ساس جي سروب جر د بان ڪوار. كولت "آڪال وروب هند ساڌ سنان ڪي، ۾ ب^الکيل آهي، لاهر ليڪي ڏيان ڪر."

ئي حضور جن جو درشن ٿيو. پوء توهان ڪيول ڪرشن کي چيو لہ سندرداس کي ٽيليفون ڪر لہ اسانجي ڪار رواني ڪري. ٿوري دار ۾ ڪار آئي ۽ حضور جن اُن ۾ واڻي روانا ٿيا. هيئم ڪيول ڪرشن بلڪل ٺيڪ آهي." اج حضورجن مال رود نسي گھمڻ ويا ۽ تررو آرام ڪرڻ لاء وينا. ڳالھ. براھ. ڪندي فرمايائرن نہ باباجي مهاراج جن ڪئين دنعا هن دنيا ۾ جيون جي اڌار واسطي آيا آهين جيتواليڪ سندن موج نہ هئي پر مالڪ جسي حڪير الوساو ابددا رهيا. ايبت آباد جي ڀرسان پاندڙ جي پهاڙي جڏهن ميدان هتي تڏهن بر ائي هتا، پوء فرمايائون تر ستگورو جدهن کي نام ڏ ٿيٿو انکي پنهنجي گرروء جي حراي ڪري ڇڏي ٿر ۽ پال ذميواري لٿر کڻي. جيڪڏهن ڪنهن چيايل جير جـي گورو مدد نٿو ڪري سگھي ٿــ پوء انھيء گوروء جو -كررو يا سندس ذاذو كورو انجي مدد كندا ڇاڪاط الم هينکي پنهنجي گديء جي لي رکطي پوندي آهي. نام جا لفظ بدّائط د آسان آهن پر مٿين روحاني منڊلن لي جيون جي سنيال ڪري ۽ سندن ڪر من جو حساب ختر ڪري نهايت ڪنن ڊيرٽي آهي. انهيءَ سبب ئي باباجن جي جرئي جرمت سما أجع كان يوء هڪ سال النين مون نام كونه لا نو. جد هن آگري چاچا پر ناپ سنگه جي ستسنگ ۾ ويس ٿر الي ۲۸ ڏينهن منهنجو هنن سان انهيء ڳاله ئي صد رهيو. هننجو زور انهيء ڳالهہ تي ئے مان نام ڏيان ۽ مون ائين چئي انڪار ڪيو ٽے ان انهيء جي لائق ناهيان. آخر ڪار چاچاجي مهاراج جن هڪ ڏينهن جذبي ۾ اچي چيو لہ ارس اسان کي ڇا ٿو سمجهين؟ مون وراڻيو تر مان توهانکي حضرر سواءي جي مهاراج جن جو

پر بھنء تائين ارن ليڪ ٿي ويندين. صرف ڪيول ڪر شن کي

r•r

آهي ٿم جو ادوانا ۽ سڀائي ڏاويڻ ڪندو ايرائي ٻال کسي ماء پيڻ سمان سمچيندو جو ضرور پرمالها کي پائيندو.

شام جو آلي پھتا. رستي ۾ نرمانت پيٽي ۽ لالھائوسي بھچي معاور ٿيو آ. باوش ڪارڻ لڏڪار وڏيڪ ھئي.

۷ جوان · صبوح جر (۱۷ بجي حضور جن ۱۹ لهاڻوسيءَ الله ووالا ٿيا ۽

اا جون

اهڪاهه حضور هن هتي آرام ڪري رهبا آهن. صورح شام اتي وقع سير ڪرڻ ويندا آهن ۽ ايتين کسي بہ ڪائي وقعه ڏيندا آهن ۽ اسان سيني کي به هدايم، ڪندا آهن ته يهاڙ ۾ اچڻ جو فالدو ولو ۽ جيترو ليي ڪهي اولرو ڀڄن سورن کي وقت ڏيو. مالٽگرمريءَ جي هڪ سنسگيءَ جي چٺي آئي جنهن مان پتو پري أو له حضور مهاراج جن ينهنجي ستسنگين جي ڪيتري لر سهاڻنا ڪن ٿا. چليءَ ۾ لکيل هو، " ٥ هرن ١٩٣٨ کي ڪيول ڪرشن جسي حالب بيماريء ڪارڻ لاؤڪ های. حضور جی لوهان عود منجهد جو ۱۲ بجی ڪار ۾ هدي آياً ۽ بنهنجي ڪار لالا سندرداس بساريءَ جي دڪاڻ ويت بيهاري سدّر ڪيول ڪرشن ونت آيا ۽ هن کي چيو لہ لوهائجي يويان اچي. چاڪاڻ لم اچا همو بالڪ آهمي لنهن ڪري هن عرض ڪيو له مون حياليء ۾ ڪو پاپ ڪول ڪيو آهي. مون کي ڪڻ عرصي لاء هتي رهڻ ڏيو. سندس ينا أبر ساكي وينتي كلي. لنهن لي لوهان نرمايو له چگر. پوء لوهان ڪرول ڪرڻن ڏاڻ پڇرو لہ ڪرڙي داڪٽر ھي دوا ولندو آهين؟ ڇوڪري عرض ڪيو ليہ مان هن وقت

الجاهنتر فالمسلكيم جي دراً ولندو إهيان، لوهان فرمايو لم افايالسلكيم لجونيكار فالصّنر أهي ان جو علاج جالو وكساء خالي كرى وجود له له الوهالكي ماري جدّ بدداسين، جدّهن ان سسنگيء بنجن لامن جو سمرن شروع كيو له بوء بريت دو جي باهران بيهندا هئا، الدو له ايمدا هئا، جدّهن الهيء سسنگيء جي زال ۽ دَيءَ لام ورار ۽ ان جي كمائي كري شروع كئي له بوء هو بلكل غائب آي ويا، حضور جن فرمايو

ال الم جي اوڏو ڪوبہ يوت پريت لٿو اچي سگھي.

۲ جون ۱۹۴۴

شام جو سار بچن مان،

"ڪال لي جڳت عجب ڀر مايان

میں کیا کیا کروں اکاں." عبد کنیو وہو، حضور جن فرمایو کے عام دنیا جی لوکن

کي ڪال ۽ ديال جي ڀيڌ جو پتو ناهي. ڪال ٽرلوڪيء جو مالڪ آهي ۽ ديال جو ڌام هن کان مٿي سچکند آهي. ڪال آلما کي نه پيدا ڪري سگهيٿو ۽ نه ناس ڪري سگهي ٿو. ستهرش ڪڇ خاص تعداد آلمائن جو هنجي سپرد ڪير آهي جن کي هن نن من جي پچري ۾ قيد ڪري، رچنا جو سلسلو جاري ڪير آهي. جير آلمائون ڪرمن انوسار چوراسي ڀرڳين جاري ڪير آهي يو آلمائون ڪرمن انوسار چوراسي ڀرڳين ٿيون ۽ ڪال ڀڳوان جي اها پوري ڪوشش آهي ته ڪهن يو آلما کي ديال جو پتو نه اڳي ڇاڪال جي اٿين ٿيو ته پوءِ سيدس ديش واران سي ويندو. ڪال سيدي کي نانا پر ڪارن جي مت متائدن ۾

قاساني وكيو آهي ۽ هركو پدهدجو مذهب سچو سمجهي اين سان پيو جهڳڙي ، ديال جو مت سرت شبد جو ايياس آهي جو هرهك إنسان كري ، لجات پائي سگهي تو ، عام لوك

مذهبي لعصب جي ڪاري انهيء ڏانهن ڏيان نٿا ڏين. پوء ستگورن السيداس جو هڪ سلوڪ بدايو جنهن ۾ هنن در مايو

ڪوب ورلکي لسک د ڪري. الهيءَ ساسي ۾ هڪ ن من مر الماري و ي ياليء مان كندكي دري هل اعي بيد ر اصل حدّم اس عصي الراس المن ع اهؤو ديما بر جي يلي اله هولدو آهي. ه دون ۱۹۴۴ع شام هو متسلک بره "هرڪي پرها دلسي هد سندره حيط تحدر الم ماني " عبد كنبر ويو جنهن ۾ گررو صاصب فرمائين تا ١ ڪو ورار ودياكي ارمانها جو يكب آهي از اربيا سے إحري، دولمه، حسب، داش يا دليا جا يكس آهن. ير مالما جي پکچي الدهن أي حڪن آهي جڏهن اوري کرروء کان ديا جر آباس ولي ان جي ڪيائي ڪئي. جي لنج، ورف اهر جر آباس ولي ان جي ڪيائي ڪئي. ۽ ڪوم دوم وغيره ڪول مان جوراسيءَ جي چڪو مان پره سار بچن مان هڪ شيد جي وياکيا ڪندي ستگرور چواڪارو له اي ڪهندو. ي ريا بريابر د رانع بصريء کان ڪنڊن بچور د رب جي ريا رامي رفط جر مطلب جا آهي. هڪ د رويش جيڪر اد وللر هر لاين چير د رما جر مطلب آهي د دک کي عى سمجهل اهر بدي رابع بصري جمر د الهي عمر اهدڪار جي برء آهي. حجر مالڪ جو بنارو اهر آهي کي سک ۽ دی جي لميز ئي اٿي رهي. عڪ سيکيءَ ٻڌابر لہ عڪ سيکي جاون جو ایا نار د وواد عود چي کهر بر اد بريسه د - 5 بر ايسا مي هن كي لا اجاري چولدا هنا له هي مصان الماجر

خالي ڪري وڃو نہ آ. اوهانکي ماري ڇڏينداسين. جڏهن او ستسلگيء پنجن نامن جو سمرن شروع ڪيو لر پوء پريت د جي باهران بيهندا هئا. اندر لـ ابندا هئا. جدّهن الهيء ستسلگيءَ جي زال ۽ ڌيءَ نام ورٽو ۽ ان جي ڪماڻي ڪرڙ شروع ڪئي ٿه پوء هو بَلْڪل غائب ٿي ويا. حضور جن فرمايه تر نام جي اوڏو ڪوبہ ڀوت پر بت نٿو اچيٰ سگھي. ۲ جون ۱۹۴۴ į -شام جو سار بھن مان، "ڪال نبي جڳت عجب ڀرمايان مين ڪيا ڪيا ڪرون بکان." شبد كديو ويو. حضور جن فرمايو تـ، عام دنيا جي لوڪن کي ڪال ۽ ديال جي ڀيڌ جو پتو ناهي. ڪال ٽرلوڪيءَ ج مالڪ آهي ۽ ديال جو ڌام هن کان مٿي حوکيد آهي. ڪال آنما کي نہ پيدا ڪري سگھيٿر ۽ نـہ ناس ڪري سگھي ٿو ستهرش ڪڇ خاص تعداد آلمائن جو هنجي سهرد ڪيو آهي جن کي هن تن من جي پچري ۾ قيد ڪري، رچنا جو سلسلو جاري ڪيو آهي. جير آلمائون ڪرمن الوسار جوراسي ڀوڳين ٿيرن ۽ ڪال ڀڳواڻ جي اها پوري ڪوشش آهتي ٿه ڪنهر به آلما کي ديال جو پيو نه لڳي ڇاڪال جي اڻين ٿيو لا پو سے آلمائوں نے دام پھچي وينديوں ۽ سندس ديش وارار ٿي ويندو. ڪال سيني کي نانا پر ڪارڻ جي مت متانترڻ ۽ قاسائي رکيو آهي ۽ هرڪو پنهنجو مذهب سچو سمجهي اِس سان پيو جه گڙي . ديال جو مت سرت شمد جو ايياس آهي جو هرهڪ انسان ڪري، نجات پائي سگهي ٿو. عام لو العصب جي ڪار الهيءَ ڏانهن ديان نتا ڏين. او ستگورن السيداس جو هڪ ساوڪ ادايو جنهن ۾ هنن فرماي

عرب مراکي لمک له ڪري. انهيءَ سالي ۾ عظ رادار عيد كي جهله عالزن ار اليلي او مايازن د منس مو " والح مثل أعي. سبب ر اصل كنفو ب عصي م ل ابيدا آمن ۽ افزو ديكاء ير جي ڀاي ا هرادو آهي. پير جي ڀاي ه جون ۱۹۴۴ع الهركي إرجا دلب هد سترا شام هو ستسنگ مره " ويالم سابي الله عبد كلبر واد جلين ۾ كورو صاحب فرمائين ا 1 ڪو ورار وڏياڳي ار مانها جر ڀڳيٺ آهي ار ايا سڀ استري دولعه، حسب، داش يا دايا جا يكسه آهن. ير مانها جي ي المامن أي محان آهي عِلَاهن بوري كوروء كان شبد ير آبياس ولي ان جي ڪيائي ڪجي. عب آس، ورس ادم ۽ ڪرم درم وغيره ڪرڻ مان جدواسيءَ جي چڪر ما پرء سار بچن مان هڪ شيد جي وياکيا ڪندي سنگرو چونڪارو لہ اي سکھندو. ي کان علوں الجور در رب جي رکا در الح الحدود رائي رهن جر _مطلب يا آهي. هڪ درويش جيڪر اد وبدر هو لابن جير د رجا جو بطلب آهي د دک کو يك سمجه المر بدي رابع بصرى جمر د الهي ح اهدكار عبي برء آهي. حور مالڪ هو بنارو اهر آهي کي سک ۽ دک جي اصر کي لئي رهي. مڪ سيکيءَ بذابر اب مڪ سيکي مادن ۽ اما نام له وولو هوه چي گهر م له بريس لاسن م اله هن كي ديماري هريدا هنا د هي حان الماد

ستي پيني هئي. گهڻي بار سبب رستي ۾ الريءَ جر الهي قاتي باهر وڃي پيو ۽ الري انهيءَ پاسي اونڌي ٿي پوي ها پر مالڪ جي موج سان الريءَ جي دري (Axil) صرقجي وڃي زمين ۾ کشي ۽ الري بھي ويئي. کير ته سڀ هارجي پيو پر ڪنهن به مسافر کي چومت نه آئي. سيني چيو آه ڪو مالڪ جو پيارو ضرور هن الريءَ ۾ آهي جمعن جي صدقي سڀ به چي ويا آهيون، اهڙي طرح هڪ ٻئي ستسنگيءَ سڀ به چي ويا آهي له جيتو ٿيڪ جي وارنا آهي له جيتو ٿيڪ کيس اڃا نام نه مليو هو له به انس ويلي خوشيءَ خوشيءَ سان چولو ڇڏيائين. مطلب نه اها سڀ سنيال ستگررو ڪئي ڇاڪاط پيءُ ستسنگي هئا.

۲۸ مي ۱۹۴۴

اڄ مي جو ماهواري ستسنگ ٿيو جنهن ۾ حاصري ڪافي . هٿي. ستسنگ ۾ گرنت صاحب مان،

> "جـن لمر ڀــــجــي آمي بلاأي سک سهج سيتي گهر آو وجي."

شبد كىير واو جنهن بر گورو صاحب فرمائين تا له ساست پاكاران تا له اي دنيادارو! هلو له اسين لوهانكي كل مالك جي دربار بر ولي هلون. ستگورن فرمااو له جدهن اسانجو كو مت مائت يا متر مري تو له كانون وانگر روئي آسمان متي كلي تا د يون. به چار كلك روئي كلي تا بسس كريون ؛ پسو له انهي كاله جو كونهي له مرلك كسي ولي كير واو، كهڙي پاسي ولي واو ؛ ان جو حال كهڙو تيو.

۳۰ مي

حضور جن درمايو له جنهنكي مونسان ملطو هجي سو منجهند جو ١٢ بجي تائين ملي ۽ انهيءَ كانپوءِ شام جـو ٢ بجي تائين

باب ايڪيھون

ڏيوي ۾ و^{ھائين}

ح مان د معلي جو شبد عاصه مان د معلي جو شبد شد ر مي ^{۱۹۴}۹ع « دن راس ڪيمالدڙو سر آير مالي، مس ڪو اون اڪاولدي سر ديکي سالي ." مس ڪو اون کبير واد. ستگرون فرمادر اس جيڪي اسين ڪوم ڪون ال سي المالتي مستق ۾ لکومدا وجو آنا ۽ جنهن بر مانما کان ي الله والمر المالجي الله والمر المالجا سي المالجا المالجا المالجا المالجي الله والمر المالجا المالجا المالجا (Oid Testament) جو لا التي عبد الله عب مر در سارط جر ورالل لكيل آهي د بائل شهر ۾ ڪوري کي بياة ڪرڻ اي چاهير اهڙي اسر هر ايابر هڪ اوريتي کي بياة ڪرڻ اي چاهير عان عصرت لوط کی، جو بس ان عور بر وعدو هر، عدا معان عصرت لوط کی، جو بس ان عور بر وعدو هر، د باري ورڪلبو و لوط جي عرض ڪرڻ لي لر ڇاڪاڻ لا هن ري ري کا ليڪ ماڻهر وهن ال عهر کي معاف ڪير وهي عهد عمر وهي رې دی ... در دی عامر الیک جوړی مای الب پهنچي هدورې ټوارې جوي عامر الیک جوړی مای الب است کی آدی ادر جاری جین اسامی ادامی سستی د در درازي مان هده الريء مروير ميون چي ا رب الله ما على الله ما على

پر ذري ذري ۾ نظر اڏهن ايندو جڏهن هن کي پنهنجي اندر پرگهت ڪبر أ. ا. ائين چري صرف زبالي جمع خرچ آهي. ڪي ماڻهو چوندا آهن لريائي ڏني کي جو پار مان پر مانما ملبود پر انهن کي اصلي حقيقت جي برجه ڪانهي، جي هين کي پٿر مان مليو ا. سڀدي کي ملخ کچي. اها دوا لي ڪهڙي جا هڪ کبي فائدو پهچائي ۽ اين کي نہ ؟

يولن ۽ يريسن جو ذڪر ڪيدي حضور جن فر مايو اس الم جپڻ واري جي نزديڪ جڏهن جمدوس ئي نٿا اچي ڪهن ته پوء يوس پريت ڪيٽن ايندا ۽ جادو ٽـوالـي جـر اگر ڇو ئيىدو؟ سىسىكىن كي اهو وهم دل مان كدي جدّ كهي-جن يرسا صرف انهن كي أي ستائيندا آهن جيڪي هنن كان د ڄندا آهن ۽ حڪم ارادي واري شخص اڳيان اُوڏي اچڻا جي هنن کي جريت اي آهي د بري د اواائن جو ذ كر كندي ستكرون سمجها يو له أنسان أشرف ألمخلوقات آهي ۽ صرف پرمالما ان کان ماي آهي باقي سيدي داري د يرنان جو درجو السان كان هيك آهي، بلك هن جي شيوا واسطي آهن. آلما جي بينڪ شوليتر ۾ آهي،۽ ديري ديرٽائون. ان کان هيٺ ڇهن چڪرن ۾ واسو ڪن ٿا. انهيء ڪري. آنما جي پوڄا لاء صرف پرمانما آهي.

۲۱ ەي ١٧ مي کان لدرور ۾ سنسنگ صبرح شام ٿيندو رهيو. اج بهتي پهتاسين جتي ستسنگ کهر لاء حضور جن جڳهر پسد ڪئي. الي هڪڙي ساڌوء حضور جس سان احدم ڪيو ۽ جدهن حضور جن بھيس لہ لَنهنجي انترمک ڪيتري رسائي آهي لہ هڪو بڪو تي ويو. اها آهي مالي اڄڪلھ جي بيکڌاري ساڌن جي. آن ساڌن نہ اڀياس وڳو ڪرڙا رڱي بيا بيك منكن . منجهند جو هوشيار پور بهتاسين وستي تي جلندو مان ليددا راس جر ٩ بجي كن دُيري بهتاسين.

السيداس عن جي والمالط على وعي الريء عي ذال السوا پرست کلي حضرو جن نومايو د يتي ورس د وم جو بالن ي استري إساني مان اوم كتيء بالي سكبي أي " ذيرج درم مسر أود الري آبس ڪال برکشي چاري." ي رب بيني چيڪاهن چي غولب، بيمار، ايدو، لوار، لنگؤو نا بيني چيڪاهن چي غولب، رڙو ئي بري د ۾ انهيءَ جي شيوا ڪرڻ احريءَ جو نوم ري روي د م آهي، احروب استوان جا م عسر ايبندا آهن. د رم آهي، احروب استوان جا م عسر ايبندا آهن. الر، مداير، ليج و لكور، سب كان سريدت استرى ري اهي هنهن کي پيهندي پنيء کان حواء اور ڪر حرد لطرائي عري سدوي ليم أما ما لرك الع جي كار كا بهادر ري در پالي ئي ۽ آخر ۾ لکھو انهيءَ احريءَ کي اُو پيرون درم پالي ئي ۽ آخر ۾ لکھو واجه ما وعهد له ماط جي ڪارط با وڙس جي مار جي لاپ کان او اوس جي صحبت شي ڪري.

ر این این علاق حضور جن بلت ل ووردار اید اش مورای برما جي علاف حضور جن بلت ل رري ١٠٠٠ ي الله على وراي برما عي السك فو ما يا أون " جهان آسا لها واسا. " هي وياکيا ڪندي اسان پائر ۽ پائيء هر اشت وکير در موحم کان پوء ان ير اسر ڪمر ڪيهن شخص اعتراض ڪمر د اسي دود کي پُرمانيا جو روب سيدهي پوچا ڪيون ٿا، جواب پر سنگ فرماير ار يرمالها السان چي الله أهي ۽ سب ويسد شام

يراط انبيء منيسه عي تصديق ڪن ٿا، پرء جيڪر بدھ اسر لائے کرو جی اجاء جز جوں م ان جسي کرج ح

مر مورک نہ لیر کہ نیو یام _{او}مالها سروویائی ضروا

جرليل به صوف اڙائيء جي ڏينهن ۾ مصروف رهندا آهن ۽ ان کان پرء فارغ. پر حضور جن جو اهڙو مشغول پووگوامر اڳاٽار ٣٠-٣٠ سال كأن هلندو اچي أو.

اڄ هڪ زخمي سان کي گاڏيء ۾ جوٽيل ڏسي سنگورن فرما ہو ا۔ ڏسو من هن کي ڪهڙي ا۔ دکدائي حالت ۾ پهچابو آهي.

۱۴ دی

اج صدرح جو حضرر جن هرشيار پرر ضلعي جي پهاڙي علائلي جي دوري لاء روانا ٿيا. جيرن جي ڀلي لاء هو پنهن جي. سک ۽ آرام جو ڪو خيال الله رکسن بلڪ سفر جي سيدي اڪايفن کي مشڪندي منهن ڏين ٿا.

ڪنھن آج سنگورن کان پڇير تہ رامي واهگررو، اللہ، رحيم، اوم، God وغيرة جي بدران توهين پنجن خاص نامن جي سمرن جي هدايت ڪيو ٿا، سو ڇو ؟ ستگرون جواب ڏنو لر. اعي ير چُلت نام پر مالما جا صفائي نام آهن. سنت پنهنجي روحاني انيو جي ذريعي جن ناهن جي سکيا ڏين ٿا سي اندرين شڪتين جا ذائي نام آهن. جڏهن ڪنهن کي سندس ذائي نالي سان سڏ ڪبو لہ هو قدر لي ڌيان ڏيندو ۽ صفائي نام. ڏانهن شايد ڌيان بر نه ڏئي. سر اندرين شڪتين جي ڏائي نامن جو جي پر امر پيار سان سمرن ڪبو لہ اهـي شڪتيون اسان جي ورئيء کي انترمک ڪنديون.

17 هي الميء ۾ صوبيدار رکا سنگھ جي گھر ۾ شام جو الج بني الميء ۾ صوبيدار رکا سنگھ جي گھر ۾ شام جو ا ستسعى تير. بهاڙي لوڪن جي ااء حضور جس هيٺين ڳالهين. ئي خاص زور ڏين^{ٿا}.

پسي ورت درم جو بالن ڪر ط، موراني بوڄا جو کندن،

يحتل آهي ۽ دل ۾ اينهي آي وهي, در اعل، اهڙو اوچو سه مسا جو الداش الي عنهن اوليء ۾ مذڪل ملندو. شام جو گرلت صاصب ۱۰۵۰ ۱ مي الريع برعنا لاديا ديا سمندر منطاره شهد جسي وباکيا ڪندي حضور عن فرمارر اس ڪيترا سک اح كرنك حاص يا برماط ذيتي ماس كانط كـي جانر الهرائط جي ڪرشش ڪن اُن جي کرنت صاحب ۾ کرنس کالؤ جي هدايت هدي طا د يوه پائي سدلي هي باځي در هن بر درج عن ها ۽ گروو صاحب جن الين ڪيتن فرمالين ها ، سڪدم ڪري يمرن پنکيان دسي ناهي ڪال، ام. الله تسلم هدي الآل سايد الله الم بعدي پس ۽ پکس ئي نون طار ڪران ٿو او لوگي ڪال ^{نڌ} ذرة مراجي العي حدران است معلمي وقت السان عنا بهانتي حرص جي ڪارڻ هن ڪالمه کي اپنا آهن. ساری ارک پهیچي دندري دندن د علمان آغد هر ڪر البن پير هري له مرن کي فرصف ڪالهي المن سرچين د مومه کان بره ڪنڙو حشر ليندو ۽ انهيء کان مر ڪر اباء آهي. صدن جدر ۷ اندی حضررش رعب لهر مسي ک التوالان كالله والمعي والماء عام هو م يدي الله ير د. د. د. او کان پره کاڏين مان ڪاليون لهر آهن اور اهم مال ل حضره جن جنال مدهول کو ووالو هولادو

آي ااروت قالط ڪري Explosion وڏو ڏماڪو ٿيو ۽ بندوگاه، کي اه، واڙهي واقي جا ڪيترا ڏينهن پئي هاي، بندوگاه، جي انهيءَ حصي ۾ ڪيترا ستسنگي نوڪري ڪندا آهن. جنهن ڏينهن اهو حاد ار ٿيو انهيء ڏينهن ڪنهن ستسنگيءَ جي شادي هئي ۽ هنن سيني شاديءَ ۾ شريڪ ٿيل اله موڪل ور تي هئي ، مطلب له سنگورن جي الهر ڪريا سان موڪل ور تي هئي ، مطلب له سنگورن جي الهر ڪريا سان سي بھي ويا، چني ادي حضور جن پرس ٿيا ۽ مالڪ جهو شڪر ڪيائون.

۲۷ ابویل

قراب بن سؤ مردن ۽ زالن کي حضور جن نام دان بخشير ۽ هن دوري ۾ هيل نائين ڇهن سؤن کي نام جي بخشيش ڪئي اٿن. شام جر ڪيير صاحب جي باطيءَ مان، "ڪر نينون ديدار محل مين بيارا هئر."

جي وياکيا ڪيائون ۲۸ ناريخ صبوح جو ڪراچي ميل ۾ چڙهي اوڪار ه لئا. انان ڪار ۾ ويهي ريماليي ۾ سيٺ سيڊومل جي مڪان کان ٿي هڪ کلقي مقدان ۾ ستسنگ فرمايائون. پوء ڪار رستي شام جو لهم بچي لاهور راوي رود ستسنگ کهر ۾ پهتا. الي هزارين ستمنگي درشين لاء موجود هيئا. درشن ڏيئي امريسر عان ٿيندا رات جو ١١ بنجي ڏيري پهتاسين.

ه وي ۱۹۴۴

جيئن ئي حضور جن دوري نان مونيا آهن ڏاري ۾ ئي آهن. اڄ شام جو سار بچن مان،

"جرڙو ري ڪوڻي سريت نام سي،

، الهم أن أن كن كن كام لم آوي الري الرائي الرائي جام سي." شهد كنير واو، حضور سوامي جن جي اللي سندن دل مان .

باب ويهون

هنٽگوهري ، هلٽان ۽ پهاڙي علائقي جو دؤر و ۲۰ ایریل کان ۲۱ امی ۱۹۴۴ع

۲۰ ابریل اح صبرح جو حضور جن العور اله روانا أيا جتبي ٨ يجي

پهتا. رستي ۾ ه منت امرلسر ۾ سنگت کي درشُن ڏنائون پره لاهور ۾ در شن ڏيئي ڪوت هڪيمرواء ۾ سردار نختاورسکي. ھي بنگلي ۾ شام جمو ستسنگ فرمايالون. ٻئي ڏينھن شمام

هر ه نجي ستسنگ شروع البر ۽ ٢٢ الرباع حضور جن نام دان بغشيو. ٢٣ تاراح منتكومري ۾ شام جو ستسلك ليو ۽ سلك ڪائي تعداد ۾ آبل هئي. ٢٠ تاريخ صبرح جو گرلت صاحب

۽ راماڙڻ جي شهدڻ جي وباکيا ڪئي ويٽي. شام جو حضور جن شام جو لڪ ڪٽنال Link Canal ڏسڻ ويا . ۲۵ ابریل

بي بتي منجهند جر حضور من ڪراچي ميل ذراعي ملتان اله روانا لَيًّا، وستى ۾ اسٽيشن لي سنگتن کي دوشن ڏيمذا شام جـو ٣ اجي ملتان إيتا ، إلي ذينهن صبرح جر ٨ بجي

ستملک ليو. وات جو ڪچ مينهن بيو انهن ڪري موسوم سلبي ٿي لڳي. شام جو ۾ ستسنگ ٿيو جنهن ۾ ڪائي ڀـيــو

هٿي. اُڄ ٽيال ۾ اهڙيءَ جي ستسنگي ڍوانڍيرام جــو هڪ خط هو. هن لكوو هو أسد كم ذيدون أيا أسه ومعني بندر كاهر

اج ڪورو للي ۾ سردار مدن کريال سنگھ جي گهر سنسنگ اليو. وباكيان كلدي حضور بن كبير صاحب بجسي حياليء هان هڪ وار تا ابدائي، فرمايائون لم ڪبير صاحب جو هڪ جامت زميندار سان پيار هو. هـو .هميشة هـن كـي هدايـت ڪندا هئا له ڀائي! ١٦٠٠ سمرن ڪر. جانت چوندو هو له پت درا جوان ٿين ۽ پنهنجو ڪاروبار سيالين اس بوء ڀڄن ئي كر ار آهي. جڏهن بت وڏا ليس له ڪبير صاحب وري ياد ڏياريس. جامن چيو له هي جوان ڇوڪرا راس جو بي اوٽا لي سمهيو پرن ۽ جي مان رات جو رکوالي نہ ڪريان لہ چور كهر لتي وهي. اهـ چيء طرح ١٠-١٢ مال كـدري وا ان كان بوء جدّهن كبير صاحب هن جني كهر ونّان لنكهيا ، زميندار بابس بچا ڪيائون لہ گھر وارن چيو لہ ٩-٨ سال ٿيا جر هو گذاري وار. ڪبير صاحب پنهنجي انتر در شنيء سان ڏلو ته اهو زميندار وڃي پنهنجي پٽن ون ئي اهل اطيو هو. ۽ جڏهن انهن جي ڪر جو نہ رهيو نہ کاڏيءَ واري کي وڪيلي ڇڏيائون، جنهن وري ڪڇ وقيت وهائي گهاڻي واړي کي وڪڻي ڇڏ او. جڏهن هن جي ا. ڪم جو ا. رهيو ال ڪاسائيء کي وڪيلي ڇڏيائين. ڪاسائيء هن جو ماس وڪيلي ڇڏاو ۽ سندس کل وڃي هڪ نغاري ئي هنيائون. لدهن اي ڪبير صاحب فر مايو:

الله بدي هل مين جدي لي گاڙي مين ديس،
الله حي ڪولهو جدي بي لي گهير قصائي لين،
الله حي الله بي جـهـڙن مڙهي القار به الله بي مار،

ندا كن الى الهن جون لوالون منجهن اچو وأحر كن ۽ سنده كئ جن ما فهن جي هو لندا كن الله لن ۾ وجو يون. شيخ معدي

فرماير آهي له جي مان گلا ڪيان له پنهندي ماءُ جي، الهيء لاء له منهنجي ليڪي مون مان اڪري له گهر جو گهر ۾ رهي. ۹ ايويل

امّ صبوح جو سنستک ۾ عاموشيء جي باري ۾ حضرو جن هيٺيوڻ شلوڪ ٻڌايو: "چتر جپ ڪر رهي گرور ڪي اچڻ اچالي، چتر چب کر رهني سيا بگالي جالي،

چتر چپ ڪر رهبي جب هيولي اڪيلا، چتر چپ ڪر رهــي گورو ڪي آگي چيلا. "

شام جو گرلت صاحب مان،

" ٻرکي هيٺ سڀ جنب اڪلي ۽ إُكُ لَـــــى اك بــولــن مــــــى.''

شيد رکنيو ويو جنهن ۾ گورو صاصبه سندر مثال ڏيٽي

أبديش ڪيو آهي لہ جهڙي طرح رات جو پکي ۽ برندا اچي ڪنهن وظ ليي ڪنا لين ٿا اهڙي طرح هن دنيا جي سرآء جنهن ۾ مت مَّالت ۽ يار دوست پُنهنجي ڪرمن انوسار اچ<u>دو</u> ملن، صورح ليندي لي جيئن پکي بنهنجي راه ولي أدامير وھِن ليٽن جڏھن ڪرمن جو حساب ڪتاب ختم ٿئي ٿو تــ مت مالت ۽ متر وڇڙير وڃن. ستگورن فرمايو له هي سامهون

جيڪي وڻ اُن النظير اچس الا سي سي ڪنهن وقت اسان وانگر اُلسان هئا ۽ پنهنجي ڏش ڪُرمن جسي ڪارڻ نسرڪ يركي هالي لبانات، جا سب كان اوچي جول آهي ان ۾ آيا آهن. پتر ناهي له ووي ڪڏهن الساني ليندا. ها باقي جنهن در عند هيئان سدع ستكرز و ويلو يا جدين وط جو هن ميرو 'كادّو له بره اهڙي درخت كي اڳتي منش د به ملندي. اٿيٽي لہ پرء منهنجي پاڙيسرط ٿي ۽ جي ماهراري جهڳڙي جو مزو چک^يلو اٿيٽي لہ اچي اسان جي حطي ۾ رهم. ماڻي ٻڌي سُن ٿي ويٽي ۽ پريان پير ڪري گهر واپس وري.

حضرو جن و د يک فر ما يو لسه زالن کي جڳائي له جد هن پههنجي مردن کي کاڌو کارائين، ان وقت گهرو جهڳڙن جي ايتار نه کن ائين ڪر ط سان هن جو ڀوڄن بي مزي لي پوندو . بيو له سمهي وقت دل ۾ غر يا غصر نه هنط کپي نه له نهد سني له ايندي.

هڪ سنسنگيءَ جي سوال پڇڻ ئي حضور جن جواب ڏنو له پهرين سمرن زبان سان ڪرڻ کي، پوء خيال سان، يعني جڏهن سمرن ڪندي ڪندي زبان روڪجي وڃي آم پاره من سان سمرن ڪجي.

٧ اپريل

هڪ سنسنگرا چڏي لکي له هروء پهرين پنهنجي الدر گهڻيءَي روحاني نظارا ڏسدي هئي ۽ جيئن ئي اوچنو سندس پت گذاري ويو ليئن سڀ نظارا بند ئي ويا سنگررو لکايو د اهر انهيء ڪري ٿيو آهي جو ٿو پنهنجي پنت جي موس جو شوڪ پنهنجي من ۾ رکيو آهي. شوڪ ۽ چنتا جي ڪارڻ تنهنجي آنما جي گراوند هيٺ هردي چڪر ۾ ٿي لهئي ؟ لظارا بند ٿي ويا کروباڻيءَ ۾ به آيو آهي:

٨ اپويل

اڄ سسنگ ۾ نندا ۽ چفليء جي مضمون تي وياکيان ٿيو. گرنت صاحب ۾ نندڪن تي ڪاني قتڪار پيل آهي. اهڙا ماڻهر سون ۾ هٿ وجهن تي متي ٿير پري ۽ جنهن جي هـر

ن ۾ دِک. بماريءَ ۾ ديا زياده ليندي آعـي. التري ن ۽ رفي سنگرو و درشن ڏيئي ارامي سنگيءَ و هر ڪڏهن ڪڏهن سنگرو و درشن ڏيئي ارامي سنگيءَ يماريء جي دوا به الذالي وابدا آهن علهن جي وأل ر و الله الله والله و أهي. هي مسلكي يرسان ويلو مسان ويلو مسان ويلو مسال . نصديق ڪئي، ي ع يان ۾ وار پائ ۽ انرکا اسروکل کجي ؟ يماض ڪري والن کي پائ ۾ وار پائ ۽ انرکا اسروکل کجي ؟ .م مارچه مكرو مزيدار لطيفر بذاياري له عمين كرب بر هك الدي اني رهندي هاي ها جهروار هاي ۽ بنهنجي سياء جي ماني رهندي عالي هاي ها ي الله عير منالين المراجي الم ميد کو د هر کدهن درشي جي مرتعي اي سيڪو مالي ۽ جهير ال ڪري. ڪئ عرصر اهر دسترر هلندو راهمر، مت دلعي ڪنهن گهر ۾ اورواي ليهن آلي. هنجي سن بير الله ما أي أحرر باسرو حري وكبو. للهن بالإسرو بدية الله ما أي أحرر باسرو حري وكبو. . ي روز المر لم هتي هڪ المادي له هتي هڪ المادي المادي هڪ المادي المادي هتي هڪ المادي المادي هتي هڪ المادي ڏاڍي واڙهو کهٽي آهـي، هـي الهيءَ عـي واسطي آهـي ڏاڍي واڙهو کهٽي آهـي، لهن جس د د الله جي ڪوڙي صرور س آهي. مان بالمه ان کي سدو ڪندس، جڏهن ماليءَ کي پنهنجي جو اس ري لر دورن جوش ۾ اچي هن جي گهر لي ڪاهي آلي. لا أبة به الكاري حري چس ال الري حَاري اوَّأَلي حَا آهي، روزالي، هنترار ڪين ماهيائي. بدي دلڪ ره والتي ۽ پڇهائيس ا، ليهنجو اطلب يا آهي؟ روزنيء جيس له جي روزالي لوالي لو^اي البدي له مه بهاج أي، عرب جهكرو أويدو. هي هلتموآر اواليء هو

اٿيٽي آ. پرء منهنجي پاڙيسرط ٿي ۽ جي ماهراري جهڳڙي جو مزو چکڻار اٿيٽي آ. اچي اسان جي تحلي ۾ رهه. ماڻي ٻڏي سُن ٿي ويٽي ۽ پريان ٻير ڪري گهر واپس وري.

ېڌي سُن ٿي ويٽي ۽ پريان پير ڪري گهر واپس وري. حضور جن وڌيڪ فرمابو له زالن کسي جڳائي له، جڏهن پيهيجي مردن کي کاڏو کارائين، ان وقت گهرو جهڳڙن جي ايتار نه ڪن، ائين ڪرط سان هن جو يوجن بي مزي ليي پولدو. بيو له سمهيط وقت دل ۾ غير يا غصر نه هناط کپي نه يند نند سني نه ايمدي.

هڪ ستسنگيء جي سوال پڇڻ ئي حضور جن جواب ڏنو ته پهرين سمرن زبان سان ڪرڻ کچي، پرء خيال سان. يعني جڏهن سمرن ڪندي ڪندي زبان روڪجي وڃي لس پرء من سان سمرن ڪجي.

٧ اپريل

هڪ سنسنگرط چئي لکي له هروء پهرين پنهنجي اندو گهطيئي ووجاني نظاوا ڏسندي هئي ۽ جيئن ئي اوچنو سندس پت گذاري ويو ليئن سڀ نظاوا بند ئي ويا. سنگورو لکابو له اهو انهيء ڪري ٿيو آهي جو او پنهنجي پت جي موس جو شوڪ پنهنجي من ۾ رکيو آهي. شوڪ ۽ چننا جي ڪاري لنهنجي آلها جي گراوت هيٺ هردي چڪر ۾ ٿي پيئي ۽ لظاوا بند ٿي ويا. گور باڻيءَ ۾ به آبو آهي:

"ں کی سک سر کو جانوں اور سان ایسمسانیا۔"

٨ اپويل

اج سسنگ ۾ نندا ۽ چعليء جي مضمون ئي وياکيان ٿيو. گرنت صاحب ۾ نندڪن ئي ڪاني قتڪار پيل آهي. اهڙا ماڻهر سون ۾ هت وجهن ئے متي ٿير پري ۽ جمهن جي هسر

نگرون فر مايو لر مده محمد پر موراس چي پورها ۽ ڏيان ررن در اها مرواي تطي بقره. والرو يا كاعد محي و دوائد وراياتون له جيڪي سينگي سيندي دولي ي عيا آهي باب ڪري رهيا آهن. سهنجر نورو بريا ڪن ٿا آهي باب ڪري رهيا آهن. ا يما ، ال دوست با ڪادِن اُرک جو رکندا آهيود الي عتر ايدر سكه خورو لا واري بدايو له هجار مسلكي رس كان أن أي دُينين أو دُايو و والر. ماه أي لم يحمد المعالمة و رويتني منحي دكي عالمه لسي بهيجي بهادي کوران مصور جن جو فرتو کئی هن کي د بکار او. فوتو دسادي الي عن كي حكرون على باد الي ۽ جالين لـ عاط مهاراج من لي عن كي حكرون عن باد الي ۽ جالين لـ عاط مهاراج من النبيء كان إوء مالبر كونا جي هڪ مسلميء مسلميء آیا آهن ۽ مان ھلان لو۔ م ليوي إذا بر د هجاؤه اي سيمكي جديدي دي. سيمكل اي د يا اڪره سندس ديء هم کي حدود هم هر اوراد لَيْكَارِي عَمْرُ لَمْ هَمْنَ عَرِ لَا يَانَ حَرْ . حَيْ وَمَسَعَ كَانَ يَرْهُ عَرْطُ دري سندرو ادي ولا اهن، هايي منينجي لياري آهي. ركبر له حكررو ادي ولا اهن، هايي منينجي لياري آهي. الدي چني اراط لياڳيائين. ي ي (Infantry) لعبر ا جا ڪيترا الرهي ارما ه الثانتري پههنجي ساکي هن طرح الدائي:-ي کي العام ر ي بر ري . اما رونداد دسي مهيجي دل اداس کي پيٽي ميد اما رونداد دسي اداسي دسي آليسر جدر د لرن لهايت عمكين لو نظر ا رن ، در مامت در اچین. جدم مان وجی سان باغی کر از مامت در اچین. جدمن مان

ڪري مرايس لڏهان به منهنجو من اداس هو. انهيء آي منهنجي آنيسر ورجائي ڪارط پڇيو. اون چيومانس تر منهنجي دل پنهنجي بياس وآري ستگرون جي درش لاء الـ الـ الـ الـ رهي آهي. آنيسر چير آ۔, آ-ي سال نوڪري پوري ڪر گ كان پرء موكل ملندي آهي. تبهنجي نوكري لـ صرف به سال آهي، اهر ٻڌي مان نراس ٿي پنهنجي بئرڪ ۾ مرني آيس. رات جو وري مون کي آنيــر گهرايو ۽ چيائين له ڀلي صوح جو وچې هينځر وچي لياري ڪر. مان صوح جو الريء ۾ روانو ٿيس جنهن مان لهي مون کي ايءَ لاريءَ ۾ چڙهـي بددر تي پهچاو هو. پر جڏهن مان آيءَ لاريءَ ۾ چڙهي وانس له هڪ گورو سارجيت اندر آاو ۽ چياڻين له لون هن لاريء ۾ نٿو وڃي سگهين. من گهطيئي آزي ايزاري ڪئي پر هن هڪ بہ نہ بدي. الچار صون کي بني ڏينهن وڃار پليو. جدّ هن بندر لي پهيس له پنو پيم لـ اڳئين ڏينهن لـي جيڪي مسافر ٻن جهازن ۾ روانا ٿيا هئا، جپانين مٿن ۾ اڇلائي ابرڙي ڇڏيا، اهر ٻڌي مرن کي پڪ ٿي له گرري سار جنت جـر روپ داري مرن کي سنگرروء مرت کان بچاير آهـي . جڏهن جهاز ۾ چڙهي روانو ٿيس نہ رستي ۾ اچي طوفان لڳر ۽ جهاز ان ۾ قاسي پير. جهاز جـر انگريز ڪهڻان God, God چوط لڳو ۽ سيني مسافرن وٺي هائيدوس مـــــــانـــو پر مـــان بي کڏڪي سنگورن جي ڀروسي وينو هوس. جڏهن مسافرن ق أو له مان لائيف بيات به نشو بدان له داي و حيران ثيا. آخر جهاز بچي واسو ۽ اسين صفيح سلامت اچي پنهنجي منزل مقصود ني پهتاسين.

اَج ڪنهن سنسنگيءَ جي چٺي آئي له بيمار آهيان ۽ ڀڄن سورن ڪرڻ سورن نٿو ٿئي، حضور جن جواب لکايـو اَـ ڀڄن سورن ڪرڻ من جو ڪري من سورڌ من جو ڪري من سورڌ

باب الأويهون

ڻ يري ۾ رهائ^دش م مارچم کان ۱۰ اپریل ۱۳۴ع عم الديع عد سيك لور ۽ ٥٥ لاردع الله ٢٩ ماره ساسه هر ایدو وود هر چو سیستک نه کی سکومو. ۲۷ تاریخ مرور د ۱۹۹۷ عضرور ما لا دان تحدود شام عر مهدي ساموري سرس مين سروان کي واقد حضرو جن فرمايو اس مِلْ هن جرحة اي الكالي سورن اي واقد آهي له وي سعون ڪوڻ يسلد له ڪندو آهي ۽ وياڪل آيندو آهي. او العاسي کي ميااي و دو لکي يا د لکي سورو له مِلْي الله الباس كرو ما و كا عرضي كان المه باس م

سرر ليدو ۽ الين مصرس ڪير ل جو بعدن الي ادن. رو من گهر الجي الكل له كوي بلڪ محڪر لي وهل كوي اله آخر كار اهر سرر لهي ويندو ؟ اره كيترو ولس به والهمو ك معلور المد ليندو. اعدي طوح من آهستي آهستي استر لسي رت کی اور اس احتی کام رو اس احتی کام رار دارد اس ويندو٠ ي نام ڏار وار. ايا نائين سنگ ڪائي تعداد ۾ رهي ايڌ کي نام ڏار وار. ايا نائين وم مارۍ اج نيال ۾ هڪ معزز صلمان هڪ آکائي لکي مرڪاي آهي.

"ڪُرم ڏرم پاکنڊ جو ديسي، لي جيم جيا گيالي لوٽي، "

وري فرماڻين ٿا:

"جس پينڊي لـوٽـي پنهاري، وه مارگ سنس دورا ري."

شام جو ٢ اجي سنسنگ شروع ٿيو. حضور جي وطه شڪاله آيل هٿي له ڪي سنسنگي نام واٺط کان پوء به د يوي د يولان جي اياسنا، مورتي پوڄا ۽ ڪرم ڪانب ۾ قاتل رهن ٿا. انهيءَ ڪري تاسي صاحب جي گهت راماڻط مان برهما جي پت لومس رشيءَ جر پر سنگ کديو واو. هي پيهنجي پيءَ جي هدايت ليي لڳي ليرت ورت، صور لي پوڄا، پير ۽ للميءَ جي پوڄا بلڪ شؤ جي پوڄا به هزارين مال ڪري ڏني پر هڪتي نه مليس ۽ چوراسيءَ جي چڪر

باب أطويهون

ڏيوي ۾ ر^{هاڙ}-ش ۲۴ مارچم کان ۱۰ اپویل ۱۹۴۴ع مها تاريع هڪ سيسک تور ۽ ١٥ تاريع اس. ٢٩ ماره رساسه هر ایدو زود هر هر سستگ از آی سگهمور ۲۷ تارایخ سرور د بهن عضور من نام دان نخشور شام مو مهدي سامهري در در الله الله ملاهن جرحاري لكالي سوري لي والمر آهي له ٥٠ سمري ڪول بسلد له ڪندو آهي ۽ وياڪل آيندو اهي. اراسي کي چکابي ارس لکي يا ار لکي سورن ا مِلَي. الي الباس كول أن كا عرصي كان يوء بسن ٨ سرر نيدو ۽ البي مصرس ڪيو لہ جو پندري قالي اندن. الهيء وف كهرالهي الله لدي بلك محكم في وهو كهي آخر كار اهر سرر لهي ويندو ۽ برء كيترو وقت بر ويهمر ال معاوم نه ليندو. اهڙي طوح من آهستي آهستي استر لي اح ڪيتري ڏينهن کان بوء اس اڪتي. ڪاه رام داست ويىدو. ۲۹ مارچم اع ٽوال ۾ هڪ معزز مسلمان هڪ آکائي لکي موڪلي من رب هاي. ڪيهن زاهد سڄي عمر شدا جي بلا آهي.

ڪئي، موس كان إوء جڏهن هن كي خدا جي دراار ۾ وٺي ويا له خدا عهر ڏنو له هن كي بهشت ۾ وٺي وڃر. لنهن لي هن اعتراض پيش ڪندي چيو له ڇا منهنجي سڄي زندگيءَ جي بندگيء جو اهوئي ٿل آهي جو مونكي ڏيئي رهيا آهيو؟ اهو لهن خدا حڪر ڏنو له هن كي دوزن ۾ وٺي وڃر هيا ها له جڏهن فرشتا هن كي دوزن ڏانهن وٺي وڃي رهيا ها له جڏهن فرشتا هن كي سخت أي لڳي ۽ محسوس ڪيائين له جڻ جان ٿي نڪري. جڏهن فرشتن كان پاڻي گهر بائين له جڻ هن چيس له پاڻيءَ جو گلاس ملندء پر انهيءَ جي عيرض مجي حيائيءَ جي بندگيء جو قل اسان كي ڏيؤ پوئد، مجارن ايو جي بندگيء جو قل اسان كي ڏيؤ پوئد، مجارن ايو وقي هيائين. ان وقيم خدا حيائين له وقيم خدا حيائين له وقيم خدا حيائين له وقيم اي وقيم خدا حيائين له اها آئيءَي لنهنجي حجي زندگيءَ جي بندگيءَ جي ديائين له اها آئيءَي لنهنجي حجي زندگيءَ جي بندگيءَ جي بند

دورو فالڪ صاحب جي به توهاو آهي، "ڪرم ڌرم پاکند جو ديسي، نس جسم جسا گسائي لوٽي،"

وړي فرماڻين ٿا:

"جس پيندي لـولـي بنهاري، وهم مارگ ستن دورا ري."

شام جو ٦ ابجي ستسنگ شروع ٿيو. حضور جو وقت شڪايت آيل هئي له ڪي ستسنگي نام وٺط کان پوه به ديوي د بولائن جي اياسنا، مورٽي پوچا ۽ ڪرم ڪائنڊ ۾ قائل رهن ٿا. انهيءَ ڪري تاسي صاحب جي گهت رامائط مان برهما جي بت لومس رشيءَ جو پر سنگ کديو واره هي پنهنجي پيءَ جي هدايت لي لڳي ٽيرٿ ورت، محررٽي پنهنجي پيءَ جي هدايت لي لڳي ٽيرٿ ورت، محررٽي پنهنجي پيءَ جي پوچا باڪ شؤ جي پوچا به هزارين سال ڪري ڏني پر هڪتي نه مايس ۽ چوراسيءَ جي چڪرسال ڪري ڏني پر هڪتي نه مايس ۽ چوراسيءَ جي چڪرسال ڪري ڏني پر هڪتي نه مايس ۽ چوراسيءَ جي چڪر

باب ألأويهون

ڻ يوي ۾ رهائدن^{ين}

۱۰ اپویل ۱۳۹۶

عم الربع هے سمع انبر ۽ وم الربع اس. ٢٠١ ماره برسامه جو ایدو زود هر جو سستک د کی سگهمور ۲۷ تاریخ

سرور د ۱۹۹۷ مصور من الم دان تصمور عام مر مهدهی ساموری حضروم درمادر الم حدّ من جرحة ي الكاني سعر بي الي والتحر

آهي له من سعرن ڪو ل سيل له ڪيدو آهي ۽ وياڪل آييلو آهي. بر ايماسي کي هکالي اله من لکي با د لکي سورن اد آهي. بر ايماسي کي هکالي اله من لکي با د لکي

مِدِي. الين الباس حرو مان حاج عرضي كان برد بعن م مرر ليدر ۽ الي مصرس ڪير له مط بنيري التي ايري مرر ليدر ۽ الي مصرس الهيء وقيم كهمرالجي الكالد كدي بلك ، هي وهو كدي

آخر کار اهر سرر آپی ویندو ؟ برء کیدر و وقت او واقدر آخر کار اهر سرر آپی مارم له ليندو. اعزي طرح من آهستي آهستي اسر ل وم مارچ

اع ڪيتري ڏينهي کان پوه اس نڪتي. ڪاچ وام د کي نام ڏاو واو اييا تالين سکت ڪائي تعداد ۾ وهي اح تبال ۾ هڪ معزز سلمان هڪ آکاڻي لکي موڌ هن راب های . ڪاون زاعد دي عمر شدا جي آهي.

" ثور خواري هائي همي نالي اهي بيني عنايت ها، مخواه ازحق عنايت ها وكر كن شكايت ها." يعني المون ينهنجي مصيبتن المه بيرو رواين ع مالك جون شڪايتون ڇڏ.

۲۲ مارچہ

صبوح جـو ٧ بجي سرسي مان روانا گياسين ۽ رستي ۾ حضور جن انبالي ۾ سنگت کي درشن ڏنو. شام جـو ه بجي ڏيري پهتاسين.

مرح جر ١٠ اجي سرسي مان ووالا لـي ملحويد جسر ٢٠ دهای" بهناسین عام جدر ۲ لدی مشروجین سندگ رو ١٦ تاريخ ٢ سنگ يا. ١٧ تاريخ عام جي سنگ يكس كوشي هلي حضور من موراني إرجا مو لكر كالي ع علام المان مدي برما واسطي الامن الله له داري دارالان المان مدي برما والمان المان مان الله اصل، هو بال منس عمر لاء واجهالين لا جا حاط له وحدي ر المان چي ډولي ۾ لي لي سکوي لي. المان واسطي أمانها كان سواء بعر كوب بربيا جي بركة العي. ١٨ ماري ير حضرو من عمم بالمين كي نام دان تضمر

١٩ ماري أولوار صوح هو دويا كني مان ووالا لي ووهده الماسين. حتى عار عو ٦ لنوي سيسك أيو. سيكس عنواون جي لعداد ۾ هئي. سيعي کان پاره حضور جن حاد ۾ سير جي لعداد ۾ هئي. ۲۰ ماری صور در دری رومت بر سیسی لور. اتحال عَرِط ربا ۽ مرتي اچي الم ڏانارن. ۱۱ افتي المان دوالا لياسي ع لم التي سرسي بهاسون. السي م ڪار جي لارالبرر عرض ڪيو، "عام ڏلو ويندو آهي اسم دُيا ۾ ليڪ ۽ ڏرمي ماڻهر لڪايئرن سهندا آهن ۽ مرس کان

ای د بیماری وغیره صرور دسندا آهن ۶ بایی مافین سا بران باط آماني مان لڪرلدا آهن. حضرو ڪريا ڪري ان چکائی چاھال کہ برمالما پیھادی عاص دیا سان لیے برخر

چي پاين ۽ ڪرس کي دي ۽ بياريءَ دربهي دربي ماد و جدراتي" ما حديث بها برن ال الهي بابت شمس ا هو معشول شعر آهي.

" توز خواري هائي همي نالي امي بيني عنايس ها، مخراه ازحق عنايس ها وحر كن شحايس ها."
يعني ندون پنهنجي مصيبتن لاه پير روئين ۽ مالڪ جون عنايتون لنسو ڏسين، خدا کان عنايتون لنہ گهر ۽ شڪرة ۽ شڪايتون يڏ.

۲۲ مارچم

صبوح جدو ٧ بجي سرسي سان روانا ٿياسين ۽ رستي ۾ سخور جن انبالي ۾ سنگت کي درشن ڏنو. شام جـو ٥ بجي ڏنري پهتاسين .

صدي در الحي سرسي مان دوانا لدي منديد عدر ٢ دعلي العاسي عام جد ٦ لتي حدود من سيك ابن ١٦ لاديع ٢ سيك يل ١٧ لاديع عام جي سيك سكس كهاي هي حضور جن ورائي بوما جو ذيح علمي د و دولار المان حي برجا واسطي العن ما ما بر الم دولان دولاناري المان حي برجا ر اصل، هر باط منص عبر اله واجهالين ال جاسا كا لا مصدي عرب السان جي «ولي ۾ آي کي سکين لي. السان واسطي جر حضرو من عم ما الون كي الم دان الصامر. وا عارج آوارار صوح هو دريا كني عان دواما لي دوهد الماسين جعي عام عو لا يوي سيستك أيو سكس عبراون چي تعداد ۾ هيئ سيڪ کان بدو حضور جن ڪار ۾ سي م ماری صوی در دری رومدی بر سبک لور اندل عرط ویا ۽ مرتي اچي ايار ڏاناده. ١١ افتح المان ورال لماسي ؟ ١١ افتح حرسي المعاسين. وستح م حار جي دوالبرو عرض ڪيون "عام دار ويندو آهي اسم دليا ۾ ليڪ ۽ ڏردي ماڻهر لڪليئرن جهندا آهن ۽ مرس کان اي د نيماري وغيره مسرود وسندا آهن ۽ يابي ماڻون ج يران باط المانيء مان لكركدا أعن حضرر كريا كري ا رن من المارة مضروض وراليو، " منط بد الدي له مر كار ط الداره " مضروض وراليو، " منط بد الدي له چېاني چاڪاط د برمانها پنهنجي عاص ديا سان اوڪ بر جي بابن ۽ ڪرس کي رک ۽ بياريءَ دربي دولي ه ي ... در الهيء لاء التي علي على كي لركن عي -را كري قر الهيء لاء التي علي على كي لركن عي -را رر ب سي مي المحمد وال الرن ال الهي البعد دوس و جوراسية ما حجمت موا برن ال هو معاول شعر أهي.

الهميس لر إداياليدس له اهو سان المنين جدر بر سواارو هو ع ماون بيت ۾ ڇارو هاي سندس آنندا باهر ڪڍيا ها. المهن ڪري هي سي حساب ڏيا ويوو. هاڻي ليکو صاف ٿيو ۽ منهنجي لياري آهي. سنسنگ کان پرء داڪٽر ڪراارسنگه إذا إد عد دنعي سدس بست اياس مان سستك إدى ٽران رستي سرسي اچي ره_بر هو. گاڏيءَ ۾ هن کـي هڪ ستسلكي صوبيدار ميجر كدلاء و جدهن بدهنجي ساكي هن راسه بدائي. جدهن جهالين المكرين جي جهاز پراس آف ويلس (Prince of Wales) اي سينكابور ۾ إمبازي ڪئي ال هن مان ہے ان جهاز ۾ هرس، هنن پهرين جهاز جي چمنيء لي بے اڇلايو ۽ ان کان پوء ٻيا بہ ڪيترا بهگرلا اڇلايا. جنهدڪري جهاز ڀڄي پير ۽ اڏي اڳر. مان هڪ ڪان جي نضي جر سهارو وأي سمند ۾ لرط اڳس بر الروي وقت کان پوء الختو عِذَا أَجِي و او ع مان لكس غوطا كائدا . أن وعس منهنجي دل مان بي اختيار پرارلنا اڪتي نہ سنگررو! اوهين سروَوالي آهير ۽ اچي منهنجي مدد ڪراو. ترب اُسي حضرر جن ون کي درشن ڏنوءِ منهنجر هٿ پڪڙ يو. انهيءَ کان پرء مان بيهوش ئي واس ۽ جڏهن سجاڳ ئيس نہ ڏ لئم نہ ڪناري اي نهچي چڪر آهيان. الي وري حضرر جن درشن ڏنر ۽ نر مايا اون ته هيئر هڪڙي لاري ايندي جا توکي سينگا پور پهچائيندي. جڏهن صون حضور جن کي ماي ٽيڪ جي ڪوشش ڪئي لہ حضور جن التر ڏيان ٿي ويا. ايـــري ۾ لاري آئي جنهن ۾ مرن کي وهاريائرن. مرن لاريءَ وارن کان پڇيو د هنان سينگاپور ڪينرو پري آهي. جراب ڏانائون ئر ٥٠٠ ميل . مطلب ئر حضور جن ٥٠٠ ميل سمند جهاڳي مونکي ڪناري پهچاير.

س جي سيال ڪيئن ڪندان؟ او جواب ڏيندو هو اس ں سي وارو گررو آهي، باليهي ڪندو. ل ڪرڻ وارو گررو آهي، باليهي هے دندي کی دراراي ماغوں سرجور ار سدس ڪدون ي روي دو روي الماليوي مر هڪ راس ڪيون عر جي پيدائن کي باعد الکاليوي مر ي مراد د المراد د المراد ما المراد ما المراد مراد مراد مراد المراد المر ير سط عالمان بدو المراج المراج و وحول الله اللي سل کري چائرن، "السنگه کائون بير؟" وري ا ري الله " عا جا كان اور " على سروور د شايد الهرادي السراد مان لاداري هي الهي الهتر آهي. هو ابرء سدس الله الماسية م ويا ۽ ووي الين أي سد ڪيائون "السلم عادم بدو؟" مررد ، ال السكه مي مروط الما ، او الاسكه مي مروط الما ، او الاسكه مي المي قدري عس كسي مروط الما ، او الاسكه مي لي اداس وهدي علي. هڪ ڏينهن سدس ڪري جي ھے ڪمائيء واري مائي، صاحب د بري كيس كل عط ائي، سے دری ہے۔ دری اور سان اور بعدی جمیر د عالمی السکھ بهیدی دل جو حال من سان اور بعدی جمیر د عالمی من دنيا مان للحال كثر أي يدر آهي ۽ دل جري ئي بر عمان عرب خدي. مح شڪالس در بيش آعي. مِذَّمَى عربي خدي. مرك مَحَ شِڪالس در بيش آعي. ڪم عرصي کان ارء هر پيپنجي باء جي سان جي د بدائبيد وسانء • كولي وهمور هو آل انهيء سان التي سكر سندس ببت م هظ ري د الله المر کدي مِد بن الرس جي مڪمر منجي پيٽ تاسا دّل بر السلم، كن أي ليدي أوط جي بجاء بيدل س مد در المراقع المراقع على الما كلي الما الاسكم. آير، لتيجر العراقير مر سدس الكا كلي الما الاسكم. مالور کا سرکي عاملي مالي مالور کا مالو المدا على له مدون كلي لو كيدو هو او مداهم ما مد المداهد

كه ايياسي سنسنگيء جي گهر پيدا ٿيندو يا كهن دروي دختن هنگي اچن بندگيء جر وايو مندل ملندو. انهيءَ ڪري هر كهن سنسنگيء كي جاً أي له كروء كان انهيءَ ڪري هر كهن سنسنگيء كي جاً أي له كروء كان لام وٺي مصنت كري ۽ جي اچن له ئي سگهي له سنسنگ كروء ۽ ساڌ سنگت جي شيوا كري، ۽ جي جايياسو بوري كروء جي كرج ۾ كامياب نه ٿيو آهي له به پنهنجي الماش جاري وكي ۽ ساڌن مهالمائن جي شيوا كندو وهي ڇاڪال جاري وكي ۽ ساڌن مهالمائن جي شيوا كندو وهي ڇاڪال نه اها كندي وئر ت اللي وڃي. در اصل، كرج ۾ كامياب نه ٿيل جي در اصل، كرج ۾ كامياب نه ٿيل جي در اصل، كرج ۾ كامياب نه ٿيل جو كاري هوندو آهي اسانجي آله شوق جي كوي.

۹ مارچم:

اج رات جو شانتي آشرم جي اگلط ۾ سنسنگ ٿيو. موسوم بلڪل سٺي آهي, نہ سردې آهي نہ گري، سرامي جي مهاراج جن جي باليء مان آکاڙ ۽ سانوط جي مهنن جي وياکيا ڪندي حضور جن فر مايو له هر ڪو اِنسان دنيا ۾ ڪنهن لم ڪنهن آشا يعني اڳئين جنم جي آ^اپوري اڇا جي ڪارڻ جنم ولني تو. يوء ستكورن بائي لالسنگهي جَـو بابا جي مهاراج جن جو هڪ نهايت پر يمي ستسلگي هو، چي و ارٽا ٻڌائي. جڏهن ڏيري ايندو هو ٿه يا سنسنگ ٻڌندو هو يا شيوا ڪندو هو. جي إيو ڪِم لـ هوندو هوس له دسيون ويهي وٽيندو هو. مطلب نـ واندو نـ وهندو هو. هن كي پنهنجي زمين تمام ترري هـــــي. انهيء ڪري کيتيء لاء اهن زميندارس کان مِقَاطِعِي لِي وَلِندُو هُو لِـو النَّهِيءَ كَالَّهُ، هُو خَاصَ خَيَالَ وَكِندُو هو له هر ڪنهن زميندار کي بٽئيء جي حصي مان هڪ داڻو ير گهت نہ ملي. انهيء ڪري هرهڪ زمين جي آڪر جي پيداش الي ثني رکندو هو ۽ اناج کي هڪ هنڌ ڪٺو نہ ڪندو هـو. جڏهن ماڻهو پڇندا هئس تـ ايتون هنڌ قهليل

ناو بچي. سڀ مهالما الهم، عقيقت کي پنهنجي اِنجيءَ الدو دُ عرائيندا آيا آهن.

"مسولا آلامسي اسن آلساء" (بلي شاه)

" هسر جيو نام پــۋ ١-و وام داس. " (گرور ارجن د او)

«آس بادشاه اعظر در است. اود محكم،

پوشيده دائي آدم نعني ڪ تردر آمد.٣ (شمس ٽيريز)

"وراڪ ڪردي ذاب مرشدرا قبول، هسر عدا دو ذالش آمد هر وسول ۳۰ (مواري ړوم)

7 مارچم

لح هڪ ستسنگيء جو شط آيو لہ مون ٢٧ فيبروړيء ليي

الوهان کان نام وولو. هاځي سمرن خود يه خود جاوي آهمي.

كوبا نام وأبط كان يرء هفتي الدر سمرن يحكو لي وبو. الجلين جنر جا منسكار ۽ سندس مصنب ٻئي ملي قلدالم ايا لا له سال كالين ايباس كرط سان بسر اها أوستاً يوايت نقي أتي. سنسڪرت اواڻن ۾ د لکيل آهي د اليڪ جنبن جي اڳاٽار ايياس سان سدي حاصل تلي أي ، انهيء حكوي لواس أسي يُجِن حَمَرُ لَمُ عِدْ لِمَ كَبِي، لَكُانَارِ مَصَنَّ لَمُقُلِّ لَهِي وَجِي ا جيڪا لرقي هن جدر ۾ حاصل ڪجي ئي ابندؤ جدر ۾ اپياسي

انان لي اياس شروع ڪندو. ڪرش پڳوان کيتا ۾ فرمايسو آهي له اوکه يوشت لئر ٿئي يعني جني اوک ايباس محامل ڪر يا کان اڳ ايياسيء جر موس ليو لر بوء هنکي وري منش هِنْرُ مِلْنَدُو ۽ يَنْهِنجِي اوكر ايباس هو سلسلو هاري وكندو. يا ا

خـرد گرردک باجر بري ، السي صاحب جـس فـر مائين ال ،

"سنت نـ هراي جائت بر جـل هـر نـا سنسار ،" گيتا بر بـ

ڪرش باگران فر مابر آهي لـ جڏهن جڏهن ڌرم جي هاچي

تئي ئي اڏهن اَڌرم کي ناس ڪرط لاء مان ابندو آهيان ،
مگر افسوس دنيا جا لوڪ الهيء سچائيء کي نظا مچين بلڪ
مخالفت ڪن ال در اعل انسان بئي انسان کي جر عام ماڻهن
وانگر کائي بيئي ٿو ۽ ڪم ڪاربون ڪري ٿو، ائين سمجهي
لـ هي مالڪ جر روپ آهي ۽ صرف اسانجي ڀاي لاء ديه،
ڏاري آبر آهي، مشڪل آهي ، جن مٿان برمانما جي ديا ٿئيتي
سي انهي راز کي سمجهن ٿا، نه ته دولت، ڪننب بروار
ع دنيا جا بربنج جيو کي انهيء طرف مڙط ئي نظا ڏين . هن
راه بم هڪاي به رڪاوت آهي ۽ اها اها له سنت ڄاڻي اجهي په يه په يه يه سوادي جي مهاراج جن دائي سمجهي ندا آهن. سوادي جي مهاراج جن

"نىدا چوڪىدار بىنائى ، " كوئي جيو د سني نهين پائي . "

الهاس بر اهرًا اليك مثال موجود آهن جدّهن دنيا جي جيرن كرمكن كي اليك عذاب و كشت دّنا. حضرت عيسيا، محمد صاحب، رام، كرش، كبير صاحب، نانك صاحب و بين مهاتمائن كي لوكن نانا بركارن جون الكليفون دّنيون بر جن خوش قسمت إنسان سندن ابديش مجير سي فائدو ولي ويا و بيا خالي و هجي ويا. عام طور اسين كذريل مهاتمائن جي ديك و فندا آهيون و با الهن كان بوء كوا، سنت مهاتما دنيا بر نم ابندو. مطلب لمد برماتما ديه، دّاري سنت مهاتمان دواران دنيا عدو أدار كري آدو، انهيء سدانت كي دي اسين موري تا چدورد، بر اهو ايم الل آهي سدانت كي دي اسين موري تا چدورد، بر اهو ايم الل آهي من جو سياء آهي لم هو زلده، مهاتمادن جي ابديش كي

ادي رهدري هدري جادي ان هڪ ادي هـ- ادي سکيءَ کو لکي ۽ سدس ڇائيءَ جا سڀ هڏا ڀڄي ييا سکيءَ کو لکي ۽ پيهنجي جاء ان هني والي. والري دو ڪندي جي هڏي پنهنجي جاء ان هني والي. الله جي طرف دوڙي وهدر هو ۽ لعيب آڳس له جيٽوگيڪ ترائي جي طرف دوڙي ترالي هن مافورة مان لحاري للأهن له هر الهر بر حاول حواد داختر مير الد الديء مسلميء كسي مهاجي كهر كالي الا ي رود و الان اسم هن كي ما المان اسم هن كي على المان ا سرحاری استال بر کیفائسی ویاسین. هد مست فلم ري داڪٽر کان اچر لہ جيڪر زخمي اور آهي اعر انگهور لاهن داڪٽر کان اچر لہ سيودر سين مسلم و مارد و و و و و ال المسع كي على المعلى الركي على المعلى الركي على المعلى الركي و و المرد المعلى الركي و و المرد المعلى ي ري عاب داخر پير آهي،" پره ملرر لبر النهيءَ مسلكيءَ ماني م بنينجي کانء کي اعرابيءَ وور مان لند هدي هدي هرانيءَ ۾ بنينجي کانء کي اعراب مر من مرن عدادن الآي احداد مرن عال علاج المهرم مر من مرن عدادن الآي احداد ر کرروء عندي انهيء ڪرر کي ڪتابر، عد پيٽي هئي. سر کرروء عندي انهيءَ مولانا روم هو ڪالم ياك اچيئو:-«سجدي است المدوون اولساء، مجدهم كاهي جمله هست آنجا خدا.٣ يسي عدا پدينجي بيارن جي اندر آهي. جدينکي کند پسي عدا پدينجي بيارن جي ي ميدو ڪوار هجي اهر انهن اوليان کي حدو ڪري! سيدو ڪوار هجي ر بريالها كرمكن ۽ عام إلسان سيني جي اللو آهي. " 5 جو اُڙدو عثيل آهي ۽ دلياداون جي س جو ٻؤ دو گائم جو اُڙدو عثيل آهي بَدَهُنَ يُرَوُ كَرُوْ لِلَي يُو لِهِ يَوْهُ الْفِيءَ اكِيانَ *ي يُؤْدُ هنائني الوارة جو الركاس لاسي مكيدية و المؤود

باب اڙرهون

سڪندر پور، دهلي ۽ روهتڪ جو دؤرو ۴ مارچه کان ۲۳ مارچه ۱۹۴۴ع

صورح هو ٨ ابتي ڪار ۾ سرسي لاء روانا آياسين ۽ اوليت ٢ ابتي سرسي سنسنگ گهر پهناسين هني روٽي کائي ٥ ابتي کند هي ڪارخاني لاء روانا آياسين. الي حضور هن کيس هي لگهماني ڪري سج لاي شاندي آشرم پهنا.

ه مارچ

شام جو سرسي ستسنګ کهر ۾، " قاکن ماس رنـگـيــلا آيا ."

شبد جي و اکيا ڪيدي حضور جن فر ما يو له هواي سيالي ملها آط کپي يعني ميش جنم جو قدر ڪرط کپي ۽ من ۽ الدر ان کي وس رکي ڪڪر من کان بچط کپي. داڪٽر ڪرالو سنگهر رستي ۾ هڪ ازر ک سنسنگيءَ، جو چڏي ڪمائيءَ وارو هو، لاهن جي وارا ابدائي، هڪ د نعي هو گهر مان پنهنجي ڳوٺ وڃي رهيو هو، راس ٿي چڪي هئي ۽ رستي ۾ هو هڪ وڏي نهر واري جي اپل هئي انهن ان وڃي رهيو هو. انهان جي اپل هئي انهن ان وڃي رهيو هو. انهان تي ويا، هيٺ گهر و پاڻي، انڌيري راسه وڃي له. ڪيڏانهن و ويا، هيٺ گهر و پاڻي، انڌيري راسه وڃي له. ڪيڏانهن وڃي، آخر ڪار سلمبرن جو حصو جو لائين کان ٻاهو ڪيڏانهن وڃي، آخر ڪار سلمبرن جو حصو جو لائين کان ٻاهو هو تنهن تي مٿو، لائين کان پاهو

حت محرون سيستک ۾ فرمايو ا ڪال پنهنجي اولوڪي آباد سسه ڪراست ڏيکاري جيرن کي پنهنجي شرن ۾ د آخين. لع ستحوش کان ۳ وو وولا آهن. . حدون د جير کي پنهنجي گذريل جنر چي ياد د رهي. م هر ڪر جيو جيون اب جرن ۾ هدي، الي راضي رهي. م وديم أومايالون لم فيالمالون لن قسمن بما ليندا أعن مرغي، ڪدرن ۽ ڪرنج حمان، جدي درغي اللهن مان اُرو ڪري الهن کي بيتائي آي ليٽن شهرڪ جيستاني کوروء وف وهي أو ته هن كي آلت بهجي الرباحة في الدور أيو المن أي أيض سد. اعري سرجي بهامائن كي علي درجي ر ي روي ي الما يشير حري سدور آهي ۽ اهي ليترن کان هيٺ ۽ ان ي جدري مر أياس كندا أهن حدري ناط باليء بر ومندر ري مندس اللها باهر هولدا آهن جنكي هو پنهنجي الرج ؟ آهي ۽ سندس اللها باهر هولدا آهن جنگي هو پنهنجي الرج ؟ نظر سان بھائمندو آھي. اھڙي عسم جا مهائما اسياس جسي لرڪن کي نيض پهچائي سکيندا آهن. عرام ساري ۾ نهاڙن ۾ اندا ڇڏي باط هيٺ ميدان اسدى أهي ۽ اتان پنهنجي عبال جي دار سان الدا پچاليند اهري طرح اور و گورو هر وست بنهنجي سک هو خم و آهي. واړنا آهي له ڪهڻ ڪيائيءَ واري کرروء الواليء ۾ واد ۽ الي علي ليي پيهندي بندوق ۽ م طاعر، وستي م دشون مي حامون سمجهر و هي ا م ماعر، وستي م دشون مي ساو للكهي هر آهي، الآن أي جدهن للنكن عي نظار للكهي ير ۽ کوروء هر ڏياڻ ڪيائين ليه هن دوشن ڏيائي هيء دشمن جي نوج آهي، وابس وجسي پيهيجي به ِّرَكِي المَّا لَوْحَرِي حَرِّلِي آهي. الركي المَّا لَوْحَرِي حَرِّلِي آهي.

باب اڙرھون

سڪند رپور , دهلي ۽ روهتڪ جو دؤرو ۴ مارچ کان ۲۳ مارچ ۱۹۴۴ع

صبوح جو ٨ بچي ڪار ۾ سرسي لاء روانا ٿياسين ۽ قربب اجي سرسي سنسنگ گهر پهناسين جني روٽي کاڻي ٥ بجي کند جي ڪارخاني لاء روانا ٿياسين. الي حضور جن کينن جي نگهبائي ڪري سج لٿي شاندي آشرم پهنا.

ه مارچ

شام جو سرسي ستسدگ گهر ۾،

" قاكن ماس ونـكـيــلا آيا ."

شبد جي و اکيا ڪندي حضور جن فرمانو ته هولي سنڀالي ملها تط کپي يعني منش جنم جو قدر ڪرط کپي ۽ من ۽ اندران کي وس رکي ڪڪر من کان بچط کپي. داڪٽر ڪرائر سنگه، يستي ۾ هڪ ازرگ سنسنگيءَ، جو چڱي ڪمائيءَ وارو هو، يستي ۾ هڪ ازرگ سنسنگيءَ، جو چڱي ڪمائيءَ وارو هو، ي جي واران ابدائي. هڪ دفعي هو گهر مان پنهنجي ڳوٺ عيو هو، رات ٿي چڪي هڏي ۽ رستي ۾ هو هڪ عيو هو، رات ٿي چڪي هڏي ۽ رستي ۾ هو هو هو. دان جيڪا پهل هڏي اندهن نان وڃي رهيو هو. در ويل گاڏي اچي پيڏي، ويچاري جا اوسان هي وي پيڙي، ويچاري جا اوسان هي وي دهي وي دهي دي استي جي اوسان هي وي دهي وي دي در وي وي دي در دي دي در مي وي دي در دي دي در مي وي دي در دي دي در دي دي در دي دي در دي دي در دي دي در دي در دي در دي در دي دي در دي در دي در دي دي در دي دي دي در دي دي در دي در دي در دي دي در دي در دي در دي دي دي دي دي در دي دي در دي دي دي دي در دي در دي دي در دي دي در دي دي دي دي دي دي دي دي دي در دي دي

ان پري رکسي ليني پيو. بل ۾ ب

درشن ڪراء. پرء ڀاڻي ڏئي ِ هس کسي اندر جر ڀبڌ ۽ گيان

انهيء ۾ شڪ ناهي لہ جڏهن ڪر مورليء جي بؤجا بريم ۽ شرقا سان ڪريٿو ۽ طرح طرح جي ڀارٽاڻن کي من ۾ پيدا ڪري الرءِ سمجهي الو له موراي منهنجا سيه ڪر راس ڪري رهي آهي لمه بره همو سب كاميانيون مورليء جي طرفان

سَمِجُهِي لُو ۽ ناڪاميائين لاء قسمت کي ڏوه. ڏاي اُو. سڀ

ر د بون ، سد بون ، شڪتمون ۽ ڪرامتون جاب ڪر ؤ سان ۽ من كسي الكاكم كرط مان برابس لي سكين ليون بر مكتي صرف نام يا شبد ۾ آهي حسو انهن سيني کان ليارو ۽ ڀري آهي ۽ اڀياس گورو ڪريا ڏويعي پرايم ٿاتي ٿو.

11 فيبروري شام جو حضوو جن ۴۰ مردن ۽ زالن کي نام دان بشتبو ۽ لوړو وقت منسنگ له ڪيو. هضوړ جن جي عڪ هاص عوبي آهي له لنها لندا ڪر ۽ پنهنجي نظرداريءَ ۾ ڪرائيندا آهن ع عَامِ ما لَهِن والكُو عَكُو لَذِي عَلَيْهِ عَلَيْهِ أَوْ وَبَعْدًا أَهُنَّ . هَمَّا أَحْ ٢ عالي دوم ورڪتاب مان گهر کڻي وڃڻا هئا. _وواجي طوح ہبر هجي ها الم چئي وڃي ها الم دوم کھر کتلي اچجو پر حضرر جن سرچر له متان غلطيء وچان ڪي ايا دور کلي اچل انهيءَ ڪري رونرو بيل گاڏيءَ ۾ رکاڻي پرء گهر ڏانهن اسهيا بمبتوليڪ واس جو 9 لڳي ويا ھئا. 19 ميبروري

صبح جو سوامي جي مهاراج جن جا آخري وچڻ واء نهاد و شودَ يان سنگير واسطي حضورجن بڙهايا ۽ يسوء در مايالون اس سرامي جي فها راج جن جي جراي جرت سمالتين کان پره باباجي مَهَا وَاحْ مِنْ عِيانَ آكري وَيَاسِينَ أَنْ وَقِيمَ سَادُو هُمِسَ دَاسَ

ذاس جو جامت هو ۽ ٽر لوچڻ او همڻ ۽ سو تر لوچڻ ڀاڻي ڌ ني کي گررو ڪري ڪيتن حجي! ڀائي قانو الي وار جتي ٽرارچن پىهىجى اشت جي بارجا كري رهير هو. يائي دني كيس چيو، "پدد سجي! مان به لر وانگر مورتي پاؤچا ڪري سگهانتو؟ " تر لوچن چيو ته ها . مان ترکي پڙڄا لاء ٺاڪر انهيء شرط لي ڏيندس لہ تون مونکي هڪ کير ڏيندڙ گانء ان جي عيرض ڏيندين. ڀائي ڏني جهت هڪڙي کانء اچي حاضر ڪئي. لرلوچن سوچيو لہ هي بي عقل جامد پؤڄا مان جا ڄاڻي! هن هڪڙو ع-ه سيرن جو پٿر ڏيئي چيس ا. هي نمهنجو آاڪر اٿيٿي ۽ مڙني ٺاڪرڻ جو سردار. ڀاڻي ڏني گهر اچي پٿر اُڇلائي ڇڏير ۽ ٻن مهنن کان پرء وري ٽرلرچن ونت وير. جڏهن ٿر لوچن پؤڄا ختم ڪئي ۽ ٺاڪر کي ڀوڳ لڳاڻا لاء منائي مررنيء جي منهن ني اڳائي باط کائط اڳر نہ ڀائي دَني چيس، "پندسجي! پنهنجي ٺاڪر سان ايـڏي ٺڳي! هن وبچاري له کاڌو ڪونہ پر لون پيو کائين!" ترارچن وراطير ئے ڪڏهن پائر بر کاڌو آهي؟ ڀائي ڏني ٺه په. چيس د جي پٿر کائي نٿو د ڏيندو ڇاڳ لون مونسان گڏ هلي ڏس نہ منهنجو ٺاڪر ڪيتن نہ منهنجا سڀ ڪر پير سراري. ترلوچن حيران تي پڇو، "دَنا سي پي ائين آهي! " جڏهن هو ڀاڻي ڏني جي کيت ۾ پهتو ٿه ڏسي آ. نار پا^طيهي پيو هلي. ارلوچن چيو ا نار ا هلي پيو پر هاائيندڙ مونکي ڪونہ ٿو نظر اچي. الي ڀاڻي ڏني کيس سمھھائڻ شروع ڪيو تر نون ڪرم ڪانڊ ۾ اُٽڪيو پيو آهين ۽ نوکي پنهنجي وديا ءِ پندوت هنا جو اهنڪار آهي. مطلب له سندس سڀ نقص ڪڍي ٻڌايائينس. ٽراوچڻ ٿڏي سيني ٻڏندو رهيو ۽ آهـر روڻي چرط اڳر نہ مون ۾ برابر آهي سڀ عيب آهن، هاڻي مان تنهنجي شرن ۾ آيتو آهيان. مونکي بـ اصلي ناڪر جو

هدهان المون ديان م وهين ۽ الهنجر اشت الهنجي سامهون اچي له انکان بچې له لهېجر ديش کېژو آهي، لوکسي اليّ ڪڏهن وٺي هلندو ۽ التي پهچڙط لاء لموٽني ڪهڙوُ ماڏڻ ڪولئ کبتي؟ جڏهن هو ببو دفعر مون ومت آبر لہ جورط لڳو له معهجي آشت له ڳالها بولي ڪول. ڪيتري مست ميڙ كيير ير بلتكل كاءوش. اهري ،وقعن لسي مان سمتها ليندو أهيان له كله بل مهالها كوله ابتدا أهن ۽ جيڪي ڪيم ڏسط

آهي. مون کيس چيو له اهو صرف لاهنجي من جو وهر آهي. اللهي أي هن بجود له مان حيش مجان؟ وون جدومالس لم يالي

۾ ايندو آهي سو صوف من جو عڪس (Reflection of Mind) هولدو آهي. لتحداق ڪري واسطي لوهين هڪ ملت سنج چند يا ڪنهن بتيء ڏانهن ڏيان سان نهاري اکيون بند ڪندا

لر منت إ. لوهانكي أعي لي الدر لطر أبندا. بُودهن الين كندا آهن له پوء حقيقت عي بوجهه پولدي ائن.

جي اسانکي د بريّ د بوتائڻ سان َملي ساڻن و اړ ٽالاپ ڪرڻو أهسي ألم يعهنتي الدر برويش ڪرالو بوندو. ايياس ڪرط سان مول چڪر ۾ کليش، الندوي چڪر ۾ ترهما، ناپيء ۾

وشنو, هردي ۾ شوءِ ڪنٺ ۾ شڪتي ڏسط ۾ ايندا. جُڏهن ساڏڪ انهن چڪرڻ کان مٿي آڳيا چڪر ۾ پهچندو تر الي ون ۽ آلها جي ساڪ آهي جتان ترهمانڊ جي چڙهاڻي شروع لَّتَى ثَي. سَنْتَ سَتَكُورُو نَامِ وقَعْمَ الهِيءَ جُو سَمُورُو بِيَدُ شَشَ

کي ڏيندو آهي. ڪي چولدا آهن لہ پاڻي ڏلي کسي پٿر مان پرميشور مليوه

شيوڪ. هنجي مرضي هئي لـ هــو لرارچن کان مرولي پؤجا

جي ڀاڻي ڏني کي ملبو لہ ابوء سيني کي ملط کپي. اصل عُلِيْفُ لَا النَّ آهِي لَا يَالَي ذَلُو كُرُوو هُو يَ تُرْلُونِ سَندس

ڇڏائي گيس ٿوهم پن^د ۾ وَلَي وِچِي. پر ڇاڪاڻ تر ڀاڻي ڏنو

جو اڀياس ڪري الدر وڃي ساکيات درشن ڪن. ار ڇاڪاط له من کي انتره ک ساڌ نا هشڪل ئي لڳي، الهيءَ ڪري د ليا جا لوڪ الهر ئي ناڪرن کي مٿر ٽيڪڻا ۽ اوڄا ڪرڻ ۾ رهجي ويا. جن مهاڻمائن کي گذرئي جڳ ئي چڪا آهن لنجو هن وقت هتي اچڻا ناههڪن آهي. مالڪ ۾ سمائجي وري هن گندي دنيا ۾ واپس اچڻا جي هنن کي ڪهڙي ضرورت! هيءَ دنيا ۾ واپس اچڻا جي هنن کي ڪهڙي ضرورت! هيءَ دنيا رچنا جو سڀ کان هينيون طمقر آهي ۽ دکن ۽ ڪليدن سان ڀر بور جهڙي طرح بهاڙ ئي جيٽن مٿي چڙ هجو آيئن وڌ بڪ ٿڏ ڪار مصوس ئيندي ليئن جيٽن مٿي ساڌ ڪ اڀياس دواران مٿين مندن ۾ وڃي ٿو آء کيس خرشي ساڌيءَ جي پرانتي ٿئي ٿي.

هن اراوكيء بر كلي بر خالتي ناهي . سك ۽ خالتي السان جي الدر آهي ۽ اها ان وقت برابت لئي لي جڏهن آلما من ۽ مايا جي دائري کي پار كري لي. او لکيو آهي له جي مررتيء کي شر ذا سان ديونا سمجهي پوڄجي ار فائدو آهي ليندو ، سو وارت آهي ۽ من جو د وکو ، مورنيء بر صرف هڪڙ و لت آهي ڇاڪاط له هوء منيء يا ذائوء جي انهيل آهي ۽ انسان بر پنج لت موجود آهن . هاڻي انسان جو پنجن تس جو پناو آهي سو جي هڪ لت واري مورنيء جي پر جانه تس جو پنو آهي سو جي هڪ لت واري مورنيء جي پر جانه كي پسط جي كرمانه گي پسط جي كرمانه در شي شراون در شي در اسين پنهيجي کي پسط جي كرمش كر كي پسط جي كرمش كر كان بهتر آهي له اسين پنهيجي

سي كند برهمند إنسان جي الدر آهن بلڪ اولار پيدمبر، برهم، پار برهم ۽ خود خدا سي إنسان جي الدر آهن، انهيء ڪري اسانکي جڳائي له پيهنجي الدر کرچ ڪيون، هڪڙو مررئي پڙڄا ڪندڙ مون ويت آبر ۽ چيائين له جنهن إشت جي مان پڙڄا ڪندو آهيان تنهنجو مولکي الدر به درش آيندو

چهاز بر ۱۰۲ مسافر هنا، سيئي حضمه پسر ايدان هنا ۽ انتيا مي أحيد الشعبي وينا. جهاز جي حقيمان جير ا. هن رفس صرف برمانيا کي مدد ڪري باقي ابر ڪر جاڙهر ڪرائي، الهيء اركي كهڙيء ۾ اوهالجي حوال ۾ مرن اوداس ڪي ي من يحي حير د ڪيار آهان لڏهن ب اُرهان بيهاجي ي لود وكر الهيء كالهوم مان بدهوش في ويس ۽ الهيءَ الهيءَ الهيءَ عالموم مان بدهوش في الهيءَ الهيءَ الهيءَ الهيءَ يهرشيء ۾ مصرس ڪيم لر مان ديري ارطالتي ڪرائ ۽ الدير أي بحارير له اسي مصيمت ير اچي الا آهيري ۽ ارهين آوار بيا ڪير. اهر بڌي ترهان هتي پاٽط بها ئي آئي هليا. مِدْهُم مان عرش بر آبس للَّ عن دُلْم لا سائر بدينجن ڪمرن ر وهي رهبا آهن ۽ ڪيتان صلعب چئي رهبر آهي له طالحي پر وهي رهبا آهن ۽ ڪيتان صلعب چئي رهبر آهي ي نڪر لي سوي پئر. انهيءَ وات ڪر عطرو ڪرائي بي نڪر لي سوي پئر. ارهاندي آبار ديا جر البر ڪري دل برهي آلي " مح اي سيكيء عط لكور د پيدس دون مرراي کي پار سجيدي برما ڪيدو انهيءَ کي ڪرا، ا کولہ برادو او جي ڪو شرقا ۽ برابر سان برجيدو اس هن لاء مرولي ديونا جُو لي ڪر ڏلي ليءِ برجاديءَ الهيء ديرنا جر يرتك درش به ملي أو. الهرآباد م إكران عر هے برامي إكس هر ۽ عدمن هن كي حرش درشن دُار لدُهن هس کسي پنهنجي غرابي دور ڪر ويتي ڪائين. اهر ترهيط عين ويس بہ جيارو ا ڪائي الدار آهي. حضرر جن عط جو جراب لكار:-رخص مادن هن العرمك وحالي كلي، مورالي الإث الله مروع حتى الدوليا هي جورن كي الترمك ال درق جاکي ۽ جن مهالمالن جي موراس جي هر برجا

ورط اڳا تہ اسانکي اجازت ڏي تہ اسين بہ وڃون٠٠٠٠ چير مان ته وجو نه وجو تنهن ۾ منهنجو ڇا ؟ پوء مان سائيڪل لي جڙهي جڏهن هليس له هو منهنجي پويان هليا. انهن اي توري دير کان بوء مون پڇو مان تہ توهائكي ڇا كوي ؟ تنهن تي چيائون نہ اسانکي موڪل ڏي نہ اسين بہ وڃون مون چيرمان د چگر وچر٠ بس منهنجي چرط جي د ار هئي ۽ هو غائب تي ويا. سچي پاتشاه.! مان هيء ڪا سپني يا ڀڄن جي حالت نه پر ڏينهن ڏني جو واقعر عرض ڪيو آهي. جيڪو ترهانجي شڪل ڌاري آيو هو سو ڪال هوندو پر هو ه پٺالح ڪير هئا ؟"

حضور جن فرمايو لم شڪر آهي جو بھي ويو ۽ جڏهن مون عرض ڪيو تہ ڇوڪري کان هڏن پٺاڻن وڃڻ جي اجازت ڇـر پئي گهري، فرعايائون نـ ڇرڪري سمرن دوآران هنن جي شڪتي ختر ڪري ڇڏي ۽ هو هنجي نابع ٿي پيا هئا.

۹ فيبروري

اج ممباسا (آفر اڪا) مان هڪ سنسنگيءَ جو خط آاو جو اکو بہ اکر درج ڪري رهير آهيان.

"رادًا سوامي! هن كان الم ١٩ دسمبر ١٩٤٣ جر جام نكر مان مون اوهانجي شيوا ۾ هڪ پتر لکيو هو له مان اوهانجي د يا مهر جي سهاري آفريڪا وڃي رهيو آهيان ۽ مان برهانجو نها عود داس تاريخ ١٥ جدوري سك سلامتيء سان ممباسا پهتس. مدهدچي هن چني لکظ جي مراد صرف اها آهي لم جهاز ۾ ويندي مرن جا اوهانکي تصليف ڏني ان لاء معاني ونان ، ٧ ۽ ٨ جدوري جي درمياني راس جر اهڙو سخت طوفان اچي اڳو جو جهاز اڳتي وڌي نہ سگھيو. خونناڪ اهر ن ڪڏهن جهاز کي هن پاسي ا. ڪڏهن هن پاسي پٿي اوڏ او.

سائيڪل تان ڪري بيس، بر جهت بند الي کنڙو ٿيس ۽ کس جيم لہ ڪهڙو ڪم اٿر؟ انهن وراڻجر لہ اوکي ڪم ڪوڻو آهي. جڏهن صون غور ڪري وري انهن ڏانهن لهاريو لس ڏِ لُمْ لہ عنن جي شڪل ندلجي ويٿي . مون کان سمرن وسري وبر هو ۽ جَڏهن لوهانکي باد ڪمر آ ٿوري وقت لاء اوهائجو المدر ۾ دوشن ليو. ايتري ۾ هڪ شخص جنهن جمو روب الوعان سان ملمو جهلمو ألمي السي آيو ۽ هو پنجابي هاتي بيانا. هن روعب كان چيو "أوي چوڪرا! او مولكي سيالو ڪولس، مان تدهنجو گرو آهسيمان ۽ پدهندي گروء کسي مٿو نہ نٿو ٽيڪين! " مان گهٻرايل هوس ۽ جڏهن ڏياڻ سان ڏامر ۾ معلوم أيو له هنجي ببشاني ۽ اکيون اوهان جني سروب کان اويال هيون، اللهنڪري مون آيد بهر جواب ڏاؤمانس ار اون ليڳ آهين ۽ منهنجي گروء جو نقلي روب بناڻي ،ون کسي دوکسو دُينَ آبر آهي. مان ڪداچت تنهنجي اڳيان لر جهڪندس. اهر بدي هن مونكي غرب دميجار پر جيدهس ميون سيم دفعا سمرن ڪيو لہ هو هڪدير غالب لي واو، جڏهن هـــر وار الم من الوهالكي ڏه، المدم كسن پريان ايندو ڏاو ۽ ان وقت اوهالجي هت ۾ لڪڻ هو. مون لوهالکي چڱي طرح سيالو ۽ سمرن ڪندي ڪندي لوهاليکي واڏا سوامي چئي. مرجه ۾ ترهان ۾ راڌا سوامي جُئي ۽ مرن ترهان جي جران ۾ ينهنجور سر وكمود أوهان مولكي عمقائيندي قرماً يو تس شاباس نا لو بلجل ليڪ ڪيو. آلين لي ڪرڻ کهي، هاڻي لون

پ وج. مون عرض ڪيو لہ حضور اِهو اِن لوهين هلو. لههنتي هان ڏهه قدم کن هاي گِمر آي وفاع هو ۵ بٽارڻ مون کي

1. بهي. مون ساڻيڪل ڪول ووڪي. انهن اُي هان ادو داهر ڏمڪي ڏيٽي چيو لہ نهي. جڏهن مان هنن جي باڪل پرسان لِنگهِي ويس ۽ هان لبرن داسعسر زور سان رؤ ڪٿي لہ مان ه جدّهن انهيء ڪريل مڪان جي ٿوري کوٽائي ڪيائون لہ برابر اتان پوڻي ۽ ڇپ نڪبو. لمهن ليي حضر جن نسرمايو، "اهيو بلڪل مهڪن آهي. بلڪ مان بہ هن دنيا ۾ وري المندس، ڇاڪاط له سنتن جو اهو ئي ڪم رهيو آهي له هو هني جي دکي آلمائن کي نام جي اينڙي ۾ وهاري يه ساگر پار ڪرائين، جيئن فرج ۾ استاف آفيسر (Staff officers) ٿيندا آهن ليئن ڪل مالڪ پنهن جا گورمک مقرر ڪيا آهن جنجر ڪم اهرئي آهي له آلمائن کي هن سنساو مان ڪڍي سچکنڊ ڪم اهرئي آهي ته آلمائن کي هن سنساو مان ڪڍي سچکنڊ پهچائين، انهيء ڪري اهڙن گورمکن کي جيرن جي آذار لاء پهچائين، انهيء ڪري اهڙن گورمکن کي جيرن جي آذار لاء

مونکي ياد آهي له حضور جن هڪ دفعي فرمايو له مايا چهڙي آهي. هڪ جنم ۾ جيڪا ماءُ آهي سا ٻٽي جنم ۾ زال يا هن جنم جو پيءُ ٻئي جنم ۾ پت بطجي له ڪو لعجب ڪونهي.

٧ فيبروري

جهام ضلعي جي هڪ سنسنگيءَ جي اڄ هڪ چلي آئي جا هن رات آهي.

"سري حضور مهاراج ستگورو دين ديال جي راڌا سوامي.
مان اوهانجو اگياني بالڪ آهيان. منهنجي عمر هن وقت
١٨ سال آهي، مون کي نام ملقي عهده سال ٿيا آهي،
حضور جن جي ديا سان منهنجو ڀڄڻ سمرن سنو ٿي وهيو آهي
۽ ٽوهانجو سروپ انگ سنگ آهي. داناجي! مونسان هڪڙو
واقعو اٽڪل شام جو ۴ بجي ٿيو جو هن ريت هو. مان شهر
کان سائيڪل ئي پنهنجي گهر موٽي وهيو هوس، وسنو ڪچو
هو پر جهنگل نه هو. وسني جي موڙ وت جڏهن پهنس ته

ين حوات ذاو لا عليف البن أ. آخي : إنسان مأن إنسان ن در عام طور نهایت سریشت کومن وارو بطهر آهي، نه در عام طور نهایت سریشت ڪرم ڪندو ماڻهر بهرين سر بي م ويندا آهن ۽ پنهنجي ڪرس جي قل يرکي کالهرد وري السان يا هيلس جولس دا لين الم محي د د کرم کن اسي بر کن مر سزا يره ودراسي عي وڪرير ڪرڻ يا ۽ ڪرڙي، رودن الک عبر این عراض بر دی ارائی ال و درای او مایالی لاء دَرِمسالاتُون، كوهم يا ا برابكار ما كارد كى لا لى كي بمهدي بر ابكار در ن وقعم كالمين لاديه إدو ملندو جيستالين جنا كسي انهن مان ھے امیر ایکن سیمکیء عظ پر بچور اس مثین میدان م ييضٍ پيو رسندو. ن بالحج على المراس جاس) بدلتي أي با د. ستکرون حوامه لکابر آس پارترهم بر افتحی Sex یا جنس مر ڪر پيد ادر رهي . سيکين کي پار برهم نائين افتاق م ڪندائي آئي اُي اُر سسنگيائيرن بار سرعمر پهچي روڪيي وڇن ٿيون• مڪڙي سک داڪٽر عضرو عن کي بذاور ا. عهام صلعي **۽** فيبروري ري مين هي هڪ وڏي کدي آهي. الي هي . ويس گي حضرو جن هي در شن ۽ سيسلک عبر ڏايو شرق آهي. گي حضرو جن هي در شن ۽ سيسلک عبر ڏايو شرق آهي. ي --رر س ي رس کل رهندر آهي، سر سنڪر س سدس چيئر چيڪر سائس کل رهندر آهي، سر سنڪر س مر ردران آغي ۽ الهيءَ کي ۽ داري اچڙ جر از حد شرق آهي. داڪٽر صاحب وڏيڪ جبر ر آنهيءَ جياي مهدم ک ېدابېر د اېځين مدر ۾ مان ترهالجي گرووء جو گروو هوس مے براي ۽ هڪ چي ميدي گهر ۾ هيئر به هر

195

" ا۔ ئس دراپ ئے نو ای پایا "

جي وياکيا ڪندي حضور جن فر مايو ته سيني ڌر من جي سکيا جو سار حضور سواءي جي مهاراج جن هن هند ۾ ڏنو آهي. ١٩٥ لنگي جونين ڀوڳڻ کانپوء منش د بهم مليهي. شمس تبريءَ فر ماڻي ٿو.

سگاهي شجر در باغ ها كاهي اور بر شاخ ها ، از دستان خوبان در معدة آراميدة امر.

العمي كيش مان باغ بر ورط لم كذهن تاريء بر هدو تي وهيس. كيش ئي مونكي چني پنهنجي پيت بر وڌو انهيء آواكون مان چونكارو تذهن تيندو جذهن بررو كوروء، يلي كهڙي بسد ذات يا درم جروهجي، كان ييد ولي جيكو كائي كندو ني جيكو كائي كندو تيدو الهيء كائي ويندو ۽ جي اهرو كورمك ند، مليو لم ورى انهيء چكر بر كريو. انسان جر چولو پائي به اسين يوبي والس، اكيان ۽ لوك لاج جي اذبن چولو پائي به اسين يوبي ولاس، اكيان ۽ لوك لاج جي اذبن گي پوري گوروء جي كرج نقا كيون ۽ انهيء انمول موقعي كي هتان وچائي تا وهون.

هڪ سنسنگيءَ خط ۾ حضوو جن کي لکيو له لوهان منهنجي سنڪت ويلي سهائنا ڪئي ۽ مان اوهان جو اهو احسان ڪيئن چڪايان ، مهاواج جن جواب ۾ لکايو له سنت مت جو سدانت ئي اهو آهي له بنا سواوت ۽ بنا عيوضي جيون لي ديا ڪرڻ ۽ سندن سهائنا ڪرڻ .

۲۷ جنوري

هڪ سنسنگيءَ عرض ڪيو له ڪڇ ماڻهو چون ٿا له انسان موت کان پوء انسان جي درجي کان ڪري هيٺين جولين ۾ نٿو وڃي ۽ انهيءَ جي تائيد ۾ هو ٻن ڇوڪران جو تازو منال پيش ڪن ٿا جنگي پنهنڊي اڳئين جنم جي سڌ آهي.

منهنجي متان عصدم اچي ڪڙڪيون. مطلب ا. مثبن مندان

ھي برَڪاش کي آلما ڏبري ڏبري ∽هاري سگھي ئي.

جيڪي صرف ورظ آلمڪ الر جو جاپ ڪندا آهن لس

جا هنت بير من ئي خبال اکين جي يوبان ايڪاگر ٿي حگهيٽر ير چاڪاط از عو صرف زبان مان عام ڪن اا الهيء ڪري

هن مو من المشاكر الله لتي ۽ عاب مو اصلي متصد هسكي هت نار اچي. دنيا جا سپ عام سنه متانتر وون آلمڪ الم چپڻ ۾ لڳا پيا آعن ۽ ڏن آلوڪ نام کان لا واقف آهن.

ڪله راس جسو ٩، ١٠ جي جسي وج ۾ صان جيڏهن حضرر جن کی عمات ڪتاب ڏيکار ؤ ويس لم البي يالي شادىء هڪ ويدار ڳالهم ٻڏائي لم عڪرو شخص هو مالدار ير مها ڪنجوس. جڏهن عر مراط لڳو لا هن جا پيت هن جي ارد کرد اچي ڪنا ٿيا. پتا کين چيو نہ مون کان هڪڙي کان، دان ڪرايو. ان تي پڻن بڇس. "بابا! کان، دان ۾ باسرة سان ارهين وايس لم ڪولر ايندا ۽ جي البن لبو لم فائدو لسي ڪهڙو؟" حضور هن فرمايو له دفيا ۾ گوړوء کان سواء ڪول

سپور شر آهيئي ڪوله. تنهن لي ڀائي شاديء پنهنجي ڳودنه جي هڪ ڳالھ ٻڌائي ا. هڪڙي ٻڍي مرطَ وبل ڪنهن کي چيو له جي مان مري وجان از مايندي پت کي بدائج از الب هي هيئان مدينجا ٠٠٠ رويد يوويل آهن ير جي د موان ك هن كي لر بدائح. مطلب لر دليا جا رشتا نانا سب سوارمه جا آهن. كورو صاحب فرمالين ٿا.

« چېسه یون چولي د يکي او يسه.»

و راسه جو ۸ بچي ووالدي ۾ متسنگ ٿيو. آسمان ۾ ادل حُولًا هنا ۽ باهر ڪجه للڪار هئي. سار بچن مان چىد ۽ ئاون جا معدل جنهن كـي ويـدن ديوين ۽ پترن جـر مارک ڪولير آهي، طنہ ٿي سکھي ٿو.

الهيء كان ماني رسائيء لاء بني قسم جي نام يعني دن آلهڪ نام جي خرور سا آبري ٿي. آهر عرشي آواز نارا مندل كان هيك به بدو م ابعدو آهي يو ان بر كشش نه هوندي آهي ۽اڪاڻا نہ چندر لوڪ کان هيمك آنما سرنر جي روم روم بر قهليل رهياي باك شرار جي دواران كتنب بريوار، اار دوست، قرير مذهب ۽ اِس اليڪ اِندان ۾ ڦاٿل رهي آسي. سنت ستگررو جنهن جو اصلي سروب شبد آهي سو اسانکي الهن بعدان مان عِدّائي متي ولي وحيط الم اچيتو. كي ما لهو سنتن کي چوندا آهن له اسانکي بنا ڪمائيء جي لـي انــدو ڪو لفيس ريشمي ڪوڙو ڪنڊن لي پيل هجي. جي هڪدم ڪپڙي کي ڇڪبر آ. ڇمهرن ڇمهرن ٿي برلدو، برء حضور جن هڪ وَدوان پنڊت جي وارانا بدائي جنڊن بايا جي مهاراج جن کان نام ولي ٣ مهما کن اڀياس ڪيو پر ڇاڪاڻ لہُ ودوانن جو عيال **ق**هليل هوندو آهي، هنکي اندر ڪڇ برڪاش ڏسط ۾ نه آيو. سو نام جو اڀياس ڇڏي وري ٢ مهنا پراڻايام ڪيائين. جڏهن ڪڄ بہ لاڀ نہ پيس تہ اچي بابا جن کي اڳو لہ مونکي ڪيڇ الدر ضرور ڏيکاريو, پرء يل منهنجي جان بہ هلي وڃي. باباجن گهڻر ئي سمجهايس تہ انهيء ۾ لنهنجر نقصان آهي پر هو ضد نان نب اللو. آخر جد هن يجن بر وهاري باباجن لمرج ڏنس لہ اونڌو ٿي ڪري پيو ۽ اڳو ٿـڙ ٿـڙ ڪنبيط. بابا جي مهاراج جن جدّهن هنجو ديان باهر آندو له ڪي دير کانپرد شانسي آيس ۽ چورط لڳو لـ لعنت آهي مونتي جو مون سنتن جر چيو نہ مچو. جڏهن باباجن پڇس اے کهبرائجي ڇو وئين ؟ لر جراب ڏنائين له ائين محسوس ڪير ڄڻ ڪر وڙين بجليرن

_{با}ب سترهو ك

سڪندر پور دو دؤرو ۽ اتي رهائش ه ماورې کان ۲۳ فیمزور^{ي ۱۹۴}۴ ع ۱۵ ماورې

صبح در ۹ بجي ذهري مان ڪار رستي روالا لياسين ۶ عام حر سرسي إوماسين. الدي ال خالف كن أوسي كروال 10 جنوري ملس (حدود من جو كله جر كار عالم) ۾ اهاسين متي حضروهن مشتريء ۽ کيتن جي دايک ايال ڪري واس هو ٨ حدر ارز بهنا، اج معاد مان ڪي وڪيل سيسک بدو لاء آيا ؟ ميدرات حضرر مي كي زهام هر لدون عرادي ب دام مر ١٦ جنوري سسنگ گهر م سسنگ فرمانا اون. " نام لواد ڪرون يالي " عبد جي وياکيا ڪندي ستگووڻ فومايو تر نام اس قسم ه بچي حرحي هر آهي هڪڙو جبر اتائي، بڙهؤ ۽ ڳاٺهائئ ۾ اچي جهڙو^د وأم، الله، وأعكروو، عدا وغيرة. أعو وواللمح المر يحلق قد

ليندو آهي، احرا، بسنتي، مذما ۽ ايکري، او سنتن Usin graf "Sound Current" gray Enelly J AL لجل م "Word" ولدن م "[عامن والي" ع مسلماني بدهمي ڪتان ۾ "الڪ آساني " سڏبو واو آهي. المح الم حي جاب سان عيال شوايتر ۾ الڪاكو الميتر

چىد ۽ ئارن جا منڊل جنهن كي ويدن ديوين ۽ پترن جنو مارک ڪوليو آهي، طنه ئي سگهي ٿو.

انهيء كان متي رسائيء لاء بتي قسم جي نام يعني دّن آلمڪ نام جي ضرورت بوي ٿي. اهو عرشي آواز نارا مندل كان هيك به بدو آهي بر ان بر كشش نه هوندي آهي ڇاڪاط ته چندر لوڪ کان هيمك آنما سر اير جي روم روم ۾ قهليل رهيٿي بلڪ شرير جي دواران ڪئنب پريوار، ياو دوست، قوم مذهب ۽ ٻين انيڪ بندنن ۾ قاتل رهي ٿي. سنت ستگورو جنهن جو اصلي سروپ شبد آهي سو اسانكي الهن بددن مان ڇڏائي هٿي ولي وڃڻ لاء اچيٿو. ڪي ماڻهو سنس کي چوندا آهن له اسانکي بنا ڪمائيء جي ثـي انـدو جا نظارا ڏيکاريو له يقين اچي پر اهو اهڙي طرح آهي جيئن، ڪو نفيس ريشمي ڪهڙو ڪندن ئي پيل هجي. جي هڪدم ڪپڙي کي ڇڪمو ا، ڇيهرن ڇيهرن ٿي پرندو. برء حضور جن هڪ وُدوان پنڊمت جي وار ٽا ٻڌائي جنهن بابا جي مهاراج جن کان نام ولمي ٦ مهنا کن اڀياس ڪيو پر ڇاڪاڻ تہ ودوانن جو خيال ڦهليل هوندو آهي، هنکي اندر ڪڇ پرڪاش ڏسڻ ۾ نه آيو. سو نام جو ايياس ڇڏي وري ٢ مهنا پرااالام ڪيائين. جڏهن ڪڇ بہ لاڀ نہ پيس تم اچي باباجن کي لڳو نہ مونکي ڪي اندر ضرور ڏيکاريو، پوء يل منهنجي جان بہ هلي وڃي. باباجن گهار ئي سمجهايس له انهيء ۾ لنهنجو نقصان آهي پر هو ضد تان نہ لنو. آخر جد هن يچن ۾ وهاري باباجن آرج ڏنس نہ اوندو ٿي ڪري بيو ۽ اڳو ٿـڙ ٿـڙ ٿـٿ ڪنبڻ. بابا جي مهاراج جن جدّهن هنجو ديان باهر آندو له ڪي دير کانپوء شانسي آيس ۽ چوط اڳو ا۔ لعبت آهي مرنتي جو مون سنتن جو چيو نہ مجو. جڏهن باباجن پڇس نے گھبرائجي ڇو وئين؟ لم جراب ڏنائين له ائين محسوس ڪيم ڄڻ ڪروڙين بجاءون

الح هڪ ادر اس ليديءَ حكرون كان بچر در دبان حكم عجي؟ حضروش نرماهر له جنؤو لوکي حکرروء جر سروب باهر نطر اهويتر اهڙيئي سروب هر الدر ڏيان ڪرڻ جگائي. ديان ڪرؤ جي ڪرشش ڪرؤ کجي اور جيٽن سمرن دريمي من جي ورلي أبيحاكم ليندي ليش ڏياڻ لدرلي بِشتر ليندو وبدو. ليديء وري پچو د من آهي عام اثر دبندي سنگورن نرماد له جدّهن لرهم جي دّارا مايا لي ڪري، ماڻور مي مردي ڪبرل لي پنهنجر عڪس وجعي ٿي لہ الکي س منت اور بدي من بعض ادي هر ستر کئي الس اهي. اسان منتني اور بدي من بعض ادي هر ستر کئي الس اهي. اسان يسبي سر سي سن . د لو آهي له چي اللهيء ۾ پاڻي وجهي اس ۾ _{د کمو} آد انهيءَ ر ساع جي شڪل نظر ايندي آهي جنهنجر بام و ير واري د برار لي پرسر آهي جي پاڻي صاف ۽ اسر هراندو له پاچو د برار لي پرسر آهي جي پاڻي سرر ي ، . ب جڪيدڙ ۽ اخر طرف و جي پاڻيءَ ۾ ڪجرو ۽ اورون هولداون له عُصِي أول له دُحل م حود ايندو او جي الخر ر ايندو د دلايل ٥٠ جو د اعراي حال آهي. کياين جسر ص استر ليندو آهي ۽ مروکن جو چٽجل. جڏهن س ڪڪرم م المائي د ان کي ڪال جو الجيت محدول کري ۽ جڏه

اپياسي منسي مدال جو سير ڪري ا۔ پوءِ سي کي آلما

ددگار جافل کپي

دواً در اصل دايا ۾ سينداي سيا وار ۽ بر الڪاري آهن.

باب سور هو ن

ڪالو جي بـڙ جو دؤرو 7 کان 9 جنوري 1^{967ع}

جدّ هن کان حضور جن د لهائرسيء ۾ بيمار ٿيا ، سندن دل انھيء جاء ان کچي ولئي ۽ محسوس ڪن ٿا الم الي جي آبهرا کين موافق نٿي اچي. داڪٽرن جر بہ رابر آهي لہ برڌ اوستا ۾ چٽن، پنجن هزار فوٽن کان وڌيڪ اوچائي واري سردي مرانق د ابندي آهي انهيء ڪري ڪي عرصي کان گهت اوچاڻيءَ واري پهاڙ ٿي ڪُولي لَهرائط جَو خيال اٿن. ٢ كاربع صبرح هر روانا تـي الڪل ٩ بجي هوشيار پور پهتاسين جتي پرونيسر ليکراج پرريء جي گهـر ٿررو آرام ڪيوسين، پرء ان کي به ساط کلي هوشيار پور جي آس پاس پهاڙين کي ڏ لوسين. حضور جن ڏرمشالا ڳوٺ کان قسراسب ٢ ميل پريان بهاڙي بسند ڪئي ۽ پتواريء كي گهرائي ان جي حد بندي ڪرڻ لاء حڪم ڏنر. انهيءَ بـهـاڙ جو نالو ڪالُوء جي بُـڙ آهي ۽ حضور جن جر هر سال کر ميء ۾ هتي اچي رهط جر خيال آهي. ٻئي ڏينهن سرڪاري رڪارد ۾ زمين جي رجسٽري ڪئي ولئي ۽ ٩ جدرري حضور جن واپس ڏ ڀري موٽي آيا.

حي دي دي دي دي دي دي دي ماسب آهي له هي خاص ڳالهه جو هتي ذڪر ڪرڻ ماسب آهي له مهاواج جس ۽ سندن همسفر شيوادار سي يا ته کاڏو آهي کالي ويندا آهن يا جتي ترسندا آهن التي کاڏو تيار ڪندا آهن. صرف کير ڪنهن کان گهرائيندا آهن ۽ انهيءَ جا پيسا ڏيندا آهن.

جهي گرووء هي حضور ۾ واستي ڪئيسمن تب چرڪري ي يا ساي عمر ادي کي وقت کان پنوه منهنجي پنت ع کا ساي عمر ادي کي وقت ر علم الي در شن المر منالين در شن بئي ڪ ڏنر د پنهنجي گهر خلدي چٽياليءَ جي جلي ي درڪل چاڪاڻ لد لنهنجي کهر وارا جستا ۾ آهن. شمرا كان إده مضروص پيهنجي حواليء برويا ۽ مدعن مان واس ر حي من كان كان الحي الحي الح و لاي ورمايالون حدر من أما روني حال كاني الحي الحي ورمايالون المرابع والمرم العبو عال آهي سكرون هي سف مرح مشهور اکس جو ماهر داکتر شراف اح صوری دهایء جر مشهور اکس جو ماهر داکتر شراف ا جنوري ۱۹۴۴ هو ستكرون ون آير. هن اهيئي سرال نيجا هي عام طور لماس الند عامُهر بيهدا آهن إرمالها هي دليا لاهي ورا

مد عمر كش هر يبدار آهي له يوه دراني جر العيالين؟ هي لاعيالي له د الكي عشر دوله عيالين؟ حضور عي عواحه ج ور ما ير للسان حبو عثل ؟ من محدود أهن ؟ جدّهم الهر ہي دَالري کي ^{پا}ر ڪبر لڏهن پير لڳندو لہ هيڪي ڪ^ي بر مالما ڪير آهي ۽ ڪري رهيو آهي سر بلڪل ليڪ آهي هن ودايك يجور لر إلمان جي المدكيء جو ملصد جا أهمي محرون فرمايسر له إلسان اشرف المضارفات آهي ۽ هن ي اياس ڪري، ورهائي منزلون طد ڪري اوم ي پائي. او جي اهر ڪر لہ ڪيالين انہ سنجهر ماش و ترم و يتي ۽ وري آواگون ۾ ڏر او پولدو. سُكر لتدري ديسدار مصل مين پيارا هم " شهد جي اشرامج ڪندي دانا جن فرمارد ا إلمالي

جا ۴ حصا آهن, پىد, اند, برهماند ۽ سچېكىد. هر هڪ حصي هر ان كان ملئين مىدل جي چهن چڪرين جو عڪس پوي ٿو انهيءَ ڪري جيئن مٿي وڃبر ليئن رچا وڌيے سوكير ۽ دلڪش نظر ايندي.

٣ جنوري

ستسنگ كانـپوء حضورجن إين كيتون كون بر مصروف وهيا. مطلب له صبع كان راس جو ١٦ اجي تائين جيتو كم مهاواج جن كن تا اولرو كو به إنسان كم كري كهظروقت حيات وهي نه سگهندو. هر هك ستسنگي چاهيار له. بهاني كيهاني ستگرون جي واجهو وجان. اجان پنهنجي كونيء مان نكرن أي مس له مالهو كين واڙهيو وجان مرحوم سائين مان نكرن أي مس له مالهو كين واڙهيو وجان مرحوم سائين لسرڙي شاهه لائلپور وارو سني چوندو هو له جنهنجي پويان صرف هك مك لڳي سو آرام سان نظر واهي سگهي له پوء جنهن جي ارد گرد سوين مكيون هجن انهيءَ جو كهڙو حال تيندو! مطلب له حضور جن لي انهيءَ وشال كم كي پيا نياهين نه له بئي بم الترو لحمل ۽ برد باري كئي! هو پال نياهين چوندا آهن له مون نه نباهي اچي پورو كيو آهي پورو كيو والي مونكي چوندا آهن له مون نه نباهي اچي پورو كيو آهي پورو كيو والي مونكي چوندا آهن له مون نه نباهي اچي پورو كيو آهي پورو يو كيو والي مونكي چوندا آهن له مون نه نباهي اچي پورو كيو آهي پورو يو كيو والي ميندو منهنجو كهڙو حال

استاني کرو وء چي حضور ۾ واستي ڪيسمن لم چوڪري ستي آئي خبر ادبي. ڪج وقت کان پنوءِ منهنجي پت پي ڪا ساي خبر ادبي. ڪج وقت ر مط آبر جنهن ۾ لکير عالمن د دانا جن کيس الي درشن ي د د د پهيجي کور جادي چگياائيء جي خلي لكي وركل واكال لد للهادي كهر وارا جاما ۾ آهن. شورا تان اوء مخروش پيهيدي ڪولسيءَ ۾ ويا ۽ جڏ عن مان واب ور ؟ الجي ڪيون ڪر مان الي الهالڪ واس له معاور الدو له حضور عن اما رويي ڪار کاڏي آهي اڪ ۽ جي مُرمايااُون در در در در در در اهم حال آهي سکرون جي سف ميرسع جر جا غر سنگسه لاء کوي وغبا آغن. دهايء هر منهور اکمن هو ماهر داڪتر شراف اج صدرح ا حنوري عهوا هو ستگرون ولك آيار عن اهيئي سوال بيتا هي عبام طور تعلير بافت عالهم بصداً أعن الرعالعا هيء دايا لباهي عدم العيالين له له الكي ختر ورد كيالين؟ حضور عن جواب ؟ ورماور د إلمان حر علل ؟ من محدود آهن ؟ جدهم اله ئي دُالري کي ^{پا}ار ڪبر لڏھن پير لڳندر اے جيڪي ڪ بر مالما ڪير آهي ۽ ڪري رهير آهي سر بلڪل ليڪ آهي هن وداك إنتور أر إلسان عن السدكية جو متصد بها أعمي ستكرون فرمايسر له إلسان أشوف المجارفات آهي ؟ هذا پراني له ايياس ڪوي، روحاني ماراون طار ڪوي او ي پائي. او جي اعر ڪر اد ڪيائين اس سجور ماش کي پائي. او جي اعر ڪر اد ڪيائين اس سجور ماش وٽري واتي ۽ وَرِي آواگون ۾ ٿر^طو پولدو. " عراقدر ديدار محل مين إمارا عد" سد جد ایم اسم عدی دانا جن نومار د انسانی

سرجهي پري ٿي.

شام جو گرنت صاحب مان،

"دنيا لـ سالاهي جــو مرونصـي ٣

شبد كديو واو جدهن ۾ گروو صاحبن هدايت ڪئي آهي له انسان كي دنيا جي پداوڙن ۽ پراڻين سان هجمت نه وكل كبي ڇاڪاط نه اهي سڀ فنا ۽ ناسونت آهن. ڪدهن گوره گساڌوء يعني جنهن پار برهم تائين وسائسي ڪئي آهي، سان پريت ڪرط ڪري جدم مرط خدم آيي ويندو.

۲۹ د سمبر

اڄ ڀنڊاري جـو ستمنک هڪ بـجي شروع ٿيـو جنهن ۾ ه وار گن سنگت هٿي. لائوڊ اسپيڪرن جو انتظام نهايت عمدو هو. انهيءَ ڪري سڀني کي آواز صاف صاف بڌط ۾ آيو. ماڻهن جي ورڻي پوريءَ طرح ستمنگ ۾ هٿي. حضور جن گرنت صاحب مان إــ شبد کنيا ۽ وباکيا ڪندي فرمايو لــ پرمانما نہ آسمان ۾ آهي، نه گرنتن پرتين ۾، بلڪ انسان جي اندر. گرنتن پوتين ۾، بلڪ انسان جي اندر. گرنتن پوتين ۾ بـرمانما جي مهما لکيل آهي. صرف انهن کي پڙه هل ائين آهي جيئن ڪو بيمار فقط بيماريءَ جـو نسخو پڙهي پر انهيءَ مطابق دوا ناهي نه کائي ۽ پوء به شفا نسخو پڙهي پر انهيءَ مطابق دوا ناهي نه کائي ۽ پوء به شفا ستمنگيءَ کي فرمايو له بيءَ ماءَ جي شيوا خوش قسمت انسانن کي ملندي آهي.

۳۰ ډسمېر

اج نام دان ڏيڙي حضور جن شام جو ۴ بجي فارخ ٿيا ۽ پوء شيرا تي لشريف وٺي آيا، اُلي هڪ سنسنگيءَ عرض ڪيو ٿا منهنجو پت لڙائيءَ ۾ ويو هو جتان هن بابت دکدائي خبر آئي، اسان گهر جا سڀ ڀائي نهايت دکيي ٿياسين

ېب پنڌرهون

ڏيوي ۾ ر^{ھائش} ۲۸ دسمبر ۱۹۴۲ع کان 7 جبوری ۱۹۴۴ع صرح ور حضرو حرامي وي مهاراج عن وي بالميء مان «كروستا البركا درسا، عدد مدي وباكما عدي ستكرون فرمايو لـ سيكلد الادن م مر المراه الحن عن مان الهوان المرية الموي مهم والحدول الله و گوروند هو آورې مسروب ، سپس د ل ڪدرل ر مرکب از گاری از این سروب آهی. ایترن کان مسی ماركہ چيمر آھي. کانبي پاسي سرڳہ اُرڪ ۽ ڪال جسي رچيا آهي. ساجي باسي گوهندي آباد ديش آهن او انهن ۾ مندن

مدان دالهن حود وستر حوالهي وجون مارك سنتن جو آعي. بارترهم هر يركاش ۽ ليم آليا صرف الهيء وقت تردائس ڪري بنهنجي ڪروڙن جامن جي سنچيد ڪرون کي الس رب الله عال كان آلها عن سمار عن آواگون از اور عندي الله عال كان آلها عن سمار عن آواگون از ا رمن الهيء مر ذڪر ڪرش المران کيا ۾ ار ڪور اهي ي دردن کي او او هر جي ڪيکري جي ڏن کي صود حدور جن فرماير از او او هر جي ڪيکري جي ڏن کي صود علاه لاو ماه الماسيِّ كي بدوستي بيشمار مس

ستگرون گورو گرنگ صاحب مان هڪ شبد جو ارت ڪيو.

المهن کان پدوء گرنگ صاحب مان "لائون" پڙهيون ويٽرن.

واڳين شبد ڪيران ڪيو. جي کي هڪ بچي کاڏو، شام جو
ه بچي چانه، ۽ رات جو ١٠ بچي وري کاڏو ڏندو ويدو.
حضور جن ۽ ٻيا معزز ستسنگي کاڏي وقت موجود هئا ۽ سيني جي خوب مهمانوازي ڪئي ويٽي، ڪيترا ستسنگي جيڪي بغير دعوت جي ايا هئا تنجي به سردار هر بنسنگه، خاطر تواضع بغير دعوت جي ايا هئا تنجي به سردار هر بنسنگه، خاطر تواضع ڪئي، حضور جن جد سچو خاندان مهمانوازيءَ جي گڻ سان ير پور آهي.

۲۷ جسمبو

, .,

صبح جو جيج ړواني ئي ۽ خضور جن به هڪ بجي ڏهري لاء ړوانا ٿيا ۽ شام جو اتي پهتا.

هن ساڌوء چيس د هيئر د د اري سک جراي د اهين-عر عر الذي على لـركي عرفر أهي حر الن هيم ور عين السرجي عط جسر عواب الماليدلي عدد ده , ڪر^{اي}؟ بر مابر لـ عِلْمَن كان دليا هي آهي للمن كان احم ورواسي م دسمبر لک جراس به پندی رمیا آعدن، صرف منس داخه بر ای ر مالما سان ملي التيء آراكون جي چيڪر مان جرنڪارو بائي ميد اهر الدخار دبري دبريان کي ڪريوي الحاظ ر برهم مدل كان بالال لائدن بالهيء دهور م قرال اهن جي الي، دان پي، ڪرم ڏرم ليڪ ڪوس ۾ داخل آهن جن بر تل يركن لاء ودي ديا بر اچار بسويتر. دَن آلمڪ الم ؟ جر تل يركن لاء ودي يوري گرووء جي شرط بنا لرواط للمحڪن آهي. پوري گرووء جي شرط بنا لرواط للمحڪن آهي. شار ۱۹ ۷ دی چې البي. سياني سرداد عربس سکه ي مور ما الهور بالا عمله عمار ما الهور بالا عمله المور ما الهور بالا عمله المور ما الهور بالا عمله المور ما الهور بالا عمله المورد الم ۲۵ ډسمبر ي جي احرادر المادن و ڪ لي الارا الارا وا ها ۽ احرا اهي ۽ نڪل شبه ۾ ڪائي سدر ۽ غاندار آهي. او مي خوب عاطر لرامع ڪئي وائي. هي خوب عاطر لرامع صبي هر الحل ٧ احي حدر من خالصي آخرم عدر برو واري کهر هو الله) جي آگل ۾ آسادي باس الله الله واجي م يحي آيا . كورت ك کونت صاحب جي ساميوري و هار او واو ۽ انعد ڪاوڙ

باب چوڏهون

'سڪندر پور جو دؤرو ۱۵ کان ۲۷ ڊسمبر ۱۹۴۳ع

صورح جو له اجي روانا لياسين. رستي ۾ اللايالي ۾ حضور جن سنگت کي درشن ڏاو. پرء موکي، ڪون ڪوره مڪتسر جي سنگتن کي درشن ڏيندا شام جدو ه اچي سرسي پهتاسين.

۲۱. دسمبر

سڄو ڏيدهن ٽهال اکئ ۾ گذري ويو ۽و ٿو ٿه ڪمترن ڏيدهن جي ٽهال ڪئي ٿي ويٽي هئي. واء سردار بهادر سنگه، حضور جن جي پوٽيءَ جي شاديءَ ليي ٥٠٠ روايين جو چهڪ موڪليو پار حضور جن کيس واپس موڪليو ۽ فرمايائون لي جيڪڏهن ستسنگين سان ڏي ويد جيو رستو رکبو الله پالط پريم گهٽبو،

١٩ دسمبر

شام جو ه اجي سرسي ۾ سنسنگ ٿيو. وياکيا ڪلاي حضوو جن فرمايو لم ڪمائيء ڪرط بنا هڪني لم ٿيندي . جي هن جنم ۾ لر ڪوائي پولدي . پوء هڪ ساڌوء جي ڳاله، بڌايائون لم هو پشڪر ٽيرس ئي ئي واور له هڪ بئي ساڌوء پڇيس له ائي ڇو ٿو وڃين ؟ جواب ڏ نائين ٿه پشڪر ۾ ملدو. تمهن

ستسلک ۾ اد شيد کنيا ويا ۽ ِ دُوه^و والمحل الحسدا سي سواسي، پرري ^{گر}ر ^{اي} سر^{جهي هراي."} " دار ابسني جلر يالي، پرائسي ديس ڪيرن رهيا." وباكيا كندي متكرون فرمايدر كرسيني كامل فقبرن ؟ سنتن جر ماري پنجن شبدن جر رهبر آهي. منش کي جالي ي پيهندي نيمتي زلدگي پدرائي ڪمن ۾ وارت در وجائي، بهیجي لاء به ڪي توشو ڪئر ڪري، شرار جو بالي بوشل، ي اوک ولاس ۽ وشيا نائا، ڪئيس بروار، جائي سياري اوک ولاس ۽ ي داش جي شبرا سي برائي ڪهن ۾ داخل آهن. السان جو بعهنجر عرد آهر آهي د الماكي شرار ۽ من جي بدران كان آزاد ڪري آلوڪ مله لس ۾ بيواني بديدور جدم مرط جر جڪ عتم ڪري. ئی بچي نائين حضور جي نام دان ڏايل ۾ مصروف و ۲۹ نوهبر ۽ شار جس سست ڪيائون جنهن کانبرء واس جر ٨ اس تائين لپال بدائون. سياطي أمراسر ويندا.

هفتي كن كنان مولنكي انظارلترا آهي. اع صحوح

م من الدر وبا ع سيالمي وراي البدا.

٥٠-٥٠ هزار ما الهو هنا الذهن بر سنسلك ۾ بلڪل شانتي هئي. " ڪام ڪروڏ اور هر اور اندا " شبد جي الشراع ڪندي حضور جن نرمايو له جڏهن ڪام ڪروڌ ۽ لب اللج کي ڇڏي عيال شو لينتر ۾ ڪنو ڪبو له پهران اجليء جو چهڪان، پُوء الله عنه عند لظر المدا. الهيء كالمهوء كوروء جي أوري سروب عور درش أيبدو ۽ جڏهن ڏيان ڪال اليندو الآهن سرت شبد سان جڙندي. رات علىدر ۾ رهياسين عموم عور ١١-١١ بـجي ڏيري ۲۵ نوهبر ائج صبرح ۽ شام التي د نعا سيسنگ ٿيو. شام واري بهناسين. ۲۷ دو ميز سیسیک پر سار بھی ^{مان،} المستسلك كرس بهس دن ايتي اب اسر جرڙ اسرائي اسان." شبد کنیو واو. ستگرون فرمااو له هن دنیا م کو کمهین سچو متر نہ آھي سڀ رشيا ناڻا مطلب جا آھن. صرف گورو آي سچر سڄط ۽ مدد کار آهي. سسار جي ناني پدارڻن ۽ پراج سان پيار ڪري اسانکي اار بار دنيا ۾ جيم واظو پُريٿو. جهڙي طرح هرط جي ، هجيب ڪارط ارس رشيء کي هرط جي ج ڪبير ئن ڪي ڪرڻ گئي جن ڪي لاک سنيھر." ۾ اچلو پير. حضور جي وڌيڪ فرمايو لہ صرف سمري دواران أي خالي ٿي سگهيٿو ۽ اشاري طور چيائــرن نہ بـــڙهيل جينتامين شيوا ڪو ڪان هجڪن تا حالانڪ ساڌ سنگ شيرا مان تي پرمارت ۾ اردي انستي٠

ېں تيرھون

سڪندريور ^{مان} واپسي ۽ ڏيري ۾ ر^{هائش}

مر نومبر کان ۱۴ دسمبر ۱۹۴۳ع

صوح هر م بحي حصد و اور مان روال لياسي ۽ انڪل ١٠ يجي جلندو بيعامي. ارزي وسي أرام ڪري دي ڳوٺ م نومبر ۱۹۴۲

سست لا، والسون، جتى شار دو سست أدور

لي هڪ اي ڳوٺ ۾ جو هنان سيم سيدل بري آهي سنک اور کرلت ماعب جي هڪ شيد جي وياکيا ڪلدي

حضرومن فرما يو له د يري د يوناني جي مروان جي يوجا عرط لابدالے لہ آھي سي ديري درونارن إليان هي رن أهي ۽ بيل عن من ۽ آلما کي الڪاكر ڪري وولي

ري ري الم المي الحريق الميل الميل عند الولدو لا هو إلمان النوري المركب يحدي المركب المركب يحدي المركب المركب يحدي المركب المركب يحدي المركب ا هي شهرا والسلمي آهـن لـ ي اؤيا وأسلمي. السان اشوات ي المخارفات آهي ۽ الهيءَ منص فراني الد لا دروي د اوالارد ري کرون الهي عاري الهي حري إلمان کي هيائي د بروي کرون

کان لار جر پيڏ ولي اپياس ڪري روحالي مدل جنو آله بن اور مر مان لورد اري هڪ اي ورد ۾ سيد ين ..ون ليو ير سكمت آس پاس مان ڪائي تعداد ۾ آيل هئي. جيتوڻم پراڼس ڪري.

لابه کري باباج ۲۴ نمبر سک پلاه بر اړلي ايا ۽ هن اي سال آگري بر رهي نوڪري به ڪئي ۽ سسنگ جو به لاپ وړار. ان کان پوء سندن پلاه جي بدلي ايندي رهي پر هر جتي به رهيا الي ايباس ڪندا رهيا. سندن آنيس جن کي گوره کي سيکاري هئائون، سي سندن ڏاڍي عزت ڪندا هئا. جڏهن به ڪابي هئائون، سي سندن ڏاڍي عزت هئي له سڄو وقت ايباس بر گهار بندا هئا. اهڙي طرح قرب سم سال نوڪري پوري ڪري راابر ايا ۽ ۱۹۸٩ع بر بياس نديء جي ڪناري جهورڙي ناهي ايڪانت بر ڀڄن ڪري الاي انهانت بر ڀڄن ڪري الله به باقي حياليء جو وقت الي گذاريائون، انهيء اڪري الي جڳه جو نالو ڏيرا بابا جئمل سنگه، پئجي ويو. سنت مت جو پرچار به ڪندا هئا ۽ رات ڏينهن نام جي ڪمائي بس. جو پرچار به ڪندا هئا ۽ رات ڏينهن نام جي ڪمائي بس. آخر ۲۹ د سمبر ۱۹۰۳ع لي پرم ڌام سڌاريا.

۱۴ نومبر

اڄ شام هو سـرسـي هـي ستسنگ گهر ۾ ستسنگ ٿيو. حضور هن کي اڄ ڪله، خارش هـي تڪايف رهـي ٿـي ۽ داڪٽر بلوننسنگه، انهيء لاء ڪا دوا نجريز ڪئي آهي.

مان سک، يوء هنن کان نام ڪيئن وٺان؟ ھے ڈینھن سنسک کان ہوء ہا سب ھلیا۔ رہا صبر ف سرامي جن ۽ باباجي وڃي رهيا. سرامي جن بڇس، "ڇا اڃان اوهان مولي ۽ سک جي سوال جو فيصلسو له ڪيو آهي؟ ٣ بابا جن سندُن التريامَتا َّدْسي بريسر بنا ارْڪ وعائسـطُّ اڳا. سرامي جن کين چگيء طرح "ڏهن لشين ڪرايــو له سعت مت جو شريعت سان ڪو لعلق ڪولهي. الهيء ڪري اها شنڪا بي بىياد أهي. برء سوامي جن كان ابديش ولمي الي رهي عرب اڀياس ڪندا رهيا. هڪ ڏينهن سندن ڏيان انسدر لڳل هو ۽ جڏهن سوامي جن ائي آيا له هنن کبن السي پرائام له ڪير. هضور سوامي جن پنهنجي اوه ڏائي سندن وراي باهر ڪئي ۽ بيچيائون لہ جنهن مارگ جو لــرکي ابديش مليو آهي سو توانو گوړو نانڪ صاحب جن حو به هو يا له ؟ باناجن وراثير له رستو ترابر ١٦ آلا ليڪ آهي بسر مان روحالسي چڙهائيء ۾ رستي ۾ رڪاوت مصوس ڪياڻ لر. سوامي جن فرهاير أسم أعا سب سادًا النهن جي ايوران أي ڪيل آهي ۽ لون اڳئين جدم ۾ اسان جو سالي هٽين، بابا جن بڇيو اسم الهيءَ جي ااستي ڪهڙي آهي؟ سوامي جن چيو ا, ااستي کپيٽي لہ هينئو لي اڄڻ ۾ واهم، سوامي جن پنهن جي لـــرج دُيتِيُّ سندن رِحَاوِت هٽائسي ڇڏي، بابا جن ڀڄڻ مان اٿي چير لہ منهنجو ڪر لہ بررو ٿي ريو. " هاڻي ٻڏابو لہ ڪهڙي" ليرث استان لي وهي پنجن ڪيان. هنهن لسي سوامي جن الديش ڪين له ستسلكيء جو سوارت ۽ يرمارت بئي محمل هناظ کهن. جيڪڏهن لياڳي ئي رهندين له بوء اوکي اون جو كالثو برلىدو ۽ متي ٽيڪڻا ۽ شيرا ڪرڻ وارا ماڻهو تنهنجي ڪمائي لئي ويندا. ڪو له ڪو ڪر ڪار يا لوڪري ڪر ما عال له عق جي ڪمائي ڪرڻ سان ڀڄن للدائڪ ٿئي الر.

ور كي چو كانيندا؟ اهو جواب إذي ساد و آدو آي وا-و الباجي كانتس پنجي شبدن جي باري ۾ پڇر و جنهن آي هن ايو ساه كلي چيو له جنهن چيز جو اون گولائو آهين وون كي به انهيء جي آي كوج آهي وون پنهنجي الستريامتا سان معلوم كيو آهي آء آگري ۾ هڪ پرم سنت جو سترهن ارڙهن سال ايياس ۾ اڳل هو ننهن هائي عام سسنك كرط شروع كيو آهي وي اون انهيء وحد وج ويهي ايياس كرط شروع كي وي ايهي ايياس كرط جي كار منهنجون آهي، مان به سندن در شن لاء ايندس ور دون كي پهچوط ۾ وقت اڳندو.

بابا جي مهاراج جن آگري پهتا پر جلديء ۾ اهو پڇر وسري واس د اهو سن ڪهڙي گهٽيءَ يا مطلي ۾ رهندو آهي. سو آگري ۾ مندرن، الڪر دوارن ۽ ڌرمشالائين ۾ پڇا ڳاڇا ڪيائون ير بيسود. آخر جمنا نهديء ئي اشنان ڪري ويا له الي حضرر سرامي جي مهاراج جن جي إن سنسنگين باط ۾ سرامي جن جي ستسنگ جي چرچا پئي ڪئي. انهن مان خبر پين الم مهانما پدي گليء ۾ رهندو آهي. شام جو وقت هوءِ جڏ هن پدي گليء پهتا تر ستسدگ ئي رهيـــو هو. بابا جن نمسڪار: ڪري وڃي سسنگ ۾ ويٺا. سوامي جي مهاراج جن بحين ل توهين ڪتان آيا آهيو؟ بايا جن وراطيو تــ پنجاب مان آيـو آهيان. اهر ٻڌي سوامي جن کلي فرمايـو تہ اسان جو پراڻــو سائسي اچمي ويو . باباجن بدي حيران ليا ۽ سوچط اڳا لم جدّهن اسان جي هيء پهرين ملاقات آهي ته پوء مان هنن جو پراار سائي ڪيئن ٿيس؟ خير ڪڇ عرصو سندن سيسنگ ۾ ابندا رهياً ۽ سندن سڀ شنڪائـون نورت ٿي وليون پورو وشواس ٿي وان له هن کان وڌاڪ ٻير ڪماڻيءَ وارو مهالما ڪونہ ملندو، صرب هڪڙي ڳالهر جي انڪ محسوس ٿي ڪيائـون لر سوامي جن مونا (مٿي جي ڪيسـن بنا) آهن ۽

يئي گهير ڇاڪاڻ لہ هو شيد جو ابياسي لہ او ويدالتي م عرصي کان برء سندن پنا جو دیهالت آور ؛ بره ي من من المان هي اللهن م الحاري بيا. عا ورهين هي عور م بهالها أن هي اللهن م الحاري بيا. ين ئي والعالن سان مايا بدر بدون شودن جي جاي ركندو عربه وبالما له كذاب الهوان العرد والم جنان أسراس أي التالي صاحب إينا. إسره بابا بالصيامية كي حضرا ودي كد يا جدي مايا من يايت در مادر له هي هي المايس اوجي وسترء هو كرادك آهي جا المان ومد كالوسي. الهيء كان اره ارشيري ۽ بماور مان ليندا ڪدون کردن ۾ بهتا محي کس هڪ کرائي کا او جائين چور ار مايادي گرووء مون کي د د پیدلر آهي باني ني مر مرن کي پتر ناعي اهر مدن کي پتر ناعي اهر بدي بابا من بهايت عرض ليا ع سمجهالسون ال يعجن شعد ن کی درمایالان له جنون مالے لوکی ان عمیدن جی سید 3 ال در العظم حدر آهي سر مديدي لاء بددن شيدن در د عدود الان مدَّمن وابس وريا لي د رسي لي هد سادن عن تراني كذبن ط هردوار وهي آهي هاي. الله من السهن سأن تَدَّمَى عَرِدُ وَارْ بَيِنَا ۽ ڪَيُّين مِيَّالِمَالِن سَانِ کَڏَيَا پَسِ جَيُّهِنَ تَدَّمَى عَرِدُ وَارْ بَيِنَا ۽ ڪَيُّين وستوع بهي كان على سا له على . لينوه يعسو يعن ليس هستار أبهاست لاو ساقر استي کان ڏھ لاڙهن ڪوه بري رعب آهي جو قال ۽ اوامن کي کدارو ڪيدو آهي ۽ شهر ۾ ڪڏ ابدو ئي ڪولوي. حدّهن هن ويد پُوسا له ڏ لائون له و د بدي هر ايماس م لكر إدر أهي عمل هن لدوي المدي أحد ير د هڪ دسي جا هن دؤ ۾ بدي ڇڏي هئي، آلهي ميارو وللدو عو. عدّ عن بابا عن عن ومد و يا كر اوران أ کین لا اجاز از ^{از هن}ی وی ۱ شینهن و عندا آهن چی گوکی بدا، بر جدّ من جيالولس ا، جي لومان کي ليغًا کالي

عا ۾ لکڻا اء وانتي ڪئي. سندن آئر عم ڪوڻا اي عشور وامي جي عهاراجن پرر ڏام وڃڻ کان انڪل تي سال اي يهنجي باطي "شار بري نظم" رئي جنبن بر سيد دي جي کيت ۽ کهري مضمون کي سرل ڪري ۔مھابو، ادر الترو لکا خروری آهي له جيڪو جڳيا۔و انجن شبدن کان واتف ناعي و احر كرلت عاءب عدو وامي عي ماواح من بي الليء كي چكيء طرح سمجدي ان مان الب ولي سكيندو. إربر سنت للسي صاحب، جي اراي ۽ ستاري جي گذيءَ کي لياڳي عالرس ۾ اچي رعيا علاءِ جن جي الي ر نوايس اوچي کهان جي ۽ برار الدائے آعي، سي کهار ڪري آگري، اچي حراقي جي مهاراج جن ويد ر عبداً علاء بندي جر ياط بر چگر ميل ميلاب عو. سوايي جي مهاراح جي جا سسنکي هزارن جي اعداد ۾ هئا جن ۾ ني کوريک منورو الم واء بهادر سالكوام صاعب آكري برو الم المراب المراب المراب الكرام د عليء ۾ . ٣. بابا ،علمل سنگه بي مهاراج بسيات م. بابا جعمل سکه، مهاراج من جو ۱۸۳۸ م بنجسات مست عررداسورر ضلعي عي هے كردي كومان ۾ بيتر ليدو. سائن يط جو اللو سردار جرد سكي عو جو جات عالدان مان عدو. والبط كان أي ساد سنكس عو ذايو شرق عوى سندن أودنه ۾ ٻايا کيرداس هڪ واسدالتي ساڏو رهندو عر جنين وس بهران وادائم الرُّ عيا ۽ اوء گررآباليء جر اباس سيمالسون كرو الليء كي غور سان بسرِّعن مان معاوم لين لا ان جر معراب لام ۽ شبلہ جي علم آهي ۽ پار پار پنجين شود بن جي سيمالي ڪرط جي هدايس ليل آهي. علي کي اصر پاڻيءَ سُر دعن استين اي واد له نام يا عبد للله ليسر هيء شدي آغي با سبي بسرعماله جي بيان آعي، بيلوي با شهردا کان الهيء باري ۾ بحيانون د هو کين اسالي نفش سعت

لهيء جي جبن جي الراسر الذلل آخي ۽ الجي نالسد ن هر وران ليل آهي احر اهر نام عرد إنسان هي الدر آهي ر ڪ پيتڪن ۾ گرنت ماهب ۾ بار الويءَ انطي لي **وور ڏ**او ويو آهي. جهڙوڪ، « ديهي الدر نام اراسي ا آبي ڪر نا هئر ابناسي." " مام لذآن اباد سنشان من و شي • " "سے ڪج گهر مين باھر ناھين، باهر ٽولي سو ڀـرم ڀ^{لا ٿي}ن." هاڻي سوامي جي مهاراج جن بابت ذڪر ڪجي او هسجو جدر آگري جي پئي گليء ۾ ه٢ آگست ١٨١٨ع ۾ آير ۽ سدن اعلي نالو شرديال سكه هو. هو نقل سيك كتويس هي مدهرو كالمدان مان هنا. جن جا وذا قريب ٢٠٠ سال اكت لاهرر مان دهليء، ۽ دهليء مان آگري آيا هئا. سندن پيا جر ألو سيك دلوالسنكه هر عسدن دادو سيك ملودهيد يولپدور رياست جو ديدوان هو. سندن گهراڻي ۾ شروع كان كور باعيء سان بريسم وعندو آيو هو ۽ ڪُٽيب جا سي ماڻهو گڏجي امر ۽ برنم سان گنولت صاحب جي ڀاڻيءَ جو يادى ڪندا هئا . حضور سوامي جي مهاراح جن پنهنجي سسنگ ۽ كور والك صلصب، كبيرصاحب؛ ابن سنتن جي المتيء جي واك ڪيدا هئا پر اڪثر ڪري کولت صاحب مان ڀاڻي کليد هئا. آگري ۽ بوبيءِ جا ماڻهو پنجاني بــوليءَ کان غير واقف ها الهيء ڪري گور ٻاڻيءَ جي گهرانس کي هر نہ سمجو سگهندا هئا. ننهنڪري پر ادي ستسلکين سوامي جي مهاراج رنت صاحب جي المديش کي آمان ۽ عام آهم هند

يعني رادًا سواهيء جو مطلب آهي سردس شبد. آنما قطرو آهي ۽ پرمانها ساگر. قطري کي ساگر ۾ ملي ساگر بڻاڪِ آهي. سنت مت سيني ڌر ڌام جي مها تماڻن جو مشتر ڪمت آهي ۽ قدرايي وکيان (Natural Science) آهي. اهر مارک هر هڪ إنسان جي المدر ساڳيـو آهي. جڏهن اُڪال پرک هڪ ٿي آهي، ۽ اسان سينسي جا هٿ پير، اکيون ڪن وغيره سڀ ساڳيا آهن ته پوء اٿين ڪيٿن ممڪن آهي اء هندن لاء هڪڙو ۽ مسلمانين ۽ عيسايين واسطي ٻيو زستو هجي. سيني ڪاهل فقيرن جر آدرش هڪ ئـي رهير آهي ۽ اهـو آهـي اسان چوراسي لک جونين جي الدر پٽڪندڙ جيون کي نام جپائي سچكىد يهچائط. هو كو دين يا درم بنائط لاء نتا اچن، بلك اهڙو امر آنند ڏيڻ چاهين ٿا جو ڪڏهن بہ ناس ناو آئي. انهيء ۾ شڪ نہ آهي اللہ سدن لکيل ويد شاستر ۽ گرنٿ يوليون ڪنهن نہ ڪنهن ڀاشا ۾ آهن ليڪن جنهن اصلي مارک تي هو پدهنجي شيوڪن کي هلائه چاهين ٿا سو لـکه ۽ پڙ هڻ کان نيار و آهي. کور و نانڪ صاحب جن انهيءَ باري ۾ فرعاڻين ٿا :۔

> "اكان باجهون ويكنا بن كنان سندان، پيران باجهون چلنا بن هتان كرنا، جيبي باجهون بولدا ايرن جيوت مرنا، نانك حكم پڇان كي ليون خصمي ملا،"

يعدي انهيء اصلي روحانيت کي لڪر هي جسمالي اکيون ڏسي سگهن ٿا ۽ نڪر ايون ڏسي سگهن ٿا ۽ نڪر واران مڪتي ٿئي ٿي اور اور سگهن ٿا ۽ نڪر سو لکظ پڙ هظ ۽ ڳالهائڻ ۾ نٿر اچي ۽ unspoken ۽ سام جو ڏڪر ٿيل آهي. آهي. گرنٿن پروٽين ۾ انهيءَ نام جو ڏڪر ٿيل آهي.

مگهندي بر آغر ليڪ ٿي ويندو. "

وذيبُ فرماً بالمون لم أح ڪلهه جيڪي ٿي وهير آهسي سو بلڪل ليڪ آهي. اسورت ۾ اڙائي سمب عسون عواسي ابني النبي ۽ بعكال ۾ ڏڪر ڪارڻ ماڻيمر بيا مرن. اعر سڀ ڪال ڀڳواڻ جي حڪم مان پيو آئي. هرڪر پنهنجي ڪرمن جو ڪيتو پيو لوڙي ۽ اها شڪايت ڪرڻ مناسب ^{لاه}سي ٽـ پر ماڻا بي انصاف ۽ بي رحر آهي.

ڪو وَدوان جو عڪ ڪتاب لکڻ لو چاهي ندھن ڏبري جي الهاس بابت بچو آهي. خورجن هبليون مختصر احوالُ لکائي هن کي موڪليو.

ڏيوا بابا حُئُمل سن-گهر جو اقهاس

واذا سوامي مع كو درم يا بنت كونيي. اغو كل مالك جر نااو آهي جنهنکي اسبن واعگرو يا اڪال بُوک بر سڏيندا آهيون. سيني سنڌڻ سوامي بد جي مهما ڪندي ابديش ڪيو آهي لہ ووعالبت جي اوچي ۾ اوچي منزل سوامي بد آهي. الهيء ڏامر الين بهتل سنعه كي يوم سنت كوليو آهي. اهڙن سنتن، يوء هو كلي كيزي يه دور يا مذعب جا جوله عين، كل مالك جا نمالًا پدهنجي پدهنجي ٻوليء ۾ وکيا آهن. جهڙيء طوح گور و گروبدستگه ماسب جن جاپ صاحب بر کی ۱۴-۱۲ ستو پرمالها جا اهڙا ناٽا رکيما آهن جي ڪنھن بہ ويسد شامتسر ۾ حكولس لا ملن. هندستان جي مهالمالين أهي الا هنديء : سسڪرمد ۾ وکيا ۽ عرب ۽ ايسوان جي فليون عسر بسيء الرسيء ۾. اهڙيء طرح آگري جي پرم سنس حضور مهارا تنود ياُل سنگھ جس ڪل مالڪ کي "سوامي " ڪوليو ۽ آڏ كني " رادا" . هن بنهنجي إرايء سار بنين لطر ۾ درما بر آهي "إلدًا أد سوت كا نام سوامي أد شبد لع دام سر منه شبد اور واذا سوامي دونو نام ايد ڪو جاني

ر روي مهاياري الله هڪ سسنگيء عرض ڪيو له اڙائي (اِي مهاياري الله الله وڏي وائي ويايي حضور جن فرمايو له اچا له جوان کڙ اِڙ بـيدا ڪندو ۽ ويجهڙائيء ۾ قدمتن جي گهنجن جر ڪو امڪان ڪو نهي وائي سسنگيء عرض ڪيو له سنت هن دنيا جي انتظام ۾ ڪيتري قدر دخل ڏين ٿا؟

.. جواب بر حضور جن فرما ہو لہ هن دنیا جو انتظام کال ؟ سندس الجنين جي حوالي آهي. پر سنت شهنشاه، هوندا آهن ۽ عدد هن بر ڪنهن هنڌ ڪا آنت نازل ٿيتي هوندي آهي له سنتن کي اطلاع ڏنو ويندو آهي. پـر عام طور سنت د ځل نه د يندا آهن. پوء ستگرون هڪ وارا بدائي له جدهن باباجـي مهاراج جن واري فوج (Battalion) ڪنهن ڇالرطيء بم هني له هڪ ڏينهن پر ڀات جو ڪڇ در شنا باباجن جي کت يرسان اچي هت بدي عرض ڪرط آڳا نہ اسان کي حڪر مليو آهي ته هن شهر ۾ پليگ قهلايو ۽ ڏڏو ڏڏ اهو بہ هڪر مليو آهي ته پهريان توهان کان اعاز د و ناباجي مهاراج جن فر ما ہو تہ جيئن کبيبر ٽيئن وجي ڪيو پر اسان جي ڇانسو ٿيء سان ڇيڙ ڇاڙ نہ ڪجو ۽ ٿيو به ائين. هن وقع اب جيڪي ورجي سنسنگي ڏورانه-ن ملڪن ۾ لڙائيءَ تي ويا آهن تن جي حضور جن هر طرح رکيا ڪري رهيا آهـن. اهڙي قسم جرس ڪئين چئيرن انهن ستسنگين و ٽان ايند يرن و هن ٿيون -بوء داناجن فرمايسو، "السان جي زلسدگيء جي پل پل جسو. حساب آهي. مون اوهان کي اڳ ۾ ٿي بڌايو هو له بدي ۾ مان بيمار ليندس ع دوستانين بيماريء جو معياد خسر لم تيدو آهي ليستائيس نڪو مطلب جو داڪٽر هٿ ايسلو ۽ نڪو دوا لڳدي. ڳوٺن ۾ عام طور داڪٽر ٿين ڪونه پو جمهنكي ايماريء كان الحظو هولدو آهي المهنجي ايماري

جي شربر ۾ آهي جنهن کي ڏسط لاء اسانکي سنتن مهاتمائين کان ساڌ نا سکتي پوندي. جڏهن هر جڳتي بڌائيندا نڏهن ئي پر ماتما جو در شن نصيب ٿيندو. سنتن جو اپديش تر اهوئي آهي ئــ سچکنب نائين رسائي حاصل ڪرط لاء پنجن شبدن کي پڪڙ بو. شبد اڀياس بنا پر ماتما جي پراپتي نامهڪن آهي. امريڪا جي هڪڙي سنسنگيء لکيو اــ مان کانيون ۽ برکا پالي ڪاسابن کي وڪڻي ڇڏيندو آهيان انهيءَ ۾ صرف ڪاسائي پاپ جا ڀاڳي آهن يا مان بر ٢ حضور جن جواب لکابو ڪاسائي پاپ جا ڀاڳي آهن يا مان بر ٢ حضور جن جواب لکابو گي وڪڻجي تر انهيءَ ۾ ڪو هرج ڪونهي.

.

•

.

ڪئيءَ ۾ ڏسرءِ جي شش جو اصلي ووپ ڏسڻو الو ^آ. ڪئيءَ ۾ ڏسرءِ جي شش جو اصلي ر عر بر وهي دُسر، جدّهن عندي آلما كان ٥٠٠ مايا جسا يردا لهي وهن تا ۽ سدس برڪائن ١١ سن هر امر ب منکرو سع لوکم بهجي سعه برش مر روب داري رير معرفي عني عرص مع اسان طر اچيور م اڪٽو در « ڪاپ ڪنچي جس عبد وهاول لن وج وسي همر النك الأواء" شام یون شبد گرلت صاحب مان کمیور واو. مشکورن فرمایو له میش جدر باأسي جيڪو گوروء کان شعد جو پيد ولي ڪمائي ناو ڪري، سمجهر لاهن بدهندر جام بر مال ڪور ۽ هرراسيءَ هر رب کدر. "هروي کس کرر شيد ادراري" هر مطلب آهي ر اسي جر راس د دهن مان ۽ معمدي اعلي عربي ۾ علمان آهيون اهر روي کرووء جي ڏيل سورن ۽ شيد آياس سان روس اي عيدو و من چيول آهي ۽ ان ۾ هودم عال الن اي ي رس الله مر رضي لا مل مر أيلدي. ويالما رجب هو ڪالم آهي. " من موسا يمكل يما يسي ياوا هوى المر وڈ ہے فومایاکون کر ستکروو شش سان سدائش الک سنگ رود الهيء جر يعر شيرڪ کي الهيءَ وقت بواءَو ڇڏه وهيءَد نبر الهيءَ جر يعر شيرڪ کي هر کررود کې الله ۾ اسرکهت ڪريوره اے آرازار آھي ۽ ۾ لنجي صبح جر سنسگ غروع آ ام آڪٽو بر عرف صاحب مان برري گرروء جي بيا في جو شياد، سکور و پرش سیان ۳ سیکور و پرش سیان ۳ سیان عبد هي و ياكيا ڪندي متكرون فرما او لر يرمالما ا

جي شرار ۾ آهي جنهن کي ڏسط لاءِ اسانکي سنتن مهالمائس كان ساد نا سكطي پوندي. جد هن هو جكمتي بدائيندا لد هن ئي پر مانما جو در من نصيب ٿيندو. سنتن جو اُپديش تر اهو ئي آهي ا۔ سچكند اائين رسائي حاصل كرط الم يدجن شبدن كي پكڙ يو. شبد اڀياس بنا پر مالما جي پراپتي نامهڪن آهي. أمريكا جي هڪڙي سسنگيء لکيو ا۔, مان كانيون ۽ ڍڳا پالي ڪاساين کي وڪڻي ڇڏيندو آهيان انهيءَ ۾ صرف ڪاساڻي پاپ جا ڀاڳي آهن يا مان بہ ؟ حضور جن جواب لکا يو تہ اھو ڪر ڇڏي ڏي. جيڪڏھن چوپاءو مال پالي ھارين کي وڪڻجي تہ انهيءَ ۾ ڪو هرج ڪوٺهي.

• • • •

رڪتيءَ ۾ ڏسرءَ جي شهن جو اصلي ورپ ڏخو اٿو له ر مر بر وهي دُسو، جِدُهن هندي آلما ان من ۽ مَايا جَمَا ي بردا لهي وهن تا ۽ سندس ابرڪائي ۱۲ سجن هر اُهر ر سی او که افاقی سی اوش در روپ داری ری میر روپ داری ری سیکرر و سیما لوک بر افاقی سیما او که افاقی سیمانی او که افاقی سیمانی در اوپ داری در اوپ در اوپ داری در اوپ داری در اوپ داری در اوپ داری در اوپ در او ب ميراً عني هر صوف ها إنسان نظر اجدار. عربدر جيدراً بي عني هر صوف ج آڪٽوند « ڪايا ڪنڌن جس شيد وڄاول لن وج وسي عسر البك الأواء" شامر جوء شيد كرلت صاحب مان كنيو واو. متكرون فومالو لم منش ينر باأسي جيڪو کرووء کان شبد جو يبد ولي ڪمائي الو کری، سجهر لاین بهنجر جام لر باد کیر ؟ هرراسی مر ر اسي در رامه د ديهن مان ۽ ميهنجي بعني هرمي ۾ غلطان آهيون اهر روي کوروء جي ڏيل سعون ۽ عبد ايياس سان آهيون اهر روي الروت الي سكهميو من جيول أهي ۽ ان ۾ هردم حيال الن أح بياً جي صرف هڪ ملت لاء أي اهي خيال بند أي وهن ي الله مروضي لا مل مراسي. مهالما رجب جر عاام آه سي مرسا يمكل بيا بحي بارا هري الريار المري الريار المريد و د ایک اور ایا اور د ستگرو و شش سان سدالین الگ سا رد میدر او انهيء جو پدر شبرڪ کي انهيءَ وقت پراٽر جا هر گزرود کي الله ۾ پسرگهـ ڪرائلر -كردة مام مان ادري كرود مي بهاط مر شده رم آڪٽو بر «کهر مین کهر د کالی دی سر سنگرو و اوش سطان شبه چی و یاکما محلدي ستگرون فرماار له بومااه

هني آيا. شام جو سنسنگ ۾ حضور جن فر،ايو ته جيئن نندي بار کي نتين منالي ڏيي آهي له هو وٺڻ جي له ڪندو آهي ۽ جڏهن ٿرري هنجي وات ۾ وجهبي آهي له پوء انهي هٿن مان کطع جي ڪوشش ڪندو آهي. اهڙي طرح سن پهران يجن سمرن كَان نفرت كرية و برجدهن هنكي شبد جي لذت حاصل لئيدي تر پوء دنيا جي ڪمن جو هرج ڪري بہ ٻجن سمرن ۾ لڳُو وهي ٿو. هڪ دنعي پنڊ س بواد ٽامل بياس جو استيس ماستر بر اهڙي طرح ڀڄن جي آنند ۾ اهڙو هود هو جو أنَّا في دل ني لم تيس. هوذانهن استيش لي كاذيء جي اچط جو وتب ڀرجي آبو ۽ هنجي اها دبوٽي هتي آ۔ گاڏيء کي پهرين سنگل ڏئي ۽ پرء انکي روانو ڪري. اسٽيش ماستر له پنهنجي ڀڄن ۾ لين هو. هوڏانهن کاڏي دستور اطابق آئي ۽ رواني ٿي. جڏهن ڀڄن مان اُٿير لہ گهٻراََئيندو اَسٽيشن لي آبو ير ڇا ڏسي له ستگرون سندس سڀ ڪارج سنواري چڏيا آهن. ستگورن وڌيڪ فر مايو لہ ڀڄن وقت ٽن ڪلاڪن كائين له من پنهنجي دوڙ دڪ نٿو ڇڏي. جنهنكي اڀياس مان رس ولُطُو هَجِي لنهنكي گهرجي لـ. ٦ ڪلاڪ وَهي. پهريان تي چار مهنا سمرن مان سواد نتو اچي پر جڏهن سعرن هڪوار پڪو ٿي وڃي ٿو تر پرء ڀڄڻ ۾ ترقي ٿيندي وڃي ٿي.

رات جو ۸ بجي ڏياريءَ جو سنسنگ وڏي سنسنگ هال جي ڀرسان ٿيو. پٽنڊال کي رنگ برنگي بجليءَ جي بلمن سان سجابو ويو. حضور جن ڪائڪ (ڪارآڪ) جي مهني جو سنسنگ ڪندي فرمابو له هيءَ ڏياري اسان هزار بار مختلف سنسنگ ڪندي فرمابو له هيءَ ڏياري اسان هزار بار مختلف جندي رڏي آهي پر جڏهن اکيون بند ڪيون ٿا ته اندر جندن انڌيو و نظر اچيتو. سنتن جي ڏياري اندر هر مندل لي سدائين ٿي رهي آهي. گرروءَ جو سروپ جي ڏسطو هجي لي سدائين ٿي رهي آهي. گرروءَ جو سروپ جي ڏسطو هجي

" منن ڪئي سرني ري أيا مسرا ماكسي." عبد كليا وبا . لشوائح كالمدى ستكورى فومانو لسادى ين جا ڪرم ياري آهن اس جي سن جي ووڻ ن ر الر الر الله الله وله كرا كرم كله الرحن الم الله المن ويلي بصائمي ال. ورف كان يوء درواء اهدّ وروس كي سلان حرس الرسار جرراسية بر مرحلي أو جتي هر مرط بر عيت برئين الله المراء عبد كالمرأء المانور بحر ر هنگاري ڪولهي. الب سمي اور دوست، من مالت ب الله ولا وهي بلك عبر عبري بلهدون الدوادي -اكمون كا لك وغيره درمواء جدي سامون سدس لدي عير ۽ پات ڪرايا . اکيان وس لئي السان سکرو و ۽ عبد ان براسه افر کری ؟ هرای چکر همی الاس ؟ وشتن چي نڪرون ۾ رهيئو. سگرون وڏيڪ فرمايو لا اڏ ڪالڪ جي ر المن خرو مان جا لون المن خرط مان جا لون لا جي تر ڪيون بالر کي ڏجي ا عام جو الڪل ۽ نجي ايسي وليءَ جي مانا جو دانا د اوي م أور دولي حيال كان أورو ويت الم حادد د اوي م أور دولي حيال كان أورو ويت الم ي أَرِي اللهِ عَلَيْ اللهِ والِسُ أَيَا لَيْسَ هَلِي جَيْ همكي لَــطُ وَيَا ءَ هَدِّينَ لَــي وَالِسُ أَيَا لَيْسَ هَلِي هُلِي جَيْ من ي . اهتي ننډ ايدي آهي. حضرو جن خور من جو سن

ڪرلل کالدوس ۽ س وي اح ساي ۽ ڪمر ما

۲ آڪٽو لا

هني آيا. شام جو سنسدك ۾ حضور جن فريايو له جيئن لندي ٻار کي نٽين مٺائي ڏبي آهي لہ هو والط جي لہ ڪندو آهي ۽ جڏهن ٿرري هنجي وات ۾ وجهبي آهي ٿه پرء انهي هٿن مان کطل جي ڪوشش ڪندو آهي. اهڙي طرح سي پهران يجن سمرن كان نفرت كريو پر جدّهن هنكي شبد جي لذت حاصل لئيتي ته پوء دنيا جي ڪهن جو هرج ڪري بہ ڀڄن سمرن ۾ لڳو رهي ٿو. هڪ دنعي پنڊي بواد تامل بياس جو استيس ماستر به اهڙي طرح ڀڄن جي اندد ۾ اهڙو هو جو اتل اي دل ئي نر تيس. هوڏانهن استيدن لي گاڏيء جي اچڻ جو وقعه ڀرجي آبو ۽ هنجي اها ديوٽي هٿي آ۔ گاڏيءِ کي پهرين سنگل ڏئي ۽ پوءِ انکي روانو ڪري. اسٽيشن ماستر د پنهنجي اڄڻ ۾ لين هو. هوڏانهن کاڏي دستور الله آئي ۽ رواني ٿي. جڏهن ڀڄن مان اُٿيو ٿه گهبرائيندو اسٽيسن ئي آبر پر ڇا ڏسي تر سنگرون سندس سڀ ڪارج سنواري ڇڏيا آهن. ستگورن وڌيڪ در مايو لہ ڀڄن وقع ٽن ڪلاڪن تائين له من پنهنجي دوڙ د ڪ ناو ڇڏي. جنهنکي اڀياس مان رس ولطو هجي ٽيهنکي گهرجي ٽه کاڪ وهي. پهريان تي چار مهنا سمرن مان سواد نتو اچي پر جڏهن سمرن هڪوار پڪو ٿي وڃي ٿو تہ پرء ڀڄن ۾ ٽرقبي ٿيندي وڃي ٿي.

۲۸ آڪٽوبر

وات جو ٨ بجي ڏياريء جو سنسنگ وڏي سنسنگ هال جي ڀرسان ٿيو. پننڊال کي رنگ برنگي بجليء جي بلمن سأن سجابر وبر. حضور جن ڪائڪ (ڪاراڪ) جي مهني جر ستسعی عدی فرمایو له هيء ڏياري اسان هزار بار ، خطف جنمن ۾ ڏني آهي پر جڏهن اکيون بند ڪيون ٿا تہ اندر انڌ برو تي آنڌ برو نظر اچيتر. سنتن جي ڏياري اندر هر مندل تي سدائين ٿي رهي آهي. گوروء جو سروپ جي ڏسطو هجي

" پئي ڪئسي سراي ري' نيا مبرا مادي. شبد کلیا وہا . اشرای تحدی متکروں فرمایا و اسا تن ن جا ڪرم ياري آهن لي هوي من لي سندن هي وهان من ولاي بحثالين لا، ووس كان برد دُروراء اهر ن جمين كي سدن كرس الرساد ودراسيء م مركلي أو جني هر مرق م عدت برئين تا. در اصل، كروو ۽ شيد كالمواء اسالجر ابر عر هنگاري ڪراهي. اليه سوي او دوسه، منه ماليد حر هنگاري الله ولا رون بلك عبر مان بمهدون الدرادن-اكبري كي لك وغيره درمواء عدى سامودي سيدس لدي ر عالم المرن لم من أمان كوي علم إسعمال بر عالم عامدي ذان أمرن لم من أمان كوي علم إسعمال انڪل ۲ نجي نيني رليءَ جي يانا جر دايال دري بر أور دراي حدو كان ارود وس اي حضرو ا آڪٽوبر من أرخ وبا م جيئن أري وابس آبا ليئن هن جي -هنگي أرخ وبا م جيئن أري

عيرة باب حرايا. الكيان وس لني إلمان معكور و ع شود حيرة باب حرايا. الكيان وس لني سان اراسه ادر کری ؟ جرای کم حب الاس ؟ رستن جي الحرق مر ومدير مكرون وديك فرماد الد كالك عي رن مر الله سر روايا دان داط كان الهتر الحسي، حسى دان د کنون باتر کني د دي. الدن خوط مان چن لرما

ميندط شروع لي ۽ الين باتي لکر مين ڪيون کي آھ آهستي نند ايندي آهي. حضور جن عرد هس جو سد

ڪري ويا. ۲۰ آڪٽوبر

ي ال ساله و مرو ع من و مي اح ساي ۽ ڪهمير ما

ه آڪٽوبر

جــدّهــن حضورجن اچــي سنسنگ ۾ براجمان ٿيا۔ آر در باري داس سهجو باڻيءَ جو مشهور شبد

" رام تجون بر گرو ند. بسارون، گور ڪي سم هر ڪونه نهارون. "

پني بڙ هيو. جڏهن شبد بورو ٿيو له حضور جن فرمابو له اهر بلڪل ليڪ آهي ڇاڪاط جي پرمانما ناراض ٿي بوي له گورو هنکي ميائي سگهيڙ پر جي گورو ئي ناراض ٿي بوي له هنکي بوء ڪير ميائيندو؟ ڀڳران اسانکي چوراسي ليک جونين ۾ قاسابو پر گوروء مڪني ڏني. ڀڳران اسان کان پاڻ کي اڪابو پر گوروء هنجو درشن ڪرايو. پوء سرداو گلابسنگه سسنگ ڪندي فرمابو له وڪار اِن قسمن جا ٿيندا آهن. هڪڙا آهي جيڪي جنمن کان سنسڪارن جي روپ ۾ اسين کئي اُن پر اُن ۽ بينا آهي جيڪي. اوي صحبت مان پرايون ٿا. پر انهن بديي قسمن جي وڪارن کي دور ڪرط جو اُناءَ آهي مهاپر شن جي سنگت ڪرط سان من آدي مهاپر شن جي سنگت ڪرط سان من آدي مهاپر شن جي سنگت ڪرط سان من آدي علي پڳننيءَ جو اُئر ٿئيڌو، حضور جن فرمابو له جيستائين مانسروور، جا پار برهم ۾ آهي، آلما اُن ۾ اشنان نه ٿي ڪري ئيستائين ڪرمن جي ميل پوري طرح نٿي لهي.

١٧ آڪٽوبر ڪلھ کان بياس نديءَ جي پار ڪاڻيءَ جي شيوا ٿي رهي

ڪله. کان بياس نديءَ جي پار ڪائيءَ جي سرا ي ر ي آهي. ستگورن هڪ آهي. حضور جن له ائي درشن ڏيط ويندا آهن. ستگورن هڪ آهي. انمول وچن فرمايو ته شيوا جو درجو ڀڄن کان گهت ناهي.

١٨ آڪٽوبر

« گررو ڪهين جگت سي اندا» ۽ ڪبير صاحب جـو

عام هو سآو اهن مان إ. عبد كنيا ويا . شکررو میری جان اران عبد کا دینا دان" «كروم» وهي يا بست مرم كولي ليك له كايا " سنك كالهرد هي سنكيء عرض كور د مدهن كرروء ان دون بهران لام وواد هر سر دولتي هدي اهل لاء منع اد حرى، عن وراتي صرف وون آلمت المر، اوم لمر الأولى والدادالي، دُنر ما حاط الم مردن المح الرحر يدي الله عدد عدد من فرماد له كروء مي الله عدم له الم حرط كري جيسائين جدين عي وسالي هولدي اوسالين أي " الت الكر كا كورو هولي جو لندا كري جو للس بهد د بدو. ود ای فرمایا ارن: سر عدر سران عراي لمر سريدي كير باس. ه يمني له جنهن گرزوء هڪڙو اکر به بداير آعي انهن جي سا حرف مان ١٠٠ مد حتى ما بدراسي بدو ب يكي مي گهر هنم ولغر بري او. حيڪ هن اعر کررو اوکي ڪچ وي له ديمه له چاڪاط له سب سنگروو شيدون آهي. جري له ديمهم له چاڪاط له سب سنگروو شيدون آهي. التي شرن ۾ وهي ولان ۽ گدڙن دو او او حصي ؟ سڪد عا يماري ۽ العليف اچي لہ الهيء کي الباس کرروء اراضي سان د موزع نر سمجها اس برالبد مي ڪاري لير آهي، ازء هڪ حسليءَ هر ذڪر آبر هر گهر لار آ رشي ڪيش طبر وار هو. آلي عنکي -ماي ۾ عضرو⁴⁰ رشي ڪيش طبر وار هو. آلي محتوار د مده مي روني کالل سان معدهن د وي د سیور کی در دی مو دری آور از مخور می ر لیدی اهر بدی مدهن هر داری آور از مخور می الله المرن پنهنجي کپر وج ۽ پندن جي ڪمائيءَ مان ما الون لي الونجر من آهي. هي اوالو الدي الوند ر اجن ڪيئن بطنو؟

ديه. ناهي بلڪ اها شڪتي آهي جا ڪڏهن نڌي صري، صرف روپ بدلائي ٿي، اهڙي ستسنگيءَ جي پوري سنڀال ٿيندي. آميريڪا جي ئي بن ليڊي ستسنگين لکيو آهي له هن جو دنيا جي ڪنهن به پدارت يا رشتيدار سان موهم ڪونهي. جواب ڏنو ويو له جيڪڏهن توهانکي ڪنهن سان به موهم ڪونهي له پوء ڪايه شڪتي توهانکي هن دنيا ۾ واپس جنم نه ڏيئي سگهندي.

١١ آڪٽوبر

صبح جو سانگليء جي راڻي ۽ سرجوشي وغيره آيا. شام جو سنسنگ سردار گلابسنگه ڪيو ۽ ختر ٿيڻ کان ١٥-٢٠ منت اڳ حضورجن به پڌاريا. گرنٿ صاحب مان،

" چڪوي نين ليند نهين سووي، بين بيد نيد ني ڀائي."

شبد کنيو واو . جنهن ۾ عالي د رجي جي پر امين جي اوستا ييان ٿيل آهي . حضور جن فرمايو ته اڄ ڪلهه ستسنگي چاهين ٿا ئه . گورو هنن جا سنساري سنڪت دور ڪري ، حالانڪ سنت صرف ڀڳتي مار ت جي سکيا ڏيط اچن ٿا ۽ مالڪ جي رضا تي راضي رهيط جو اُپديش ڪن ٿا . سنساري جيون جو حال اهو آهي نه جي پت مري ويو ، ڪيس هارايو، غريجي حال اهو آهي نه جي پت مري ويو ، ڪيس هارايو، غريجي آئي، نقصان ٿيو يا بيماري نه لٿي ته چون ته ڇڏيو گوروء کي . مطلب ته جنهن د ڪان نان بخمل ملي ٿو انان کاڌي خريد ڪري طلب ته جنهن د ڪان نان بخمل ملي ٿو انان کاڌي خريد ڪري طرح چاهين ٿا.

١٢ آڪٽوبر

اج ڪله حضور عن شام جو ١٥-٢٠ منٽن لاء گهطر ڪري ووز ستسنگ ۾ ايندا آهن. اج وياکيان ڪندي در مايائون له اميري ۽ عيش عشرت کان اها غريمي ڀلي جنهن ۾ نام چست ۾ رهي.

باب يارهون

ڻ يري ۾ ر^{هاڻ}-ش ه م سیپتمبر کان ه نومبر ۱۹۴۳ع

اح صبرع جر ۹ نجي دلهائوسيء مان روافا کسي شام جر اح صبرع جر ۹ نجي دلهائوسيء ه نجي ڏنبري ٻهاسي، ڏنبري ۾ ڪائي سکت هئي. ۲۵ سیپتمبر عدده مع مصابيء سه سي بهايم عرض يعي لكا.

مِلَهُ مِي حَضروهِ وَاحري ۾ آيا آهـ م اَع يَقِر اِون ونعر مِلَهُ مِي كَانِ حَضروهِ وَاحري ۾ آيا آهـ م اُع يَقِر اِون ونعر مازيء لمان هيمه لهي راء ماصب هر الرائط هي ڪمري 4 7 آڪٽوبر

آیا جستنی ۵ صف کس وایی وایس علیا ویا . همترا دیدین ... ي بالصبيء مان صوح عام دوش عوروريء سب عان بالصبيء مان صوح ي يدا ها .

صري جر الڪل ١٠ جي جرار ڪار ۾ واقعي آيا ۽ ارا-۾ آڪٽوبر 10 منتن لاء سنگست کي درشن ڏنالون. برشاد ووهايو وي آمريكا مان ستر مالرس عي جلي آلي جنهن ٨

پچبر آهي اس ميڪڏهن ڪنهن مڳياسرء کسي الم ڏايا بكروو آماوس دان او هن كي وديمي عيوضي المرد يهن کان اڳ هي سنگرو هرار ڇڏي وهن د اره چا كوي ؟ ستگرون مراب لكابر له نام دين كوي جو له ست

پدهدجو اهت ست لوڪ رکجو،

۲ کان ۱۹ سیپٽمبر

انهيء عرصي ۾ حضور جن د لهاڻوسيءَ ۾ ڪافي بيمار رهيا. ١٨ الريخ ڪڇ پارخ کي بهتر سمجهاڻون ۽ کير وغيره ورٽاياڻون .

الرابع سردار ياجس سنگه، سنگورن كبي عرض كير، "حضور! لوهان دايا جي جيون جا المنزا كرم چو كنيا جو لهمجي شرير ليه هيدو كنيا جو لهمنجي شرير لي هيدو كنيا دو نوق تو پري. دهم د يهن الم يركيانون ويه، د يهن حضور جن جواب د نو د كن مانهن جون مصيمتون اهر يون د د د د لاك تين تيون جو خود بخود د ل ير رحم اچيو وجي.

اها حقيقت آهي له جيڪي چليون اچن ٿيون ٿن ۾ ڪي آل سنتن جي آهن جون کي الذي سنتن جي ڪوهل ۽ ڪروڻاهي دل ڪيئن نه پاههراي ؟

گوروء ۾ وشواس رکن ٿا. هنن جسي ٻاهرين هلس چلت، بــ صاف ۽ سني اٿي اُسي ۽ دنيا ۾ سک ڀرڳين ٿا. جيڪي انسان مان وري السان بلحن ٿا سي لدو, لوموهي، ووبڪي ۽ برمارٽي ٿين ٿا. يلي کطي انمان ڪهڙيء به جوط مان آبو هجي بر بوړي گرروء کان ٽام وايي ان هي ڪمائي ڪري سان سندس سي وڪار اڪري ويندا ۽ جنمن جنمن هي ميل ڏوبي ويندي. الهيء کان پره ڪبير صاحب جن قر مائين ٿا ليہ ڪال ۽ مايا النهڪ د وکا رکيا آهن جيئن جبو کي پنھنجي پرم پتا جو پتو له يوي ۽ سڀ سندن پوڄا ۾ لڳا وَهن. آلما جني مثان ينجن اس، قس كمطس، جودهن د يونائن جما بمنسدن آهن. ويدن جو مول اوم آهي جولي خود ڪال ڀڳوان آهي. سيه السان ويدن شاستون آءو آن مُوراين، من متالتون ۾ ڦاڻا پيا آهن ۽ جنهنجي پرڄا ڪن ٿا سرڻي کين کائي ٿو. الدين کان بُوء ڪبير صاحب ستجڳ جو حال لکيو آهي آ الهيء وقت ڪال ووجن کي لوڪن ۾ اتل پاڙڻ لي جالليندو

هر، انسه المائن جي جيتن ۽ آهُن جي ڪار ضعه ارش ڪيير صاحب کي حڪر ڏلو ٿر وڃي جيرن کسي ڪال جي ڪئٽن کان بچاه، جڏهن ڪيير صاحب لر ڪن ۾ واو ۽ الهن جيرن کيس پنهنجر داستان الآابر ليڏهن هين کيجين سچي خيد جي ڪمائيء جو ڀيد ڏلو ۽ فرمايو تر جڏهن لوهين لرڪن مان لڪري السان بڻجو، ليڏهين نار جسي ڪمائي ڪچو ۽

نفرست کندؤ ۽ بنگست ۾ ڪرؤ ڳانهاٽي جا عادي وهن اا . جيڪي وڻن ڏڻ مان اچن ٿا تن ۾ تيسو ۽ ضد ڏسط ۾ اچي ٿو ۽ کين ووٽيءَ کائبندي کائيندي ننڊ اچي ٿي . جيڪي حيوان مان انسان بڏجن ٿا ٽن جو لاڙو ڏوم ڏانهن وهي ٿو ۽ شروع ڪندو. سنت ڙبد معاش کي سمجهالي بجهائي نيڪ بالله او اسين هميشهم اله هين جي شرار تن کان بچيل رهرن ٿا.

۲۸ کان ۳۱ آگست

روز انوراك ساكر جي ڪتا ئيندي رهي. شروع بر درمداس كبير صاحب كان بچي ٿو له مون كي رچنا جو آد كان ورنانت بدايو. كبير صاحب فرمائين ٿا، "اي درمداس! مان توكي ان وقت جو الهاس ٿو بدايان جڏهن نه نرنجن هو نه كوئي ديدوي ديدوتا ۽ نكو كو ويد شاستر. ان وقت صرف كل مائك هو. يوء رچنا جو وستار سان ورنن كندي كبير صاحب جن فرمائين ٿا له كال ۽ سندس نگر سچي برهماند كي نگي وينا آهن. سڀ جير وشير وكارن ۾ قاسي پنهنجي اصل كي يلائي وينا آهن.

برهماند جي رچدا كان پوء شؤ ليهن لكن قسمن جا وط لاط ۽ ولسپتي، وشنوء ستاويه. لك قسمن جا ڪيڙا ماڪوڙا، شڪتيء چوڏهن لـک قسمن جا پكي ۽ نو لـک قسم پاطيء جا جيو ۽ برهما چار لـک قسمن جا انسان حيوان، ديـوي د بوتائون آدي پيدا ڪيا، اهڙي طرح چوراسي لک جوطيون ناهيون وييون

السان ۾ شڪل ۽ سياء جو فرق انهيءَ ڪري آهي لہ جيڪو انسان جنهن جونيءَ مان اچي ٿو، انهيءَ جبو سياءُ به انهيءَ مطابق ٿئي ٿو، مثال طور جيڪي پکين جي جون مان انهيءَ مطابق ٿئي ٿو ۽ منجهن انسان بطجن ٿا انهن جو من پکين وانگر چنچل ٿئي ٿو ۽ منجهن ڪار ڪروڏ سستي ۽ ننڊ اهي وڪار پرڌان ٿين ٿا، اهڙا انسان چوري، چغلي ۽ نندا کي پسند ڪن ٿا، شرير جي مفائيءَ جو ڪو ڏيان خونه ٿا وکڻ ۽ ڀوڻن پريان کي پرجين ٿا، عمائيءَ جو ڪو ڏيان خونه ٿا وکڻ ۽ ڀوڻن پريان کي پرجين ٿا، جيڪي ڪينٽن ۽ ماڪوڙن جي جونين مان اچن تا اهي

ا الله الله المحادس عرى الله الرابي الله على خر ... نڪر ڇڏي گرروء جي ڪر مطابق عمل ڪري. اع سسک ۾ ڪافي معزز اچي سسکي موجود ها اندون ڪري الرواء ماگر جي ڪفا ڇڏي حضور جن مار اجن مان ڪري الرواء ماگر جي سسح ۲۷ «ستگررو ڪا لام بڪارو." مرد دي واکيا ڪندي فرمايو له جيڪو نام حکورو بخشي شيد دي واکيا ڪندي فرمايو له جيڪو يهايي ڪيائي ڪوط کري. پره هڪڙي واري بدايائرن لا عدد خص هڪ مهالم هي ۱۲ عال خبرا ڪئي. جنهن عددن خص هڪ مهالم هي ۱۲ كان يوء الهيء مهالها كبس حور الم مبط الله درو. مدل هس س رو درې د هر د دسي د اس ماڅهن کې د الهي هم و وايس وزې د همر هر د دسي د اس ماڅهن کې د الهي ي من دو من المن المن و من المن المن و ما المن و مهالما المرجو بعر أهي أي أن كي جون ون المن المن و مهالما صور سان و قو دوکو څیر سر «رای وچي _{مهالها} ومت رن ما در الما جس ال الدر عودي الره حود المراجع الره حود المراجع الره المراجع يتيءَ ۾ بارس بدر الدي، اها بيتي کلي آء. المهدي ان شخه چر له اغر به هے دوکر آهي جاڪاط له بارس جي مان اره هي ايدي سراي لو كوي آخر هن صدهدن ابن کولي ڏلي ڏندي د پارس ان اهي. ارکي اون پنه حمايل لام يخدم آهي ۽ ڀاي تڏي بيا انهيءَ الم کي . آهي. مهالما جدر أس اهراي ادق ر بر خالي رهدا جاڪاڻ د کرورء جي اضمال الم ۾ رد يك در ما يالون له برانا يام در يعي من كي عابو سي برڪترن آهن. الين أهي جمين ڪنهن بد مان کي جمل ۾ وجهڻ جي هر جبل ۾ وهندو استالين اسين هن جي شواران کا رهنداسي ۽ مِدْهِي اهر لڪرندو اس وري اهيئي ا

روع كندو. سنت زبد معاش كي سمجهالي إجهائي نيك اللهائي نيك اللهائي تا ع بوء اسين هميشه لاء هس جي شرار تن كان الجيل هرن الله .

۲ کان ۳۱ آگسٽ روز انوراک ساکر جي ڪتا ٿيندي رهي. شروع ۾ ڌرمداس

صل کي ٻلائبي وبنا آهن.

ڪبير صاحب کان پڇي آو آ، مون کي رچنا جو آد کان وراانت آدايو، ڪبير صاحب فرمائين ٿا، " اي ڌومداس! مان اوکي ن وقعه جو الهاس ٿو ٻڌايان جڏهن آ، نراجن هو نه ڪوئي الموي ديونا ۽ نڪو ڪو ويد شاستر، ان وقعت صرف کل مالڪ هو. پوء رچنا جو وستاو سان ورنن ڪندي ڪبير ساحب جن فرمائين ٿا ته ڪال ۽ سندس نگم سڄي برهماند ي نگمي ويٺا آهن. سڀ جيو وشير وڪاون ۾ قاسي پنهنجي

برهماند جي رچدا کان پوء شؤ ٽيهن لکن قسمن جا وط ط ۽ ونسپتي، وشدوء ستاويه، لک قسمن جا ڪيڙا ماڪوڙا، ڪتيء چوڏهن لمک قسمن جا پکي ۽ نو لمک قسم پاڻميء ما جيو ۽ برهما چار لمک قسمن جا السان حيوان، دياوي يونائون آدي پيدا ڪيا، اهڙي طرح چوراسي لک جوڻيون

او^{نا ت}ون آدي هيون وايون.

انسان ۾ شڪل ۽ سياء جو فرق انهيءَ ڪري آهي الهيڪو انسان جنهن جونيءَ مان اچي ٿو، انهيءَ جو سياءُ بس نهيءَ مطابق تقي ٿو. مثال طور جيڪي پکين جي جون مان انسان بلجن ٿا انهن جو من پکين وانگر چنچل ٿئي ٿو ۽ منجهن ڪام ڪروڌ سستي ۽ ننڊ اهي وڪار پرڌان ٿين ٿا. اهڙا

نسان چوري ، چغلي ۽ نسدا کي پسند ڪن ٿا ، شرير جي ا مفائيءَ جو ڪو ڏيان خونه ٿا وکن ۽يوٽن پريس کي پرجين ٿا . يڪي ڪينٽن ۽ ماڪرڙن جي جونين مان اچن ٿا اهي

الماني ال عادرس عرى لم ذراي كي در حك ر يال يال سي عيال عراني السي عيال عراني السي عيال على عراني الرامي مستملكية الي يڪر ڇڏي گرروء جي هڪر مطابق عمل ڪري. اح ستسنگ ۾ ڪافي معزز اچي ستسنگي موجود هٽا لنڊي ي رر يو مار الور مار . م رکست المستكررو كا المر يكارو." شهد چي و پاکيا ڪندي فرمابر لر جيڪر نام ستگررو ليشني لهجي ڪمالي ڪرڻ کجي ' بوءِ هڪڙي وارانا اُلمايائون آ عنهن عض هڪ مهالما جي ۱۶ عال ديرا ڪئي. جنهن ڪنهن عض هڪ مهالما جي كان يوء الهيء مهالما كبس كو لام جول لاء دنو . جدل هـى كان يوء الهيء مهالما كبس ں مد ادی دهد هو له دسي له اس ماطهن کي له اللي اهم المر جو بعر آهي ۽ بيا ان کي جسن من ۾ حيال ايس د مهالما مرن سان وڏو دوک و ڪير سر موني وهي پهالما وٺ شابع ڪيائين. والها چيس ۽ الدر ڪوري ۾ اوه جي بيتيءَ ۾ پارس پير الباري اها بيتي تکي آء. لهيدجي ان شهي چير له اهر به هڪ دوکر آهي چاڪاڻ له پارس جي اگرا چير له اهر به هڪ دوکر آهي چاڪاڻ له پارس جي اگرا مان اوه هي بدي ساني لبط كوي آخر هن مشهد المحو کولی دای تر دسی د پارس ال آهي. ترکي بون پسيد تخي بياً (نهيء الم کي جر آهي. مهالما چير بس اهواي نرق ر بر عالي رهيدا جاڪاؤ له گرروء جسي اضمل لام ۾ له ي . ڪمايل نام بضيبر آهي ۽ ياي ودَيد فومانالون له يوالمايام دويدي من کي عابو سي برڪترن آهن الين آهي جين ڪيهن ند معاش کي جيل ۾ وحول، جيست ي سندو ليستالين اسين هن جي شراران کان هر جيل مرادان کان اهماني شرادان کان اهماني شرادان المان ا

پرمالما عي ڳولا مورلين ۾ ڪرين ٿو اها لههنجي وڏي ڀل آهي.
انهيءَ کان پرء پري لال چري ٿو ته منهنجو اهت ڪرهن ڀڳوان آهي. الر ڏيندي نلسي صاحب جن فرمائين ٿا ته ڀاڳوت برائع ۾ لکيل آهي اسر وڳو يتشتر سرڳ ۾ ويو باقي چارئي پائندو او ڪ ۾ ويا. جڏهن اؤ ڏو ڪرهن ڀڳوان کي مصتيءَ لاءَ عرض ڪيو اسم جواب اهوئي مليس اسم انهيءَ لاء توکي لاءِ عرض ڪيو اسم جواب اهوئي مليس اسم انهيءَ لاء توکي الي ڪراو پورندو ۽ پوء هن وڃي بدري ناوائڻ ۾ اس ڪيو. او دو جي گتي ڪپرؤي ٿي لنهنجو ذڪر ڪنهن به پستڪ ۾ ڪونه ٿو ملي. هاڻي جڏهن او ڪرشن ڀڳوان کي ڪڏهن ڪونهن ۽ حوالي عان محتيءَ جي اميد ڪي او دي ڪي عرف ڪي اندره کي شهد جي ڪائي ڪرڻ جڳوائي.

۲۵ آگست

ڪله، کان ڪبير صاحب جي انوراگ ساگر مان ستسنگ شروع ڪيو ويو. اهو گرنت هرهڪ پر مار ٿي جڳياسوء کي پڙهڻ کهي ڇاڪاڻ له ديال ۽ ڪال جو ڀيد، جو سنس مت کان سواء ٻئي ڪنهن بہ مت متانشر ۾ نرنڌ نه ڪيل آهي، هن پستڪ ۾ ڪبير صاحب بلڪل کولي سمجهايو آهي. دنيا جا گهڻو ڪري سڀ ڌرم ۽ مذهب ڪال ڀڳوان کي سچو مالڪ مچي ان جي پوڄا ڪن ٿا ۽ اها بوجهه ڪائم اٿن نہ آلمائن جو ديال ۽ ڪال سان ڪهڙو سيمند آهي.

ڪبير صاحب اهو پستڪ پنهنجي گورمک شش ڏرمداس کي اُپديش ڪندي رچيو آهي. شروعات ۾ ستگررو ۽ پرمالما جي است آهي ۽ انهيء کان پوء سچي انورائيءَ جا گڻ ورنن ڪيل آهن. سچو انورائي پنهنجو ٿن من ڏن گوروءَ تان قربان ڪيل آهن. وڏيڪ فرمائين ٿا ته مريد کي مٽي يا زمين ٿيڻ کي وي زمين کي کڻي ڪو چندن جو ليپ ڪري يا ان آھي

شام حبو گهت وابائن مان سمیاد کنبر و آ-و جدون آم ال جي ارش جي الر ۾ السي صلحب جي قرمائين ا ررو اس لسمن جا لبدا آهان - سيسه كررو يا ردر روروع بها داهد، ذات ع کور کررو . چکت کرروء هر هڪ ري رشتر آهي ۽ جيڪر گررو پاُل ڪرس جي دائري ۾ ري ري ري محتي ڪيٽن ڏائي سکهندو؟ آهي سر شن کي حصتي ڪيٽن ڏائي سکهندو؟ ي عمور اصلي سروس ال كورو الهيء دائري كان متي آهي ۽ همور اصلي سروس ټر ٿيندو . ڪاھ وارو ايرسنگ جاري رهيو. ايرلہ الال عرض ڪرايو ور آگست ري ري در الم المعلى ع صدي كي در ناكري الكي در مان كرشن مر الم حالم المعلى ع حديث كي در ناكري الكي يان کري ۽ پرڳ کي هن لائط له ڏيندو آهيان له سان اهي الدر به موجود آهي. لـرن الهيء برمائما کي در ليء کان الك ۽ كهت أو محجون، أون جوني أو لم لون حميدكي ر لاڪرڻ جي يورك آديءَ کي ڇهڻ لر ديندو آهين. لمهنجي رن دي ١٠٠٠ ي ي ي يرن اورار اها لههجي هڪ معلي له موراي ورار آهي ۽ إنسان اورار اها لهجي هڪ و کی و در اوں چین کان جڑ کی و در اے سمان ودی علمی آخی جو اوں چین کان جڑ کی أر دين السان م يسم لس أعن ؛ مرداي م مو ل عجاد ويدن شاستون ۾ ۾ لکبل آهي. ه چو پندي سر ترهمندي ." لبن الهيء اصول هو الرادر الو ڪرائن، اصلي ملدو لَكُورُ دُوارُدُ إِلَمَانِ هُو هُوارُ أَهْنِي أَلِينِ ٱلْهِيءَ كِي عَلَّي وَ

پرمالما جي ڳولا مورلين ۾ ڪرين اُو اها لههنجي وڏي ڀل آهي.
انهيء کان پرء پر ۽ لال چري ٿو لہ منهنجو اِشت ڪرشن ڀڳوان آهي. انر ڏيندي تلسي صاحب جن فرمائين ٿا لہ ڀاڳوت اراظ ۾ لکيل آهي لہ وڳو بتشتر سرڳ ۾ ويو باقي چارئي پائله و نرڪ ۾ ويا. جڏهن اؤڌو ڪرشن ڀڳوان کي مڪتيء لاء عرض ڪيو له جواب اهرئي مليس له انهيء لاء توکي لاء عرض ڪيو له جواب اهرئي مليس له انهيء لاء توکي لب ڪراو پوئدو ۽ پوء هن وهي بدري ناوائط ۾ له ڪيو. اوڏو جي گتي ڪپڙي ئي تنهيجو ذڪو ڪنهن ۽ پستڪ ۾ ڪوئه ٿو مئي جڏهن تو ڪي انهيء مان مڪتيء جي اميد ڪرو جيئن ٿو وکين ۽ محاني عامر ڪي مورئيء مان مڪتيء جي اميد ڪيڻ ٿو وکين ۽ محتيء لاء توکي انترمک شعب جي ڪمائي ڪرو جڳائي.

۲۵ آگست

ڪله، کان ڪبير صاحب جي الوراگر ساگر مان ستسنگ شروع ڪيو ويو. اهو گرنت هرهڪ پر مارٿي جڳياسوء کي پڙهڻ کپي ڇاڪاڻ نر ديال ۽ ڪال جو ڀيد، جو سنت مت کان سواء بئي ڪنهن بہ مت متانتر ۾ لرنتر نر ڪيل آهي، هن پستڪ ۾ ڪبير صاحب باڪل کولي سمجهايو آهي. دنيا جا گهڻو ڪري سڀ ڏوم ۽ مذهب ڪال ڀڳوان کي سچو مالڪ مچي ان جي پوڄا ڪن ٿا ۽ اها بوجه ڪانہ اٿن نہ آلمائن جو ديال ۽ ڪال سان ڪهڙو سيمند آهي.

ڪبير صاحب اهو پستڪ پنهنجي گورمک شش ڌرمداس کي اپديش ڪندي رچيو آهي. شروعات ۾ ستگورو ۽ پرمانما جي است آهي ۽ انهيء کان پوء سچي انوراڳيءَ جا گڻ ورنن ڪيل آهن. سچو انوراڳي پنهنجو ٽن من ڏن گوروء ٽان قربان ڪري ٿو. وڌيڪ فرمائين ٿا تہ مريد کي متي يا زمين ٿيڻ کهي. زمين کي کڻي ڪو چندن جو ايپ ڪري يا ان آسي

110 ١٧ آگست

19 اگست

ر اح شامن جمو گهت وامالط مان سمماد کنیو و پدو جدین پر يريد لال جي پرشن جي اثر ۾ للسي صاحب جن فر مائين ٿا المركور و بين قسمن جداً ليندا أهدن- سندم كدور بدا د يال كوړو ۽ ٻيا د يھي ذائعه ۽ ڪرم كوړو . جڳت كوړوء جُو هڪ

دليري وشتر آهي ۽ جيڪر گورو پاڻ ڪرمن جي دائري ۾

قائل أَهني سو شش كي محتني كينن ديني سكهندو؟ ديال كررو انهيء دائري كان مئي آهي ۽ هنجو اصلي سروب شِيد آهي. اهڙي گوروء جي دواران لي شيرڪ جو ڪارح سڌ ليندو.

بحلهـ وارو برسنک جاري رهيو. برنه لال عرض ڪريٽو ا. مان ڪرشن جر اياسڪ آهيان ۽ ڪنهن کي ۽ انڪرن جي

سِامگري ۽ ڀوڳم کي هت لائڻ له ڏيندو آهيان له متان اهي ابرار آئي برن، للسي صاحب من كبس أبديش ڪن ٿا لہ ارن

چَين أرُّ لَد يرمالها سروويالي ۽ سروشڪيران آهي ۽ لنهندي الدر بم مرجود آهي، لـرن الهيء برمالما كي مورليء كان الكسد ۽ گهند او سمجهن. اون چونن او اس اسون ڪنهنكي

به لاڪرڻ جي ڀرڳس آديءَ کي ڇهڻ لم ڏيندو آهين. تنهنجي. معنيل له موركي بولر آعي ۽ انسان ابولر. اها لنهنجي هڪ وڏي غلطي آهي جو نون چيتن کان چڙ کي وڌيڪ سمان ٿو ڏين. اِلسان ۾ پنج لنس آهن ۽ مورليءَ ۾ صرف هڪڙو.

لَاڪر دُوارِوُ إِنسانِ هُو شرير آهي. لَونِ انهيءَ کي ڇَڏي جر

وبدن شاستون ۾ بہ لکيل آھي. " جو پنډي سو نرهمنډي ."

اون الهيء اصول حو أراد و كرين. اصلي معدر يا

مان اڪري گهمڻ جر خيال لاهي ڇڏيائون ۽ وڃي ڀڄن ۾ ويٺا. ڌاري ڏاري ڪيترائي سنسنگي نيم انوسار اچي درشن لاء ڪنا ٿيا پر حضور جن ١٦ بجي نائين ڀڄن ۾ ويٺا رهيا. انهيءَ کانپوءِ سنگت کسي پنهنجي ڪوري ۾ گهرايائون ۽ درشن ڏيٽي سيني کي واپس وڃڻ لاءِ چيائون. ايتري ۾ راء صاحب زخمي حالت ۾ اچي پهتو. ستگورن ٢ بجي ڀوڄن راء صاحب زخمي حالت ۾ اچي پهتو. ستگورن ٢ بجي ڀوڄن ڪيو ۽ شام جو فرمايائون له مالڪ سوريءَ مان ڪنڊو ڪيو آهي. شل حضور جن سيني تي اهڙي ديا ڪن.

اج آر آوار هئي سبب سنگت گهطي هئي . حضور جن گرنت صاحب مان

"دنيا نــ سالاهي جو مرونجسي"

شبد جي وباکيا ڪندي فرمابو لم گرنت صاحب: جي فيلسوفي نهابت اوچي آهي ڇاڪاط له مت متانتون جي بندنن کان نياري آهي، و قافون نهابت پيچيدو. آهي، پريمي ستسنگين کي بعضي ڪي ڪرم صرف سپني ۾ ئي ڀوڳايا وبندا آهن، ڪرمن جو قرض هڪ ديال جو آهي ۽ ٻيو ڪال جو. ديال جو قرض نه سنت معاف ڪري ڇڏيندا آهن پر ڪال جو قرض ضرور ڏياو پرندو آهي.

١٦ أكست

شام جو حضوري باليء مان

"گروو گروو مين ^{هر د}ي ^ڌر^ٽي."

شبد کنيو ويو. ستگرون فرمايو ته سنت مت ۾ اول ۽ آخر يعني سڀ ڪڇ گروو آهي. داناجن اڄ ڪلهه خوب ڀڄن ڪن ٿا ۽ قريب سڄو وقت ڀڄن کي ڏين ٿا. ستسنگين وٽان جيڪي چنيون اچن ٿيون انهن کي پـڙهــط سان انداز اڳي سگهيٿو ته دنيا ۾ ڪيترو نه دک ۽ ڪليش آهي.

، شبد جي ايباس بها هن ترلوڪيءَ مان لجاس باآ-6 عن آهي باني ڪرر 3 رم ووزا لفاؤون دان ياي ايرت ع دواران جوراسيء مان جرتشارو له ميدو . ليه حرون ال كال الكران صرور للهيو عكرنا كي سب عاعركار، يا ما ما عالم فاصل بطالعو باحد مراسم و بهدي اس ايور بر بيهنجي دائري کان باهر لڪوڻ لار ڏاي. صوف يب عُمروو أي جبر كي خال جي تيدي يان ڇڏائي سرت سياد جي آخري حصي ۾ حرامي جي مهاراج جن كهر بهچائي كهيدو. پنجن نبي روطاي ميران جر ذڪر ڪير آهي. هضرو جي پنجن بيجن نبي روطاني ميران جر من الهي ملال ۾ هيڪي المائري وهن ادري سي پيهنسي مرابر د الهي ملالي ۾ هيڪي مندان کي ڇڏي حڪمد ۽ الادي اقدون وڏي لکون ڇاڪاؤ د. اهي آليازي الهن ديمن جي آباديء واسلي آهن. عا ي المالي کي هتي سيس شکررو شيد هر پيد بصلي اوسي الاهيء عالمن المجول جون عدار أهن. اع صبح عدر عبدان راء صاعب ۽ سندس سوتر دالهائرسيءَ کان بنا التصويف گورژن کي وجي رهيا ها د بسم بسلمي کان ا آگست پريان راء حاصب جي کهرڙي جر ايمر کسڪي وير ۽ ياڻ کهر آ ي سرو سکرون جي الرکي ديا د تر دانهن اچانڪ ڪري پير سکرون جي الرکي ديا د مان كاهيء ۾ ڪرط كان الحق وار ۽ صوف اليون أي معمو ر الما الما الما والمها الما الما والم المالية على المالية ا ن الله على وا. أمان سجهور كر عايد يعد بركا كر الرائن. ع

مان الكري گهمڻ جو خيال لاهي ڇڏيائون ۽ وڃي ڀڄن ۾ ويٺا. ڏيري ڏيري ڪيترائي سئسنگي نيم انوسار اچي درشن لاء ڪٺا ٿيا پر هضور جن ١٦ بجي تائين ڀڄن ۾ ويٺا رهيا. انهيء كانپوء سنگت كي پنهنجي كمري ۾ گهرايائون ۽ درشن ڏيٽي سيني كي واپس وڃڻا لاءِ چيائون. ايتري ۾ راء صاحب زخمي حالت ۾ اچي پهتو. ستگورن ٢ بجي ڀوڄن كيو ۽ شام جو فرمايائون لا مالك سوريء مان كندو كيو آهي. شل حضور جن سيني لي اهڙي ديا كن.

اج آر اوار هـــــاط سبب سنكت كهظي هتي . حضور جن كرنت صاحب مان

"دنيا نــ سالاهي جو مرونجــي "

شبد جي وباکيا ڪندي فرمابو له گرنت صاحب: جي فيلسوفي نهابت اوچي آهي ڇاڪاط تر مت متانترن جي بندنن کان نياري آهي. وڌيڪ فرمايا ٿون تر ڪرمن جو قانون نهايت پيچيدو. آهي. پريمي ستسنگين کي بعضي ڪي ڪرم صرف سپني ۾ ٿي ڀوڳايا ويندا آهن. ڪرمن جو قرض هڪ ديال جو آهي ۽ ٻيو ڪال جو. ديال جو قرض تر سنت معاف ڪري ڇڏيندا آهن پر ڪال جو قرض ضرور ڏيا پوندو آهي.

١٦ أكست

شام جو حضوري الليء مان

"گورو گورو مين هردي درتي." شبد کنيو ويو. ستگورن فرمايو تر سنت ست ۾ اول ۽ آخر

شبد دليو واو. سندون وه او مداو مداو مداو مداو و او مداو و او الله و الل

177 سر مده شبد جي اپياس بنا هن اړ لوڪيءَ مان اتباعث بـاأــــ ا

و رد دواران جوراسيء مان جراكارو له ليندو. ليد كرهن جو قل ڪال ڀڳوان صرور ڏئيٽو ۽ڪو لا کي سب شاعوڪار، واجا مهاواجا يا عالم عاضل بثائيةو بلك سركمم ۽ بهشت يسم ڏڻيٽو پر پنهنجي داڻري کان ٻاهر نڪرط نثر ڏڻي، صرف

سىت ستكورو ئي جيو كي كال جي العدي مان ڇڏائي نج

المحڪن آهي اِتي ڪرم ڏوم روزا لمازون، دان پيج، لبرت

گهر پهچاڻي سگهيٿو. سرت سيباد جي آخري حصي ۾ سواءي جي مهاراج جن پنجن ليي ووهالي منزلن جُو ڏڪو ڪيو آهي". حضور جن ار ما او لر الهن مندل بر جيڪي آلمالون وهن ٿيون سي پنهنجي منڊان کي ڇڏي سچکنڊ ۽ آلامي لقبون وڃي سگهن ڇاڪاڻ

ل. أهي ألمائون الهن ديمن جني آباديء وأسطي أهن. ها جن آلماً أن كي هُتي سنت سُتكور و شهد جّو بيد بخشي أوسي اللهيء اللبن يهجوط جون حقدار آهن. ۱۵ آگست

اح صبح جو جيٽن واء صاهب ۽ سندس ميتر دلهائرسيء كان يَنَا الْحَوْمَةُ كَيْرُونَ لِي وَهِي رَهْيَا هَنَا لَمْ بِسُمْ يُسْلَمِي كَانَ

پريان راء صاحب جي گهوڙي جو ٻير کسڪي ويو ۽ ڀاڻ گهري لَّـ ذَّالَهِن اچائڪ ڪري "بير. ستگرون جَـي انوکي ديا مهر سان کاهيء ۾ ڪر ۾ کان اچي واو ۽ صرف بانهن تي معمولي

ڏڪ لڳڻ جي اُميد تم ٣-٣ ڏينهن ۾ ليڪ ٿي ويددا. حضور جي جي ڪولڪ جو ڏڪر ڪري ۽ خروري آهي.

جيئن راء صاحب ٩ بجي و والر لير، حضور جن يه لروي دار كان بوء سير كرط فكتًا. أسمان بر بادل بلكل كرنه هنا بو.

حضور جن ڪج قدم هلي واپس موٽي آيا ۽ عُملخاني ۾ هليا وہا. اسان سمجھیر کہ شاہد ہیںت ہر کا کر اڑ ائن. غسلفائی مان نڪري گهه جو خيال لاهي ڇڏيائون ۽ وڃي ڀڄن ۾ ويٺا. ڏيري ڏيري ڪيترائي سنسنگي نيم انوسار اچي درشن لاء ڪٺا ٿيا پر هضور جن ١٦ بجي تائين ڀڄن ۾ ويٺا رهيا. انهيء کانپوء سنگت کي پنهنجي ڪوري ۾ گهرايائون ۽ درشن ڏيئي سيني کي واپس وڃڻا لاءِ چيائون. ايتري ۾ واء صاحب زخمي حالت ۾ اچي پهتو. سنگرون ٢ بجي ڀوڄن راء صاحب زخمي حالت ۾ اچي پهتو. سنگرون ٢ بجي ڀوڄن ڪيو ۽ شام جو فرمايائون له مالڪ سوريء مان ڪندو ڪيو آهي. شل حضور جن سيني تي اهڙي ديا ڪن.

اَج آر آرار هـ عَـل سبب سنگت گهطي هتي . حضرر جن کرنت صاحب مان

"دنيا نــ سالاهي جو مرونجــي "

شبد جي وباكيا كندي فرمابو له گونت صاحب جي فيلسوفي نهايت اوچي آهي ڇاڪاط له مت متانتون جي ابندنن كان نياري آهي. و د يك فرمايائون له كرمن جو قانون نهايت پيچيدو. آهي، پريمي ستسنگين كي بعضي كي كرم صرف سپني ۾ ئي يوڳايا ويندا آهن. كرمن جو قرض هڪ ديال جو آهي ۽ ٻيو كال جو د يال جو قرض له سنت معاف كري ڇڏيندا آهن پر كال جو قرض خرور ديال جو قرض بوندو آهي.

١٦ أكست

شام جو حضوري بالحيء مان

"گورو گورو مين هردي درتي."

شبد كنيو واو ستگرون فرما و تر سنت مت بر اول ۽ آخر
يعني سڀ ڪڇ گورو آهي. داناجن اڄ ڪله خوب ڀڄن ڪن
تا ۽ قريب سڄو وقت ڀڄن کي ڏين ٿا. ستسنگين وٽان
جيڪي چنيون اچن ٿيون انهن کي پــڙهــط سان انداز اڳي
سگهيڙو تر دنيا ۾ ڪيترو نردک ۽ ڪليش آهي.

سر ت شيد جي ايباس بنا هن تر اوڪيءَ مان اجات پائسا نامڪن آهي ٻاهي ڪرم ڏوم و وڙا لناؤون، دان پنج، تبرت

141

كور پهچائي سكيتو.

سر دم سباد جي آخرې حتي بر سوادي جي مهاراج جن سرده سباد جي آخرې حتي بر سوادي جي مهاراج جن بنجن ليي روحاني منولن جو ذخو كدر آهي. حضور جن ومانو له الهي مندلن بر جيكند ؟ اللاي تقدون وجي سكهن چاخاط مندلن كي چڏي سچكند ؟ اللاي تقدون وجي سكهن چاخاط له المائن كي هتي سنت ستكرور شهد جو پيد بخشي أوسي اللهي تائين پيچوط جون مشدار آهن.

10 منح جو جينن راء صاحب ۽ سندس سجر دلهائري كان يا شكورت كورژن تي وجي رها هنا لر بسم بُدلي كان يا شكورت كورژن تي وجي رها هنا لر بسم بُدلي كان يا راء صاحب جي كهوڙي جو پير بسكي وبر ۽ يال كهري من راد الهار جي الوكي ديا جو

سان کاهيءَ ۾ ڪرڻ کان بچي وبر ۽ صرف ٻانهن تي معمولي ڏڪ لڳس جي اُميد ٿـ ٣-٣ ڏينهن ۾ ٺيڪ ٿي 'وبندا. حضور جن جي ڪولڪ جو ذڪر ڪرڻ بہ ضروري آهي. جيئن راء صاحب ٩ نجي وراار ٿير، حضور جن بہ ٿرري دار کان پرء سير ڪرڻ نڪتا. آسان ۾ بادل بلڪل ڪولہ هئا ير حضور جن ڪيم قدم هئي واپس موٽي آيا ۽ غملخالي ۾ هئيا ويا. امان سمچھور ٿر شايد بيت ۾ ڪا گر اُڙ اڻن. عملخالي

وردت دواوان جوراسيء مان چرتڪارو له ليندو، ليڪ ڪوهن حو الل ڪال ايگوان ضرور ڏليٽو ۽ ڪرانا کي سيٺ شاهرڪار، واجا مهاواجا با عالم فاضل بظائيتو بلڪ سرڳسہ ۽ بهشت بہ ڏليٽو پر بنهنجي دائري کان باهر نڪرط ناتو ڏڻي، صرف سنت ستگروو تي جيو کي ڪال جي قندي مان ڇڏائي فج ڪر ڪار سبب سنسڪ ۾ اچڻ جي فرصت نٿي ملي. سنگررن فرمايو له د ليا جا ڪر ڪاريون له ڪڏهن ڪمر ليي جا نہ آهن. "كار دنيا كسي لمام لـ كرد"

"ڏنڌا ڪئي نهيتا سڀ ڏنڌي جتي." سسسگيء کي جڳاڻي آ. دنيري ڪاروبار سر انجام ڪندي

سسسگ ۽ اڄن آاء وقت ضرور ڪڍي. هڪڙو سوار پنهنجي گهرڙي کي کموهم ني پاڻي پيارڻ لاء وٺي واو . کموهم ڻي نار هليو پئي جنهن مان "چِين چِين جون " جو آواز پٿي نڪتو ۽ َ جنهن کي ٻڌي گهرڙو ڇرڪي پري هٽي ٿي وار. هاڻي جي انهيء آواز کي بعد ڪرط لاءِ نار ٿُو رَوڪجي ۽ پاڻيَّ اچڻ بہ بند ٿو ٿي وڃي. سو گهرڙي سواړ کسي زيردستي انهيء "چين چين" جي آواز هلندي گهرڙي کي پاڻي پيار اُر پيو. اهڙي طرح دنيا جي مشغولين هوندي ڀڄن بندگيء لاء وقت ڪڍڻ کپي.

شامر جو سار بچن مان سرد. سمباد برهمو ويو جنهن جـو سار اهو آهي لــ شروع شروع ۾ سپ آلمائون ڪل مالڪ ۾ لين هيرن ۽ جڏهن سرشتيءَ جي رچنا ڪئي وائي له جيڪي آنمائون لرلوڪيءَ جي اندر آهن سي سڀ ڪال کي سيرد ڪيون وييون ڇاڪال آت چيتن مصالح کان شواء ڪال جي بي پيٽي هٿي. ڪال سيني آنمائن کي اهڙي چالاڪيءَ سان تن، من ۽ ڪرمن ۾ جڪڙي رکيو آهي جو انهن مان ڪاب آنما ديال ديش واپس نـ وڃي سگهي. ڪال سيني كـي پنهنجي ڀڳتيءَ ۾ لڳابو آهي جيئن اصلي ڪل مالڪ جي ڪنهن کي اوجه ئي نه پوي. صرف سنتن ئي اچي جيرن كي د بال جو ييد ڏنو آهي.

سرت سمباد ۾ ذڪر آهي لہ وقت گوروء جي سهايتا ع

۱۲۰

هولدي ۽ واجا سمچيبر له واڻيءَ جي بلخي هولدي. هن جي خورب عاطرداري ليڻ لڳي ۽ ائين ڪتيه سال خوب وجون ڪيائين. هڪ پيري گئوان لبابز آبس له منگلو مري واسوه اهر ٻڌي واجا ليتيءَ الرسار منگلوءَ جر ڪرا ڪرم ڪرااره وزير پچا ڳاچا ڪئي له منگلو همو ڪير؟ نبث براجيءَ مان کي پير پير پير له منگلو سندس گڏھ هو.

۹ آگست شار جو

" كايا كامن التي سواليهيّر، دوست عبد أن السيد"

پروسي جس لسالسي." شيد کنيو ويو. ان شيد ۾ گورو صاحب فرمالين ٿا لہ پرمالما

۽ آلما اپني السان حي ڪايا ۾ وهن ٿا يا چئجي کئلي تہ پنجي ۽ استري اپني هڪ تي سيج اي براجيان آهن پر جڳ گدري وڳا آهن جو استريءَ جو بتيءَ سان مبلاب تي لم لير آهي سکار، د دايد تر انسان معجدت ندر نڌ حالم ، در اصل آلما

وا) اهمن جو استرىء جو پشيء سان مبلاب لي نه ليو اهي. ستکورن فرمايو ته السان پنهنجر قدر لئو جانمي. در اصل آلما پُرمالما جي الس آهي ۽ جڏهن پار نرهم ۾ پهچي آلما نان من ۾ مايا جا سب تردا لهي وجن ٽا تڏهن سندس روشعي ١٢

نو مانو چې اس اسي ع جدس پاو ترهم بر پښځي انها دی دی نه مایا جا سب پر دا لهي وجن تا ندهن سندس ورشني ۱۲ سټن جيتري ليو بوي ۽ الهيء اوستا کي هدس کتي چلتيدو، حضور جن فرمايو له د دليري لوڪ مهاليائن کان سنداري پداوت گهرندا آهن، جو ليڪ ناهي. اهڙن حڪايل فقيرن کان پداوت گهرندا آهن، جو ليڪ ناهي. اهڙن حڪايل فقيرن کان

مساورين روي رحد ديوي نوده يهون ها و من ساوي پدارت کورند آهن، جو ليڪ ناهي، اهڙن ڪابل نقيرن کان الله و کي طابه ڪري ۾ مدد کوري جو هر د لبا کوري جو مدر اهو حال آهي جو هر د لبا ۾ بيدا ٿي ٿا، د ليا کي ويوئين ٿا ۽ انهن جو حجو موه، ڇڪائ تد ليا سان رهي ٿو، انهيءَ ڪري هو وري د ليا ۾ بيدا تر د ليا من رهي ٿو، انهيءَ ڪري هو وري د ليا ۾ بيدا

ين ٥٠ هڪ سنسلگيء حضور جن کي عرض ڪيو ٦ مون کي گهڻي ڪر ڪار سبب سنسنگ ۾ اچڻ جي فرصت نٿي ملي. سنگورن فرمايو د. دنيا جا ڪر ڪاريون ته ڪڏهن ڪتر ٿيڻ جا نہ آهن. "ڪار دنيا ڪسي تمام نے ڪرد"

"دَندَا كني نهينا سي دَندي هني."

ستسنگيء كي جڳائي آ، دنيري كاروبار سر الجام كندي

ستسنگ ۽ ڀڄن لاء وقت ضرور كدي. هڪڙو سرار پنهنجي
گهرڙي كي كموهم أي پاڻي پيارڻ لاء وأي ويو. كموهم

ئي نار هليو پئي جنهن مان "چين چين" جو آواز پئي نڪتو،
جنهن كي بدي گهرڙو ڇركي پري هني ٿي وير. هاڻي جي انهيءَ آواز كي بند كرظ لاء نار ٿو رو جي ۽ پاڻي جي انهيءَ آواز كي بند كرظ لاء نار ٿو رو چي ۽ پاڻي اچل اول بند ٿو ٿي وڃي، سو گهرڙي سوار كي زيردستي انهيءَ "چين چين چين جي آواز هلندي گهرڙي كي پاڻي پيار و بيو، بندگيءَ لاءَ بيو، اهڙي طرح دنيا جي مشغولين هرندي ڀڄن بندگيءَ لاءَ بيو، اهڙي طرح دنيا جي مشغولين هرندي ڀڄن بندگيءَ لاءَ وقت كي پاڻي بندگيءَ لاءَ

شام جو ساو بچن مان سرت سهباد پڙهيو ويو جنهن جو ساو اهو آهي الله شروع شروع بر سي آلهائون ڪل مالڪ بر لين هيون ۽ جڏهن سرشنيءَ جي رچنا ڪئي ويئي اله جيڪي آلهائون الراوڪيءَ جي اندر آهن سي سي ڪال کي سپر د ڪيون وييرن وييون وييون عال کي سپر د ڪيون وييون عاصل جي اين جو الله وي اين جو رچنا (پهاڙ، درياه، زمين، وط اللو وغيره) واران پيئي هئي. ڪال سيني آلهائن کي اهڙي چالاڪيءَ سان پيئي هئي. ڪال سيني آلهائن کي اهڙي چالاڪيءَ سان آني، من ۽ ڪرمن ۾ جڪڙي رکيو آهي جو انهن مان ڪابر پيهنجي ڀڳتيءَ ۾ لڳايو آهي جيئن اصلي ڪل سيني کي پيهنجي ڀڳتيءَ ۾ لڳايو آهي جيئن اصلي ڪل مالڪ جي پيهنهن کي بوجه ئي نه پوي. صرف سين ئي اچي جيون کي ديال جو ڀيد ڏنو آهي.

۲ آگست شام هو ۲ بنيي ستسنگ ٿيو. حضور هن فرمانو له ستسنگ وبراڳ بيدا ڪري لوءِ ساري بعدن يدا ڪري اور سون ڪرڻ سان من ايڪاگر ٿنيٿو ۽ ڏنهري ڏبهري چبتن ستا شر پر مان هتي ليترن ۾ ڪئي ٿئيٿي.

سضت جثاكيي ولي وهيا آهن. مديري، سماجك سداركن، ودوان ۽ دائي برش جي پر ايڪار بابت اسانکي سرجه آهي پسر سنتن جي چپ چاپ ۽ دائمي شيرا کان اسين

يي َخبر آهيرن.

باب ڏهو ن

. . .

• • • •

ڊلهائوسيءَ جو دؤرو

۲ آگست ۱۹۴۳ع

. . . . .

صبح جو ه بجي د اها توسيء لاء روانا ٿياسين ۽ منجهند ڌاري اٺي پهچي وياسين. سفر جي ٿڪاونت ۽ آب هوا جي لبديليء جو خيال نه ڪري به حضرو جن د لها اوسيء ۾ سسنگر ڪيو. جنهن کانپوء پنهنجي ڪمري ۾ آرام واسطي هليا ويا:

۸ آگست

كله كرنت صاحب مان هڪ ڏکيو شبد کنيو ويو جنهن ۾ اندرئين روحاني سفر کي ڏاڍا سٺا مثال ڏيٽي سمجهايو ويو. اڄ شام جو سردار بهاد ر جن ۽ ٻيا ڪي پروٽيسر آيا ۽ شام جو ۸۲ نائين ستسنک تيندو رهيو. سنگرون فرما يو:

" چتر چپ ڪر رهي چتر ڪي اچن پهچاني، چتر چپ ڪر رهي سيا بيگاني جاني، چتر چپ ڪر رهي جب هرائي اڪيلا، چتر چپ ڪر رهي گررو ڪي آگي چيلا."

پوء انتظام بابس ڳالهم ٻوا۔ه۔، ڪندي حضور جن هڪ مزيدار ڪهاڻي بدائي لہ هڪڙي چالاڪ عورت عمدا وستر پائي راجا جـي محل ۾ ويٿي ۽ دربان کي چيائين اـم مان بُـراجي (پڤي) آهيان. هنن ويچارن جي همت نہ ٿي جو کڻي پڦيءَ کي روڪين. راڻيءَ سمجهير نہ اراجا جسي پڦي

آهي ألي جهدوت له اچي سگهندا آهن، شاهرڪار کي الدر وئي ڪاٽي ڏير ٿي ويٽي ۽ هنجي هڪ ڪلاڪ جي ستسنگ جو

قل يحتر السي واو، جمدوان باعر بيهي هلكي گلطيئي سَدَّ ؟ واڪا ڪيا پر عبي ٻاهر لہ لڪتو. جمدوس واچارا مچبروں موٽي ويا ۽ وچي ڏومواء کي شڪايت ڪيائون لمہ هو لم باعر اڪريٽي ڪول ٿو. ڏومراء چيو:۔

"جه سادُ و گونند يسجس ناوالسط حسس ليت، له لرن له هون چٽي لڪٽ له جابو ميند.⁴

او لاب بعتى ماذو مهائماً حداثين كربند جا كل بالين ال

اڻيي لہ ٽرهانکي دڪل آهي لہ مولکي. الهيء ڪري سيٺ كيّ واپس آڻــٰ جو خيال الاعي ڇڏبو. سو ڪماليءَ واري

مأذوء جسي هڪ گيڙيء جي صحبت سڀ کاڻ سريشت ڪرم آهي. انھىء كالمورہ ستگروں فرمابر ا اسين دليا جا جيو ڪھڑا نہ اچيت ۽ غافل آهيوں! جڏهن ڪنھن ٻئيي شھر ڏانھن وجڻو

هرندو آهي لم پهرني سُثر جي لياري ڪندا آهيري ۽ جنهي شهر بروجار عرلدو آهي التي رهاع لله سراء با عولل جر التطار ۾ ڪندا آهيون پر اسانکي پرلوڪ جي پالرا جي ڪار پينتا ڪالهي. جيٽن گروو صاحب فرمايو آهي:۔

"جمعو گيمر ڇڏ گنواونا، سو لگامڻ ماهين ۽ جس گهر لڏور لنا ۽ لس ڪي چنتا ٺاهين.٣ ا آگست ۱۹۴۲ع

مبح جر ۹ بھي متمنگ شروع ٿيو جنهن ۾ قريب

۴۰ هزار ما نهر حاضر هئا. چڻ له آدمين جر سمند پئي لڳر پر اللهن هولدي به بلاڪل سالت لکي پيٽي هٽي جنهن. مان طاهر لئينو ألم هر طبقي جي زالن ۽ سردن کي مصنک پجو شوق آهي. حضور جن کي انهيء ڳانه جي خوشي آهي له لوڪ شراب ماس ڇڏي ڌوم ڏي لاڙو ڏيکاري رهيا آهن. حضور جن جي اوچي ايديش ڪاري سنگت دن بدن وڌي رهي آهي. هن مهدي هزار جيون کي نام دان مليو آهي. "شبد بنا سارا جسک انسڌا"

جو او ع كندي دانا جن فرمابو تم شبد ايباس كانسواء عثل ۽ چنوائي ۽ بيا سڀ ساڌن نضول آهن. دنيا ۾ عقامند، خوش قسمت ۽ آبرودار اهوئي آهي جو پوري گوروء كان نام وٺي انترمک ايباس ڪري پنهنجي آلما كسي شبد سان جوڙي ٿو. انهيء كانسواء بيو سڀ ڪرم ڌرم كال جي جار جو حصو آهن ۽ انت سمي جمدوان جسي هٿان ايمان تقييتو.

گرلت صاحب ۾ به آبو آهي له:

" بن نامي ڪيسي پت ٿيري

اڄڪله مالڪ جي وڏي ڪرپا آهي جو ڏ صرف ستسنگين جي انت ويلي سهايتا ٿئيتي بلڪ پر يمي شيوڪن جي واجهن عزيزن جي بس. هر روز مختلف شهرن مان اهڙي قسم جرن چنيون اچن ٿيون. خليفي نعمتراء الهرد جي وڪيل ٻڌاير اس پروفيسر گلئن راء کسي حضرر جن موس وقت درشن ڏنر حالانڪ هو باط ستسنگي نه هو، صرف سندس زال کي نام مليل هو. ستگررن فرمايو له رواجي ڀڳتن جون ٣ پيڙهيون، پريش جون ٣ پيڙهيون، پريش جون ٣ پيڙهيون، پريمي پهري جون ٢ پيڙهيون، پريمي پهري جون ٢ پيڙهيون،

۲ آگست

صبح کانوني شام جو ۴ بجي تائين داناجن ڪئي ڪون، کاڌو ۽ نام دان ڏيڻ ۾ مشغول رهيا. فرمايائون تہ جڏهن هنن ٻائڪن (نام وٺندڙن) ڪڇ ڪونه کاڌو آهي تہ مان ڪيٽن کان! حضورجن جيون جي ڀلي لاء بنا ڪنهن ڏيکاؤ جي آهي اني جمدوس ر اچي سگهندا آهن. شاهرڪار کي اندر ڪاني دار کي وائي ۽ هندي هڪ ڪلاڪ جي سسنگ

قل ختر لسي واز، جمدول باعر بيهي هلكي گوششي سا واكا كيا لر هي اهر له اكتو. عقدوت والجارا مجمور مُونِي وِيا ۽ وَجِي ذُرْمِواءُ کي شڪابت ڪياون ليہ هو العر التواتي كوا تُو. دُرواء جبون "هِهِ مَادُو كُوبِيد بِيجِين الرائيط هِس ييس,

لم لون لم هون چني اڪت لم جار صب ١٠ ار لامه بحتي سادُو مهاتما سدائين كربند بُما كاع كالمين لا الي لُم نوهالكي دعل آهي لم ،ونكي، الهيء كري سيب كي وأيسُ أشخَّ جر حبال لاهي ُجِذَّبْر. سُوِّ كَانُيُّ وَادِي

ماڏوءَ هي هڪ گهڙيءَ هي صحبت سُب کياڻ سر اشت حَرْمُ آهي." اليميء كالهود ستگرون فرمابر ار اسين دنيا جا جيو ڪيڙا المسمع عال المعروا هذهن كلهن أي شهر ذالهن وجيُّو عوددو آعي د اورين ستر جي اياري ڪندا آهبرن ۽ جنهن الله مروجار هولدو أهمي الني وهن أنه سراء با عوال جو التناو كدا أهمون بر المايكي برلوك هي ماترا هي كار ميناً

الهيء جبئن كورو صاصب فرمابو اهي:-"جسو گئیر چذ گنواولا، سو لگاس ماهین، جس گُھِر لَدُورِ لِنَا ، لَسَ كُي چُنِتَا نَاعَينِ ۖ لَهُ گست ۱۹۴۳ع

سي جو ۹ آيي ستسنگ شروع ٿيو، جنهن ۾ گواب او ما اور حاصر هنا. جمل د ردمس جو سمند بني اكبر بر لولدي له بلڪل سائس لکي بدتي هئي جلهن. مان ليكو آسد هر طبيعي جي والن ۽ سودن کي سسنگ پيو

لي يا اون پرمانما جي چرچا ڪندو هلندين يا مان ڪندو هلندس ۽ تون بدندو هلندين. سيٺ سوچيو ته اها ڪهڙي اوكي كاله آهي. يلي هيءُ إداليندو هلي مان ها، ها، ڪندو وهندس، مهالما هن جو بسترو كليو ۽ هري چرچا ڪندو هليو. جڏهن سيك جي ڳوٺ پهتا له ساڌوء چيس، "سيك صاحب هالي مان هلان تو. " ساد وء سوچيو تر هنکي ڪجه، إشارو ڏيان جنهن مان هو ڪنهن وقت سمجهي لر ابرابر ڪو كماليء وارو ساڌو گڏيو هوم. سو ساڌوء چيس، "هينتون د ينهن كالهوم للهنجو موس أيندو. للهنجي ساري ولدكيء م هن هڪ ڪلاڪ کانسراء، جنهن ۾ لو هري چرچا اڏي آهي، ايو ڪويہ سريشت ڪوم ڪولهي. جڏهن جمدوس دوكتي پڪڙ بندا لہ لوکان پڇيدا لہ هن ڪلاڪ جي سنسنگ جـو قل الوکي پهران کپي ڪين پوء، اون هڪدم چاج، پهران ۽ اهو قل گهر جان ، مونكي الهيء مهائما جو در شن كرايو. يوء جيڪي ٿيندو سو ڻوڻ پاط ڏسندين." واقعي هن جو موت ٿيو ۽ جمدوت سيٺ کي پڪڙي ڌرمراء وت ولي ويا . قرومراء چترگپتن کي چيو لہ هن جو ليکو جاچيو لہ ڪو شپ ڪرم ڪيو اٿس. هنن جاچي جواب ڏنو نہ هڪ ڪماڻيء واري مهالما جو هن صرف هڪ ڪلاڪ سنسنگ ٻڌو آهي. در وراء پچيس لہ الهيء شي ڪرم جو قل پهرين کيئي يا پوء ۾ شاهوڪار چيو ٿه پهرين ۽ اهو ٿه جتي اهو مهاڻما هجي مولكي ألي وأي هاو. ظاهري مهالمان جو سرار هن دنيا ۾ موجود هولدو آهي پر سندس آلما مٿي کنڊن برهمنڊن ۾ پرواز ڪندي آهي. جمدود، سيك كي مُهالما ومد ولي ويا. مهالما چيس، "" ڀاڻي إ اچي وڻين ؟ " جُواب ڏ نائين ، "سڀ نوهانجي ڪريا آهي ،

ير جمدوت اهر بينا آهن. " جدي مالڪ جو اڇن سمرن ٿيندو

٣٢ جو لاء "هرڪي ڪٿا ڪهاليان گررمين سناليان ¹⁵ شبد گرلت صاصب مان کنيو ويو. حضورجن خان خانان جي واړنا ېدالي ۽ فرماير تر هر هڪ مسلمان مهالما هو يو گوړو لَيْخُ نهادُ و صَلَّعَب جن سأن لعام كَهَلِي بُو امْ ۽ عزده سان كَذَّجِندُ و

سان ببار ڪرڻ گهرجي ا. ا. دايا جو موهم هنگي آواگرڻجي چڪر ۾ الماليندو. سنساري ڪر الم ڪنهن جا سب پسروا ليندا ئي ڪونهن ۽ مرت وقت جيڪڏهن باقي وهيل ڪمن جر أنسرس دل بر رهتي وبو لسم الهن كي بارري ڪرط لاء

وړي جنم ولتلو پوندو.

عو. ساڳيء طرح گورو ارجن دير مهاراج جن ۽ ميان مير جي ياط ۾ مترا هاي ڇاڪاڻ له سنت يوء کاي هو ڪنهن به ذانت يا درم جا هجي، باط ۾ بيار ڪندا آهن. ساڏ سکت جسي مهما بيان ڪندي ستگرون هڪ وارٽا

وذالي له هڪ شاهرڪار جو دستور هو له هو پنهنجي آسامين كان رائج منان وباج جاڙهي ولندو هو. هڪ ڏيمهن هو هڪ ڳوٺ ۾ ليکي چوکي ااهرا اله هڪ زميندار جي گهر ويو. هن إميندار جا سيه يوكا يدور ؟ سيه اللج وياج بر كنيا. إميندار

وبچاري گهڻوکي لطابر پسر شاءوڪار هڪ بہ ڪالہ ٻلاس. وَمِينَدَالُو بِدِ دَلَ مِ چيو، "چگو سيسد، مولكي بر دُسطو آهي لً تنهنجو بسترو كير لو كلي هلي. " سيمك هيدانهن هودانهن منزور ڳوليو ڇاڪال اس شاهوڪار جي سٺي ورش ڪري

وميندار هنكي وزور آڻي لم ڏلو. پلا ڳراُن ۾ مِزور ڪفان اڃن ا ياسي ڪنله کان هڪ ساڌوء ڀڄن وبلي ڪيو جنهن چيس ا مان ً لمهنجو بسترو کشی هلندس پر انهیء شرط مان ام رستنی

باب نائون ڏيري ۾ ر^{ھائش}

८। १५ म् १५१३

صبح جو الين بجي موٽر وستي ووانا کياسين. شام جو امر امر سيستک کيو ۽ رادت جو ڏيري پهتاسين.

P7 جو لاء

اج حضور جن جو جنبر دن ملهائط لاء ڪائي سنگس اچي ڪئي ئي آهي. صبوح کان برساس پيٽي جا ۹۴ بجي ڌاري بند ٿي. وڏي سنسنگ هال ۾ سنسنگ ٿيو. سنگرر ڪا نام پڪارو "

شبد جو ارت ڪندي ستگرون ارمايو تر صرف سمرن جي

ذريعي سورج ۽ چندرما جو مندل طقر ڪري شو ليتر اللين پهچي سگهجيتر ۽ کهطيعي رڌ يون سديون حاصل کي سگهن ٿيون.

٣٠ جو لاءَ

سنستک کانوره کن سنسنگين جنم دن جي خوشيء م کرنت صاحب مان شبد کايا ۽ ڪولائون پڙهيون.

شام جو

"دليا لـ سالاهي جـو درولجسي، لوڪان له سالاهي جو درخاڪ ٿي."

شبد جي وياکيا ڪندي سنگرون فرمايو ته جڳياسوء کي سنسار جي بداران ۽ برالين کان بريت هنائي بوري گرووء

عرضَ ڪبو تہ نام ملخ کان اڳہ مان روز ٢-٣ ڪلاڪ مور آي پُوجا ڪندو هوس، حضور جن جواب ڏٺو له هي جو لوکي نُامُ مليو آهي سو انهيء ساڌنا جو قل آهي. حضررجن مور ٽي برجا جي خلاف آهن ۽ فرمايا ٿون: " پاهن ڪيري پولري ٽاڪو نام جڳديش، مرل ليا نوليّ نهين كرنّا بيسوى بيس. ٣٠

بىدگىء كان نيتر آهي ڇاڪاڻ لہ جرڪڏهن ر-تر آهي اوير طرف ۽ ڊوڙنر اولھ طرف ٿـ جيترو ڊوڙنر اولروڻي مُثَصد کان دور ٿيندو وڃبو. جيڪڏهن صحيح رستي لي ڏبري ڏيري هُلبو لہ له آخر منزل لبي وڃي رسبو. ڪنهن ستسنگيء

٢٥ جو لاء

اح حضور عن ھــو جنر دن ملھا،و ويو جبتوڻيڪ صنديم الربيح ٢٧ حواله آهي. پهرين سنگت کي کارايو ويو ۽ لمهن

کاڻ پوء دلها توسيءَ جي ١٠٠ کن ڪولين کي ڀوجن ڏنو ويو. انهيء کان پوء ٥٠ کن خاص خاص مهمان آيا. اهو حجو ڪاري ڪرم ۾ جي منصيد ڏاري پورو ٿبو.

شام جو ٦ احي متسنگ ٿيو. حضورجن گرنت صاحب ۽ سار نچن مان ناڻي وڙهاڻي انابت ڪيو له جيڪو گورو نانڪ صاحب جو سرده شود ايباس حو طريةو هو سوئي سوامي حي

مهاراج جن جـر هر. انهيء کان پرء سير ڪندي، ستگرون . فسرمنايسو:

"ناڪ گوړو از جيتني من اپني سوچيت، ڇٽي لــل بــواڙ جيو سنجي اندو کيت. "

يعلى جيڪُر بغير گروء جي ڀڄڻ سمرڻ ڪرِي ٽُو تبهن

کي ڪوڳ فائدو ٺاهي. (برام لل معنيل جهنگلي ډردو جنهنکي ثل له لڳندو آهني. َ)

باب نا⁵و ن ڏيري ۾ رھائش

٧٧ جولاء ١٩٤٣ع صبح عو الين بجي موٽر وستي روانا تياسين، شام عو

امر اسر بر سنستک ایر ، راس جر داری بهتاسین. 79 جولاء

اح حضور عن جو جسر دن ملهائط لاء ڪائي سنگس اچي ڪني ٿي آهي. صبرح کان برساس پيٽي جا آه اجي ڌاري

بعد ٿي. وڏي ستسنگ هال ۾ ستسنگ ٿيو. "ستگرر ڪا نام بڪارو " شبد جو ارت ڪندي ستگرون نرمايو تر صرف سمرن جي و العي سورج ۽ چندرما جو مندل طفر ڪري شو ليتر تائين

وَجِي سَكُوبَيْتُو ۽ كَهِطِينِي وِ دَارِن سَدَارِن حاصلَ لِي سُكُون تَيرِنِ . ٣ جو لاء سسنگ کانپوء کن سسنگین جدر دن جدی خوشيء ۾ نت صاحب مان شبد ڳايا ۽ ڪوٽائون پڙهيون.

"دنيا نہ سالاهي جسو مرواجسي، لوكان له سالاهي جو مرخاك تي. ٥٠

شبد جي وياکيا ڪندي ستگرون در مادر ته جڳياسوء کي ار جي پدارٿن ۽ براغين کان پريت هٽائي برري گرروء بددگيء کان نهتر آهي ڇاڪاڻ لہ جيڪڏهن ر-تو آهي اوار طرف ۽ دوڙار اولھ طرف لہ جيترو دوڙار اولروڻي متصد کان دور ليندو وجبو، جيڪڏهن صحيح رستي لي ڏبري

111

پُرچا ڪندو هرس. حضور جن جواب ڏنو له هي جو لوکي نَام مليو آهي سو انهيءَ ساڏنا جو قل آهي. حضور جن موولي پُرچا جي خلاف آهن ۽ فرمايائون: "پاهن ڪيري پوتري تاڪو نام جڳديش،

ڏيري هلمو لہ بہ آغو مغزل تي وڃي وسبو. ڪُنهن ستسنگيءَ عرض ڪيو لہ نام ملخ کان اڳہ مان روز ٢-٣ ڪلاڪ مورتي

مول ليا بولي نهين كونًا ليسوي بيس."

۲۵ جولاء ام مضرر جن حدو جدر دن ملها بر و بر جبتوطیک صحبیم

اح عضرر جن حـو جدر دن ملها بر وبر جبتوٹیک صحبح تاریخ ۲۷ جوالء آهي. پهرين سنگسه کي کارابو و بر ۽ ٽنهن

تاريخ ۲۷ جرانء اهي. پهرين سنڌمن کي کارابو ويو ۽ ٽنهن کان پوءِ ڊلهائرسيءَ جي ١٠٠ کن ڪولين کي ڀوجن ڏلو ويو. ان پر کا د در در کان مان سال آرا اهم سيتران

انويءَ کان يوه ۵۰ کن خاص خاص مهمان آيا. اهر سچو ڪاري. ڪو۾ ۳ بچي منتهند ڏاري پورو ٿيو. خان جو ۲ بچي سنسنگ ٿيو. حضور جن کرنٽ صاحب

شار جو ۲ بچي متسنگ آمو. حضور جن کرنت عاصب ۽ سار بچن مان باقي پڙهاڻي کابت ڪمو لہ جمڪو کرو و نااڪ صاحب جو سرحت شدد ايباس جو طريقر هر سولي سوامي جي

صاحب جو سرفت شده الهامي جو طراخو هر سوني سوامي جي مهاراح جن جسر ڪندي، ستگورن فسرسايـو:

فسرسايـو:
" نانڪ گورو له جيني من ايني سرچيت،

چني لـل إدراز جير سنجي الدر كيمه. " العمي جيكو المير كروء جي ايتن سعون كري كر المهن

ېمنې ښېمېسور پېيو موړو. د يې چېن سعون سوي کړ. کې کورډ فائدو لاهي. (بواړ تل معملي جهمگلي ډود و جنډ،کې, تل له لکېندو آهي.)

باب نائو ن ڏيري ۾ رھائش

४७ र्टित अन्ति १

صبح عو الين بجي مولّر وستي ووالا لياسين. هام عو امراسر ۾ ستسنگ ليو ۽ واده جو ڏاري پهتاسين،

79 جولاء

اج حضور جن جو جنبر دن ملهائط لاء ڪائي سنگت اچي ڪئي ٿي آهي. صبوح کان برسادت پيٽي جا 4 ۽ بجي ڌاري بند ئي. وڏي سنسنگ هال ۾ سنسنگ ٿيو.

"سنتگرو ڪا نام پڪارو "

شبد جو ارت ڪندي ستگرون فرمايو له صرف سمون جي ذريعي سورج ۽ چندوما جو منڊل طقر ڪري شو نيتر اللين پهچي سگهجيتر ۽ گهڻيتي رڌ يون سديون حاصل تي سگهن ٿيون.

٣٠ جو لاء

ستسنک کانوره کن ستسنگين جنر دن جي خرشيء ۾ گرنت صاحب مان شبد ڳايا ۽ ڪوٽائرن پڙهيون.

شام جو

"دنيا نہ سالاهي جنو مرونجسي، لوڪان نہ سالاهي جو مرخاڪ ٿي."

شبد جي وياکيا ڪندي ستگوون فرمايو آه جڳياسوء کي

سسار جي پدار ٿن ۽ پراڻين کان پريمت هٽائي پوري گوروء

ڏبري طلبو له به آخر مغزل لتي وچي وسعر، ڪيمن ستسنگيءَ عرضي ڪير له نام ملخ کان اڳ مان روز ۱۳۰۳ ڪلاڪ دوراني پُرِجا ڪندو هرس، حضور هن جواب ڏنو له هي جو لوکي نام ملبو آهي سر انهيءَ ساڏنا جو مُل آهي. حضور جن موراني پرچا جي خلاف آهن ۽ فرمايائرن:

طوف ۽ دوڙيو اولھ طوف لہ جيترو دوڙير اولروئي مئتصد کان دور ٿيندو وجبو. جيڪڏهن صحيح رستي ٿي ڏبري

> " پاهن ڪبري پولري ٽاڪو نام جڳديش، مول ليا بولي نهين کوٽا بيسوي نيس."

اح حضور جن حدر جدر دن ملها، واو جبتوليد صديم

دو لاء

الربع ۲۷ جراله آهي. يهرين سنگت کي کارابر و بر ۽ لاين کان بوه بدلهائرسيءَ جي ۱۰۰ کن ڪولس کي پرجن ڏ نو ويو. کان بوه هه کن خاص خاص مهمان آيا. اهو سجو ڪار يہ ڪور ۲ بجي منحهند ڌاري يورو ٿيو. شار جر ۲ بجي منحهند ڌاري يورو ٿيو. شام جر ۲ بجي منحهند ڏاري يورو ٿيو. خضور جن گراست صاحب خار سجي مان بالمي يؤهائي لابعه ڪيو له جيڪو گروو اناڪ صاحب جر سرده شهد ايباس جر طريقر هو سرتي سوامي جي

شام جو ۱ تحي ستسلک کبو. حضور چن گولمك صاحب عمار بين مان باغي يؤهاني قابعت كيو له جيكو گورو فالک صاحب جو سرفي سوامي جي صاحب جو سرفي سوامي جي مهاواج چن جمو هو. انهيء كان يوه سبر كندي، ستگورن امراهي در سايدو:

"التح درور د جيتني من الدي سوچيس، چني لسل بمواز جير سنتي الدر کيس."

امعني جيڪو بغير گروء جي ڀڄن سمون ڪري ٿو ايهن کي ڪرد فائدو ناهي. (مواو تل معني جهنگلي بودو جنهنکي قال له لڳندو آهي.) عيال ايمدس له هو مون كان سواء وياكل آيمدا هولدا، في انهن وحد وجرط كهي الشيجر اهو آيمدو له كهن أه عمل من كي انهن وحد وجرط كهي الشيجر اهو آيمدو . كريا آشا لرشما عملي من الهيء أي الحي أي عد ليوي سعطل وس آي الآي ملين آي بوي آي عد ليوي سعطل الما كري آسي الهيء وقت چندي طرف انديرو هوندو هي عكو رستر نظر له ايمدو آهي . كال المت دل كمول هي به يمكر ي عمل جيو آلما كي آواز لايمدو آهي أسر هيدانهن ي بمكر ي جده انهيء آواز جي بويان وجي آي له سدو وجو كال حدول جي جده انهيء آواز جي بويان وجي آي له سدو وجو كال

ي جدهن انهيء آواز جي پروان وڃي ٿي له سدو وڃو ڪال عي منهن ۾ پروي عواس وڃان جيو روئيو د ئي ۽ سندس لل مولو وهيو وڃي و پر انهيء وقت هو شرار ۾ واپس اچي مهنجو حال ڪنهن سان اوري نٿو سگهي انهيء سنڪت مانيا ڪي سگهن ٿا .

رياي سنت ئي سهائنا ڪري سگهن ٿا.

تلسي صاحب جن لکن ٿا ٿه جيو کي پوء نرڪن ۾ واي
وحينا . جن مان ٽن جو هو ذڪر ڪن ٿا. اکن کنڀ، ڪنهي
نرڪ ۽ گهور نرڪ، جن ۾ جيون کي جڳن تائين ساڙين ٿا.
هنان ڇوٽڪاري پائڻ جا ٻه طريقا آهن. پهريون يا ٿه پنهنجي
سزا جو معياد پورو ڪري يا ڪو سنت سنگررو اچي ڪدي.

انهيء کان پوء ڪر من آنوسار چوراسيءَ جي چڪر ۾ ٿر طو پوي ٿو. ١٣ جو لاء سياطي حضور جن جو جنم دن هئي د لهاسيءَ ۾ ملها يو سياطي حضور جن جو جنم دن هئي د لهاسيءَ ۾ ملها يو

ويندو. قريب ٥٠ خاص مهمان كي يوج لاء نوتو دنو ويو آهي، ع ع سسمنگين كي يوجن كارائط جو پريند كيل آهي، اج انهي، ا السو لاء تياريون يتي تيون .

السو لاء ليار اون پتي سرن. شام جو سير ڪندي ستگورن فرها او له ڇهن شاستون مان ڪنهن هڪ ۾ به مورائي پوڄا جو ذڪر ڪونه ٿيل آهي. ادري سنت جي هڪ گهڙيءَ جي صحبت سؤ سالن جي

11.

وبندو. آلهيء ڪري سنت جي ست برش جا اوناو آهن، الهن جو بنصد برهم جي ڏهن اوناون کان بلڪل نياو و آهي. منت آلما کي هن دليا مان ڪڍي نج ڏامر پهچائڻ واسطي اپڻ ٽا ۽ ترلوڪي ناف جا اوناو هن دليا جي مربادا، وسمن ۽ فائون کي سڌاوڻ واسطي اچڻ ٿا. الهيءَ لاء ليہ هن دليا.

ست ټرهن ديال جو پتو پنجي وجي لر پوه هو ڪال جي ديش کي ڇڏي ست لوڪ هليا ويندا ۽ هنچر ديس اُجڙجي

ها باشندا هن دليا سان ربدا وبنا هين.
ان كان يوء لنسي صاحب جن فرمائين لا له بدى شرار بر
وهيمي ۽ كرون مطابق بنجي لي، جنهن جا ائين جندن جا
وهيئي اڪرون مطابق بنجي يدي بنجي اي. جيو لاي جدو بلاي عبدوا الحي بنجي اي. جيو بلاي جي اذائي الحجي اي. جيو بلاي جي اذائي آهي ير رون وقت گهيراهت كار ط بلاي منجهي لي يي بري. جدهن آنها سينتي ستك بر اچيئي للاهن كال

ي پوي، جيدس احديدي وادر الر آطي لو.
همكي برديء جي وادر الر آطي لو.
امان ڪئين دنها ڏاو آهي له بعضي وقعت جڏهن لناب
مان اوچتر جاآبور آهي له ڪنج وقعت امان کسي خبر أبي
له هولدي آهي له اسين ڪئي آهيون، وقعت گهڻر لير آهي
له هولدي آهي له اسين ڪئي آهيون، وقعت گهڻر لير آهي
وغيره، سبب اهر آهي له آلها يُهران جاڳي ۽ بڏي پرائني

وعوره، سبب اهر اهي د الها پهران جابي ۽ بدي بولادي و هرو. يره آهستي وهيو، يره آهستي مهدي و هيو، يره آهستي اهستي جڏهن بذي جابئي لي له سب ڪا ڳاله يال اچي وجي لي. اهڙيء طرح موسه کان پره جڏهن آلها آڪاش منظل ير وجي لي؛ إذيءَ جر ان تي اثر اتي ٿو له ان سان

منظرار ۾ وجي ڏيءَ ٻڏيءَ جو ان تي اثار آئي ٿو تہ ان سان کڏو کڏ سڄي حاليءَ جي ڪوس جو اثار بہ ٿئي ٿو، انهن جر ڪوس انوسار اواڻيءَ ۾ سڪاب يعني اوادو پيدا ٿئي ٿو، هن هن جو بهجي ٻاون ٻچن سان موهم آهي ٿر انهن بهدهبدو مدار سبي زلدگيء جي ڪر من تي هوندو آهي. جيڪڏهن سنسنگي گوروء جي الد يلجي ويندو الم هنجو ون کابي طرف آي ويندو جتي ڪال هنجي اله إنتظاري ۾ بيلل هوندو آهي. پر عام طرح سنسنگي کابي طرف وجي لنهنکان اڳ ۾ گورو هنگي سنڀالي وٺندو آهي ۽ پره آلما گوروء جي پريان پريان هلندي آهي. حضور جن فرماير الم اهو نظارو ڏسط جهڙو آهي. جيڪڏهن آلما جي رغمت دنيا دانهن هولدي له پوء مٿيين منڊان ۾ ڪيٽن وڃي سگهندي؟ جي اڇا رهن هولدي له مٿي اڏامندي ويندي پر ڪيترو جي ويندي انهيء جر مدار سندس پريم، پريم، پريم، شرق ۽ ڪرمن لي آهي.

شام جرو سير ڪندي حضور جن نومانو ته جني ماڻهو خود ڪئي ڪن آنا سي سڌو نوڪن ۾ وڃن آنا جيڪڏهن پاروو گورو نٿو ملي له ڪال جني مها ڄار مان نڪرڻ نامهڪن آهي. هيٺين درجن جو گورو پنهنجي شيوڪ کي موس وقت صوف اوستائين وٺي وڃي سگهيٿو جيستائين هنجي پنهنجي رسائي آهي. آخر انهي کي واپس جنم مرط ۾ اچڻو پري آره

17 جولاء

وان ساگر مان كله وارو پرسنگ پورو كيرو وار جنهن بر پنهنجي شيوك هـردي جي سوال جـو جـراب د بندي للسي صاحب جن فرمائين تا له آلما سعه نام جي الس آهي ۽ ست پرش هنكي برهم جي حوالي كيو آهي، برهم كي فقط نسي شكتيون آهن، سرشتيء كي بيدا كرل، پالل ۽ ناس كرل ماڻهو آنهيءَ برهم كي نبي عدا، پرميشور، ناس كرل ماڻهو آنهيءَ برهم كي نبي عدا، پرميشور، نروكي نات ۽ پاڳران سمجهن تا ۽ سب پرش جو پسو كنهن تر لركي نات ۽ پاڳران سمجهن تا ۽ سب پرش جو پسو كنهن

ير هر مان لهندي بنهي ليتون جي يوبان نيسرې تل ۾ اجي نواس ڪريتي. جتان سندس ڪرڻا ڏڻ سان آڪر کاٽي - جي سربر ۾ اهلجن ٿا ۽ جسر کي چيتن ڪن ٿا. اهي ڪر^{ڻا} جڏهن پنجن سوکيم لتن لي پون ٿا تہ ان مان براط آنهن ٿا. جهڙي طرح سنج لقي سب پکي پرلدا پنهندي آکڙن دَّانهن واهي نُس نَا، اهرَّي طوح جدَّ عن آلما شوير كان الكِّ اليط الكبي التي لم سب المسا براط وغيره يعهدجي بعهدجي اصل ۾ ملط چاهين ٿا. پوءِ تلتي حاجب جن هڪ سند ۽ بثال ڏيڻ ٿا ٿر. پتنگ أذالبندة جيئن جيئن ينهنجي ذور كولبندو ويندو آهي ليئن پسنگہ عوب مثنی چڑ عمدو وبندو آهي. اهڙي طرح آلماً، من ۽ پراط جيئري السان جي جسر ۾ ڦهليل آهن ۽ زوم روم کي چيتن ڪڻ ٿا. پوءِ جبئن لغڙ اڏالبندڙ کبل ختر ٿبڻ وقت پدهنجي ڏوڙ کي واڙهي ڍارو ٺاهي ُلغڙ کي رمين لي رکي عِدْبِيدُ وَ أَهِي لَيْنَ السَّ سَمِي آلما سَمِيَّتِي دُنَّ بِر كُلِّي أَنَّى ٿي پوءَ لمِضَ لورڪي ٿي ۽ آخر جڏهن چيتن ستا ٽا_{رون}ءَ (آها جڳه بَهتي اکين ڪن ڪ۽ وات جا سوران السدر طيل آهن) ۾ آچيٿي لہ جيو شرير کان اينخمر ٿي وڃيٿو. ان وقتُ ملاب آهي لُہ ڪو همت واړو ستسنگي پراڻيءَ جي پرسان هجي جو ماغهن جي ڀٽڙ ڀاڙ کي هٽاڻي، روح راڙو بند ڪرائي، هنگي نام ۽ گرروء جي ڏياڻ جي ياد ڏياري الهيء لاء له هنکي سُمرڻ ۽ گروؤء جُر سروب چُن اچي. اڳياڻ ٿي رستا آهن. ساڄو، کابو ۽ وچون. ساڄو ياسو سئيد ٿيندو آهي جتي ستگوړوء جي ببلڪ آهي ۽ کاٻر پاسو جو ڪارو ليندو آهي، الي ڪال جي بينڪ آهي. آلما کي وچُس رستي الن وعظَّر آهي. الي پهجِي الديء جو اار آهيتو

للهجر وولن أليل آهي. آلها ست لوڪ، دسويس دوار ۽

صبوح جو سير والت هڪ سردار صاحب پدھنجون سنساري كالهيمون ستكرون سان كلدو وهمو. جدهن هو هلمو واو الدهن هڪ سسنگيءَ شڪايت ڪئي لہ ڪهڙو لہ عجيب ماڻهو هو جر پرمارت جي د ڪا هڪ ڳالهه به ڪاله ڪيائين رڳو دليوي جهنجهت كيلي آيو هو. حضور جن طرمايو الم أي آهي پر هنکي لہ فائدو ٿي واو.

19 جولاء

شام جو ۱۲ بجي کورو کرنت صاحب مان، "جهان ديكان تهان دين ديالا."

پڙ هير وار، جنهن جر مختصر مطلب هي آهي ته جيستائين اسين پرمالما كي پيهنجي الدر له دسنداسين ليستالين اسالجو اهر چوځ له پر مالما حاضر ناظر آهي يي معني آهي. پر مالما گهت روب ۾ هرهڪ اِلسان جي الدر ،وجود آهي پر المهن هولدي هن کان الـڳـ، به آهي. هاڻي سوال آهي له پرمالما آهي ڇا؟ پر ماڻما اها لرمل جوس آهي جا سڄي ڪائماس کي زندگي ٿي اخشي ۽ هو شبد روپ ۾ هرهڪ جي الدر موجود آهي، جنهنکي الدي آلما مڪتي حاصل ڪري

"شبد وسال وسن وس وسدا."

يعدي شبد ۾ اهڙو مناس ۽ لذي آهي جو زبان انکي ، بيان آ-ي لٿي ڪري سگهي. اهر شبد پنجن پرڪارن جو آهي ۽ جيڪر پنجن شبدن جي ڪمائي ڪرييو تنهنجو دنيا چي پدرې ولاس ڏانهن ڏيان سر وڃي.

٠٦ جولاء

اج ه سانوط آهي ۽ السي صاحب جي وال ساگر مان االي پڙهني واڻي جنهن ۾ آون جي وقت آلما ڪيٽن آي اڪري،

1•7 پهچيځ لکيل آهي. ٻيا پبکذاري جهڙوڪ أداسي، سياسي وغيرة. ٽيان جي گرهست آشربر کي ڇڏي در در پبا بيک مُنگنَ ۽ چوٽان آهي جي ببت ب_اي لبٽي برن.

حضور جن ڳاله، ٻوله، ڪندي فرمايو: "دکہ سک کھیٹی متر پاس، ووگہ والید کی پاس، د شمن باس گرجيئي، ليسنون آوي راس. "

اح شامر جي ستسنگ کان پوء جناڌاري ساڌوء پڇيو ا۔. موس جي وقعم ڇو ڪيترڻ ما^طهن کي اکبن مان لڙڪ وهي ابندا آهن يا ڪن کي پاخالر اچي وبندو آهي؟ حضرر جن

جواب ڏنو لہ جڏهن ڪال آلما ڏي موت وقت چباڙي ٿو لہ عرف سب اعبي حالتون بيدا لينديون آهن. ڪال هر روز سُوا لک جيڙ کائيندو آهي.

"جكت چبينا كال كا كم مك مين كم كود." ستگورڻ فرمايو لہ سڀ جيو جنتو ۽ جافور مري ڪال جي

منهن ۾ ويندا آهن. شام جو سـر کان پوء حضور جن وړالـــــــــي ۾ ڪو سيء ٽي اچي ويٺا ۽ گيتا جو ڏڪر آيو. حضور جن فرمايو لہ گيتا جو

اهر ابديش له پهي ليترن جي وچ ۾ ڏيان ڄمايو، الهيء اي له ڪير به عمل نٿو ڪري. انهيءَ ساڌانا ڪرڻ سان لتن

جاً راک یا تارا سم وغیرہ 'ڈسٹا آپر ایندا۔ شروع شروع پر

سنت محه جو بر اهوڻي ايديش آهي.

ڪلھ شامر جو حضروي ٻاڻيءَ مان ساول جو مھمو پڙھيو وار جنهن ۾ سنسلگيءَ ۽ تي سنسنگيءَ جي موده ۾ اهر فرق بذا ام و او آهي له ستسلكي موت جي وقت گرو وء سان وجي

ا او ۽ دي ستسنگي جيدونن سان.

پچندو. صاحبن فرما يو چگر ڀائي ڪچرن سرون به پڪين جي اگھ. ئي وڪامي ويند يون. مطلب نه صاحب پنهنجي پياري جو واڪ رد نه ڪيو.

اوء فرمايا أون له محتي چئن لركارن جي آهي، ساميم سايوج، ساكار ۽ سالوك ۽ سنسار ۾ چار پدارٿ آهن، درم ارت، ڪام ۽ موکش پر سنس انهن مان ڪنهن جي براڇا نه رکندا آهن، جيئن بلنر صاحب پڻ فرمايو آهي:

"سنت نه مانگين مڪت ڪو، نهين پدارت چار"

اا جولاء

حله، مهالما چرلداس جي باڻيءَ مان لوچا (ڇهڻ جي الندري) جو انگ کنيو ويو، جنهن ۾ هنن لکيو آهي له النهيءَ اللاريءَ جي لذت کي ڇڏڻ ڪئن آهي ڇاڪاڻ جو النهيءَ جي جڙ ڪام آهي. من ڪڏهن هڪ رس ۾ نٿو رهي النهيءَ جي جڙ ڪام آهي. ڪڏهن ليڪي له ڪڏهن بدي، عدائين پيو بدلجي، ڪڏهن ليڪي له ڪڏهن اب اللي لي ڪڏهن غمي له ڪڏهن خوشي ۽ ڪڏهن اب اللي لي ڪڏهن ڪام ڪروڌ ۽ آهنڪار ۽ مطلب له سدائين پيو رنگ علامي، چنچل من کي صرف ايياس دواران ئي استر رکي بدلي، چنچل من کي صرف ايياس دواران ئي استر رکي سگهجي ٿو ۽ جيسين روحاني منڊان جو آنند من کي نه مليو آهي تيسين دييا جي سوادن ۾ پيو بار بار ڪرندو.

يا سان أي برايد أي سكوي أي هرهك اله ووكا ا. أهي. عرض حدد "عفرو! كن كالركن ددمني كري درس سعر، وجوط المه حصر كدادر أهي جتى وراسي ميهبجر سائبرس وجوط المه حصر ماير، "صرور وجوان، ميهبجر أهدي، " مسرور وجوان، الم مادي وي^{يا}ر آهـي. » منگرون فـرمايو، ي ده در وس در آهي. لواليء جي وس والدان اد كهرانان جي صرورت در آهي. لواليء جي وس والدان اد وردر ي ردر ي ريد او ي ي ي رو وقت مار آهي مايد برڪري ۾ لرقي کي وينده، ورت کهي. راه راسيسکه، ۽ ان گوڙي کي ڪر نه الري نفر سکهي. واه راسيسکه مي واست جي واله. آهي الـ ڪدون سک جوان جولديء کان رجر از معهدور ورس حقي ليدر و جرادي جراس م. حد عن عر بناس سان لو كا الم عزاراً واد ال هد واعد هي يران زيمي أي حرى ادر ۽ وط وي ادر حال هدن پهددي سائين کان پچيائين ا هن واه عو بالو چا آهي؟ هني , سمدر ، بدلد بلي غير أي واد." ر۔۔ سنگ ۾ هڪڙو ڪاڏاري ساڌو جنهن جو ذڪر اڳي ابل آهي، آار هن جمر د اها جراي سنجر آهي ا جنها و حولاء يكون سلى لدويكي يكس عِدَائي سكومة و او يكس جي ا در مار المرام المر ماراسي الهي ماري المرام المرام المرام المر ماران المرام الم کورو ارجن صاحب جن جني ولنت جي واري الدائي لـ " کورو ارجن صاحب جن جني ولنت جي واري الدائي لـ " دندي هر سکت سردًا بائي لندوء جي گهر بردن ڪرو مالی سنگیء کئی دار لی واکی سر دروازی اسا كرافي عي حجر دار الداس الم عد الله الي الله د ي ي د مخرر ديا ڪير ار مهاجي سرن جر وبنتي ڪئي اد مخرر ديا لهي، التري ۾ جيڪر سک دعرت کان ، محدوم حي حي حي . رب ۾ هؤالو ۽ اُهر اهر حكي ڏنالس اسا وار حر اساجي حهڙالو ۽ اُهر اهر حكي ڏنالس اسا

مان سامهون او نالي بهاڙ ڏسي ۾ پيا اچن. جڏهن سنس المامي دام ۾ پهرين تا ته پوء عرشيء مان نعرو هطن تا. پوء حضور جن گهت رامالط مان،

"امر ارني مري اار بياري بيالي دئي. " يڙهايو. جنهن ۾ امر اوٽيء جو مطلب آهي شبد. ندهن

كالهوء للسي صاهب جر هي شبد بڙهير وارو. عضور جن . فرماير له ڏسر سنس ۾ ڪيڏي عاجزي ۽ نمراا آهي.

"للسي لس ڪڇ نهين جاني، غرن شرط سنگرر راي مالي."

انهيء كالهوء بلتر صاحب ۽ دادو صاحب جا شبد بڙهائي ستکورن انهن کي کولي سمجهايو. هڪ سنسنکيء چيو ک حضور جن ال كهطيم شبد كديا آهن. ستكرون جواب دّنو " ڀاڙي ا جڏهن ڪو خاص خريدار ايندو آهي لڏهن ئي جو اهري عاص هيرا جراهر ڪڍندو آهي. کاڌيء جي خر^{يدا}ر کي

بخمل ڪير ڏيکاريندو!"

شَام جو ٧ اجي چراداس جي االيء مان شيل جو الک ٧ جو لاء كنير واو جنهن ۾ مهالما شيل كي سيني خراس ۽ كلن جي جددي ڪري سديو آهي. پوء ڪمير صاصب جي االيءَ مان يه شيل جر الماك يؤهير واو جدهن مر الس عسمن جدي كام جو ذڪر ليل آهي ۽ جمڪو انهن الي کي کان رهس آهي سراي سچو اړ همچاري ۽ جنبي آهي. (۱) عور س جر خيال ڪر ط (۲) ڪهڻ زال ذاي آيا آلهيون ڪر ط (۲) هنجون كالهدون إذا (ع) اكمالاي م رهاط كرط (ه) كنهن وال سان كالح (٢) هن سان والله كراح (٧) هلي كلي هلك الألط (٨) هن سان يرك ڪر ط باڪ زال جو خيال آڻا به ڪام ۾ داخل آهي. ٻر اها پورڻ جتيء جي اوستا صرف مالڪ جي ^{خاص}

جر ماڏڻ سک مت جي پوٽلڳن وساري ڇڏيو آهي. هڪڙر ستسکي سخت بيمار آهي ۽ سندس اچڻ جبي اميد ڪانهي. ام شام جر ڪنهن حضررجن کسي چير اسہ اهر

بيمار متسنگي انهيء ڪري مخت ناراض آهي لہ حضورجن هنکي مرمه کان ڇو لڻا بچائين. ستگرون فرمايو لہ جي ناراض ٿيندو لر پاڻ اڳتي هلي بر دک پوئيندو.

صبرے جو هڪ جتاڌاري ٻالر جو هن کان اڳي. بہ آبر

ىيىدو د ۵ جولاء

آهي، متسلك وقعه آيو، حضورجن مهالما چمرلــداس جي ہائيء جي وہاکيا ڪندي فرماہو الہ ڪي اپياسي لڪ جسي چرٽيءَ کان ۴ آگر بون اڳيان ڏيان جماليندا آهن ۽ بوء آهستي آهستني پنهنجي ڏياڻ کي جبتن اڪ حي ويجهو ڪندا ويندا أهن لَبُّن هننكي لبارا مندل سنج ۽ چَندِ نظر ايندا آهن. مخمص مصمت كانبوء اها ساذنا كندم بوكي مهسدل كنول لائين يهچندا آهن، حضور جن در مايو له سرامت شبد جي ايياس مان مهنسدل كنول اللين بهچط وديك آسان آهي. تريا يد م هڪ هزار بعين جي جرت آهي جنهنجي وچ۾ هڪ وڏي جرت آهي. انهيء جوت کي پار ڪُر ٿو پوندو آهي جو گوروء جي مدد كالسراء ناممكن آهي. هن مندل ۾ اليڪ وڌ يون سڏيون ۽ سندر ناريون ساڌڪ جو رستو روڪينديون آهن. جيڪڏهن ڪو انهيءَ پُد کي پار ڪري اڳتي بہ ويو لہ بنڪ نال ۾ مايا جي ۽ بر ڏست جار آهي. الهُيءَ کان مٿي برهم منڊل ۾ رشي ماي جُجُن كان أنْكيا ليا آهن, حدّهن سبني سچم، ۽ ڪرامان

ڪرمن جو سلسلو همر ٿئيٽو لڏهن ٿي ساڌڪ اڳئي وڃي سگهيٽو. يار ٿرهم ۾ ڏيان اکنڊ ٿي پريٽو ۽ اٽان ست لوڪ بسد ڏساط ۾ اچيٽو جيئن هسن ڪوٺي ايلسميٽر (Ellesmere) آهي، اينٽر چين له اوهين مولسان گڏجي هاو، بادشاه منهنجو واقف آهي، جڏهن روس پهتا آلم ڇا ڏسن آر اهلو سندن ساڻي ورور آي خوڏ پيٽر بادشاهم هو، سنتن جو بم اهرائي

ا جولاء ١٩٢٣ع

مال آهي.

اج حضور جن او ااو له ڪاليج جي ڏينهن ۾ دون هڪڙو هددي پستڪ پڙهير جنهن ۾ موسوم جي ااري ۾ اڳڪٿي ڪر ٿا جو طريقو لکيل هو الـ. جي فلا^طي وقت فلا^طي شڪل جو بادل فلا الي طرف هجي 1. پوء هن قسر جي موسوم أيندي. حضور جن حڪر ڏنو له ان پستڪ جي ڳولا ڪيو. آگري جي هڪ سسلگيءَ چيو لم "راڏا سوامي مت؟ ير هڪ مذعب آهي ، عضرر جن فرما يو له مان راڌا سوامي مت کی درم یا مذهب بطائط نور چاهیان چاڪاط نسر ائين ڪرط سان بين درون جا پوئلہ جے جهڙوڪ هندو مسلمان عيسائي جيني اهودي هدن مدع مان فائدو ولي في سگهندا. رادًا سرامي مس هڪ ڏار مڪ فيلسرفي آهي بلڪ هڪ قدرائي 'سائنس آهي جا هرهڪ ڌرم جي بنياد ۾ آهي. هن ست کي اعتبار ڪرڻ سان ڪنهن جي به درم ۾ فرق نظر اچي. هندو هندو رهي، مسلمان مسلمان رهي ۽ عيسائي عيسائي رهي, سرمه شبد جو اڀياس ڪري سگهيڌو. راڌا سوامي مت ۾ ڪُو ڪرم ڪانڊ ڪونهي. انهيءَ ڪري سڀ ڏرم ان مان فائدو ولي سکھڻ ٿا. اهڙي طرح جيڪر سـک مت ڳورو صاحبي هلايـو سو بہ هڪ فيلسوفي هو پر سکن انهيء کي هينٽر ڌرم جو روپ ڏيئي الجي ٽرآني روڪي ڇڏي". سکن جنم، مرتيو شادي وغيرة جون وسمون هندن ۽ مسلمانن کان

نيار اون الهيرن آهن جنهن ڪاراط اصلي سر سه شبد جي ايياس

ساذوه جور لرگرهمت بارگ بسر ألبر آهي حيثن گررو قالت صاحب جن فرماير آهي:

"گرهست مين جر رهي أداس ڪهر نالڪ هر ناڪي داس."

مشور چی او ما او له اهر لیک آهي او آهي اوايت مشکل ۽ صوف کوروء جي ديا ۽ بششيش دواران محکن آهي. کرهست له ڪاچل (سرمر) جي ڪواڙي آهي. ڪنهن داناء جو ڪلار آهي:

" مقابل حكى كواؤي مين حكسي هي سياد يؤو، " مقابل حكى كواؤي مين الكليد هسنسم" موالدي وستي الكواؤي عضور عن درمايز لله حياس وجائي سيالز ملك للمستور عن درمايز لله حياس وجائي سيالز ملك لمستبع كوري كوشيء بر اچني ادرو عثلدد آهي ليان يدوو عثلدد آهي، ليان يدين دوو عثلدد آهي، ليان يدوو عثلدا آهي،

جيئن المتر صاعب فرماار آهي: "شحولن برلد هر ڪوي هسر هي ڪرني هار هر هي ڪرلي هار هر ڪرڻا ڪي ڪرڻا." ۽ گورو لالڪ صاعب جن 4 فرمايو آهي:

"روب عمارا ابرح كهيئي، عمر عولي اجرح بالي، كون عماري سب ثيت يسري، كنا سكال ثهيت اللي."

مسون عموري سب ديسه پسري معقد سخال ديد لايي. "

بوه عضور جن روس جي باد شاه بيتر حسو مقال لا در له

بد هن هو عالد بر حمارواليء جو حم حكو وار له هر الي

مود وو جي واس بر حكم سكو الكره با جن كي هن روس مان

بدالوطن حكيو عو سي به سندس دوست بنجي يها. جدعن عو

جهاو واليء جنو حكم سكي ينهنجي وطن وايس ورط لكر له

الهي مؤورن كيس جيو لر وينط في له اسان جي به دل آعي

با حكوان حو بادشاه اسان كي ديش ليكالي لاسي

نه وچې ووځ چري تو د پر مانما جي حڪم جو بندو آهيان، جدّهن هڪير ايندو الاهن اوکي ڇڏي هليو ويندس. مايا سمجهي ٿي له اهو صرف چرچو آهي. جڏهن درگاه، جو عڪم آچي ٿو تڏهن ليٺ روح هن کي ڇڏي وَڃي ٿو. منمک نرڪن جا ڀاڳي ٿين ٿا ۽ گرمک لامالي زندگي حاصل وزار آباد مان هڪ چئي آئي جنهن ۾ هڪ سيسلگل جي چولي ڇڏ ط جو احوال لکيل هو آء هن کي الت سمي ستگرون در عن ڏنر ۽ جـڏهن پـنهنجـي منن مائنن سال ذڪـر ڪيائين لہ هنن چيو لہ اسان کي سنگررو لہ ڏسط ۾ ڪولہ کا اچن. اهر بدي هرء كلط لكي. اها حالس دُسي حاصرين اچرج ۾ پئجي ويا لم جڏهن موت جي واس وڏن وڏن پيدان ۽ پيرن بروئي ڏنو له هيء ڪهڙي آلما آهي جا اهڙي وقيس به پيٿي کيا۔ي!:

اج حضروجن سير ڪندا ست ڌارا پهنا ۽ الي هڪڙي ۳۰ جو ن پٿر اي ولهي رهيا. ڪي بيکڌاري ساڌو الي اچي اڪتاً. هدن سان وار تالاپ ڪندي حضور جن فرمايو له اللي چوناي:

«چرن ساڌڪي ان سٺ سي السر» يـومـي پـواـر جـهـان پـک دراـي "

پوء ھے سات وہ چیو نہ کیاں کان سواہ پاگنتی ائیں آھي جيئن وسترس ۽ زيرون کان سواء سيدر الري - حضور جن جواب ڏنو آ۔ اهر أيڪ آهي پر ڀڳتيءَ جو دان گوروء کان ملي الــ و يعدي بهريان گورو ڀڳتي ۽ نام ڀڳتي ۽ نــام ڀڳتيء جو قل كيان آهي. تاسي صاحب جن به چون تا: "رام ڪرشن سي ڪر اڙو، انهي اي گرر ڪس،

لين لـرڪ ڪي نائيڪا، گـررو آگـي آڏا-ن."

چاڪاڻ له کرهن جو اثر صرف ڀڄن سمرڻ سان تي ڪي عدر گهت ٿي سگهي ٿو لہ لہ پنهنجي ڪرمن جو لتيجو ضرور ېو^{ېيا}و پوي ٿو.

ونده حڪمر، ونده حاڪر ۽ وندھ مهالما لاپ پهچائي

۲۷ جون مهالما جبر ڏڪر ڪند*ي* حضور جن فرما<u>ار</u> ليہ صرف

سكهن الله ما لهو كذريل مهائمالن جي سماذين ۽ قبرن لسي وچي مٽا گسائين ٿا ۽ پيٽائون رکن ٿا جو سڀ ڀرم آهي. "جيئي پتر لـ پوڄئي۔ مولي سراڏ ڪرائي. " يائي شادي (هي مسلمان سنسلمي جو حضور جن جي عاص سيرا ۾ رهندو هر) ٻڌايو لم جڏهن حضورجن سکر ۽ سرسي وغبرهم ويندا آهن لہ الي جا مست نئبر خوشيء ۾ ڀرجسي عضررجس لي لمسڪار ڪرط ايندا آهي ۽ جي ڪڏهن رستي لي ستگررن کي موٽر ۾ ايندو ڏسندا آهن آ. خوشيء مان ولي لجدا آهن ۽ جولدا آهن لي دب جي موار پيلي

اچي. کُويا سيميي مهالماڻن جو پاڄ ۾ ميل ميلاپ هُوندو آهيّ. مدهبي تعصب ۽ سيبد له صرف دنباداري جو وراو آهي. حضور جن به فرمايو له شريعم هر ڪدين مدهب عني جدا جدا آهي مگر ووحاليت سيني جي ساڳي آهي. مهالبًا شريعت جو النكهن نه كندا آهن. ۲۸ جو ن

شاہر جو گووو گرانت صاحب مان، » جـوكـي سدك نار ليتالي، »

شبد کنیو و ہو. هن شبد پر نار جر مطلب مایا یا شرہر . مايا بىھىجى بتى روح كى چرى ئى ئىـ مولكى ڇڏي

كي بر اأين وهن جكاني. دايا سان موهم ممنا له وكي.

۲۵ جون

شام جو مولانا روم جي مشويء مان ڪڇ نارسي ڪالم نڙهيو واو جنهن ۾ هن لکيو آهي له هي سسار هڪ کوه. جي مثل آهي ۽ شبد يا ڪلمو انهيء مان نڪر ط جي رسي. جڳياسوء کي جڳائي له ڪام ڪروڏ ڇڏي انهيء رسيء کي نڪڙي کوه، مان باهر نڪري.

. ۲۶ جون

شام جو ستسنک ڪندي حضور جن اور الم جيڪو مهاتما پالط کنڊن او همنڊن تائين وسائي ڪري چڪو آهي صرف اهرئي ائي کي الي ولي وڃي سگهي ٿو. اهڙي مهاتما کي ئي گورو سڏجي ٿو. پر اول لہ اهڙا مهاتما ناياب آهن ۽ ٻيو تہ انهن کي سچائل ڏکيو آهي.

ستگورن فرماهو له دهوي دهونانن كي بوجط نه گهرجي، حاكاظ جو اهي باط آلما جي شيوا واسطي بطاها وها آهن. انهن جي بوجا كو ليدو چاكر جي به چاكري كرظ. بوجاط هوگيم صرف هك ابرامالما آهي جنهنجي برايسي بوري گوروء بنا ناهه كان آهي.

سر گرجره ل ستگرون كان پچير له جولش ود يا كيتري قدر ليك آهي . حضورجن فرمايو له اها هك سائنس آهي پر نن سببن كري انهيء به غلطيء جو ايكان وهي ٿو. (۱) جنم جو وقت اكثر ليك لكيل نه هوندو آهي لنهن كري كندلي غلط فهندي آهي. (۲) انهيء وديا جا فهسوارئي ماهر باكل گهت آهي . (۳) پندت پيسي جي لالي كري ماههن كي تسليل ڏيڻ خاطر كندلي صحيح طور كونه بدائيندا آهن. چوندا آهن له فلا لو جب يا دان پي

جو جنڪو آهي جنهن جي اصليت ڪاب ڪانهي. انهنجر اولو به سداري له له السه والي جمدودت اچي تهيندس ، پولتوي ٿر وراء جي دواو ۾ بيش ڪندس جيتي پيائيي جو حساب جڪائي وائندس. حضر دن عيشيل به بائيمل لکمو آهي له حساب To the utter most Barthing ميٽروء جي ڪرهن ستگروء جي شرن ۾ اچي لام جي ڪمائي ڪبي جيڪڏهن ستگروء جي شرن ۾ اچي لام جي ڪمائي ڪبي سنسگيء جو ليکر ستگروء ويت عوائد و آغي له ڪ ڏرمواء ويت حضور جن بذابو له سندن هڪ رشتيداو جنهن لام سه وواد خو ان جي استري ستسنگيا هئي. هـ و لوليس آئيس هو. هنجي درمينديء کيئيئي د نعا هن کي ڏوري هاڻ لاء جر د وند کو نيائو ڏيئي تاري جان لاء جو ڪو له ڪو نيائو ڏيئي تاري

لهاشو رهتجي ٿو وڃي. ان جو مطلب آهو اس آهي اس جي پر مالها ڪنڍن کي ڏن دولت يا عهدو بضنيو آهي تر انکي ڇڏي ڏڻي بلڪ انهيء جو فائندو وٺني آرام جني زندگي گذاري پُر دل ۾ اهر صوور باد رکي تر هي سپ جئن ڏايهن گذاري پُر دل ۾ اهر صوور باد رکي تر هي سپ جئن ڏايهن

جب جڙيان چٽ کٽن کيبت." هيء دنيا ماکيء جي ڪترري مثل آهي. جبڪا مک الااع وس ٽي ڪترري جي وڄم ماکي کااؤ الاء وبلجي آها آلي قاسي بولدي ۽ نتيجر اهر ٿيندو جر ماکي لر در ڪنار ماڪ پنهنجي جان بہ ڏيندي ۽ جيڪا مک باسرو اچي وبلي

سا ماکيءَ جو سواد بر وَلَّنِي ويئيي ۽ اُڏامي بہ ويٿي. سُٿساگيءَ

دانهون ڪوڪوڻ ڪوڻ "ڏس معهنجا هٿ بيا ساواني. مونکي لہ ماريو، مان ڪورور اهيان مري ويندس" وغيره. "ٻـــو اب اچتائي ڪييا هــوت، ابجران نم سهجها اون نا كن وأن جي خوشوه هوندي بر جدّ هن ائتي وذيا نه دّسن نه هڪ ڪشهري مهالما سڙ ڪ برسان ويلو آهي، ادب ويان گهرڙي نان لهي مهالما ويت ويا ۽ سموري ڳاله ڪيائون، ندهنتي مهالما کلي چيو نه روحالي محرشبوء واڻ وارو نڪ به ڪمهن ورلي کي هوندو آهي،

شام جو سير كلدي يضرو جن فرما اول له هن دنيا جي جاو مان الكوط ألي مشكل آهي. اول له لوكن كسي دنيوي دندن مان فرصت أي كالم لي ملي جو واجاران له كتان آيا آهيون ۽ كي كو ولجاري به أو له الذيء لاء وري شراهم جا بدن آهن. جدهن درم با مذهب بر إلسان پيدا لئيتو لدهنکي ئي سچو ميني موس كالبوء مكتيء ملط جي آس لكائي وهي أو ۽ وداك كا كرج للو كري. كي ورلا وديائي، كامل مهالمائن جي صحبت بر اچن تا ۽ الهن كي ئي صحيح سادن جو پسو لڳي او جدهن ذريعي هو بوراسيء كان چواكارو بائي امر آند بر وجر سمائجن.

۲۴ جو ن

اڄ شام جو حضور جس هڪ ستسلکڻ جسي گھر لشريك ولي ويا. السي گھر وارن ڪسي گرامو فرن رڪارد ڀڄدن جا وڄايا جن مان ڪڄ هئا.

" أج إراتم ميري كهر أأي،

ڪهت ڪبير ڏڻ ڀاڳب هماري."

"بيا مان كو جانا بي كي لىكىريا،
كن دكريا بل بل بك قطانا، بيا مان كو جانا."
"كمولكيت كي بت كول ري." "جاد و هتر"
الهيء مائيء جو بني ستسنكي نه هو بر نهايت شريف ع
ولغر ماغو مائهو هو. حضور جن هنكي سمجهائيدي فرمايو له

هرن ڪيتر يون ڪايبون فرالس ۾ آهن ير لڙآلي، سبب اچي لقيون سكهن ۽ شايد جنگ سبب نوناد آسي وڃن. حضروجن فرماير له شايد لڙائيء کان يرء ملي وجن٠

۲۲ جو ن

صورح جو حضور هن چمبي واړي. رستي لبي اُوړو سير ڪرط ويا. يوء ڪوليءَ جي ووالدي ۾ اعبار يڙهندا رهيا. مجيد جو ٢ مادو ستكورن كي كلاجع آيا جسي چگا كيالي ئي ڏنا. پره ڪور جن "گؤر ڪي مڙح رهو ٽر ڌار"

ہی مختصر ویاکیا ڪندي فرمايو آ۔ هــر ھالىم ۾ مالڪ ۾و شڪر ڪرڻ هڳاڻيء ڪي ماڻهو مصيمت وقت ڏکني ٿني برمائما لي چوه جيدبنداً آهن. جا الين ڪرڻ سان سندن دک لهي واندرې ڪداهي اد.

۲۲ جو ن

صبرح حسر ١١ سي مان متگورن کسي ٽيال ٻڌائي رهيو هوس لہ کولل ماولی آیو، فن عرض کیو اس فن مون اس ليَدِي رشتيدار انگلند ۾ آهن جن جي نام واط ٿي دل آهي حيستائين هو هتي اچن ليستائين هـو ڪوڙي ساڏيا ڪن ؟ حضور جن فرمايو له بهي ليتون وج ۾ ڏيان رکي راڌا سوامي هِ سُمِرِنَ ضَنِ. آهستيُّ آهستي رُوشني لطر اللَّذي ۽ هڏهن السهميء روشنيء كي الْجَالَار دُسعد، برن الله بره الرأ ، سنج ۽ چىد نظر ابىدا. حضررجن بنهنجي لرڪريءَ حسي وقع جي هڪ ڳاله

إذائي أس جدَّهن ياط مرى إوارٌ لبي ملازمت كندا هنا الم هڪ ڏينهن هر گهوڙي تي پئي ويا ۽ جنهن وستي ڏانهن هو ويا يئي اللن خرشموء أَجْنَ لَجَي ۽ جيئن وڌ لدا ويا ٿيئن ڪينڌ مُرَاتِي وَذَلدي.

باب المون

ڊلهائوسيءَ جو دؤرو ۲۱ جون کان ۲۲ جولاء ۱۹۴۳ع

١٦ جون ١٩٤٣ع

صبوح جو ه بجي ڪار ذريعي ڏيري سان دلها ارسيء لاء روانا ٿياسين ۽ منجهند ڌاري ڊالهائرسي پهياسين. ڪرنل ماران جو سارس مان ١٥ ڏينهن جي موڪل ولي آيو آهي شام جو آيو. هن عرض ڪيو ته بدارس ۾ هن کسي هڪ لقون ڪر سولهير ويو آهي جنهن ڪري هن کسي ڀڄن سمر ن جو وقع ناو ملي . حضور جن فر ما يو نسم جد هن بسم من واندو هجي لر سمون ڪيو ۽ ڀڄن ۾ دفع ليستائين آهي جيستائين سنگرروء جي اوري سروب جو درش له ايمر آهي ڇاڪاڻ لر ايستائين سفر اڪيلو ڪر او ٿو بري. در هن کان بدوء سفر آسان ليو بوي ۽ الدر ۾ آلند بہ آچي ٿو. لريابد جي رچنا هن دنيا کان هزارين دنعا وڌيڪ منوهر آهي. جيڪڏهن هنان ڪلڪئي وڃار هجي لہ ريل يا هوائي جهار جو سهارو ولطو پوندو پر سرکیم معدل ۾ صرف خيال ڪري مان ئي بي جڳه لي پهچي وڃجي ٿو. اني جي رچدا ايترو جلدي لتي بدلجي. الت سمي ترهن دنيا جي ڪابر چيز

ساط نتي هلي فقط يجن سمرن أي پر اوڪ جو توشور آهي. ڪرنل مارٽن چور آ. "The path of the Masters" ڪتاب

٩,

حروط سان ووحالي د دهي ها مالي اسان دالهي متن كي ال ؛ اَلْتُومَكَ رُوعَالِيَّ اُرْقِي لَلْيُعْي. ۲۰ جون

میں ادون کے سی ایسی "

د سادوء کې کېي د هيڪڏهن ڪنهي ويد سنسيک ڪوڻ

وهي له همكان صوف باؤو ؛ ووني ولي او هي الس كسي

ري له هندو كرد على كوايي. وداع درمابالوي له سادري

ي جاني رُ روز 1 سناء ابن حري، الم حرط سان ي جي ڏلل رونيءَ عو اوض به ليندو ۽ ڪي بيت اس

للس سنگروی وذائع أو مارد لم باذ أو سسكي ابهاس

دي الدو وجيتو كر سدس كون حكوم حكون والكر العر

رددا سار آبی گا. سب کای اُجوبی مسلم جوستوی حسی

شهد بزغیر وار. ستگرره اه حی اشراع کندې ارمابر

" "لسر ماڏ ڪهاوي ڪيسي،

حشردي باطيء مان،

لىيىت غرور داره جڪير. ادري طرح بلادي ناسي در سمون

زال بناجي جيمنيء جي ڪتيا ڀرسان روائ پناڻ اڳو. هي جيمني ڪارڻ پڇس له چيائين له مان رستر ڀلجي وائي ايلن مولکي راس جو پنهنجي ڪتيا ۾ رهڻ ڏهو. جيمني رائي وائي وائي رائي د ان له زال ذات جي شڪل به نه ڏسندو آهيان. هيءَ ڪري لنهنجي هتي رهڻ جو له سوال ئي لٿو ائي. هيءَ ڪري لنهنجي هتي رهڻ جو له سوال ئي لٿو ائي. ني عورت جواب ڏنو له جيڪڏهن رات جو ڪر جهنگلي عائي واو له پاپ لوکي لڳندو. اهو لآي عائر مولکي کائي واو له پاپ لوکي لڳندو. اهو لآي عيمنيءَ چيس له چگو، هن ڪوري ۾ وچي ره پر الدران عيمنيءَ چيس له چگو، هن ڪوري ۾ وچي ره پر الدران ڪيدو لڳائي ڇڏج ۽ جي مان عود دروازو کڙ ڪايان له به دروازو له کولنج، رات جو جيمني رشيءَ جي ائين اڳيان دروازو له کولنج، رات جو جيمني رشيءَ جي ائين اڳيان دروازو له کولنج، رات جو جيمني رشيءَ جي ائين اڳيان انهيءَ عورت جي شڪل قرط لڳي. خيال آيس له هن سان

ڳائي، ٻوله، ڪرڻ ۾ ڪهڙو هرج آهي.
آخر هجرو ٿي اچي دروازو کڙ ڪايائين پر اندوان جواب
آئس لہ مان در ڪوله کوليندس، زور سان چيائين لہ مان
جيمني رشي آهيان. هن عورت اندوان جواب ڏنس لہ هن
وقت جيمني ناهين. آخر ڪام جي پر ٻل ڌارا ۾ اچي ڇت
وقت جيمني ناهين. آخر ڪام جي پر ٻل ڌارا ۾ اچي ڇت
وقت جيمني ناهين. آخر ڪام جي مورت له اها عورت له آهيءَي
ٿاڙي ڪمري ۾ ٽهي پير، ڇا ڏسي له اها عورت له آهيءَ نهايت اچي
ڪال بلڪ خود ويد وياس جي مهاراج وينو آهي، نهايت اچي
ٿيو، لهين لي گرروء وري چيس له ڪو گرنت لکڻ سوکو

انهيء کانپرء "ستگررو ڪا نام بڪارو، ستگررو ڪو هينئري ڌارو،"

آهي پر ان ئي هلط اوکو.

شبد جي وباکيا ڪندي سنگرون فررصاير له جن بنج نامن جي سمرن جي هدايت گروو ڪريٿو سي ذائي نام آهن يعني ست لوڪ تائين جيڪي منزلون آهن، انهن جي مالڪن جا ذائي نالا آهن، سياويڪ آهي تر جنهنجو نالو وٺيو ۽ ڪابہ طاقعت هنکي روڪي نٿي سگهي. المترو ضرور آعمي ال جلدي يا دير سأن يوچڻ عنجي شرق ۽ مصنت الي منحصر آهي جاڪال له سنت جيو کي سندس مرضيء علاف واردستي نہ وُلی وہندا آھن. سنسنگ جو مطلب لیے اعمر آھی لہ جمیو کی لَے ڈار پھچی جبو شوق پسندا لُٹی ۽ هن دلیا مان وبرآڳ اچي. ۱۸ جون اح ستسفک ۾ حضور جن فرمايو اسہ جڏهن گور و يونکيا ولندو آهي له ڪو وړلو گرهک لي ان ۾ پاس ليندو آهي. جيئن ڀاڻي گورداس جَهڙو پريمي آسا ڪسوڻيءَ لبي محيّج ڪين اَلرار. گورو ارجن صاحب جن هنکي گهرڙن عربد ڪري لاء ڪابل موڪلبو. الهن ڏينهن ۾ لومت ڪول هئا سو ليلهمون مهرن سان ڀري کالي ويا . ڪائل ۾ وڃي ٽنموء ۾ رهيا. پٽاڻن سان گھوڙن جُو سُودو ڪري جڏهن آبيسن کڻاڻا لاء انمورء ۾ آيا لسم يا ڏسن د مهرن جسي بدران ڀتر لڪر اليايين ۾ پيا

الم جو ٻم ڇٽيندو سو هڪ ڏينهن ضرور سن لوڪ پهچندو

آعن، دب الجن لم يَسَا لَدُ دَالسَينَ لَدَ بَالَجَ عَارِي جِذْ بِعَدا. سر لنبرء کي بربان ٿاڙي اڄي اڪتا ۽ وڃي بنارس اپتا. ستكورن فرَمَاهِر لَمْ جَي إُورُو أَشْوَاسَ ۽ يُروسُو هجينَ ها ٿـــ الهن اترن ۽ اڪرڻ کي ب رويس والمگم کلي پلاڻ حسي جرالي ڪن ها. اهڙي طوح وشي والس جو هڪ شيوڪ جيمدي هدو. هن وياس جي اڳيان پنهنجي لکبل ڪتاب جي ثعريف ڪئي. جهن اي وشيء او ما او اله الكل المان يو عمل كرو مدكل آهي. جيمني چيو لم عمل ڪرڻ ڪو مشڪل ڪولهي.

ويدويا س فرعاد ك علهن دينهن أزمانيندس. سو هي واسم

۽ جيسين درشن نه ملندو تيسين چوراسيء جو چڪر ختر ن اليمدو. آلما ڪيترن گهاٽن تي پنهنجي چادر ڌوڻڻ لاء ويئي يعني پوڄا پاس، ڪرم ڌرم، جب سب وغيره ڪري ڏ ار من لومل نہ تیو ۽ اندر پر پسر ڪاش ڏسط ۾ نہ آاو السيداس جن به وامائط ۾ لکيو آهي نه آنما ابناسي آهي پرمالما جي الس آهي پر هنکي ڪال جي حوالي ڪيو وا۔ آهي جنهن آلما کي آن ۽ من جي پچري ۾ قيد ڪري رکيو آهي ۽ ڪام ڪروڌ لوڀ موه. اهنڪار جي ميل سن آي چاڙَهي آلما کي ناپاڪ ڪري ڇڏاو آهي. هاڻي صاف ٿيرج جــو ساڌن آهــي ستگوروء جــي شــرط هنجي سنسنگ _۾ پهچي ئي چادر صاف ئي سگهيئي ۽ سندس هدايت انوسار شبد جي ڪمائي ڪري جڏهن آنما پار برهم ۾ پهچندي الله هن أي آلما جي چنري صاف ٿيندي ۽ پوء ئي هوء مالڪ سأن ملرط جي لائق بطبي . حضور جن فرماً بو له سنت زير دستي ڪنهن به آلما کي ست اوڪ له ولي ويندا آهن ڇاڪاط له ڪال ست پرش کان ٽي ڌر ورا آهن. (١) ڪنهن بہ جيو کي پدهنجي گذريل جدم جر پتو نه پوي ڇاڪاڻ ا۔ جيو کي جي خبر پاري لہ پنهنجي برن ڪرمن جي سزا هـ و ڪيئن يرڳي رهيو آهي لہ جيڪر هو ڪوبہ پاپ لہ ڪري ۽ هر ڪو پرمالما سان ملي وچي . (۲) سبت ڪرامت نه ڏيکارين نه در سنت اله ڪڇ مشڪل ناهي ، هڪ هنڌ وڙدي کي جيئرو كن إلتي هند الدي كي سجو ذن له هزاران لكين مالهو سمدن پريان اڳي پون. (٣) آلما جنهن اِ جول ۾ هجي الي خوش رهي ۽ آهي ۽ ائين، مرريء جر ڪيڙو ۽ مري پسند ٿر ڪري. پوء فرمايا ثون ته جنهن له جيو جي هر دي ۾ سنت سنگرر و

صاف نه گيمدو ليستائين پرمانما جو دوشن نه ڪري سگهمد

أهي اسه مولكي متو نبڪا ڏار ۽ هي اس، اسه اُڇيو. ها سرچو لسہ کو او امنی شوک کیٹن جولدو لسہ سندس ش گرووء جو ناهي! محموون مون باباجن جو ڏيان ڪوي چو "جُكُرِ يَالَيُ ! بِلِّي مِتْو نْدِكَ . " جِذْهِنِ هُنْ جُولُنْ فِي سُر وَكُو د اُددی مهل نی چرط اکر، "میهنجر سروهی سالس کان بد ليل أبو هڪدر کلي بيو ۽ منهنجي وجابل جو موسكي

وايس ملي وُايمي. نيُر تر مولكي ستكوري أندر درش دُ بيتي ملهدي سيال كئي .» هي سينگل بيار سان هندي اله هڪ ڏڪو ايالو اور حڪر سنگه جمو د منهنجو اُن مل هاڻي عتم آهي. صوف هڪڙو سر که رهل آهي سر مولمي ڏاو. جڏهن هنکي هڪ سر کيه، کرم ڪري ڏلمو واو ليہ

ڪي بيالي ۽ ڪي کرڙارن ڪري چڏيائي. بره چيائي ۽ هائي شيد اسؤهر ۽ جڏهن شيد اُڙ هيائن اٿي اُ جولو ڇڏي وار، جوڙيءَ طُومَ بيءَ بعد حو ڪمابل ڏڻ آلهيءَ خيال سان کمس ناو ڏنمي تر متان و ټرعه وڃائي ڇڏي. اهڙي طوح سگرر

المهنجي شرك هر ابن سرن ؛ كماتي جمع كندو رجيو الت والمي كس ذ لينو، الهنكوي مسلمي على جاللي المهدي التي سون ۾ اڳر وهي است ڪڏهن ار ڪڏهن س كامباسي اوس ملدي. مالي جذهن دسدو له هنجو بندو منهندي النطار بر اكبون باتي وبنو آهي نر كاهن شام هو حضروي بالخيء مان،

"جسمس مسري مسيماني يستدي،

اب حسوسان بسي جانون دان.» مد کلیو واو ستگردن در ماید از ست

"بائي بكا بيس داس كي لب هوئي نهال، واج ملك سكداريان اگندي ماهدين جال. سنت جن كا چوهرا لس چرني لاك، مايا داري چتر بدي لسي چوڙ خيال. سنت كا دانا روكا سنو سرب ندان، كرهم ساكت ٣٦ بركار كي بكو سمان، يأبت جنان كا لونگرا اوڙهم نگن نه هوئي، ساكت سروپ ريشمي قردت بدت كوئي، ساكت سيون لك جوڙيئي اذ بيچون ترتي، هوئي، هو جن كي سيوا جو كري إن ان سي چوتي، هو جن كي سيوا جو كري إن انت سي چوتي، سيد كئي سيوا جو كري إن انت سي چوتي، سيد كئي سيوا جو كري إن انت سي چوتي، در شن يينت ساذ كا نانك كن گائي،

١٦ جون

پوئتني رهندي وبندا. انهيء ڪري جيڪي -نڌن دي واڌ4ر رهن گا الهنكي ان خطري كان سأودان وهل كبي.

١٢ جون اح حضرو جن قدري جي ڪر ڪاران ۾ صنفول رهيا ۽ متستك سرداد كالسنكه كو عجيالين لددا أن لسمن جي ٿيندي آهي. عڪڙي پرمالها جي جاڻي ماش لديھ ڪئي، بي گوروء جي جنهن الدر وجو جو پيد ڏنو، اس آلما جي يعني إسان لبڪ پياڪ رهمي ۽ ڀڄن سمرن ڪري پنهندو آثهر َّڪلياط ڪري. ٿين ديا کالسواء باقبي لہ پور و پُررو ااب د پهچائسي سگهنداون، انهيء ڪري اِنسان کي برشارت ڪري لام حبرط کهي. ايتري ۾ حضور جن به اچي براجمان ٿيا و ڪسر صاحب جي بسره جي الڪ جي واکيا ڪندي فرمابائون لم سنتن جو حڪر آهي لمه جيڪو جبو پر امي ۽ رهبي هجي انهيء کي اسانجي سدهک آثيو ۽ ٻي کي جڏي ڏيو. وڏيڪ فرمايائون اے چئن مھالمائن جي ساڻي ويتيار ط جرڳي آهي. گروو نالڪ؛ ڪمبر صاحب؛ للسي صاحب ۽ سوامي هي مهاراج جن. انهن ۾ سوامي جـي مهاراج جن جي باطمى موجود ، حالتن جسي صد نظر من سائين كان الـم ؟ آسان آهي.

۵۱ جون

صبوح جو ۸ بېټي متسمګ آببو جدهن کانپوء ستگرون آبال إلى. هڪ سنسگيء لکيو ٦. مان وشوحه له ولعدو أهبان يو الهيء كوي ملهليتو آليس مونسان حُوش ند آهي. جواب ال دُنو وَارِد لَهُ يَرْضَ حَسْدُو وهم ۽ ستكرون هن دُانهن هينجون عبد ممين د او مهاراح جن جو د لکائبي موڪليو.

ڳولن جا ستسمگي درشن ۽ سنسنگ لاء آبل هئا. "ڪها لـگ ڪهوڻ ڪٽلتا من ڪي"

شبد جي وياکيا ڪددي حضور جن نرمايو تے پنهنجي ڪوزوران ۽ عيدن کبي دور ڪري جا ٻـ طريقا آهن. يا تـ وواڪ ۽ واچار دواران ڪوشش ڪري انھنکي ڇڏجي. جي ساڌڪ جو زور اسر هلي اسر ستگورڻ تسي وا^{رت}ي ڪري اسر منهنجي هنن مان جند ڇڏايو. حضور جن فرمايو لم بعضي ستسنكياطيون يا ستسنكي سمجهندا آهن، باك شيخيء سأن چولدا آهن له ستكورن فلا او كر هنجي صلاح مطابق أله باك منهنجي صلاح مرجب ڪيو. حقيقت اها آهي لـ سنگررو هميشه پنهنجي مرج سان ڪر ڪندو آهي نہ ڪ ڪنهنجي چري پها اِحدُ لي. ستگرروء جو هر ڪنهن سنسنگيء سان ﴿ الـڳـ ۽ مخفي العلق آهي ۽ ڪڏهن هڪ جو راز ٻئي سان ن ڪندو آهي. سنگورو اسانجي عيبن پاپس کي جيڪڏهن ظاهـ و کړي له جيکو کيو به سندن واجهو نه وچي. هو سے طرح ڄاڻبي ڄاڻم لهار هوندي به آڻڄاڻج بڻجي گذارو ڪندو آهي. در اصل، سسنگيء كي جڳائي ئے جيئن غربب ڪنگال ڪمهن دانيءَ جي اڳيان عاج-زيءَ سان پيش ايندو آهي آهڙڙي طرح سنگ ستگرروء اڳيان ورايي. ^{بکا}ريء کي کطي داناً ڪيترو بہ گھت وڌ ڳالهائي ٿـ. بہ هو جي اُن جي پرواہ نے کری صدا اگائیندو رهندو نے دانا کی ضرور ڪجه, نہ ڪجه کيس ڏيطو ئي پوندو. وڌيڪ فرمايائون ا۔ جيڪي سسنگي سنس جي شيوا ۾ رهن ٿا سي جيڪڏهن ستن کي سدائين مالڪ جو روپ ڪري مجيندا تر انهن جو اير و پار تي ويندو پر جيڪڏهن منش ڀاو وکيائون ته پره خالي رهجي وبندا بلڪ جيڪي بري رهن ٿا نس کان ا۔،

۱۹۸ ڪجار، حضور جن فرماير جمڪا مالڪ ھي مرج.

شأر جو سردار گلابستگه، هن رامالط جسي اثر كالد جسو سعك كعدي بذاو ل السيداس صاحب مانسك وكاون جو وران ڪير آهي. ڪار ڪروڏ آدي وڪارڻ جي عاره ٻي وكارن جيزوك بئي كسي سكي ڏسي بچڻ، بسرالي نندا، وار ورود. عام مساري ماڻهن کي له انهن مانسڪ روڳن جو يتر ئي ڪونهي له يوء الهن کان چوٽڪارو بائي حو کيم ڪيال لي ڪيئن اچي ۽ جن کي انون وڪارڻ ءو اسساس آهي لن کي وري برري ع^{يا}ح هر احر اي ڪولهي، کو سوامي هن الکور آهي لـ َوشم وڪارڻ ۽ آشا لرشنا کي ڇڏي گورو ڀڳسمي ذَارُ كَا كُورُ مَانِ اعْنِي كَيْنَا وَكَارُ دُورٍ لِّينِ لَنَا. مَالِسَكُ صحب جي لتالي اعاً آهي لـ ڏينڊون ڏينڊي حرص عرس گهنصدو "وجمي"؛ وواڪء واراڳ وڏندو وجمي. سنگورن فرما ہو اللہ ۾ ابرکا ھي بيماري عام لبندي آھي ۽ ٻي كمزوري منحهن اعا ذاي وبئي أعي لم جدعن أبياس بر هن جسي ڪافي التروک ارائي لي وابدي آهـي لـم يوه ڪنهن مند مالٽ جي مراير يا دليري للشان جي باري ۾ چىتا كري بىھىتى ألمك ألتىء لى بالى قبرى چادىدارن آهن. گرهستيء کي سک دک کي ساواڪ سبدول کبي ۽ دک جو من لي نوح لر وکا گهرهي . مالڪ جي موح سجهي من بر صعر ۽ سنتوش ڏارڻ جڳائي . سک دک جو اڄن سان ڪو لعلق ڪولهي. اغي له صرف اورب جنر جبي ڪرس الرسار ملن لا. هن عدم بر كيل ليك كرمن جو قل ابعدة ا جون

اح چنڇر هو لنهن ڪري امراس، الهور، جلندر ۽ واجهن

ڇو مهانما کي ناراض ڪجي، موٽي هلي ٿو ان کي مڃايان. اڇـا واپس ورڻ شروع ٿي ڪيم تہ ڇا ڏسان تہ بابا ڪاهـن سامهون ائسين چوندو پيو اچي له سک چوي او له بابا کسي مجايان، بابا چري ٿو ته هار ته سک کي مجانون مان حيران هوس له جيترو هو مون کان پري نڪري چڪو هو اٽان جي هو ٽانگي ۾ بہ واپس اچي ها تہ بہ اڌ ڪلاڪ لڳي وڃيسّ ها سو اينتري ۾ ڪيٽن پهچي ويو! پرء شهر ۾ آياسين ۽ پا^{تا}ي وغيره پيترسين. جڏهن آخرين واپس وڃڻ واري گاڏيء جو وقع يرجي آيو الذهن مون چيومانس ته هاطي له مون كي وجل ڏيو. آهي له ٽانگو بہ ڪونہ جو اسٽيش لي پهچائي. هن چير آ. فڪر نه ڪر. هڪڙو النگار صرف انتظار م الذي تي بينو آهي جيستائين تون نه ويندين تيستائين هو بينو هوندو. جڏهن مان اڏي اي آيس له ڏٺير له برابر هڪڙو آانـگو بيٺو آهي جنهن ۾ و^اهي اسٽيش ^آي پهتس.

م جون ۱۹۴۳ع

ڪاله، رات جـو سردار هربنسنگه، حضور جن جي سي كان نندي صاحبزادي جي سپتريء جي ملتي سردار اندر سنگه جي صاحبزادي سان ٿي جر فرج ۾ ليفٽيست آهي. اڄ صبرح جو ٧ بجي راء بهاد و شرد يانسنگه پساوا واري جي سَپتريءَ جي مُلْتَلِي سردار هر بنسنگهم جي وڏي صاحبزادي سردار چرنسنگه، جن سان ئي . حضور ۽ سي حاضرين خوش هنا ۽ ٻنهي ڌرين کي خوب واڌايون مليون. سنگرون فرمايو ته هدن إنهي جون جنم پتر اون جيئن أهڪي آبون آهن أيئن ڪي جزوي ميل کائيند اون آهن. سردار هربنسنگه حضور جن کي عرض ڪيو ا۔ جهڙي هيء ورلين جي جرڙي آهي، شادي به هنن جي اهڙي آي

ال ڪيٽن هو مستيءَ جي حالت ۾ وهندو عو ۽ پنهنجي اس ىدى جي بر پرواهـ لـ ڪندو هو. چادو جي هڪ پاسي ووٽي اڏي پيٽي هولدي هٿي ا۔ ائي پاسي پاغاني جا آندان لڳا پيا هوندا هئا. هڪ ڀمري هندي مرضي ٿي له هو مون (حضورجن) سان گــڏ اوشهري مُـان پشاور هائي پــر اــٽيـئن ٽائين وڃڻ ۾ پير دل رجهي. جڏهن مون اگره ڪيرمانس د نايا ڪاهن چىوط اېر مان جنول آهيان ۽ جيستائين مان لہ ويندس ايستالين کاڏي ليہ ايندي. خبر جڏهن گناڏيءَ جني وقت كانبوء استبدن لي يهتاسين له بدو يبو لر كاذي ليمت آهي. ٽڪيت وابي گاڏيءَ ۾ ويناسين ۽ پڻاور ڇانوڦجيءَ لسي ليڻو هو، منهنجو مستوي جنهن وحد اسان جون تحكيمون عيون سو لهي پنو. ير بابا ڪَاهن له پاڄ لهي له مونکي لهڻ ڏئي. چري يبو لم مان جارل آهان جدّهن منهنجي ووح ابندي تدهن لهندس. أيا فرج آلي كالهي، الهيء و د كد بر كسادي ولسي هملسي ۽ پشاور (ستير) هي اسٽيش آئي. سب ماڻهر لهي ويا پسر هو مست فٿير دروازر روڪي بيهي رهيو الم جدُّهن درح الدي لذهن لهندس ۽ ليسين توکي ۾ لهر ڪين

د بعدس. كيترا الكريم ناباه كسى مجيداً هنا ۽ استيمن ماستر وغيره بر سندس شر دالو هنا، سو به ني سو ماهمو اچي كنا ليا. لذهن بابا كاهن چيو له هائي مغينتي نوج اچي وبتي آهي، هاڻي لهون لا. جذهن تائك كان باهر نكتاسين لم هر سست ميانما چوط لڳو له مان اوسان كذ كولم هلندس

جَدُّهن مان أكيلو ٿورو اڳتي هليس لہ خيال آيم لہ اجاءو

۽ اِدِو رستو وابي علبو وابو.

بولدو آهي. حرف پورو کورو لـي دّرمواء جي حساس کان پڇاڻي سکهبٽرو. سٽکررو سور مو آهي ۽ شهنشاه. آهي. انهيءَ جي نائيد ۾ مشعرو جن بابا ڪاهن بناور واري جي وارٽا ٻڏائي

۸۲

ڇو مهائما کي ناراض ڪجي، موٽي هلي ٿو ان کي مڃايان، اڇـا واپس ورڻ شروع ئي ڪيم تہ ڇا ڏسان تہ باباً ڪاهـن سامهون ائسيس چوندو پيو اچي له سک چوي تو له بابا کسي مهايان، بابا چري ٿو ته هاو ته سک کي مهايون مان حيران هوس ته جينرو هو مون کان پري نڪري چڪو هو اٽان جي هو ٽانگي ۾ بہ واپس اچي ها ٿہ بہ اڌ ڪلاڪ لڳي وڃيس ها سر ايسري ۾ ڪيئن پهچي وير! پرء شهر ۾ آياسين ۽ پاڻي وغيره پيترسين. جڏهن آخرين واپس وڃڻ واري گاڏيءَ جو وقت ڀرجي آيو ٿڏهن مون چيومانس ته هاڻي ته مون کي وچڻ ڏيو. آهي له ٽانگو بہ ڪونہ جو اسٽيش آهي پهچائي. هن چير آ. نڪر نہ ڪر. هڪڙو ٽانگر صرف تعهنجي انتظار م اُڏي تي بيٺو آهي جيستائين تون نہ ويندين تيستائين هو بينو هوندو. جڏهن مان اڏي اي آيس له ڏنم له برابر هڪڙو ألل كو بينو آهي جنهن ۾ ولهي استيش آي پهيس.

م جون ۱۹۴۳ع

ڪالھ، رات جو سردار هربنسگه، حضور جن جي سڀ كان نديي صاحبزادي جي سيتريء جي ملطي سردار الدر سنگه جي صاحبزادي سان ٿي جو فرج ۾ ليفٽيسٽ آهي. اڄ صبرح جو ٧ بجي راء بهاد و شود يانسنگه پساوا واري جي سپڌريءَ جي مُخْلِي سردار هر بنسنگهم جي وڏي صاحبزادي سردار چرنسگه، جن سان ئي . حضور ۽ سب حاضرين خرش هـ ما يه الله ي قر الله على عرب وادا الرن مليون. ستگرون فرها او ال هدن إلمهي جرن جدم ليترارن جميَّن أهدي آلون آهن أمين ڪي جُزوي ميل کائيند يون آهن.

سردار هربنسنگه حضور جن کي عرض ڪيو آ۔ جهڙي هيء مونين جي جرڙي آهي، شادي به هنن جي اهڙي أي

۸۲ إولدو آهي. صرف پوړو گوړو لسي ڏرمراء جي حساب کان

بدڻ جي ۾ برواھ ز ڪندو هو. جادر جي هڪ ياسي روٽي بِذَي يَبِيِّي هولدي هتِّي لــ بنِّي ياسي باخالي جا نَشان لكِّا هِبا هُولدا هُنَا. هڪ بَّري هُنجي ور ضي ٿي له هو مون (حضور جن) -سان كدّ نوشهري أمان پناور هلّي يّمر استيش نائين وجل ۾ پيو ليل وجهي. جڏهن مون آگره ڪيومالس له بابا ڪاهن جسوط لڳو صان جدول آهيان ۽ جبستائين صان لنہ ويدس المستالين كاذي لـ العدي. شر جدّهن كادّيء جسي والمنه كالموء استبش لي المتاسبي لـ. بتو ايبو لـ كاذي ليمت آهي. نڪيت واي کاڏيءَ ۾ ويئاسين ۽ پشاور ڇالوئيءَ نسي ايظو هو. مدينجر مستري جنهن وحد اسان جون تڪيٽون هيون سو لهي پيو. بر ابا ڪاهن نہ پال اهي نہ مولكي اهل ڏئي. چري يمر الم مان جنول أهيان جدَّهن منهنجي أوح الندى ادّهن لهندس. ايا فرج آئي ڪانهي. الهيءَ رد ڪد ۾ کاڏي

بيتائبي سكَيْمَةُو. ستكورو سورمو آهي ۽ شهدشاه. آهي. انهيء هي نائيد ۾ حضور جن نابا ڪاهن بشاور واري جي وار لا بذائي الم كيان هو مستيء جي حالت ۾ وهندو هو ۽ پنهندي اس

لهي ويا يسر هو مست فقبر دړواړو ړوڪي آبهي رهيو لـم جدُّهن فرح الددي الدهن لهدس ۽ ليسين لوکي به ابوط ڪين د بدس، حجتراً الكريمز باباجن كسي مجبداً هنا ۽ استيش ماستر وغيره برسندس شر ذالو هئا. سو ير تي سؤ ماڻهر اچي ڪنا ٿيا. الدهن الا خاص چيو له هاڻي منهنجي ورج اچي ويتى أهي، هاڻي اهون ٿا. جڏهن ٿائڪ کان ٻاعر نڪناسين

وأسي هماسي ۽ پشاور (سٽي) جي اسٽيشن آڻي. سڀ ماڻهُر

ر هؤ مست مهالما چوط الكر د مان اوسان كذ كونه هلندس

و ٻيو رستر ولي هليو وار. جَدُهن مَان اڪيلو ٿورو اڳتي هليس لہ خيال آبم لہ اجاءو

1 ورس جي دؤري يا پرائن جي گرانج ڪاري هولدو. جو ن صبح جو ۸ بھی ستسلک آبو جنھن ۸ " _{واقدا} سواهي قررا اسر روپي جگت ۾." شبد جي وياکيا ڪندي حضرو جن فرمايو له سنت مت ۾ گرروء جي وڻن کي ست ڪري مڇط جر وڏو مهتڙ آهي. چڪور چندرما جهڙي پريت ليدهي پيدا ٿئي ٿي جڏهن اڀياسي گوروء جي نوري سروپ جو درشن ڪراٿر. ڪنهن پچو الم مسمدر ارام ذريعي سسنگيءَ جني آلما کي گهرائي سگهجيةو ؟ ستگورن وراطير تر نر بلڪ يوت پريت ۽ دياري د يونا بـ صرف ڪورور دل ماڻهن کسي سک ڪندا آهن. "يوت پريت پردنا هو مني اُس ڪو ماري. " چوځي به آهي، هڪڙو شخص ڪنهن پريت جي پاوڄا ڪندو هو. هڪ ڏينهن هنجي ڀاءُ پريت کي ڪافي بد شد ڳالهايو. اِٿي ڏينهن پرچا جي وقت پريت پنهنجي شيرڪ کي چير اب لنهنجي ياء وونكي المام كهت ود كالهابو آهي المهدكري مان المهدجي اولاد کي ختر ڪندس. هن ويواري عاجز ٿي چيو له انهيء ۾ منهنجو ڪهڙو ڏوهم؟ جنهن واحظ وهايا آهن انڪي وي. پريت چير ته هو ته مونکي مچي ٿي ڪونه ٿو. انهيءَ ڪري مان بداو او كان أي ولندس، اج شام جو حضور جي جا ڪي مهمان لڏيائي مان آيا جي كهطر كري اي سيسكي هنا. حضور جن كرات صاحب مان المجار جدون دانا ايكو ساجا " شبد پڙهائي نشريح ڪئي نہ بعضي اوليارن کے ب دروراء جي دربار ۾ ڪرون جي حساب ڏيڻ لاء وڃ

يي انسه آهي . برغر بر هرخڪ جير جي منجت ڪري جو
پيدار جن ۽ رهيئو. التي التي ڪري کي ختر ڪرڻ آء ڪائي
عرص اياسيءَ کي وهڻو بونتر،
"جيدون ٿير سه بان لنجولي،
تيرن سرسه ٿيت پيتر رولي. "
يعني جينن بان وارو راسه جي سڙنل ڳربل بان جي پتن
کي ڪائي صاف ٿيو ڪري، اعڙي طرح ٿي شيد اياس
دواول آلها جا ڪرم التي ڪئيني و چي ٿا، بوهم کانبوء
بار برهر جو ديش آهي جتي اصلي ٽيرت بانسرو ور آهيي
جنهن ۾ اشان ڪري آلها جا سب ڪرم ۽ بردا ليني و چي ٽا

انپيءَ جودن چو درشن ڪرڻ مان ڪام، ڪرو ٿ، لموب، موشم، اعتڪار ووني دشمن وس اچن ٿا. اسرايا بد جا ٿي حتما آھن—نگن، لرڪتسي ۽ گورو بد. گور بد جي سونيما

جو کبور الذهر سه طبئر اچينو جنينکي صوف کوروء جي پر ڪاش دواوال ايي صد ڪري سکيچيٽو. ستمنگ تانبوء حضروجي والي کي چيو لا جڏ علي مان ڪئين ڪر ڪار ۾ وافو عال لا مونکي عال مانينجي او د گرد ڪئيون اد ٽيو چاڪاڻ ال مونکي الڪيف ايي التي اد لهر جو دو شي ستمنگ ۾ آيي از امر ماني ڪرڻ کبي چو جو الي وقت عو مالڪ جي او نمر ۾ مگي هوندو آهي.

۽ هوءِ ست لوڪ بيتِ ۾ جي قائل بنجي ٿي. ير رستي ۾ مياسن

هڪ سندگيء عرض ڪسو، "ضورو! ڪي سندگي چون الد له اهلي ناد ذر آهي چون الد جيڪو شد اسي ٻڌون الد سو اهلي ناد ذر آهي بلڪ صرف رسد جي دوري يا ساھ ساخ جو الر آهي. سنگون اومان الد حيڪ دي اد يو ليڪ حتي اد يو جد آڪاش کان بري اد براڻ وجي نا سگين. البيء ڪري ان کان ماني ماندل جي شد بايت چي اد نگيمو اد ادو ادو ادو شي شد بايت چي اد نگيمو اد ادو

طرح ويدن ۾ به 'نيتي، نيتي' جو ذڪر ٿيل آهي. پر سنت قران ۽ ويدن جي دائري کان مٿي ويا آهن. مولانا روم پنهنجي مشدوي چوڏين منزل کان شروع ڪئي آهي. قران شريف نه صرف مقام الله يعني پهرين منزل جو ذڪر ڪيو آهي.

۲ جون

سر دار کلا بسنگه، گورو کرنت صاحب مان، "ساون هریا بن ."

شبد جي وياکيا ڪدي چيو له ستسنگ ۽ نام جو اثر صرف اذ ڪاريءَ تي تئي ٿو، جهڙي طرح ساوط جي ورکا سبزي ۽ نبانات کي هريو ڀريو ڪري ٿي پر انهيءَ موسوم ۾ اڪ پاط سڪي ويندا آهن. حضورجن فرمايو تم ڀاڳن کانسواء ڪجه، به نقر ملي٠

۴ جو ن

شامر جُو 'سار بچن' مان

"گورو متا انوکا درسا. "

شبد هي و ياكيا كندي حضوره-ن فرمابر له دليما بر به مارك آهن هڪڙو 'من محت' اهر 'گر رمت' گو رمت انهيءَ وقت شروع تقييو هڏهن من ۽ سرحت شبد سان هڙي تا . اهو شبد ليسري قال بر آهي لنهن ڪري گورمت ليسري قال علي شبد ليسري قال بر آهي لنهن ڪري گورمت ليسري قال كان شروع تقييو . انهيءَ كان مقي سهنس دل كنول آهي هنهن بر هزار بدين هي روشني آهي، ويدن بر انهيءَ كي يڳوان ها "هزار سر ۽ هزار بير" ڪري بيان ڪيو و او آهي ۽ قران شريف بر "الوالو ال الله" ڪو ليو و او آهي ، هزار بن ۽ قران شريف بر "الوالو الله" ڪو ليو و او آهي ، هزار بن رشي مني انهيءَ هو حد تي محر قيا وينا آهن . الدي پهچي رشي مني انهيءَ هو ساري ٿو.

٧٨

بولي آهيئي ڪانه. سڀ گونت پوٽيون ۽ ويد شاستر، انجبل قرأنَّ إلسان َّجَا لَاهيل آهن. وَذَ بَرُ وَدَ النَّن جِنَّي سَكَهْجَيَّةُو لَـ الهن مهابرش اهي بستك خدا جي هدايت مطاسق ناهيا. خدا له ڪتابن ۾ آهي ۽ له مندرن سُجدن ۽ ناڪر دوارن ۾. عدا له إنسان حي الدر آهي. ۳۰ مي ۱۹۴۳ع اح صبوح ۹ بني ستسنگ ٿيو جنهن ۾، "بك بوهقا لاديا" ۽ 'سار بچن' سان 'بهادون ماس' يه شبد کدا و يا. سنگرون فرمايو له جبئن ندي ۾ مليويا بخاو جو زور هوندو آهي ۽ بخار جي ڪاوي پياس ۽ جان مصموس ٿيندي آهي اعڙي طُرح هن د ليا ۾ به اُڏ يا امڪ، اڏي و يو ڪ، ۽ اڏي ڀراڪ ٽن قسمن جو بخار او ڪن کي چڙهمل آهدي. ارشنا رو بي پباس ڪڏھن اجهي ٿي ڪانہ ٿي لاڪ جيترو الکي مٽائل جي ڪوشش ئي ڪچي او ٽرو وڏيڪ چڙهي ڻي ۽ انهيءَ ڪارڻ جمر آواگرڻ جي جڪر ۾ قسري رهمو آهـي، لنهن لني هڪ قاديالني مسلمان چيو له مان الهيء آواگر ن جي اصول کي نٿو مڃان آ. ڪو اِنسان جو ړوح لڪري وړي حدوان يا پرندي ۾ پويٿو. حضو وجن فرمايو له مولکي ينهنجي ڪٽين هندن هي شبر آهي ۽ منهنجر اجر او آهـي لُـ ألما کي جدم مرط جي چڪر مان آڪر ٿو پويئو. فران شرآيف ۾ لکيل آءي لا الله يعني الله کان بري ڪجھ له آهي. اهڙي:

لل ضووري مايتر پر اهر وائڻ لاء هن دنيا بر جنم واطر پراتر، پروي گروره ۽ نام جي ڪهاڻيء کانسراء مڪتي نامحڪن آهي. هڪ مسلمان ستسنگ ۾ آڻي حضورجن کان سوال پڇمر آء لرهين قسران شريف کي خدا جمو ڪتاب ڪري مڃر ٽاڳ ستگرون جواب ڏلسر خدا جمي شام (مقام حسق) ۾ لرگا طرح ويدن ۾ بر 'نيتي، نيتي' جو ذڪر ٿيل آهي. بر سنت قران ۽ ويدن جي دائري کان مقي ويا آهن. مولانا روم پنهنجي مشدوي چوٿين منزل کان شروع ڪئي آهي. قران شريف ته صرف مقام الله يعني پهرين منزل جو ذڪر ڪيو آهي.

7 400

سر دار گلا بسنگه. گو رو گرنت صاحب مان ، "ساون هریا بن ."

شبد جي وياکيا ڪندي چيو له ستسنگ ۽ نام جو اثر صرف اذڪاريءَ لي ٿئي ٿو، جهڙي طرح ساوط جي ورکا سبزي ۽ نباتات کي هريو ڀريو ڪري ٿي پر انهيءَ موسوم ۾ اڪ پاط سڪي ويندا آهن. حضورجن فرمايو لم ڀاڳڻ کانسواء ڪجھ، به نٿو ملي.

۴ جو ن

شام جو 'سار بنين' مان

"گورو منا انوكا درسا."

شبد جي و باکيا ڪدي حضور جس فر مابر ا. دايا ۾ به مارگ آهن هڪڙو 'من مت' ابير 'گررمت'. گورمت'. گورمت انهيءَ وقت شروع آخية جڏهن من ۽ سرت شبد سان جڙن آل . اهو شبد ايسري تال ۾ آهي آنهن ڪري گورمت ايسري تال کان شروع آخية و انهيءَ کان مقي سهنس دل ڪنول آهي جنهن ۾ هزار بسين جي روشني آهي، ويدن ۾ انهيءَ کي جنهن ۾ هزار بسين جي روشني آهي، ويدن ۾ انهيءَ کي يڳوان جا "هزار سر ۽ هزار بير" ڪري بيان ڪير ويو آهي، عزارين ۽ قران شريف ۾ "الوالل الله" ڪوٺيو ويو آهي، هزارين ۽ قران شي مني انهيءَ جوت تي محر آيا وينا آهن. الي بهجي ايياسي ستن ولايتن جي باد شاهيءَ کي به نرڪر ماري ٿو.

قل ضرو ري ملبتر پر اهر وٺيل لاء هن دنيا پر جنم ولظر پراټر. پروي گروره ۽ نامر جي ڪمائيء کانسواء مڪتي نامهڪن آهي. هڪ مسلمان سنسنگ پر آئي حضو رجن کان سوال پنچير له تر هين قسران شريف کي شدا جسو ڪتاب ڪري مجر آنا؟ تر هين قسران شريف کي شدا جسو ڪتاب ڪري مجر آنا؟

جو زور هرلدو آهي ۽ بخارجي ڪارڻ بياس ۽ جاس مصوس آبندي آهي اعراي طرح هن دليا ۾ د اڌ بائمڪ، اڏي و او ڪ، اندي برلڪ ٽن قسمن جو بخار او ڪن کي چڙ هيل آهي. و او ڪن ئي برلڪ ٽن قسمن جو بخار او ڪن کي چڙ هيل آهي. لرخت جيتر و اندي منافل جي ڪرشن ئي ڪجي او لرو و داڪ جڙ هي آئي ۽ انديءَ ڪارڻ جي ڪرشن ئي ڪجي او لرو و داڪ جڙ هي آهي. ندين ئي ڪاڻ خيو روازون جي وحدر ۾ اندي وهيو آواگون جي وحدر ۾ اندي اللهيءَ آواگون جي اصول کي نتر وجان لر ڪو اِلسان جو روح لڪري ووي حدران يا لريائدي ۾ برائره، حضور جن فرمانو له مون کي اندو واجي کي دور وحدر کي وي حدران يا لريائدي ۽ خمه و حدر دور و لڪري اندي ڪي جمه و مور و جو لڪري آلهي ۽ مهه جي ڪير اخواجي کي جمه و مور اهي آلها کي جمه و روح و ڪري اندي ۽ مهه جي ڪير اخواجي اندي جمه و اخواجي اندي جي خير آهي ۽ مهه جي جي مهر آهي ۽ مهه جي جو اندو اندي شري ڪجه لم آهي، آلهي اندي جي جي اندو اندي اندي خير اندي خير اندي ڪيو سريائي الله يعني الله کان بري ڪجه لم آهي، آهي، اهوي، اهوي، اهوي،

يال ٻڌائي لٿو سگھي. و ڌيڪ فر ماياڻون تہ گورو ۽ شبد بر^{هم}ر ائين الله الله آهن الله المهم م التي هڪ آهن. سردار کا بسنگه چیو در "سر" ع سرمه بنا سرت شبد بوک م ر ڪايياب نٿو ٿي سگهجي. "سم" جي معني آهي من کي رو ڪا ۽ "در" جر مطلب آهي اندران جر دس ڪرا. و ارا، جي وكوالي ڪرڻ سان شرار طاقتور آئييةو ۽ چهري ۽ مست لي ليج آچيةو. حضورجن فرمايو له برهمچري، هر ڪنهن عمر ۾ نائد امني او جي جرانيءَ ۾ رکھي ال سوني لي سهاڳو. فر مايانون تر سڪولن ۽ ڪاليجن ۾ گرعست آشرم جي ستسنگ کانپوء هڪڙي ستسنگل عرض ڪيو له حضور دهن پورې _{سکيا} ن^يي ڏني و^{ڇي.} پورې سدس پنا کي انت و بلي درش ڏائي هندي سنيال ڪئي. ۽ بشنداس برريءَ پيهنجي پيا جي مرليرة جر ذڪر ڪندي بداير له انت سمي داناجي کيس ۽ سندس پيا بنهي کي درشي ڏنو. حضررجن فرمايو ته ائين اڪثر ٿيندو آهي. ڏنو. حضررجن شام جو سار اچن مان، 450 F9 الاله اني جگت، عجب إر مالا، مئن ڪيا ڪيا ڪرون بکان." شبد جي اشراح ڪندي حضروجي فر اور ار دنيا ۾ آ-قسمن جا ماظهر آهس، پهريسان مروت جدي مرواي پرجا اليوت الواكي هڪتيءَ جو ساڌن سمجهن تا. إيا الداه جي كرنتن پر ٿين جي نڙعط کي نواس جر باعث مجي ج آهن. نيان وجورلا جي ڪڏهن مورکن سان مليو وڃن له ڪا ودوان سان، ۽ جب ب ۽ ڪرم درم مان ، ڪتيءَ جي ي پي دوکي ۾ آهن. اهي ٽيئي دوکي ۾ آهن. ڪرم ڏره وکي ويٺا آهن. اهي ٽيئي

سندس ولمريد ذريعي آلها گرب ۾ لهچي لي. عر هڪ آليا پيهنجي ڪرس الومار پسون پکي و له اُنَّه يا المان جي جول بر بيدا ٿئي لي. مطلسب ا. و يَجَارُوان ماڻهُوءَ لاءَ هن دليا بر الدَّدَلدُ أَهِي وَ حَسْنِي إِلَيْ أَمِنْ حَرَافِي الْمِنْ أَعْنِي لَـ ٻهن جو ٿين کان انسان کي و ڏاڪ آراء آهي پر الڏهن بہ آھڙو ڪو ۽ البان ڪولوي جو دعول سان چري لہ مان سکتي آهيان. ڪنهن کي ڪو دک آهي د ڪنهن کي ڪو. هيءَ دليا آهي ئي دكن جو گهر جتي ڪرم برڌان أعسي، جيان جبين السأن ڪار ڪروڌ لوب موه اهنڪار جي وس أي ڪرم كري أمو لينن لينن وجي ألو و ذاك بريطان أيندو". سچر سک آهي مڪتيءَ ۾ جا صرف پوري گرروء جي ديا ۽ لام هي ڪماڙيء ذريقي معڪن آهي. جب لپ, دان پٽي يا لبرت لڪيا ڀبٽي شڀ ڪرم ضرور آهن بر انهن جي ال ڀرڳڻ لاء و ري جنر ولي هن دلباً ۾ اچ^{يا}و پوي ٿو. جي ڪرم اُٽي سريشت هرلدا له بوء سرڳه لوڪ ۾ وڃي معياد ٻڄاڻان ورکي بہ هن د أبياً بم جنم و لتلو إو لدو. شميدًا با نام جبي ڪمائبي أسان کبي امر لوڪ پهچائي ٿي جتان بره واپس اچڙ جو سوال ٿي نٿو ۲۷ ەي

ِ شَامِ جَرِ گُرُوو گُرُلُتُ صَاحَبُ مَانِ هِي شَبِدُ كَنِيو و اور. "جَيَرِي آلِمِما ابْرُ رِي لِبُوانِ جَاسِي"

جسار مسرن ڪيا دي ليسا."

ستگورن فرما او تر جیسے و مالهو سامت ستسکوروء کان لام کانسواء مدی اور الف عرص آلما کان طرف کال م

ولئ كانسراه مرې أو، الهيء جي آنما كابي طرف كال جي مهه بر وجيځي ۽ جدعن كال هنكي چپاڙې أو ته برائسيء جي اكمن مان اؤكر وهبر أډن ۽ كلاهن غرف وچان پيسانب پائمانو بد وهبر وجبس بر و بچارو برائي وايس اچي پنهنجر

باب ستون

حضور جن جي ڏيري ۾ ر^{هائش}

۲۱ مي ۱۹۴۳ع

شامر جو

"جڳ ۾ گهرر انڌبرا ڀاري"

سار بچن مان بڙهير و او جنهن تي سنگر رن تمام سندو و الکيان ڏيندي فرما او له جيتو طيڪ سج جو پرڪاش آهي تبهن هوندي "بر سيم چون ٿا له هتي گهور انديرو آهي چاڪاط له هن دنيا ۾ جيو جي خوراڪ جيو آهي. مثال طور پاڻ_{ايءَ} ۽ ۾ ٩ لکر قسمن جا جيو آهن جتبي وڏي مڇي ننڍيءَ کي کاڻي ٿي ۽ وڏي هڇيءَ کي ان کان وڏي هڇي کابر وڃي. و اِلْ مَڇْي سيني کي کابو وَڇي. اهڙي، طرح خشڪيءَ ۾ اڪر ار س، گانيو س، سينهو س لبانات کي کائين ٿيون ۽ نبانات ۾ به جان آهي. شينهن ۽ بگهڙ وري اڪران ۽ رڍن کي کابو وجن. ننڍڻ پکيڻ جي خوراڪ ڪيڙا ماڪوڙا آهن. وري اهڙا پکي باز جو کاج آهس ۽ انسان سيدي کسي کابو واڇي. هرهد اناج جي داڻي ۾ ۽ آنها آهي. گرنت صاحب ۾ لکيل آهي، "جيتي دائي ان ڪي، جيا باجھ نہ ڪ-واي." شرليء ۾ براکيل آهي لر آلما موت کان پوء سج ۽ چند جي ڪر ٿن ذري^يي هن دنيا ۾ واپس اچي ٿي ۽ ڀاڄيٺ صون ۽ ڪر ٿن ذري^يي هن دنيا ۾ واپس اچي ٿي ۽ ڀاڄيٺ صون ۽ اللج ۾ داخل ٿئي ٿي، آلما جي مرجودگيء ڪارڻ ئي ميرن ۽ ڀاڄين ۾ رس ٿئي ٿي ۽ جڏهين مرد انهن کي کائي ٿر له

٧p

17 می

سيني مازان هو ذڪر ڪيو آهي.

٢٠ مي شام جر ڏاري بهتاسين.

صاعب جي شبدڻ جي و باکيا ڪئي واقسي . دادو صاعب هر سبد "هالي التر ياميّ أكت اكهِ أنامي"؛ يلتر صاحب جو

"السُّا حَوْوا كي مين لس مين جري جراع" ۽ للسي صاحب جو

لع صوح هر ٦ بيسي مر نر ڪارڻ ۾ لڪتاسين ۽ سوسدا استبه لل گاڏيءَ ۾ هڙ عي منهيد داري دعلي بهتاسين. عام جو حضور جس درياً كنيم بر سكت كي درجن ديو. ١٧ مي شام جَـو سڪندرارر بهتاسين جتـي ٢ دَيَعُون رهي

"سرت بند سنڌ ملاپ آپ اڌر چڙھ چاکيا.» شبد کنيا وياً. ستگرون فو ماڼو لـ سياڌي تن قسين جي آهي ۽ كبان سماذي، س سمادي ۽ سهسم سمادي. للسي صاحب لمهنجي شبد ۾ نيسري لل کان و لي سچکند ااڏين رستي جي

بر همر تائين (٣) هڇلي چال جا پار بـرهم کان شروع ٿي ٿئي (٣) بهنگم چال (پکيء جي چال) جا ست لوڪ پهچي پراپت ٿئي. ٿي.

ه ما ما مهوء سدستگ بر أني پچيو له الله او د ي اسا الد اير. سنگورن جواب د نو له اکتيس جنم بر جيڪي ڪرم لد اير جي رو پ بر ڪيا و يا سي هن جنم بر الله اير جو رو پ و نن آنا ۽ اهي ضرور يوڳئا پرن آنا. ها جنهن وقت اهي لد اير جي رو پ بر هئا ته ڪرڻ واري جو اختيار هو له سنا ڪرم ڪري. جهڙي طرح ڪسان با اختيار آهي ته پنهنجي بنيء بر جو يو کي يا ڪئے. پر جد هن فصل تيار آسي و او له پوء بر جو يو کي يا ڪئے. پر جد هن فصل تيار آسي و او له پوء جمهن جو پوکي آهي سو جو کائيندو ۽ جمهن ڪئے پوکي آهي سو ڪئے اهر تي طرح له اير مان الله دار بنجي آي آهي سو ڪئے. اهر ي طرح له اير مان الله دار بنجي آي جي هيندر ڪرم سنا ڪما له اڳڌي هلي الله دار به سني آيمدي

ال موليا

اچ حضرور جن قر اب ١٠٠٠ ما ناهن كي الم دان بخشيره كنهن لراهيء چيو الم جي هن رفتار سان ستگرون الم جي و كا كئي الم بوء هن يو مندل جرون سي آلمانون سيكله به ي و ينديون ۽ هيء دايا ئي خالي آي و يندي، لر هي گئيت (Arithmetic) جو مسئلو آهي الم جيڪلهن المحدود و ي بوندو . (Infinity) مان محدود د كالبو تر بر المحدود و چي بوندو .

واءُ صاحب جي لنگر جو انتظام نهايت عمدو آهي. سندس بوادريء جا ماڻهو به بريم بيار سان ساڌ سنگت جي شيوا ۾ لڳل آهن. واءُ صاحب جي گهر جا سڀ ماڻهو پريميءِ ۽ ادار دل آهن.

ه مي

شام جسو سنسدك م دادو ديال ، بلتو صاحب ع لاسي

وري جدّ هن گورو نااے صاحب کيس دوشن ڏاي ا، هنن کان و بنتي ڪري ٻڇي لہ ٽوهان جو اصلي ڏام ڪھڙو آهي؟ مرن كي الي كدهن ولي هلندا؟ مون كسي الي يهچك الع

ڪهڙي ساڌ نا ڪري کھي؟ جيڪڏهن انهن سوالن جو جواب ملي له يوء هو سمجهي له سم پنج كورو صاحب جن آيا آهن ء جي نه ملي له سمجهي له من جدو دوكو آهي. السان چيتن آهي انهيء ڪري صرف چيتن مهابرش جر ديان ئي هن کي ڇڪي سگهندو.

اج دهليء ۾ سنسنگ ٿيو ۽ سنگر ر قراب ١٠٠ زالن ۽ مرد س كي نام دان بخشير.

صبوح جو پساوه لاء روانا لياسين. سومنا رياري استيشن تائين ترين برع بوء كاز بر ، واغ صاحب شود يانسنگه ، خود حضرر عن جي ڪار هلائي رهيو هو. جڏهن پساو هر پهتاسين تم واء صاحب جي شاندار حو اليء اهران هزارن جسي تعداد ۾ سنگس بيٺي هڏي. سڀني جي نهايت خاطر تواضع ڪئدي ويٿي. سيان کان و لي ړو ز صورح جو ۸ بچني ۽ شام جو ٢٪ ب*چي حسنگ ٿيندو*.

أا مي واء صاهب عرض ڪيو لہ سندس اهل جي و سيع ُحاطي ۾ جيڪي نم جا و ط بينا آهن تن جر بہ اڌار ٿئي. حضو رجن فر مايو ته انهن و ان جي هينان نام دان ڏنو ويندو پوء انهن جو ادار چونه ليندو؟ سنگورن والا صاحب جي هالين، گهرڙن، يد کې ۽ انب جي و ځن ، سيدي ئي پنهنجي د يا د رشتي وڌي.

7 می

شار جر سرسي جي ستسنگ گهر ۾ ستسنگ آيو جنهن ۾ "ڏس سن ڪ سه سحفال ه"

"دّن س كرين سحهالي." شبد كنبر ويسو، حضورجن فرماير لسه يرمالها إنسان حي

تيد نجر ويره حمورس و حرسه رو حس يا ياانان شرير يا آهي يو هو اكيان وس هنكي جهنگان پهاؤن ۽ بياانان ۾ پهر ڳولي، ستكروري پهندتي لوڪريءَ جي وقت جي هڪ ڳاهه بدائي له و تن هڪ مسلمان سبد ليڪبندار هور، هن حضور جي کي عرض ڪيو له منهندتور تل جادي پاس ڪري

گاله بدائي له و تن هڪ مسلمان سبد ليڪبدار هور. سن حضروري کي عرض ڪبو له مهدتو لل جلدي پاس ڪري ڏيو چو جو رو مولکي جي و چڪر آهي، حضورون هنگي بيسا ڏياريا ۽ ليڪيدار خوش ٿي عرض ڪبو له مهدجي لاء ڪا ڪار کد مت هجي له حاصر آهيان، حضور جن چيسن له آلي جي خلال کي منهنجا سالم ڏح، ليڪيدار حبران تي ايچيز له ائي ڪر بو خدا آهي! لهون تي سنگرون پچيس له پچيز له ائي ڪر بو خدا آهي! لهون تي سنگرون پچيس له

يوه نون ابي يلا ڪيهنکي ڳوٽيل ٿو وڃين ڳ جڏهن هو حج ڪري وايس آبو بر داناجي ڀڇيس نہ عدا ڏاند؟ بناه صاحب جواب ڏنو تر ابي غدا تر ڏسيل ۾ ڪونہ آبو

بناه صحب بوات ديو بر بي سن ۽ ماس پر سر ۽ بر باقي هڪ عمارت لہ ضرور هئي .

۷ وي

صبوح جر سوال سوسي استجش لتي بهتاسين. سيكد لد كال مي و بهي حصار كان ليندا دهليء بهتاسين. اساندي كال مي هد كم الا هر جهي حضور جن كان حُيْترالي سوال بها ۽ چيائين له هد سكه مولكي بذائر له فعلمي كرور انات ماحسه عن جو لد رئين ليندر آهي. حضور جس اثر ڏ لو لا جيكڏهن كرور انات صاحب جن كي دليا بم الين لي الرئ هر له بوء هنن باجن سحون باقي چا اناء حكور؟ جڏهن اهر سك لوهان كي گذجي له هين كي چئچر له جڏهن اهر سك لوهان كي گذجي له هين كي چئچر له

باب ڇهون

سڪند ر پو ر ۽ پساوي جو دؤرو

اج صبوح جو سادي پنجين اجي ڏيري مان روانا آياسين ۽ مام جو سڪندر پور پهتاسين.

حضور جن فرمايو له ڏيري جي بيسبت مولکي هتي و ڏيڪ أرام آهي. شام جو حضورجن الملط ۾ ڪرسيء تي اچي براجمان ليا. اسين سڀ هيٺ فراس لي ويناسين. سردار ستنام سنگه,

جي ننڍي ڪڪي راند ڪندي ڪڏهن سنگورن جي سليپر ئي پئي مار رکير ، ڪڏهن سندن هنج ۾ وهط لاء ماي پئي جڙ هير. داناجن نهايت پر امر سان هن ڏانهن پئي نهار او ڇاڪاط

ا, كيس ذاي و يائيدا آهن حضرت محمد صاحب جي الري م بر

مشهور آهي له هو پنهنجي ڏوهنن حسن ۽ حسين کي آذادو يائيسندا هنا. بوء سركان كاربيت جرو برام بنر حضروجن كي پڙهي ٻڌايو ويو جنهن ۾ هن لکيو هو تہ قدم قدم لي هو هضورجن جي سهائدا محسوس ڪري رهمو آهي ۽ اهڙي

قسم جون اليڪ رادور آون هر روز سنسنگين جي خطن ۾ اچن اليهون له سنساري مشڪلائن ۾ به سنگروو سندن مدد ۽ وکيا

```
(۱) د ڪيو ۾ ڪيڙو پاڻيءَ ۽ لي ڪيبي کي پنيندر
                               (۱) لنگر مان روني د کالتي.
(م) پیپنتی ۱۶۵ می شعبری بر شعبینکی اباط از دمی،
شعبرومی فرمابر از کالهبری از لین آمی او گرفت می
```

اله لباعظ ذكبون أعن.

۲ مي

اج سردار يكب سنگه گورو ليخ بهادر صاحب جن جا سلو ك پڙهيا. بدايائين له اهي انهيء وقت سنگورن أچاريا هنا جڏهن سندن قتل جو حڪم ٿي چڪو هو ۽ هو خوشيء سان پنهنجو سر قربان ڪري اله دهليء ويا هئا. کـين موت جو كوبد ب يا چنتا كانه هتي. حضور جن فرمايو ته سنتن کي ڪير کالي ڪيترو ۾ ڪشت ڏڻي آء ۽ هو سواپ نہ ڏيندا آهن. انهيءَ نقطي جي نائيد ۾ سُردار ڀڳت سنگه، بدا او ال حضرت عليء كي الوائي كندي سخت زخم بهنا همًا پر سندس دشمن کي به موتمار زخير رسيا ۽ آخـر انهيء کي پڪڙي و ٺي آيا. حضرت عليءَ کـي سخت اُڄ لـڳي ُهٿي. سو هنجي واسطي شربت جو هڪ گلاس کطي آيا. حضرت عليء فرما يو له اهو هن اسانجي دشمن کي ڏيو ڇاڪاط جو هنگي و ڏيڪ ضرورت آهي. پر انهيءَ شخص انهيءَ خيال ڪري پيط کان اِنڪار ڪيو تہ متان شربت ۾ زهر مليل هجي. تنهن تى حضرت علىء فرمايو ته جيڪڏهـن منهنجو اهو دشمن فو ت ٿي و يو تہ پهرين هنکي جنت ۾ داخل ڪرائي پوء ئي مان داخل : تيندس.

شيخ سعدي جو به ڪلام آهي:

"شنددم که مسردان داه خدا، دل دشمنان هر ند کو د ند ندگ ا تسرا کم مسر شود ایسن مقام، کاد و ستانت خلاف است و جنگ."

هڪ سيسنگيء لکيو ته مونکي هڪ ايياسيء بڌايو آهي اله يون ۾ ڪاميابي حاصل ڪري لاء ڏن ڳالهين جو ڏيان وکي ضرووي آهي:-

عوري ۾ اچي هڪ ڪند ۾ و اچي رهيس، جلاعن اا جن طائب قيا د وو عرض ڪيو، "بابا جيا ارجي ڪيڏانهن و يا هنا ۽ ڪنهن سان بلني ڳالپيمون ڪيرُڳُ بابا بهن بچيره "تر سے ڪي بٿي بڏو ڇاڳ" در بن عرض خيسر د ها. باما من فسرماير د كالهدول ير وكسع. اع كاف المانط فرجي سيسلمي لمالا ڪله جي لڙائيءَ ۾ لائمن جي کھري ۾ آهن الهن کي لسلي ڏيط لاء ويا هستاسون ، ازء انهيء وارا مرد د ڪر هامر جنهن ۾ کررو ارجن دار مهاراج جن ڪائل ۾ رهندڙ پنهنجي انهيءَ سنسلميءَ جي رکيا ڪئي منهن جو وم^ن اور ۾ ه ايسا گهت هو. ** لح _ميست الدر سلكه، البت آباد وازي جي باز هي جي باد ۾ ا می ۱۹۴۳ع سسعک المور حضروض هنجي شيراً سان دايدو خرش هنا. هن ڏيري ۾ اي جولو ڇڏيو. بيماريء کان لنڪ اي بيهنجي ۍ کاني اچي حضور دن چي درواړې انجان رکياني. جڏهر مهاراج من صوح مو العر الحما ل عرض عيالي مضورا حر حرى منهنجر ميصار كمر، همذانهن يا هرذانهن أمر له المن د به ان کالهرء ڪوڻ ڪري و بدر. د ڪر آهي له حث پا جي واراع جن پيهنجني جڙهائيء کان ڪج عرصر فرماير له جيڪڏهن ڪو ماڻهو بوديس و جي ڏڻ دولت ڪ ڪري پنهنجي وطس والس وري ۽ ڪير هسکي موالخ روڪي 1. ڇا اھر سار لڳندر؟ اھڙي طرح اسان بہ ڪ چي ڪريا سان پڄڻ سون رواي دولت ڪلي ڪئي ؟ وآبِين وعل عبي الماري آعي. ألهيء حري ُحربهُ أما هتي رهل لاء له چرې٠

ول . ينا منا د لينتي څخ ڪنهن سان ڳالهالائون پئي

جنهن ٻهر اُڇلاءِو سا ڀنگياڻي بائي آهي ۽ ماڻا جهنـگل ۾ بنا وسترن پيئـي ڀٽڪي. انهيءَ ڪري اِنسان کـي نيڪ ڪرم ڪرڻ کپن.

ڪر من جو ذڪر ڪندي حضور جن اور ماءو له يو ان پنجن ڇهن جنمن جي تعلقات ڪاري ڪيتراڻي جيو منهنجي اود گرد و هن ٿا.

۳۰ اپريل

اڄ کان اهو نيبر شروع ڪيو ويو آهي له سنگت حضوري د روازي جي ٻاهران درشن ڪرڻ لاء ڪئي نہ ٿئي ۽ سب وهي ستسنگ هال ۾ وهن جتي ڪلاڪ کُن لاءِ حضور جن درش ڏيندا ۽ ماڻهن جا عرض بدندا. انهيءَ ڪري صبرح جو جيڪا ڀيڙ ڀاڙ ٿينــٰدي هٿي سا بند ٿي َو ڀٿي. شام جــوُ ڪبير صاعب جي ساکسي سنگره، مان شيوا جو انگ کنيو ويو. ستگرون فرما او تر مها تمائن جي پرالېد نظر ايندي آهي پر در اصل هوندي ڪانهي. انهيءَ ڪري جـولشي سندن جنير ڪندلنيءَ کي ڏسي سندن پرالبڌ جو صحيح الدارو نہ الْجَائِي سَكُهُمُدا . و دَ يَكَ فَرَمَايَاتُونَ لَهُ جَدُّهُنَ مِنْهُمُونِي لَدَكَ جي هڏي ڀڳي 1, اها پنجس سالن جي اڪليف هئي ار بابا جي مهاراج جن پنجن مهنن ۾ ڀرڳائي معاف ڪئي. جُڏهن چو من لڳي ا. ڊاڪٽر ن کي منهنجي بچط جي اميد بر ڪونہ هٿي ۽ جڏهن انهيءَ حالت جي باري ۾ بابا جن کي ٽار رستي سوچنا موڪلي و ائتي ته هنان پنهنجي انتر در شنسيءَ سان ڏسي فرمايو له ويندو ڪونه. الي ڪيترن ستسنگين اهڙا و ر تانت بدایا له ڪيٽن سنگرون سنساري ڪمن ۾ به سنڪت و الي سندن سهائنا ڪئي. سنگرون قرمايو له هڪ ڀيري بابا جن منهنجي ڳوٺ مهمان سنگه والا آيا. پنهنجي ڪمري

عرض مرن کي راجائي ماي آهي. در لدين سرجي چرو عرض مرن کي راجائي ماي آهي النبيء کان بدير. جڏهن ي بي بي الماطية ومن والو لم الهيء واي هيس الماطي يا الهيء المكياطية ومن والو لم الهيء وا ري ي مر لنيسجي لسلل ڪندو. راجا الاح النبيء ساڏوءَ من وح ل عور لنيسجي لسلل ڪندو، راجا الاح النبيءَ على وطن كيورالا من وح ل ساڏوءَ اوج ڏيٽي و شعر برويءَ على وطن پ ميهن ۾ راجا کي وهاري و انڪسه ۾ وائي و هر . الي ڇا ڏ-ي س » د ي رول بها اور و لي بداياتونس د اعي د دادا سدو ول بها اور د دادا سے محل راجا ہوج ہے لیا لین . جد هن الي وايس يواوي اي آيا د مادوء جور سمي راجوا ادرب جدر ۾ ترن ۽ مان ي ماسين ۽ عرم پيکائي اللي عي بوط هئي. هرم مدها بدي بهاڙي ۾ سرکردان کي بيني ٿري يا ايان جي مانا هئي. اسان جو بيا نبديء عمر ۾ گذاري وار . هڪ دنعي جڏهن اس اما سيا عاس ۽ بک جي ڪارط وياڪل آسي وها ما عناص الله عنان الرولي ألي و الله عن طو ما عناس الله عنان الرولي ألي والله عنان طو ر ح در الهيء وساهڪ ماڏوء اهي در لي صد ورهانجي ملي آر در ي ي مال سادوء كي چيو د اسين خود بكايل ميس. بديدي مال سادوء كي چيو د اسين خود بكايل ري روني ڪان ڏيرن ۽ هرش ۾ اچي ماڏوء جي خ برکي روني ڪان ڏيرن ۽ هرش لاهي عَدَاباتين. ما دُو شابع سياء وارو هو -و صب ره يرء المان جي برط عصي ۾ اچي هن جسي عان نهر اڇلا ون و دي طه مان ار لد و ڪالي ڪيدي ساد وء کي ه ر رو در می در سال و النوی کی عولی می ال سينجي رونيءَ مان آڏ روني هن کي ڏياسي مادي ي عدر في المركبي عن جنر بر راجاي على آهي. أحس ال ي ر در اي ايان بعيجو جسر اور ليسايان. به واد كر در اي على ايجان بعيجو جسر اور ليسايان. به واد

جمهن ٻهر اُڇلايو سا ڀنگياڻي بغيي آهي ۽ مانا جهنـگل ۾ بنا وسترن بيئـي ڀٽڪي. انهيءَ ڪري اِنسان کـي نيڪ ڪرم ڪرڻ کچن.

ڪر من جو ذڪر ڪندي حضور جن او مايو له پوين پنجن ڇهن جنمن جي تعلقات ڪاري ڪيترائي جيو منهنجي اود گرد

۳۰ اپريل

اڄ کان اهو نير شروع ڪيو و او آهي ا. سنگت حضوري د روازي جي باهران درشن ڪرڻ لاء ڪئي نہ ٿئي ۽ سڀ و هيي ستسنگ هال ۾ و هن جتي ڪلاڪ کٽن لاءِ حضور جن درش ديدا ۽ ماڻهن جا عرض بدندا. انهيءَ ڪري صبوح جو جيڪا ڀيڙ ڀاڙ ٿيمنــٰدي هٿي سا بند ٿي و ڀٿي. شام جــو ڪبير صاحب جي ساکسي سنگره، مان شيوا جو انگ کنيو ويو. ستگرون فرمايو تر مهاتمائن جي پرالېد نظر ايندي آهي پر در اصل هوندي ڪانهي • انهيءَ ڪري جولشي سندن جنبر ڪندلنيءَ کي ڏسي سندن پرالبد جو صحيح اندارو نہ الْجَانِي سَكُهنداً. و د يك فرمايا أون اله جد هن منهنجي تدك جي هڏي ڀـڳي تر اها پنجـن سالن جي تڪليف هٿـي پر بابا جي مهاراج جن پنجن مهنن ۾ ڀرڳائي معاف ڪئي. جڏهن چو من لڳي ا، ڊاڪٽر ن کي منهنجي بچڻ جي اميد بر ڪونہ هئي ۽ جڏهن انهيءَ حالت جي باري ۾ بابا جن کي نار رستي سوچنا مو ڪلي و ائسي ٿه هنس پنهنجي انسر در شنسيء سان ذ سي فرمايو له و يندو كونه. التي كيترن سنسلكين اهرًا و و تأنت بدایا لر ڪيئن سنگرون سنساري ڪمن ۾ بر سنڪت و الي سندن سهائنا ڪئي. سنگرون قرمايو ته هـڪ ڀيري بابا جن منهنجي ڳوٺ مهمان سنگه والا آيا. پنهنجي ڪمري

امن ورن کي راماني ماي آهي. هرايين سرجي چير بيرض درن کي راماني ماي سين مرزاما کي وهاري و ندهست مرولي و يو . الي ما د -ي سر مرد . يو رد المي يها ڪر ف لي بدايالرنس د المي د دادا سدو محل يا الهن . يها ڪر ف لي ب محل داجا برح لاء پيا لين. حدوم الي وايس براوي اي آبا د مادوء جدر "هي داهن! بردت جدر مربر الرن عامان ي الماسية عرم يكمامي المان دي إلى عاي عرم مدها بالر هالسية عرم يكمامي المان دي المان ي بهاؤن ۾ سرکردان کي بيني نري يا امان جي کالا هاي. بدي بهاؤن ۾ سرکردان کي بيني نري الم الما الما معادى ألى وي كارة وياحل ألي وما مان خان الله على الوولي آلى و الى عان خاد مناسي , المان عني مان ختان الوولي آلى و الى عان خاد مادر من بطاياتين علم عن بالم جانبي كسي هده هده وراد رد دو سادوء اچي در لي ما ورهاندي چي لي در ايوي و سادوء اچي در لي ما ا منان در اسن در بكايل ا منين بيدوي مانا بأذرة كي چيز د اسن در بكايل ان دوني کارن ۽ هرش ۾ اچي ادرء جي ط ترکي روني الأي عِلَى الله ما قدو خالسه سياء وارو هو سو جسب وها الأعني عِلَى النَّهِي ما قدو خالسه سياء وارو هو سو جسب وها برء المان هي ابط عصي ۾ اچي عن حدي مان اور اچلا ون و وي چاپ مان ار لد ز ڪائي ڪدي سال وء کي ه ر درب در هی هر ساؤو ایتری کی عزای هی ا پر لو سرچیو له هی هر ساؤو ایتری کی عزای هی ردي سر سردو هن يا داري من کي داري ياري پيپنجي ووني مان او ووني من کي داري دست او پيپنجي ووني من جدر ۾ واجائي ملي آهي.

٢٩ ايويل

اچ الريل جو ماهوار ستسنگ هو جنهن ۾ گوروارجن ديو مهاراج جن جو شبد، "بركي هيئ سب جنس اكني" كنيو ويو. هن شبد ۾ كرمن جي فلاسافسيءَ تي روشني و دي ويئي آهي. سردار گلابسنگه. فرمايو ته اها إنسان جي يي عقلي آهي جو هو پنهنجي اعمال ڏانهن ديان نتو ڏئي ۽ سوچي ٿو تر به جگ منا اگلا كن دنا،

المجران كينا ۾ الحيو آهي له سؤ كلب يلي گذري و جن لار كرم جو قل ضرور ير ڳئو پويتو. هڪ چو ڪڙي جڳ ارابر آهن هڪ ڪرم جو چئن جڳن جي ۽ ١٩٩٠ چو ڪڙي جڳ ارابر آهن هڪ ڪلب جي . سنگر رن فر مايو له سنسڪارن جي ڪار ط انسان جي اِلَّي ير شت تئييني . جڏهن ييشم پنا مه انت سمي آيرن جي اِلَّي ير شت تئييني . جڏهن ييشم پنا مه انت سمي آيرن جي سيجا تي ليٽي گيان جون ڳالهيون ڪري رهيو هو له جي سيجا تي ليٽي گيان جون ڳالهيون ڪري وهيو هو له د رو پدي کالي ڏنو. ييشم پنامه جڏهن انهيءَ جو سبب پييس له چيائين له جڏهن دريو ڏن جي سيا ۾ منهنجي پيس له چيائين له جڏهن دريو ڏن جي سيا ۾ منهنجي ساڙهي تي لاتائون اوهان ڪيو ئي ڪون انهيءَ مهل اوهان کيان ڪيڏانهن و يو هو ؟

ييشم پيا مه، و رائيو، "پنتري! دريدودن جو اُن کائي منهنجي بدي ڀرشت تي چڪي هئي" اهڙي طرح جڏهن برن ڪرمن جو چڪر اچيتو نه پوء انسان و ويڪ جي آواز کي نتر بڌي ۽ من جي وَ هڪ ۾ وَهي ٿو وڃي، ڪرمن جو قل ته او نارن کي به ڀوڳڻو ڀويتو، رامائڻ ۾ ليکيل آهي،

"سيقا وام ڪيا ڪانن جو گو، ڪرم پرڌان ڪهين سڀ لوگو."

سردار گلابسنگه، بدابر نه راجا يوج جونشين كان پچيو نه در در كار سنگه، بدابر نم حهڙو شب كرم كيو هو جنهن در در كيو هو جنهن

٣٢ هنکي کلندو ڏسي ملي ڊيو تہ ڏس منهنجي هڪ ڦيڻي سان هي ڪيترو نہ نهتر ٿيو آهي. مونکي بڪ آهي لہ هي بلڪل

ملي جي و وځ کانوره موس پهينجي کڪي کاس اڇو ٿر ڏيڻي مان ڪجه آوام سحنهس ٿو ؟ ڇدر کري جواب ڏنو، "هاڻي ٿر مونکي پڪر آوام ملي و اور." سعاڻي تر مونکي پڪر آوام ملي و اور."

"هايي د مودهي پيچو و اولا سي و مرد محرن پيچمو مانس، "سر ڪيئن؟" ڇوڪري اُلر ڏنـــر، و بھر سال ٿبا ٿه مون ٿو و دت ٻه هؤار رو پيم امانت رکيا هئا. مان لڙائيءَ ۾ مارھي و يس. اها امانت و صول ڪرڻا لاء مان

س براتي تر ال يي آس، مون جيڪي او کي لهيځو سو و واره لمهنجو بهت ايراني رو به رهبل هئا جي او هبستر ملان کي ڏنا، معموني وال اها سائي گهوڙي آهي جيڪا مولکي واردستيءَ دخمن جي فوج ۾ گهلي و بهني هئي ۽ الهن منهنجو موت آندائين، انهيءَ جو نداو وانل لاه سان هنکي ساري عمر جو ڏهاڳ ڏيئي الر وجان."

سدوستر! هالي ترهين سرجر له صري و بر ساهي شدر سكه ۽ رو تي پيتي گهرڙي. يلا مان انسرس كريان لا كيهرور عهين آرام سان لا كيهروريءَ جر؟ لرهين آرام سان يرجن و راياد."

سر هي ڪٽب قبيلر ۽ مت مائت سب ڪر ص جي افرسار ٿين ٿا ۽ جيئن جيئن سندن لهڻو ڏيڻو پروو ٿيندو ٿو و جي آهڻس ليئن هــو ڪرج ڪنــدا ٿا وڃڻ ۽ سنيــڏ ڪتم ٿيند ٽا وڃن.

حضورجن فبصاو ڪيو آهيي لہ هو ٻڌو ئي مُڙڻ وکندا ، اهر سندن صحت جي خيال کان ٺهايت ضرو ري آهي باڪ هن کان اڳيئي هئــط کيندو هو. اُج اڏو آهــي ۽ حضورجن آوار ڪري رهيا آهن.

مجمو ر ڪير ۽ چيائين تر انهيء بهاني ترهانکي هڪڙي راس آرام يلىدو ۽ سهارانور و جو سير بر ڪري سگهدا. سو اسين ي پياسين. راس جر هن اسان سينسي لاء چگر چوکو کاڏو ر ڪرايو ۽ ارڇي ڏيائون. اڇا کائل شروع ڪيوسين مس ير واري ڪمري مان ڪنهن زال عر درد يراو رو اُل اِدَل آارو. ايان پنهنجي صر بان کان بچر در گهر ۾ هي ڪير ٿو و أي؟ هن و رائيو، "ترهيس انهيء ڳاله، کي ڇـڏي ڏيو، بي نڪر آي وزي سان کاڏو کاڙو." لنهن اي اسان جيس له بهدين اسانسكي أن رو أسط جو سبب إسداء. أسين كاذو لرء و ر تانينداسين. مجمور ن هنكي بدانغو بمو ۽ هن هيٺينء راس "اهر رو الح جو آواز معنجي وڌوا لنهن جو آهي. ڪڇ سمروو داسان بدارد-ڏينهن ٿيا منهنجو پت گذاري ويو. سوکيس ياد ڪري ليميّي رواي ١٠ اسان چيو، "عجب جي ڏاھ, آهي جو لنهنجو پت كناري و او آهي المهن هوندي آ. اوهان هنڙا او چا طعام أاهيا ر الله على الله المان واوليديء على ليكو هذي هـت ڪري ٿو ٻڌايان. آيس ۽ اچي شادي ڪيم ، ان سالن کانپوء مونکي پت ڄاڻو. مرن هنکي نهاير، پـڙهايو ۽ پـوء سندس شادي ڪرائي. شاديء کانپوء هر اير مار آدي پير. کهڻ ئي هرشيار حڪيمن شاديء کانپوء هر ايرمانس او ڏينهون ڏينهن پوڻو پوندو ۽ داڪترن جو علاج ڪرايرمانس او و يو. آخر سيني طرفان مايرس أي هڪڙي ملي کي الينظي ويو. آخر سيني طرفان مايرس أي يعنجر توظر اليظر ڪير ۽ مونوس انهيءَ ونت کيسي ۾ صرف اياڻي روپيه هئا جي ڪڍي " د نايانس ۽ چيرمانس تر توکي اچا به خوش ڪيدس. جيهن د نايانس ۽ چيرمانس تر توکي اچا به خوش مهل مون ايدائي رو پير ملي ^کي ڏنا نہ ڇرڪري کلي ڏنر

يا جو ايءً . تائيد ۾ ستگرون شيرسنگھ جي واو^{نا ه}ن ر عدو ساهي فرح ۾ ڪيدو هو. ڪال عن بناع ساد عير لذ عن النجيء كي بسد كرولا، رن چ کوچ کي دڪير کيو جيٽن ۾ ڏي ڪير ڪندو په نوچ کي د ستي کي دڪير کيو جيٽن ۾ ڏي الي به ي المري به عليون الهي ساعي مي الي به ي الله ي ا التي به ي الله ي ال امري د منهن زور هني هر رو ڪل هي نارهول او روي روي المحيار لا شمو علي والي. إلما أن المحية كي أي المحيار لا شمو علي علي والتي. ي كرادو كوراي كي عسرو ۽ ٥٠٠ ساميء كي ۽ اسجر ان وقت فاح ۾ دستور عو لا فوجين جي واشن عو فيستاد اعر لڪتو جو لئي مري ويا. الله عراد و هو . هن ساهي " کي ڪون کيور او ڪول مر، الهاع الله عن بدينت الله الهام بندي و ت عرب الهاع عرب عن بدينت اللهام الهام اللهام الله المالس طور رکي علي مين مين صريب أور د المنطاري واره هنجي ماندن کي اطلاع ڏاو ۽ هو اچي سندس پکهار ۽ سامان کلي و يا ۽ سروو صاب ڪاب چڪو ڪري ويا. ليك له عوار دويه لفيد عيمي ساعيء ما واللسي ومن المان طور هنا، أن باب سدس منى ماكن كي كار بال عاد هاي سر باني ڪيهن طريائي سان اعسي بيسا يبهندي ليصي عي معماد عمر ليط كالورء والحمر وابس ينهد کائي ۾ چمع ڪري ڇڏيا. كو سه آدر ۽ اچي ڪو د ڪان كوليائين. الڪل واءن سالن ك وه منهنجر (حضروض مر دوست منهس کی همیء و إذالي) عردوار وجل لير. منهدجا ڪي دوست به موا ي حيا. عردوار مان موندي اسمن سيار اور بر الماسمن كل عنا. عردوار مان موندي مينجسي لمانات الهيء مائدي بدي مان الي ميده

العربي في وين لي ويني هني. الحري هن والس

هيٺيون شبد رس ڏ بهدو بر هٿي نه ڇڪيندو. جهڙي طرح گانء کي يلي کولي ڇڏجي پر جسي سندس وڇڙو ٻڌو پيو هو ندو له هوء ڪيڏانهن به نه ويندي ڇاڪاڻ له وڇڙي ۾ هنجو هر آهي. اهڙي طرح جيستائين من دنيوي سازو سامان ۽ رشتيدارن جي موهم ۾ ڦاٿو ٻيو آهي تيستائين شبد ان کي هٿي ڪيٽن کڻندو؟

أنهيء ايبديء عرض كيو الم جدّهن صبوح جو مان الله مان التدي آهيان له من أداس هوندو آهي، مون الهيهجي خيال مطابق چيو مانس له اهو شايد شرير كورو ويء كري هوندو. پر حضور جن بلكل معقول كارځ بدايو اله سساري مائهن كسي جدّهن صبوح جسو جائم ايسدي آهي اله بنهنجي بههنجي وغبت ۽ صحبت انوسارهني جو من كنهن له كنهن لار علي عرب انوسارهني جو يندو آهي پر چاكال له لنهنجو من اهڙيء جي د يان ۾ مكن ٿي ويندو آهي پر چاكال انهيء كري توكسي اداسي محسوس نتي سيد. جيئن جيئن انهي انهيء كري توكسي اداسي محسوس نتي سيد. جيئن جيئن ايباس ذريعي شهد ۽ گوروء سان پريت و دندي ويددي ايباس ني ايئن اداسي گهنجي ويندي.

شام جو گورو وامداس صاحب جن جي باطي،

"نام ملي مس تر پسيئسي،

بس نامسي ڌرگ جيراس. "

كنتي و يتي . ڏسو كورو صاحبن جي دل ۾ نام جي الع كيدي نر زبردست أكير آهي! اسين له هن سنسار جسي مره، مهنا ۾ بلكل قائل بيا آهيرون. اڄ أمراسر جسي هك سنسنگيء شكايت كئي له منه بجو بت منه بجي آگيا ۾ نتو هلي . حضو رجن جواب لائس، "يائي! نون ان جي پرواه نه كر. هي دايا جا رشنا ناتا دو كو آهن ۽ صرف الهي لايلي قاجو جي كارئ آهن. سو جلاهن لهي دياجو خير نيو له بوء چاجو

امالون نام ملك مان أي مدينتي إر كاش ملك م ا الموطن مي عادگيءَ ع وادن خدروش فرمااور اعوطن مي اح هے السكراز ليدىء كي هدائمت كندى سيكرون يرن اير د سورن ڪرڻ وقت ڏيان جي ضرورت ار آھي. اد ر برود میدی می باهر و دی در بود سند کو رود دی ع سرن کی در میانی لیکن که وی در اور آنا روی جو دیان به کری میانی لیکن کی در اور آنا رني يا مروايء جو ديان د ڪرڻ کبي ڇاڪاڻ تر بي مان مالدار کي ڪوڻي آڪي مييندي؟ ميڪر --الما کهن برهمند مي رساني ڪري جڪر آهي صرف الجي سروب ر د الى عاسب آهي. مكر الهي مهالما هي مرواي يا نواي مي د بان مان ڪو نائد و ڪولهي . کدوبل مهالمان جهڙو ڪ سرى داموسدر عي، ڪرش اڳولي، ڪيسر صاحب، گررو الله الم عسل مسم عي اعرازه عردان كاركرا أهي. الهي عالمر أن جرى لحرارون مضاف ماحي ۾ جنرڪاري يهدي عليما انوساد سائون آهن او جيڪڏهن اهدي چير املي د هدي الأهن د بيجان أهن ؟ حَرْ هِر صَلَعن به هدي دالا جن و آد آیے فرما او آد مان پنجن نامن جي سعون ۽ شہ کي ڪشش ڪري ر سگهندي٠ مر بدط به چې کیا مانځي وقت انهې او د پیدو آغیا د محالم سادا سميكي وراد وآي د هر است د بهران سوري هو ساڌي ايڪو ڪري شرار مان ڏيان ڪ يون هي يونان ڪلو ڪري اوء ئي شيد بد ل کوي ^{ها} اهر أي ديد آلما كي عِڪي مٿي پهپيائيندو. التي

اندراون، پنج ڪرم اندراون ۽ چار انتهڪرط يعني صن اِدي، چت ۽ اهنڪار · اهي چر ڏهن ئي انسان جا د شمن آهن · اهي انسان کان ڪڪرم ڪرائي وري ڌومرواء جي دراار ۾ سندس ئي برخلاف شاهدي ڏين ٿا. انهيء نقطي جو ذڪر گرنٿ صاحب ۽ مولانا روم جي م^ينويءَ ۾ ٿيل آهي. ^{هن} هوندو! اناج، بونن، جانورن م، عطلب تر سي م آنما آهي. اڄ ڪلھ، حضرر جن جي طبعيت ٺيڪ نٿي رهي. ڪنزوري ه د سوس ڪن ٿا ۽ فرمايائون لہ نوهين إلى د سي چوندا هوندا له مان تندوست آهيان پر منهنجي اندر هاطي طاقت نه رهي آهـي. اهـر ٻڌي اسيـن سڀ ڏاڍو دکي ۽ ويـاڪل تياسين -

۲۴ ايويل سسسک ۾ سيگورن فرمايو در حضوت بايزيد بسطامي جڏهن ڀڄن ۾ وهندو هو تہ وجد ۾ اچي چوندو هو. "مان خدا آهيان. " اهو ادي مولوي ۽ بيا شريعت جا پابند ناراض المعدا هما ۽ جڏهن هنجو ڌيان انهيء ڳاله ڏانهن ڇڪاياتون ا، بايزيد بسطاءي چين ا، اڳسي جڏهن اهـڙو گفتو منهنجـي زبان مان بدو د جيڪا سزا کپيو سان مون کي ڏجو. وري جدهن وجد ۾ اچي چيائين تہ مان خدا آهيان تہ انهن مريدن چاڪڻ ۽ ڇران سان مٿس وار ڪيو، ڪنهن گردن ٿي، ڪنهن هٿ اي ا. ڪنهن شرار جي اٿي حصي لي. سج چڙهي جڏهن حضرت ڀڄن مان اٿيو آ، ڇا ڏسي آ، جنهن ا مريد سندس شرير جي جنهن حصي لي وار ڪيو هو انهيء مريد جو اهو حصو زخميل هو.

اج حضر رجن ۱۲۹ زالن کي نام ڏنر جن مان اٽڪل ۲۹ ٢٦ الإريل

هر. اهر نظارو ڏسي منهنجي سن مان سي موه لڪري حضورجن فرمابو له هاشي ستسنگ شروع لبلط واړو آهی بذي بوء واپس وح. التنوى ۾ منڍبجسي اک کلسي ليٽي."

الولت سكه بداير له هن دير ساجيء الدير حضورهن جر درشن ڪول ڪو هو اور جيڪي هن آلمان پڻا پٽي ڏنا سي

حضرر جن مان لهڪي کي آيا. 1۵ اپريل لم شار جو سنست ڪندي سنگو وڻ فو مايو له ڀاڻي جو مطلب آهي مالڪ هي رضا ۾ راضي رهن . دک مک، غربسي اميري شڪر ڪري پوڳل کبي ڇاڪال نہ سندگروو -رريء مان ڪنڊو ڪري ٻرڳائي آو. پرء باناھي مهاراجن هي وقت جي هڪ ڳالھ بڌاياڻوڻ له هڪ شيوادار ٿيء کسي

ڏان ۾ اچي مضع سور پيو. متسنگين بانا جن کي ديا مهر لاءِ ڳهڻيئي عـرض ڪبا پر ٻابا هـن هڪ د نہ بڏي. آخر جڏهن هڪ پرنمي سنسگيء اچني اگره ڪنبو له نايا جن فرما و لـ الهيء ماتيء اڳس جدر ۾ اللم و س ٿي ھڪ بالڪ جو سونو زيرو ^{لاه}ي کيس ماړي ڇڏيو هو. انهـيء جو بدلو و الى لاء اعر ڇرڪرو ڪيڙو ٿي مندس ڏاڪ ۾ واپي ڪاپ حساب سان لہ هن کي هن ماڻيءَ حي جان و ^{نظ}ي ^{هڙي.}

پىو چڪائي . انهيءَ کان وڌ يڪ بي گورو ڪهڙي ديا ڪري،

٢٣ ابريل

اح صبوح هــو حضورهن هڪ اوريسن ليـــڊيءَ کي ^{نام} ڏنر. بوء ٽپال ڏلي ۽ شام جو "جگ َ ۾ گهر ر انڌ اُوا ڀاري" إُشهد جو متسنك كيانون. ستكورن فرمايدو له يسج كيان الي موجود آهي. سڄي رات چڪر هديائين پر هڪ به گوپي اڪيلي نظر نه آيس. اهڙي طرح پورو گورو پنهنجي هرهڪ شيو ڪ سان سدائين سنگ رهي ٿو. مڪني حاصل ڪرط لاء صرف نام ۽ گورو انهن ان جي ضروت آهي. ڪمير صاحب جن به فرمايو آهي،

"ڪبير سيوا ڪو دو ٿو ڀلي اڪ سنت اڪ رام، رام جـو داڻا صڪت ڪـا سنت جپـاوي نام.."

اج حضوري بالميء مان، "سرت سنگستگرو و دووت من ڪو" شبد كنيو واو حضورجن فرما او ته سندست درشتيء ذراعسي، هٿي تي هٿ رکي يَا وچڻ دوارڻ جيؤ تي ديا ڪري سگهڻ ٿا. پوءِ سردار بلونت سڪهم راو لپنديءَ واري هـيءَ وارٽا سسنگ ۾ ٻڌائي. هڪ شخص ۽ هنجي استريءَ پنهنجي پت كان جو د يو سماجي هر، لڪھ-وريء حضورجن كان الم و راو. ڪڇ وقت بڄاڻان هو ٻٽي گذاري ويا. کين هڪ پوٽو هو جو برکانٽن پوء گذاري و يو. قدرني ڇرڪري جي پيءُ د يو سماجيءَ کي ڏاڍ و ڏک ٿيو. هڪ ڏينهن هو مون (سردار بلونت سنگهر) و من آيو ۽ چياڻين لر دات مون هڪڙو عجيب خواب ڏ ٺو. سپدي ۾ ڇا ٿو ڏسان تر هڪ گهاٽي جهنگل ۾ پت جي وڇوڙي ۾ و ياڪل ٿي و ^طن ٽ^{يل}ن کان پيو پڇان ٽہ ٽوهان منهنجو پت ڏ ٺو. ڦرندي ڦرندي هڪڙو ميدان نظر آيو جتي هڪ و ڏو پئيدال ٺهي رهيوهو. ائي ڪڇ ماڻهو موجود هئا جن چيو له أورو لرس، عضور مهاراج جن سنسنگ واسطي اچڻا آهن. واقع ئي ٿوري دار ۾ حضور جن آيا ۽ منهنجو ناآو و أي در ما يا تون " ...... سنگهي، مون ڏانهين نهار. " جڏهن اکيون متي ڪير تر ڇا ٿو ڏسان تر دانا جن جي هٿن مان بجليء جهڙي آيز روشني نڪري رهي آهي ۽ سندن آيترن

رط سان هي باعرادن اوم شعر آي ويعدو. الليء على اوه رد ماحين اللدولي برخاشك مارك جون لناأون ليان عبري أهن إلهدائن بيلي، يرد مارا سيء جسد رستي م مي لا المن دل عبل م كروء هي المده سروب عر السان لومل عالمواد المروري عضور المن فر مالو له عور ورود الله العلى الم مله ول العي الم الم ما على الم وارنا بدانانون ر هے بیری عن فرمایو، "رهرن دی بدای دای درسائرن" ر رن ري ري دري هاي ۽ جري لکي فرالن الي هڪ عسلي الي والي هاي ۽ جري لکي ساعد عي الرهب د دنه دود براعون وينا اهدر برء حدث الاجدود بداية أعبر » مادس جراب دار "أوى ي المالي: المون من عن المحيد عن المحيد المح و يكار " لدون لي عن مالي التي بالهو ن فها أي السي صاحب ا کي بداره جي ڪرشن ڪئي پير ڏسي ر صاحب آ والله على ماهر ادل آهن. آخر عادالي معكرون عي جون ري . ي مردر ارک سک آهي در وڪر اند سنگيءَ مان مردر ارک سنگ مسي شور ڪ جدي رکرالي ڪياس اني؟ اح ڪاله د سنكي، چي دور دراز داس م و بل آغري، انهندي س ر درکار و میکس بیانیا کری سکه ی افزی فرش الراه كي ١٦ عزار كريون عمر ن ها ديا ر من عدد بجوان الرعاه كي التواد و كويوره آه ب مزه کي نر د براه و واليو از واحه جو جهيمکي پ مزه کي نر د براه و واليو از واحه جو جهيمکي لَيْسَى لَكِي وَلِي وَشِي وَهِي. فَارِدُ بِذِي ذَالِيهُ وَ عَرْضَ ، سه معمد کردیء وقد و دی له دسی ار محاد

شروع ٿي مقام حق تائين مڪمل ٿئيڌو. اهڙا فقير کوشت شراب وغيره کان پر هيز ڪندا آهن پر ٿيندا ڪمياب آهن.

١٦ ايريل

اج منجهدد جو حضووجن ڪئي جي فصل جي ڪيائي کوالط واسطي ويا. مان به تبال کلي قربه ه اجبي حاضر ٿيس هڪ سنسدگيءَ شڪايت ڪئي نہ من ايڪاگر نٿو ٿئي حالانڪ مان ڪوشش ڪافي ڪريان ٿو. حضووجن فرمابو نه من ايڪاگر ٿئي به ڪيئن؟ بي شادي جو ڪري وينو آهين! و ڏيڪ فرمابائون نه ڪنهن جي موت ني وو تُط واهگرووءَ جي حڪم جي خلاف آهي. گورو اورداس صاحب جن جي حيم جي خلاف آهي. گورو اورداس صاحب جن جي فرمابو آهي:

"سنت مري ڪيا رو ٿيٽي جو النبي گهر جاء، روو بن ساڪت بپڙي جو هاٽون هات بڪاء."

رات جو الآڪل ۱۱ بجي سردار ڀڳت سنگھ ۽ مسٽر اهلوواليہ جلندو مان حضورجن جي دوشن لاء آيا. سنگرون ۱۲ بجي تائين هنن کي وقت ڏنو ۽ پنهنجي سڄي ڏينهن جي آڪاوت جو ڪوبه خيال نه ڪيائون. اطف له اهو آهي له اموت ويلي نت نير ڀڄن کي به ٽائيم ڏيندا وهن ٿا.

١٦ اپريل

اج شام جو و يساكيء جو ستسنك سادي آين بجي شروع آيو. مارو واکي مان "ڪام كرو ق لير هر پر نندا" كنيـو ويو. هن شمد ۾ جڳياسوء كي پهرين كام، كرو ق، لالنج، موه، ۽ نندا چڏي جي هدايت ڪئي ويئي آهي انهيء لاء ته هو اندو ئين ورحاني سفر لاء لائق بڻجي. "يرم كا سنگل ترڙ" جو ارت آهي من ۽ سرت كي شو نيتر ۾ ايكاگر كري چاكاي ترانين

ل يا مواز هي صرورت برې ئي مگر سوکيم شوبار صوف ل يا مواز هي صرورت برې ئو. ارهم بر ڪارڻ يال ڪرڻ سان آي هند بنجي رهي يالمان روت بر سربر آهي الهيءَ کان شي آلها بنهنجي يالهن سجن هيڌري بربر آهي الهيءَ التي سندس روشني بارهن سجن هيڌري پرکهت لئي ئي تي يالي سندس روشني بارهن سجن هيڌري

آهي•

ا مراز چي خرور ساوي لي مگر مرکير شرار صرف عرف مان انع مل العجم وصي أو. ارعر بر عارط المحي المحيء كان مني آلما بسيندي عالمي و د به م ت الي سدس روشي بارهن جن جندي بيت الي عدس ما جندي اح حضور جن هڪ سيسکيءَ کي دل ۽ دباغ جي طالب اپريل ي ارسي اوجن) ۴ سين اولن جي ڪي ۱ اول، لياشير (ايسي اوجن) ۴ ر ال سود هماي اذ اولو، ام يغو كدوي، والهماي، كادو ولا، سود هماي اذ اولو، ام يغو كدوي، والهماي، اء هي استار الكاار: ، و نكي هر اح كل م كول بادامين ما كروا م لولا، مان حراي المان حيد المان عالمي سيني شهن عي اور هيتري محدي طالمي وكو. وإن ري . الله الله التي مكل سأن على ولحي. هڪ ارلو روز الد آئي مكل سأن علي ولحي. اع عام عر امراسر بهناسين عتي "عركي كا خهاليان گرومی سالیان به عبد هر سسی ایر. حضروه افراد د خوزي طرى سالي عيدي بالدط سان سني طرف ساواط الله اجي ئي اعزى طرح گررو رايداس جي مياران جي کي کهرة بريد عي ڪارڻ سے مکھ برير تي بريم نظر اچي اُرد اع شام هو اور اسر ۾ "ڪو ليدو ي ديداو محل مين بيارا هذ ڪيمير صلحي هو شيد کيسر واره حضور هي فريااو ل بين قسمن جما كيدا آمن في الدرجات ملاحة ما درماس عاری جرصی ارالایام یا حسب در جی د اكن كان طيب وجس وكرن جي الله علا الما على على مدر الساس اكس حج

"ڪلر آيا ڪلر آيا،

للم اووو للم اوووه آن رحه الهين."

مناسب آهي له السان اهڙي کر رسک مهالما کي ڳراي جنهن پارارهم تائمن رسائي ڪري پنهنجي آلما تان ٽن کئن، ٽن شريرن ۽ پنجريهن پرڪرائين جا پردا لاڻا هجن. کينا ۾ به ڪر شن ڀڳران لکير آهي.

" لري كن وشيا و يد الس لري كن يو ارجن."

"ڪلتِک مين ڪيران برڌانا." هيي ڪيران جو مطلب آهي انهيء شيد ڏن کي بدي جا التي پهر اسان جي اکين جي بريان پيتي گولتِجي. انهيء ڪيران کي بدي الدي الدي گرمک مهانما کان ساڌ نا جي جڳتي و لي ضروري آهي.

٧ ايريل

اج کروو امرداس صاصب عن عو شمد،

"هوس كيا سيرين كيا بيم كويس" شهد بي أيكا كلاي ستكرون لمرمايو الم مالك جيت أيكا كلاي ستكرون لمرمايو الم مالك جيت أيكا هو بايك آهي ير الين آهي جيتن كير بركيه. كير لطر الي أو ير كيه، الم اهري طرح جيستائين السان ايباس كري بلهدجي الله إرمالها كي يركهك له كلدو ايستائين هو إساهر الطو الم ايلدو. جن بيارين بلهدجي الله إرمالها جو لا وشن كير آهي سي أي هن ييارين بلهدجي الله إرمالها جو لا وشن كرمكن كي أي اهر يورط سولهي أو له برمالها سروو بابي آهي. بالمي اين هر جرط بي معدل آهي. جاكر دس او سنما بر آلها جي ايلك اين بر جرط وي برآهي. سادك كي جرائي الي المي المي الملك اينون جي شرير مان سميتي الوامل الورق برائي ألها جي ايلك اينون جي طد كري شو استول مدل وي مدل و جدري شو استول سورج مدل و جدري سروب بو مدل اسوري سروب بو مدل در شن كري شو اينو استول سرير كي هذا المي هدا الميون الوري سروب بود مدر شن كري سوري سروب بود مدر شن كري سوري سروب بود ساول سرير كي هذا هدان التي هند بهجول الم

عود لما، سي اذورا عِلْي مري ويما. عوالي أعي ا ال عدي له جنيا سي دلاي جني " الهيء کان اوء شري گرو اير داس مياراح جن حي ي سر د الله ماهي المواد المي المواد المي المواد المي المواد المو ر ي سياري لم مطابق ڪولب يالي ڪاولار ي وجڻ کان لاءِ سياري لم مطابق ي وسن من الرواط عصراس هو آهي الليء أي صرور مهنجو الديش "ارواط عصراس" هو آهي الليء أي صرور عمل حجرد افزى طرح كرات صاحب بر آبر آهي دی کی از المکی سوس مید ورانی ا کول کی ڪران جو اصل مطلب آعي الحد شيد کسي الد ط ۽ اعر اي وحصي مر دالا آعي، العربي سازي مسي بلاط سان من سي الي لر، آلها د. مدينتي عبال بر لرواط حجر ان عو اوت آهي پاڙ لرهم جو لرمل شيد جهن کي هڪ بل لائ سان اح عام جو اوعادان مسي عاء حدول م سسعى اسود ريخي عامل ٿئي لي. والمرمندل أبي عالتهم عو ع ستكوره كرك صاعب مان "إد ي كو ي المدادي المرادي المرادي المرادي المدادي المداد ي د الله الله عرس الرك عرمالك اعي الراح عروالك اعي الراح مر ذعر کیا پر حرش بکران ا کر آهی ۽ نرمار آه " الرعد" اولاد "مان كال المبان" من سه ادر با او نار آهن. المان کي مکالي نه ڪوم دوم الملي لين ورس، دان دی، چپ لپ وغیرہ پر ، عني کر کولي عاد رو الله مرك شب حرر أعن عن عر عبرض ولي العدد العي صرف شب حرر أعن عن عرص ولي العدد العرب من عرص ولي العدد العرب من عرص ولي العدد العرب من ا عاد خار، کلي او اول واراه لي هن دليا م برلدو. گروو صاحب الهن كي "عول لمي عولسر با حاط ار حادید بر نام کان سواء ، حصی صالعی،

آهي ته مهاتما رسائيء وارو هجي، امرس جو مطلب اهو له آهي السان جو شرار امر رهي بلڪ اهو از جام مراط جي چڪر کان بھي ۽ سدائين لاءِ اور کي و <u>ھي</u>. اج بابو کلابسکه، جن سنسنگ کیو ۽ سمجهايو تر اکيون ا ابريل ١٩١٣ع ئي سڀ کان و ڌيڪ دليا سان لعلق پيدا ڪري اله جوابدار آهن جاڪاڻ ر انهن دواران من ۾ سساري چتر اير جندا رهن تا . اهڙي طرح ڪس د واران بر سسار سان تعلق و ڏي ٿر . زبان آهي دل جي حرض کي خالي ڪري جي هڪ ااي. سر ابياسيء كي جهائي الم المهن المهي كدي ضرورت كأن وڌ ڪ آستعمال ۾ لہ آڻي. اج ڪلھ حضروجن ڪورو ري ۽ اڪاومت احسوس ڪري ر هيا آهن ۽ حڪي کنگه، جي نه نڪليف رهيس ٿي. ائين معاوم او اتني ا. کهطي ڪم ڪارڻ اهر سڀ اير آهي. اج سادي اٺيڻ بجي ۾ هلوان (ڏنري جي ڀرسان هڪ ڳو نه) 7 اپريل م ستسنگ آمره و ياكيا كندي ستكرون قرمايو د ستبي دنيا پرائر ڪر پيڻي ڪري ڇاڪال ۽ سسار جا ڪر ڪاريون ا وشيه يوكم شرير جا ڪير آهن ۽ نہ آلما جا. آلما کي ايباس دواران ست لوڪ پهچالط کي السان جو اصلي ڪم آهي اهر ڪم ڪو وولو کرمک ڪري ٿو. انسان کي جڳائي جيتري عدر ٿي سگهي پنهنجر و عن ڀڄن سمرن ۾ گهاري چاڪاڻ نہ ھڪ ھڪ سواس ڪروڙن کان بہ وڌيڪ ملهائ آهي. سڪندر در لدي وقت سڄي ساطنت ڏيڻ لاءِ آيار آ پر انهيءَ جي بدلي حڪيم سندس زندگيءَ جو هڪ پس به و دائي له سکها. سساري ڪر ا، اڄ اائين ڪنهن ،

والم ، كرشل ، ووصله صاحب بلك سب و لدي ، ليدوور ، رم المالي جوار قاري جيدون كي الداش الر ۽ رشي ملي المالي جوار قاري جيدون كي الداش عبدا رها براح اهي ماضيء بما بيالما أسان جي سيالنا نها ڪري کهن اهائي هڪ باري عامي آهي هـر سار يا جير کدوال مالعالن عي آيڪ ولن تا يو زلده گروء عي ے۔ اح صوری جو جدّ عن حضورش لام ڈیاط لاء بصدال ہر ویا کرچ تا ڪن∙ د الى التري بدر له يور باز باشرو عل هر هر سكرون سياي وم مارج كي حصر دار الم عيش الم لا ملمدوع وأبس وجود الملدي ت عسمی کي ذُلو ويندو. هي پيرباري کي مرقبر آهي هر ماڻين ھي _{الدائن}طامي ڪارڻ دائاھن الم دان له ڏاو. رن گورو گزلت حاصب مان حمایت اژ خبو آور و بد و ایجازان گورو گزلت حاصب مان حمایت عيد كنير وارد الهجيء عبد ۾ كروو اوجين دار مادان ۲۱ مارج لكمر أهي أد كرلت برأس جدي إله هؤ، إن دان حار كا رت تھیا ہنو ماں، مری رکو ماں، ہری آسو کا کرد کرو مان محتی عامل د اسدی میتوشد ب در المل آهن از ڪور هو الل آخر ڪو المي محتي صرف ڪارل والعا جي سنست ۽ شم ي عدو الرسور الموري المور شهد لمي سير الرسور المرسور عاكر كبر للمن لي اهو ملدو . امر امر من لله يدّ هن کر والما تبهنجي الما کي معين روحان سر ڪرائي شرار ۾ واپس آڻي پنهنجي درشد و هاي آهڙي پاڻيءَ ۾ روحاني اثر ٿئي اُو اِد

باب يدجون

حضور جن جو سڪندر يو ر مان ڏيري ۾ واپس لچڻ

٢٦ مار چ ١٩٢٣ع اچ صبرے جر ه اچي روالا کیا۔۔۔، رستي پر جمہورامے عضورجن کسي اورو اورو بفار هو الدهن اس محاسر، حر مد حصوره، الدالا، ۽ انجواڙي جي سلمنين کي در من لا بندا سردار ايجس سلم، جي حوليء اي جلندو بر اچي آرار حيااون، تي اچي ذاري د اري پهتاسين، عام جو ٣ اچي سسمک تيم جمعن بر ١٩٠٥ع هواد مساله و موجود هما ۽ راس

جرا ابتي الاين لنكر باي ورالهالون.

اج صبرت ۹ ابتي "ستكورو كا للم بكارو" مغيروي الخيء مان ۽ "دوشن بينس باب سب السي" كرلك صاعب مان به شبد كنيا و با، مغيروجن ووردار لفظن بر ابديش كيو لمان به شبد كنيا و با، مغيروجن و ردار لفظن بر ابديش كي بالح له بر برمالها جدهن كنهن به توم با ملت جي بعدن كي بالح سان مالا الح جاهيندو آهي ته هو السالتي جامو بهوي دليا بر ابندو آهي. جي هو داوي د بولا جي رو ب بر اچي تر ابندو آهي. حي هو د اوي د بولا جي رو ب بر اچي تر ابنان هيئي دسي كول سكهنداسين ۽ السان كان هيئين وجنا بر ابناد الذي آهي تر السان جو استاد

السأن أي هجي.

سررس و در د به به به به و کو بون بادار آهي. د روا الله و د کو بون بادار آهي. د روا الله و د کو بون بادار آهي. د روا الله و د کو بون بادار آهي. د روا الله و د کو بون بادار آهي. د روا الله و د کو بون بادار آهي. د روا الله و د کو بون بادار آهي. د روا الله و د کو بون بادار آهي. د روا الله و د کو بون بادار آهي. د روا الله و د کو بون بادار آهي. د روا الله و د کو بون بادار آهي. د روا الله و د کو بون بادار آهي. د روا الله و د کو بون بادار آهي. د روا الله و د کو بون بادار آهي. د روا الله و عرب مراد المراد معدري لاء ما ما مع معني معرد الر الطار سم مردي مان خوي رهيا آهن له الهاهي الما هي اركن كرمه روب مان خوي رهيا آهن له الهاهي الما هي اركن

کي ارجه بر ڪالهي. کي ارجه ب

حضور جن جو سڪندر پور مان ڏيري ۾ واپس اچڻ

٢٦ مارچ ١٩٢٣ع

اچ صبرح جو ه بجي روانا ٿياسيدن، رستي ۾ جيتوڻيڪ حضورجن کي ٿورو تورو بخار هو تڏهن به، هڪندن کي درشن ڪورت ڪورة ، اذبانا ، ۽ ڦڳواڙي جي سنگنين کي درشن ڏيندا سردار ڀڳت سنگه، جي ڪوٺيءَ تي جلندر ۾ اچي آرام ڪيائرن، ٽي بجي ڌاري ڏيري پهتاسين، شام جو ٣ بجي سسنگ ٿير جنهن ۾ ١٠ جي هزار صافهو موجود هئا ۽ رات جو ١ بجي تائين لنگر پئي ورتايائون.

۲۸ مارچ

اج صبرح ٩ ابدي "ستگررو كا نام پكارو " حضرري باطيء مان ۽ "درشن بينت پاپ سڀ ناسي" گرنت صاحب مان به شبد كنيا ويا، حضروجن زو ردار لفظن ۾ أبديش كي باط له برمانما جدهن كنهن به قوم يا ملك جي بندن كني باط سان ملائط چاهيندو آهي له هو إنساني جامو پهري دنيا ۾ ابندو آهي. جي هو ديوي ديونا جي رو پ ۾ اچي له اسين هنكي دسي كونه سگهنداسين ۽ إنسان كان هينين رچنا ۾ لدي آهيءَ د انسان جو استاد انسان ئي هجي.

ے عم ذہبے کام النارلوا می دھاسے خررمی کی عم ذہبے الحي خابر د سجر د بهن بهاجي عامري بر اينا با عا. الله المار ما الله الله الله وكراوه المار آهي. وسر مندورمن مدري مدني عبدر عمد سبي لاء النيء

مديدروي اله ما ما نا عوا عتى ميدو ار ايكار سس ن يو ليا جي اوڪ وي اوڪ ليا جي اوڪ کي اوڪ ع

کي ارجه ۽ ڪالين. کي ارجه ب

ير اسان ١٩١٠-١٩١١ع برحضرر ، هاراج جن جي بنگلي بر ائبت آباد بر سنسن*گ ب*دّو هو. "ستگرر شرن گهر ميري پياري ڪرم جـگات چڪائي" شبله جي لشريح ڪندي ستگرون نرماير لـ, شرن جو د رجو سس مت ۾ نهايت او چو آهي پار شرن ولط آهي دٌ كي . شرن جو مطلب آهي ته پر الحسي شيو ك كي اهو خيال به نه اچي له کوړو اِنسان آهي ۽ هن ۾ کوړوء جي هڪم بابت ڪربد دليل له آئاري. جي گررو چئي ڏينهن تر ڏينهن، جي رات الہ رات ۽ جي گررو گھرڙي کي سينھن سڏي الہ شير ڪ به انهي کي ميدهن ڪري سمجهي. شرن ۾ من جي دخل جي ڪا گنجائش ئي ڪانهي. انهيء ڪري ستن جو اپديش آهي أ. ڀڄن ڪرط آسان آهـي ليڪن شرن و لـط مشڪل. شرن جي او چي او سنا سمجها الله حضور دجن ڀائي منج جي واراا إذائي.

حضورجين فرمابو د جدهن بابا جي مهاراج جي جو لي جو لي سمايا د. هـو سوامي جـي مهاراج جي جي نددي ياء سيك پر ناپ سنگه جـي مهاراج جي جـر بـداس جي بد ظ اه آگري و بندا هئا. هڪ ييري سنت غـر بـداس جي بالي هئا. حضور جي ڪي اندروني ايياس جي مطلق سوال اَڪياائيءَ مضور جي ڪي اندروني ايياس جي مطلق سوال اَڪياائيءَ بي چاچاجي مهاراج جي اڳيان پيش ڪيا. جنهن لي هني فرمابو بر بابا غربداس جي کان پچنداسين، ائي ڏينهي حضور جي ناچاڪائيء سبب سندي بر وجي نه سگهيا. پر سيب صاحب جي ناچاڪائيء سبب سندي بر وجي نه سگهيا. پر سيب صاحب جي بابا غربداسجي بابا غربداسجي جو ناپيان اهي سوال پيش ڪيا. بابا غربداسجي جا نه ور مايو د اهي سوال هڏي جي ڪنهن به سنستگيءَ جا نه ور مايو د اهي سوال هڏي جي ڪنهن به سنستگيءَ جا نه پيځو هجيءَ سوال جا جواب ڏيندا وهيا. پيڅو هجيءَ سو پچو ۽ پوء سيني سوالن جا جواب ڏيندا وهيا. پيڅو هجيءَ سو يا بوء سيني سوالن جا جواب ڏيندا وهيا.

اع العل من زالن عمر دن كي مكرون سعي مصدي اع العلام والناء مردن كي مكرون سعي مدي ر بر نام دان افتده و اوء سنت که در. ايو. سنگرون فرمايو ا. گروو عي نو ايڪار هي مثاباتي م سر در او المار المار و الكورو جوالي عاشق هواله عي وراد آغي السميكي الدو بركوروء هي او وي سروب كي سانكليء هي والحيء لكدو هو لرساس ولمحاو هي د بهانس ڪاري کيس سدس ياد ساني رعي آعي. جوانس _{برگه}ت ڪري٠ د نو و او الم همكي هيئار إيسو مين عبر ملي وهر آهي منهن گهر ۾ پيدا ٿير آهي الي ماء بيءَ کي اعرو تي پيارو ي در د کو په د کو و په کا صلي بههد اجس سون کو. دروجی دی سلمی لکور د کی من الماليء علي الماليء علي المالي المالي المالي المالي الماليء علي الماليء علي الماليء عليها الماليء د اکن کان بچار حالات سدس باجائي، کي نام مال خ ري اع سڙي سکت جسي وو آدي سوداو ايجلست سکه هاي سردار صاحب سيدي کي لهايت عمدو او دن ک 17 مارج ي و الماسي على مرتي الماسي على مر پاو بھہ جنبوں ستگروں کی ہڑھی ہڈایوں باو بھہ جنبوں والمه هر ۱۰ التي شالتسي آشور ۾ مسمعي شروع

اج شامر جو "يه. أن دولت أم ني پايا" شبد جي وياكيا ڪيدي حضور جن فر مايو له لياڳي مهالمائن جي نسبت گرهستي مها تمان مان دنيا كي و ديك فائدو پهچي او ڇاڪال جو گر هستي گر هست ۽ پر وار جي اڪليفن ۽ مجردُ ران کي بخراي سمجهي سگهي ٿو ۽ انهيءَ ڪري هنن سان همدردي ڪري سگھيٿو. جيڪي ما^طھو پرمارت جي رازن کان ناواقف آهن سي گيڙورڙن يا آبٽي ڪنهن بيک ۾ رهندڙ ساڌن کي وڌيڪ رسدد كن آما ۽ عام چوندا آهين ته مهائما ۽ گرهست جو ڪهڙو ميل! سنت مت ۾ باطني لياڳ ، ظاهري لياڳ ، کان هزار د رجا بهتر آهي. مولوي روم صاحب پنهنجي مثنريء ۾ فرمانو آهي:-"كَرو درويشان طامع اندرشت خو، تو در شکم خواران صاحب دل بجو." (جيڪڏهن آوکي نقيرن ۾ الهي ۽ مطلبي ٿا ملن له وء اون ڪنهن صاحب دل جي کوج گرهستين ۾ ڪر.) ڪجي يا من سان. سنگورن ورا^طيو تر سمرن پرري ترج سان ۔ ڪرط کپي پر جـي خيال ٻاهر و جي تہ پوء ز^{بان سا}ن. جـي ز بان سان سمرن ڪندي خيال ااهر وڃي د پوء ڪڇ وڏي آواز سان سمرن ڪجي. سمرن ڪندي خيال اسٿر آ. رهي ته پوء من کي گوړوء جي ڏيان ۾ به اُلڳائجي پر پنهنجر آرج

د پره من دي در روء جي سان بر الله الله کن لاانهن شو نيتر ۾ جمائي وکط کپي . شبد جي بدط لاء ڪن لاانهن ديان نه هٽائجي . د يان نه د يال کي پنهنجي مر حز مان نه هٽائجي . هڪ ستسنگيءَ جي خط جي جواب ۾ حضو وجن ليکابو له هڪ ستسنگيءَ جي خط جي جواب ۾ د يان د يان مايا يا جي ڏهي د يان نه د جي . ڪندلي و غيره د سام ۾ اچي له انهيءَ طرف ديان نه د جي . پنهنجو د يان گروو سرو پ ۽ شمد ۾ وکط کپي . پنهنجو د يان گروو سرو پ ۽ شمد ۾ وکط کپي .

هڪ سنديءَ لکير ر هر سرڪاري ملازم آهي ۽ ڪي رط جر ڪر هندي سمرد ڪير وار آهي. سنگرون جراب ر د کنون اوالي ورکل کي هاير وج ام عام هر ۲ بچي سرسي هي سندي کهر ۾ سندي الرد "الرالي أكمر الرام كي الأهي سر يسب هراي " جي و باتيا ڪندي حکورن فرما او له آهي اکر يار بسوهم ۾ آهن رية المورد المراد المراد المورد المو دريعي بار برهر كان معي ووجالي هؤهاني التي لي. الهن اكرى مر ذكر كبير صاعب ۽ كررو اللڪ صاعب جي جي "باون اور لرڪ لري سب ڪي ان هي ماهين" ہائیں ۾ ليل آھي۔ اي اکر کسر جائيسکي ، اولسي اکر ان په فساهين " (ڪيبر صاحب هجي لون لڙهيا پنڊمه سيا دو لي اکر دو تي ^{ناوان}؛ هجي لون لڙهيا پنڊمه ار برس لاد الله اللهائي هي كرسم ساران وتحرنت صاعب رو اسا بال من کن کن اوم به قاوی کل گهر لهش واسا بال الهيء كالهوء گرلت صاحب مان شد کدور وارد سرامي جي ماراج جي اط پيهنجي ال النهيءَ ال هُو إِعَارُو كَيْمُنِي هَلِلْ كَيْمِ أَهِي جَارُ وَكَ "کرر ڪا درس ديک ري، تل آس دار." عجير صاهب ۽ اس ساتن اخ ان ڏل جو اشارو ڪ

، فيبروري

و قد يك تعداد بر كمائي كر ط واريون آنمائون نظر اچن أيون مگر نيائين بر كاش مگر نيائين بر كاش و يدانتي جد هن اندرئين پر كاش بر پيهنجو أيي رو پ د س تا در بي اختيار چيو د ين "اهم برهم اسمي". ار تات مان أي برهم آهيان. حالانك اهو صرف سدن من جو پر كاشمير رو پ هروند و آهي، انهيء و پر كي مهتو د يل نه د كهي، چاكاط د آنما جو اصلي سرو پ يار برهم بر نظر اچياو.

سسمع كانبرء داناجن كعد جي كارخاني تي بهتا. الي كالهم بولهم كعدي فرمايا أون ته هك يسري همايون شير شاة كان شڪست کاڻي گورو صاحب جن و من روحاني مدد لاء آيو. ان وقت گروو صاحب جن سماديء ۾ هيا. بادشاه، بينو رهيو ۽ آخر جڏهن ڏٺائين له گورو صاحب جن ڏانهس ڪو به ديان نتا ڏين ئہ مياط مان الرار ڪديائين. صاحبن نيس كو ليا ۽ فر مايائون تر فقير تي تلوار! باد شاھم عرض ڪيور تر مان هن وقت مصيبت ۾ آهيان منهنجي سهايتا ڪريو. صاحبن جواب دّنو ته جي پريم ۽ نصر تا سان اچين ها ته توكي هيئتر تخت واپس ملي ها. هاطي تلوار ڏيکارط جي سزا پهرين ڀوڳ، د پوء س جي مراد پوري ٿيدد، اهڙي طرح اڪبر بادشاه بہ چتور جي قلعي فتح ڪري جي سلسلي ۾ گورو صاحبن جي در اار ۾ حاضر ٿيو. صاحبن چيس تر اسانجي کوه، جو ڪڙ (کدو هم جدي لري ۾ پاڻيءَ جو سرو دن جديان پاڻديءَ جون دارائون ٿني نڪرنديون آهن) نٿو ڀڄي، ڀڄائي ڏي ٿه چتوو فتنح ٿي ويندو. بادشاھ هزور ۽ ڪاريگر لڳائي ڪڙ اڇائي ڇڏيو. جڏهي اوڪن اچي عرض ڪيو د حضور ڪڙ اڄي پيو له صاحبن فرمايو له چيو رڳڙه به فتنح ٿي ويو. التري ۾

بادشاه. کي خبر ملي تر برابر قلعر نسح ٿي و او.

يو واو. و پاکيا ڪندي س^{تيگو رڻ او}بايو لہ آنما کي ايڪاگر يو واو. و پاکيا ڪندي س^{تيگو} رڻ يري ليدرن كان مني جاؤه في العالم، هست بدرى یان برک رغیره ساقی از برجلت آهن در برانایام در این ص ۽ آنا سان گڏو کڏ برائن (جي جز آهـن) کي بر سميط يويعر ير المن ڪرؤ صروري لر آهي. علم سي آ آسان سادی سمون هو آهي جنهن دويعي لون دواون ه مدن کي او ڪري ۽ ويدن ۾ ووان ئيل ديوين ۽ يجرن ارى كان تسدو سادك منى الحجي سكور وه ست عرض ڪبر د جڏهن باليءَ ۾ لکيل آهي: "گورو ڪي جرح ۾ سڀ ڪايا مسي چاهي ڪري کو رچک ." ا اوء سسلکيءَ کي مصلت ڪرڻ جي ڪوڙي مروات آهي؟ حضرو جي فرمايو لم گرووء کي ترانو طاقب آهـي ا هر ڪهن ارباسيءَ شي آنها کي ڇڪي ماي ولي وسي ی در امری مالت بر مادی او دراشت کرو مشکر آهي. برء هر دليا جي طرف ڏبلن ڏبلي ار سکهندو جاڪا لر مين مله ان جو ار حاش ۽ آليد عجيب ۽ ابر كر آهي. الله الله جي مستيء ۾ اچي هر کهر نار ڇڏي ڏيمدو ۽ انجي اهر نيندو له جن ڪرون هو الهار ڏيار رهجي وار انهي ا برري ڪرط لاء هنگي دنيا ۾ وري عمر ولفر بولدو. ال لاء ستن كرهست آخرم كي و ذائ بسند كور لم ان م إلىان أهستي أهستي يتن سمون كندو رهي ۽ جاره بمهنجي بحرى اي الحقي و جن له او دا ۾ اڄن اح دُينَ تَبِي. كُرهست آشرم ۾ اڪثر سب اياترن آسالي اورادی کی کھی لیوں لیا کے کرو م کا آخرزادی دهجي آخری وجن چي اکبي هاي واک حارة بلجن لون سكورن و ل آه در مارد كرهمة

، ڪتاني ۽ ڇالني سج اتي تائين استي ايندي آهي؛ يدا آهن. حضروم هرهد كر جي باط ديك ريك کاله اوله کندي متکورن نومايو لا عانداني کهرن دون زالرن مهمانن عي عرب عاطر داري ڪنديون آهن جهنڪري سدن عالدان عبو قالو روض أيندو آهي ۽ الهي عجري مِدُهُ مِنْ مُرِدُ ، فِهَا لَ أَنِي وَبِيدًا أَعْنِ لَدَ الْقُومُ هِي لُمُ عاطرداري ليدي أهي. عام در حدور مهارات من هڪ برادي جر هي جراب لکابر. "ارهي خرشي أي د مهيجي دّل بر ۲۵ جنورې يرمارت بدر شرق جائير آهي ير ايا لـرن سنب مس كان برمارت بدر شرق جائير آهي ير ايا لـرن سنب مس نا رائك أعين حصي عاصل كرؤ ما صوف لي مادّه آھن۔ معدری، 3 بان ۽ شيد. سي کان اول سوري ڏويعي پيهنچي آلما ۽ س کي شرار جي نرن دوارڻ مان سميٽي ليترن کان منی د سران کليء ۾ پيچالځ کور جي. پيڏهن اون سور ت د واوان تاوا مندل سروح مسدل ۽ چندوما مندل طاء ڪري

يي ويندان د لرکي سنگروء جو دوش ليندو . سنگورن جو چران نالين الهجول آء ڪيول سمرن جي تي ضرور سه آهي چران نالين الهجول آء ڪيول سمرن جي تي ضرور سه آهي اي ڪيون ۽ ساڌڻ جي له ااي پنچي سمرڻ جر ڪرا متر أي وجي الو. الهيء كان بوء ستكرووء جسي ديان. عرورس آهي. جڏهن ستگرر جي لوري سروب جر د رش ليندو آهي له الياسيء کي لپايت گهڻي عرضي آي آهي. هي ۽ امام أو هي او-يا آهي. ير شروع شروع ۾ پ چردرش ليندو آهي ۽ وري کر ئي ويندو آهي. ي البن مصرس ألي لر يرمنيك أما آهي لديان ح

الع سبب ساڌڪ جو خيال **ٿ**ري گهري ٿو. اهڙي حالت ۾ ال كي بچانط جـي ضرورت آهـي ۽ اهڙي اوستا پيـدا عرط كهي جو جڳياسو پنهنجي هستي آيلائي گرروء جي ديان سمانجي و جي ۽ انهن محسوس ڪري ته مان اهر ئي آهيان منهنجر مان ديان ڪري رهير آهيان. گوروء جي سروپ ۾ ولين أي وهي. جدّ هن اهر سادن پختو أيندو لذهن ستكورو اندر ۽ باهر سدائين انگ سنگ رهندو ۽ پوء ساڌ ڪ جي الها كسي انحد گهديني جي دَن سان جوڙي سلين روحانسي ۽ ستسنگيءَ جي هر سرال جر جراب ڏاي لو. جي سنگو روء جي ديا سان آها او سا پراپت ٿئي تہ پوء ستسگيء کي انهيء کي هضر ڪرڻ کپي ۽ سندگر روء کانسواء ڪنهن سان ر أنجو ذكر كرط نه جكَّالي ند له من م اعتصار المندوع گراوت ٿيندي. انهايء واز کي ائين اڪائي وکي جيئن استري پنهنجي شرار کي د ڪي رکندي آهي. جيڪڏهن الوکي سمري وقع روشني ڏسط ۾ آئي لہ آون اکيون نہ کولين ها بلڪ پنهنجي خيال سان انهيء پر ڪاش کي ڏسط جي ڪوشش ڪرين ها. جڏهن سنگروو اسانجي سهائنا لاء اندو موجود آهي تہ پوءِ اسانکي اندر وڃڻ کان ڇر دڄڻ کچي؟"

۲۸ جنوري

ڪله. رات سنگر روجين کيتن مان رات جو ١٢ اجي مونيا ۽ نيون ڏينهن رات جو ١١ بجي. مطلب له سڄو ڏينهن ڪر ۾ مصروف رهين ٿا. ايتري مصد ڪرڻ انسان جي طاقت كان إاهر آهي.

اج "نام نرنة كرون يائي" شبد حضوري بـوتـيء مان ۳۱ جنوري

، ڪتائي ۽ ڇلائي س^{ي لئي} تائين پيئي ايندي آهي ۽ ي مان ڪيل ڪيند بيل گاڏين ۾ يا ماڻهر مٿي لي کڻي ن مان ڪييل ڪيند بيل گاڏين ۾ يا ماڻهر مٿي لي کڻي لدا آهن. حضور جن عسرهد كر جي باط ديك ويك ېله اوله کندې ستکورن نومايو له عاندالي کهرن جون والرس مهماأن عي عرب عاطر داري ڪنديون آعن جنهنڪري رسري مه ن دي ر سدن عالدان جو نالو روش أيندو آهي ۽ الهيء ڪري سندن عالدان جو نالو روشن مِلْ من سدن ورد ، ومان أبي ويندا أعن لم الهن مي ا عاطرداري ليندي أهي. شام مر حضرور مهاواج من هده الرامي سيسلميء عي عط جر هي جراب الكابر· "الرهمي خرشي أي تر المهنحي دل م ۲۵ جنوري يرمارت عبر شوق جاكير أهدي او اجا الدون سلم ما كان لا والله أهمن محتي عاصل حرق ما صوف لي سادن آهن- ---رن، دبان ۽ شيد. سي کان اول سورن دريسي پهپنجي آلها ۽ س کي شرار جي اون دواون مان سيتي ليترن د واوان تارا مندل حروح مددل ۽ چندوما مندل طد ڪري يتي ويندان د اوكي سكروء مو دوشن أيندو. سكرون ه چران تالين الهجول الم ڪورل سمرين جي اي ضرورت آهي ر مادي چي له الي الوچي سوري جر ڪرو اچي ڪائي له ساڌي چي له الي الوچي ي ... دي او الهيء كان بوء منكروو شي ديان يح أي وشي أر الهيء كان بوء منكروو شي ديان مرورس آهي. جڏهن سنگرر جي ارزي سروپ جو د رش ليمدو آهي ا. الباسي ً کي نهايت کهغي خوشي آيد د رش ليمدو آهي ا. الباسي ً کي نهايت - ري " ي آمام او هي اوستا آهي. اثر شروع شروع ۾ سنگ آهي. هي آمام او هي اوستا آهي. اثر شروع شروع ۾ سنگ ي د رسي المار آهي ۽ وري کر اي ويندو آهي. جو درشن المي ۽ وري کر اي ويد كي ألين مصور للي أو الرحيية الما أهي الدان و

"جِک جِک ڀِولي جيو اليڪا، ديا ڀاو سدگرر ڪا ليڪا."

جنوري

صورح جو ڏهين اجي جيءَن دانا جي کدب جي ڪارخالي نهن اسهل وارا هئا ال هڪ نوڪر اچي چير ال هڪڙي ڳي اٿي د ڳي سان وڙهي هنجي ٽنگ ڀڃي ڇڏي. ^هن ابو له الهن المهي د ڳڻ جي پاڻ ۾ ايتري له د شمعي آهي ر جڏهن به هڪ آئي کي ڏس نه اچي الڙن. حضر ر جن المر له ڏسو هي اڳين جنمن جا سيسڪار آهن له له حيوالن پاط ۾ دشمني ڇاجي؟

حضرر مهاراج جن كدد جدي مل لدي ١١ اجي صبرح جدو ١١١. گهر كان و أي عل تائين جيكر به إن أن ميأن جو مفاصلو آهي سو پيدل ايندا آهن. اهر ئي سندن صحت جو راز آهي. ڪار خاني ۾ به چيدي پاسي نظر داري ڪد دا آهن. منجهد جو رو ٽي کائي آرام ڪندا آهن. ڀاڄين ۾ مدر (Pens) وڌيڪ پسند ڪندا آهن. ڪشميري صوف جي ڀاڄي يا ائين فرومت ڪري به کائيندا آهن. سنگتڙو ورنائيسدا آهن. ارال ۽ ملي شيء جي پرهيز ڪندا آهن پار سره، جو ساڳ دل ڪري كاثيندا آهن.

ستگررن جي جفاڪشي ۽ مصنت جنو الدازو الهيء مان اڳي او ا. هن او آد او ستا ۾ هو رات جو سخت سرديء ۾ ٩ بجي گهر اچڻ ٿا ۽ صبوح کانوني ٻاهر کيس ۾ بيهي ڪم ڪار ڪرائين ٿا ۽ پنهنجي نيم انوسار امر دس ويلي اُٿي ڀڄن بہ ڪي ٿا. ١٢ بجي تائين ڪمند کي بيڙي رس ڪڍندا آهن. پوء شام تائين لقيس ۾ اُن رس کي ڪاڙهيندا آهن. ڪمند

حضور مهاراج جن سرسي پنهنجي کيتن ۾

باب چو ڏو ن

سڪندر پور جي دوري حو احوال

١٢ حنوري ١٩٤٣ع

صبرح حر ۲ جي ڏيمري مان روانا ٿياسين ۽ رستي پر قېراژې، لديالي، مرلي، ڪرمت ڪيورا ۽ سرسي مان ٿيندا ستگرون هي کند جي ڪار غاني لي اٽڪل ڀام تجي معجهد

جر بهتاسين، سيني يوجن ڪيسو، حضروجن ڪر ڪار جي نظرداري ڪئي ۽ پوء الڪل ساڍي بنجين بجي پيدل سڪيدر پرو جتي سردار هر بنس سنگھ. جو گهر آهي پهتاسين.

هڪ مصمكيء جي چئي آئي جنهن ۾ ليكيو هئائين ل جبتوليك مندس درميني سنسكل هني الدهن 4 مرط كان ٣-٣ ڏينهن اڳي هنکي بياليڪ شڪليون ڏيل ۾ آبون جن کان د جي ڪبڪون ڪري جلائيندي رهني ۽ اها سندس عالمت آخر دم تالبن رهسي. ستكورن عدوات لمكابر الم أن

مائيء الم و لي اڄڻ سمرن ڪول ڪيو هو لنهنڪري سندس عبال ئي بيالڪ شڪلبون ڌاري کيس د بھاري رهيا هئا. لنهن هرندي ۽ نڪر جي ڪا ڳاله ڪالهي. جـڏعن آنما سمينجي سکمن ٺاڙيءَ جي ڀرسان پهچي ٿي آ. سنگررو آلما

کي سنڀالي و لي ٿو ۽ هن جي مدانن کي نڌو و اچاري . ااڻيءَ ۾ آاو آهي:

وادًا سواهي عبي معني آهي آلها عبر سواهي. "ڪاهر له جالي شبد ڪي رايا" عبر مطلب آهي له لهران ان جڳن بر مرلکي (شير حَ کي) شبد عبي بيد عبر المڪل پنو له هره زله له جيڪر منهنجي مڪتبي ٿي وڃي ها ۽ مان هن سنسار بر الهان ئي ڪوله ها. برء سدگرون سمجها بو له 'کئو' عبي معني آهي هيء دليا ۽ 'لهه اکئو' عبي معني آهي برلوڪ، گرو نالڪ صاحب عن له فرما بو آهي له لروڪيءَ بر ۱۵ اکر آهن جيڪي فلما ٿي ويندا بر اکثر ديش (پار برهم) بر به اکر آهن جي مان هڪ ويندا بر اکثر ديش (پار برهم) بر به اکر آهن جن مان هڪ وين ذريعي هيئين منه ان جي رهنا ٿي ۽ اير مٿين :منه ان بي وين عبر علي منه ان جي دين عبر مٿين :منه ان جي دين عبر عادن آهي .

گرلت صاعب بر به انهن ان اکسرن جو ذکر آبل آهي جيڙو ڪ:-

"جي لون بڙهـيا پنڊ سه بنيا دو ئي اکر دو ئـي ناوان،
پار بوهر جي شبد ٻڌ ط سان جنمن جنمن جر گيان پراپت
ئئيٿر. الهيءَ کان هيٺين منڊ ان جي شبد ۾ مايا جي ملاو سه
آهي. هي سڀ پرمارئي گهرائيءَ جو مضمون آهـي ۽ سواء
سنن جي بين کي انهيءَ جي بوجـه ڪانهي. ڪله، راس
حضور جن فرمايو له انساني و جو د ۾ ١٨ ڪنول آهن. جن مان
١٦ جو ذكر سوامي جن كار تك مهني ۾ ڪيو آهي. پنبه
جا ٢ چكر برهمنڊ جي ٢ چكرن جو عكس آهن ۽ برهمانڊ

ن عرض ڪير له حضورجن جڏهن ١٤ ل.ک جولين جو صل إذائيندا آهن له الهيء بر ٣٠ اک قسمن جا و نسپتي، ا لک قسمن جا ڪيڙا پتنگ، ١٤ لک قسمن جا پاڻيءَ جا بو ، ٩ لن قسمن جدا يكي ٩ ٩ لنك قسمن جا إلسان او اللون، اوُ مه يرات، الهيء تلصيل ۾ جانو وڻ جو ذڪر ي ڪونهي. حضورجن ووائمبر لہ جانور بہ السالن جي ارچي رهي برليكيا وجن ٿا. ڪو ٺٽيا جي هڪڙي ستسنگيء بنڇر مُبْتَعَدُّ عن ستگررو چولر ڇڏي وڃي ۽ ستسمگيء جر ڏيان يا پختو له لبر هتي له پوء ڪنهنجي سرو پ جو ڏيان ڪري؟

اللجن فرمايو له جُلَّا هن سمرن د وأوان من ع آلما ايسحاكر لَّي

ے ۽ چنڊ کي پار ڪري و بندا ا. پوء سنگر روء جو سروپ ور افتور لطر ايندو. مُنسفكيء كي بعهنجسي كوروء جسي عائشهن كان نقين سر نام و أبط جسي ضرو رمعه كانهي. انهيء ۽ الشين ستگرروء کان ايتن سمرڻ ۾ رڪساو مت يا ڪنهن ايءَ

أهي سوڻي المنه سمّي درش ڏائسي سنيال ڪندو. بعضي رقت سندس ستگررو ۽ جا لئين ٻئي الت سمي درشن ڏيندا أهن. كرروة جي هستي كدهن للا لتي أني. صرف استول شرار جر اَيَاءَ لُتُي تُو مِ الدوم ديا، مدد ۽ دوشن ستسنگيء كي ملدو وهيةو. باعران سمجها ألط بجها ألط جو كر كدى لئمن گرُووء کي سولپسو و يندو آهي.

سُڪالِ جو حل پچي سگهجيتو پر جنهن سننگرووء لام ڏنو

۱۰ جاوري صبوح جو ڏهين بچي ستستک ٿيو جنهن ۾ گرلت ماحب

"گهر ۾ گهر دکاڻي دي" شبد کميا ويا ۽ آخر ۾ "صار بھن"

مان "ليسريان كالي ليريان بالي"، "داما وم دامسوس" ؟

۾ ڏلل ويستي "ڪروڻ بيستي دوو ڪر هوڙي" جَي وياکيا ڪئي ويشي. سوامي بد سڀ کاڻ اوچي ديش جـو نالو آهي.

عرض ڪير ار انهيء کي پڪر ڪراير و جي. جنهن لي حضروج و در مارو تم بابا جمي مهاراج جن کي انهيء باري ۾ ڪيترائي دنعا اندر ۾ عرض ڪيـو ائم پر بابا جن خاموش وهندا آهن. انهيء ڪري سندن مڪان کي پڪي ڪرائط بر هچڪ آي ٿئي له منان سدن حڪر جو النگهن آي پوي. مثال ڏيئي فرمايائون ۽ گورو رامداس صاحب جن جو سوني دربار صاحب ۾ هڪ ڪچر ڪورو هو، جنهن لاء سندگرون جو حڪير هو لہ جيڪو بہ انهيء کي دهرائيندو انهيء و ت ڪے بہ نہ رهندو. آخر مهاراجا رنجيتسلي هم جدهن هك ڪري انهيءَ کي پڪر ڪرايو له سي په سندس سڀ ڪي ويندو وهيو . شام جو سادي پنجين أجي واپس ڏيري آياسين. منجهند جو أرن تارن لاء روانا أياسين، جدّهن الي ۸ جنوري

۸ جنوري منجهد جرو ارن المارن المه روانا أياسين. جدّهن الي منجهد جرو ارن المارن المه روانا أياسين. جدّهن الي سيستك گهر بر بهتاسين الم سنت بكاسلكه، عسنگت حضر رجن جي خوب جي سراكت المه مرجود هئي. سنگت المان سيني جي خوب خاطر اراضح كئي.

اتي د ١٠٨٠ سرن ار و السين، جتي حضر وجن سيدي کي مشهو و خوڙهي خالي ۾ و السين، جتي حضر وجن سيدي کي الآون که اهڙ ن الآون، ڪپڙا، چاد و ون ۽ نقد پيسا ڏنا ۽ فرماياڻون له اهڙ ن د کين جي شيوا ڪري اصلي خير يات آهي. منهنجو و شواس آهي ته داتا جن ڪوڙهين کي پر شادي ڏيئي منش جنم جو

جي باري ۾ درا سوچو. اعر ٻڌي سيني جي اکين ۾ پاڻي ائِي وَارْ. اَمْ سَحْمَه سردي ۽ بارش جي ڪَري سنسگ حَوْد ئي سگهبو.

۲ جنوري

مان صبرح جسو جلندو و بس ۽ رائعہ جو ٩ بجسي مو آي

حسفورجن كي اعرال ذليم. الني مهست الدرستكه البتاياد رارې ستسنگيء جو ذڪر ئي رهبر هو. عر ٽير ڏينهن ٢١ د سمبر راسه مر ۱۲ اجي چولو چڏي و يو هو. مرط کان عڪ

ا دُالهِ اڳا حضور جن کي عرض ڪيالين اد بنا مولکي الدرسه كري باط سان كذ سرسي ولي عاو له له وجع كان اكمت منهنجو فيصلو كراو ، دانا جن عنجون عربيو ي باد حري ڏاله و خوش آيي وعيا هئا. ڏڻ ڀاڳي آعن البي جا جي لي

ايتري ممدر ستگررو خرش آعن. ه جنو ری

لع مصمک ۾ حشورجن فريابو لا جيستالين مصمکيء جي دل ۾ پريم الهن د لبندو ليستائين بردو د کلندو. گروو الجل آهي. عبكذهن الجل لم ابدي د كاذن كي كير

ڇڪيندو؟ جڏهن پردو کلندو تڏعن گورُوء جو لوړي سروپ پرگهت لبندو. اهو سروب اوهان مان المک سنگ و هندو ۽ اوهائجي هر سوال جو جواب ڏيندو. وڌيڪ فرمايااون ل ار امر ڪرڻ سان هردو، ڏبان ڪرڻ سان ليتر ۽ شهد سروط

ڪري سان ڪن ارمل لين ٿا. ۷ جغوري

ایر کهمان بر ۲ ادی سادهد جو ستستک آدو. ستسلک مرور جن بابا جي مهاراح جن جي اصلي رها واري

اهو ،ڪان ڪَچو آهي ار اُلي او لو. ڪن مصدكين

آهي. و الدانتي إن قسمن جا ٿيددا آهي. هڪڙا سنائن ۽ ٻيا لو ان سنائن و الدانتي جهڙو ڪو اس، وششت وغيره اڀياس ڪري ارهم منڊل ۾ پهتا. مگر نوان و الدانتين جا صرف ٽي استان آهن سنير، هر دو ۽ ڪنگ. جڏهن هو اڀياس ڪري اکين جي اران هن آڪاش ۾ ارواش ڪن ٿا له هنن کي الهي جو انها انهي هوندو آهي اليهنجو آي سروب نظر اچي ٿو جو نهايت نوراني هوندو آهي ۽ الي پهچي هنن کي ڪي ر آبون سڏيون به حاصل ٿيدداون آهن. انهيءَ سروب کي ڏسي ساڌ ڪ چوندو آهي "اُهم برهم آهيان. در اصل له اهو به هن آسمي." ارتاب مان ئي برهم آهيان. در اصل له اهو به هن جو اصلي سروب ڪونهي ۽ صرف من جو دو کو آهي ۽ اڳتي جو اصلي سروب ڪونهي ۽ صرف من جو دو کو آهي ۽ اڳتي آرقيءَ ۾ و ڪاونه جو باعث آهي. ڪي سنسنگي به انهيءَ روپ کي ڏسي رو ڪجي پرندا آهن.

هڪ - سندگيء شڪايت ڪئي له منهنجي ماءَ جنهنکي نام مليل هو، کت تي ني مري و ائي ۽ هنجي چرلي ڇڏڻ کان پوء ڏائو و غيره ڪونه باريو و يو. منهنجي ماءُ جا مائت چون ٿا له هوء او گئي ٿي مئي. حضرو رجن جرواب ڏنو له سنت مت جو ايدينن له اندر جي جوت جي در شن ڪرڻ جو آهي. باهر ڏيئر بارڻ فضول آهي. سنسنگيءَ جي مرت جو ڏيئو ٻارجي يا نه يا ڪريا ڪري رسم مطابق ڪجي يا نه انهيء مان سنسنگيء کي ڪو فائدو ڪونه نو پهچي، ڪريا انهيء مان سنسنگيء کي ڪو فائدو ڪونه نو پهچي، ڪريا ڪري آيياس ن ريئي ڪرڻ جو ڪريا شري ايياس ن ريئي ڪرڻ جي ايياس ن ريئي ڪرڻ جي باهريو ڪونا ڪري ايياس ڪرڻ ني سچر ڪريا ڪري آهي، باهريون ڪريا ڪري درف رسمي آهي.

ا جنوري ۱۹۴۳

جڏهن حضرر جن ٽيال ڏسط لاء آيا له مون عرض ڪيو له اڄ توهين آڪل پيا لڳو. ستگورن جواب ڏنو له خير مان له نباهي چڪو آهيان پر جيڪو منهنجي جڳهر ئي ايندو انهيءَ و ابط چي خبر ورسه ڪانهي.

٢٨ ڊ سهمبر

اح "رامارم رامرس" چرٿين بالشاعي جن چر شد ستسنگر

۾ کمبر و ارو ۽ اعو شيد حضور جي اڪثر کثيدا آعن، هن شيد

۾ "س" " لفظ ڏانهن کر جيء کسي عاص ڏيان ڏيا ڪي يعني

رام، جر اد رشت آهي، لنهنکي ٻڌي سگيجي ٿر، ار ٽاس رام

ير ماڻيا جي شيد جو فالو آهي جدينکي ٻڏي سگيجي ٿر،

تر ماڻيا جي شيد جو فالو آهي جدينکي ٻڏي سگهجي ٿر،

٢٩ د سهمر

اح پنڊارو هو. ستسنگ هڪ بچي شروع ٿر، ۽ ۴ بچي

ختر لبو. "ستگورو ڪا نام پڪارو" ۽ "هر ڪي ڪتا ڪهاليان

مهارام جن جراب ڏلو لہ ڀاڻي، جڏهن ٽوڻ ايباس ڪري الدو ويندين لہ اهر مهالما ڪو بڪرد توري الدو ملندو، ^{بال}ي

کوروميس سناتيان " د شبد کنها و با، "ستگورو كا نام الم واي سمرن كورې چاوره الم واي سمرن كورې سم چندې تارا لنگهي گوروء چي نوري سروميه جو درشن كورئ.

حرئ.

ام بسمجو
ام متكورن نام دان نشمير ۽ منجهند جو اله بچي نارغ ليا ام متكورن نام دان نشمير ۽ منجهند جو الهجي نارغ ليا كام بسمجو
كالي باغ ۽ ائهت آباد جي سنگس كي يرساد ڏنو و ام ميمن كان يو علم جو سسمت لمو. سال بچن مان "كاك" هي مهني وارو شبد يؤجرو ويو. ستكرون نوماير له اكمن كان هين جيكي كورل نوماير له اكمن كان هين جيكي كورل نوماير له اكمن كان هين ويو چي چي هيه يورلو غي چي چي هيه يوري ۽ بيمالي گلمين قبري، جي كام كوري ۽ بيمالي گلمين قبري، ترهم چي مكتري كام يربيس آهي. ۱۹۹۸ جو کاري جي چي ميکسي خلمي يربيس آهي. ۱۹۹۸ جو کاري جيگي جي حکلي، تربيس آهي. ۱۹۹۸ حکلي، ايدوري جي بيمالي گلمين قبري، جي محتدي کلي،

پائ همکي دم دلاسو ڏيان له تون اان جو لڪو له ڪو ۽ په پههنجو ڏيان پرمالما ۾ رک. خاص ڪري سنسدگيء جي هو دت وقت له ائين ڪوڻ ضروري آهي ۽ ٻيو هن ڳالهه جو ڏيان رکڻ کپي له ڪو بي سنسدگي هنچي و اجهو نه هجي ڀلي کڻي اهو قريب جو رشتيدار هجي.

4x0m > TV

صموح جو گورو گسرلك صاحب مان "صوردس ديسك له يول كدوارا ، مان موهارا جوب بسارا" شبد جو ارس عدى حضرور جن فرما أو له سدم مت دسويس دوار يعدي بارارهم كان شروع التي الو جسي سدس ۽ ساڌن جرن مدداءر آهن ۽ جنان ئے سینی واکن جاری دلیوں اکسے و ن آھن. جدھن ساڌ ڪ جي آلما اڀياس ڪري الي پهچي ٿي لہ الي جا هنس پريم ۽ آدر سان هنجي آجيان ڪن ٿا ۽ ممارڪون ڏين ٿا لہ ڻو کي شاباس هجي جو مايا ۽ ماياوي پدار ٿن کي ٿياڳي هئئي آئي آهين. دانا جُن و ڏيڪ فرمايز ٿه نام جو ملق ڪا رُواجي ڳالهم له آهي. اليڪ جنمن جا سريشت ڪرم جـڏهن ڪلا تيددا آهي لڏهن ئي سمت سنگر روء و ٽان ليام دان ملمدو آهي ۽ جن جي اڳين جنمس ۾ ساڌ ن مهالمائن جي سنگس ڪيل هوندي آهي الهن ئي نام جو راگ جلدي چڙهي ٿو. و قيك فرمايا أون له قرمداس جو كمير صاحب سان الن جدمن کان سنبند هو . هڪ سنسنگيء عرض ڪيو لہ جڏهن مان ڏهن سالن جو هوس له هڪ وات سهني ۾ منهنجي آلما سج ۽ چند جي اوڪن کي طقر ڪري هئي وائي له مون الين محسوس ڪيو تہ هڪ مهالما جي گود ۾ ليديو پير آهيان ير پرء جڏهن مون ووائط شروع كيو له انهيء مهاتما مون كي كود مان ڪڍي ڇڏيو. هاڻي حضرر ڪريا ڪري اتدايو تہ اهو مهاتما ڪير هر ؟

عرضصیب آهن اهي هن کي ڪلجگر ۾ سمن مشکر ور الار ابخشي أوا اح جنهن رقت بهاراجن آپال بئي ڏلني ۾ ھڪ بالسيء مع دسمبر

اچي عرض ڪيو، "بنينجر بت گذاري ويو آهي، ڪريا حري بذابر له هو هيشر شقي أهي؟" حضروهم ووالحو، ر "بالي! للهنجي كنهر براء هر ڪنهن الي هني گهران آار هو. هيئتر جن جي گهر و او آهي الدن جسر آي ليو. لنهنجر عالى عن سان ڪئڙو واسطو؟" 140m3 F7 اح ستسنگ ۾ ستگرون فرمااوه «آسان پسر بت جیدہان» مونت لبا وان هيك." ۽ اهر د بدايالون د امورڪا ۾ هڪ او زار الاهور الن منهن ي دريعي احريسي سكبي او ال دوار سم بهم ڪنهي والده آدْسيء هر آهي يا خيالي شڪل هر. ڇاڪاڻ له جيئري ماڻهوء

جي درني ۾ زندگيء جا ڪرڻا موجود هـرندا آهن. شام حو 'سَّارِ بَجِينَ' مَانِ آگارُ ۽ سانوڻ جي ميدن وارا شبد پڙهيا وٺا چن کي واکيا ڪندي ستگروو لائن لايال فرمايو له موت اي عسهن عو آهي. هڪ ستسلميءَ جو ايو اي ستسلميءَ جو نتي ستسلكي أدلياداو هي موجه هر لظار و لهايمه بيالح ليندو آهي. هي طرف سندس الما جسر مان يرواز ڪر 6 اي هولدي آهي لراتي طرف مٿن مائٽن جو روح واڙو- الهي سبب آليا كي آرام ۽ شائديءَ سان لڪوڻ جو موقعو لغو ملي چاني د جدهن براني مرط لکي د سندس ست مانت ٥٠ ۽ شالتيءَ سان کيس وخصت ڏيڏڻ. وو دن ڪو ظ جي بج

۱۹ دسمبر

اڄ ناهريء ۾، جو هتان ٣ ميل نري آهـي، صبوح جو ستسنگ تير - انهيء کان پره حضور جن قدريب ١٢٠٠ زالن ۽ مردن کي نام دان ڏنو، پوء موٽر ڪار ۾ ڪرالا روانا ٿيا. ڏ-و حضورجن ڪيڏي نہ جفاڪشي ڪي ٿا ۽ جڏهـن کين آرام لاء عرض ڪجي آو له فر مائين آ له هي شرار له آخر فعا آهي جيترو پراپڪار^آئي سگھي او ٽرو چڱو. نه سندن خيال کاڏي پيتي ڏانهن ۽ نہ گھماط ٿر ط ڏانهن و جي ٿو. وڏي ڳالھ تہ پيهنجي بي آواميء ۽ سفر جي تڪليفن جي ڪا شڪايت ب ڪونه ٿا ڪن. بندي جي طاقت نہ آهي جر ائين ڪري سگهي!

.ې د سهبر

صبوح جو اونا لاء روانا ئياسين ۽ پرء رستي ۾ جهان کيل چون بر حضرور جن ستسدی ڪيو. پاوء شام جو ٥-٦ جي وچ داري د دري پهتاسين جتي ستگرون و ري ا، سنسلگ

شام جو ستسنگ ۾ حضو رجن فرمايو ٿر جيستاڻين جڳياسوء ۱۱ دسمهر جي اندر بره، ۽ ٿڙٿ نہ هوندي ٽيستائين هنچو پردو ڪيٽن . كلندو؟ بي سيسنگين ۾ به اهڙيون نـرهل آلمائون آهن جـر سان ستگررو انگر سنگر رهبي ٿو ۽ ڪي شرڌالو ۽ پريمي رڳ آير ٿ آڪيا پيا ڀيٽين ۽ آلي اشٽانگر ڏنڊو ڪ پيا ڪي اڳتي هلي انهن کي ملندو ڇاڳ اهيٿي پٿر ۽ پاڻي! باگڙ ھ . علائقي ۾ عام طرح ماظهو گڳي جي پُوڄا ڪندا آهن. چوا آهن آ. کگر هڪ چوهان راجيدوت هو جو پوء نانـگر بلج پيو. اهڙن ^{ماڻهن} کي نہ نام جو پيو آهي ۽ نہ سنگوروء ج

اع صوح يور الدوش بيت باب سب ناسي ، جو سيسك

عدي حضر وجن فرماير له جون دورٌ جو مطلب آهي سنگر وو ع يي نوري سروب جي جوان جو پرڪاش، حديدو در دن اندر ككريت ولبت كمان و ميل اري أهي جان أولا ١٥ صال ائتي المي. رستي ۾ ٥ منت او لا ۾ د رش دلتي ديتر بيتاسي

، ي يوسور سكت أبل علي مدّ من عضرت عيسلي بيهدور جتي بيمار سكت أبل علي مدّ من عضرت معهدور وباکیان (Sermon on the Mount) جسرو سام محی مرور د د د د د د اینوي سنگسه د هرندي. به اینوي سنگسه د هرندي. بها این کتاب د هرندي بهاران کي حضور هرندو اين و قسمه د اینوي سنگسه د هرندي. چيدون وسيا، بيرون ۽ ميدان سي والنءَ وودن سان اويا ايا ما . لاه عدي جي سكس أهي جر هيڏي عائمت جي رهن ءِ كَانَطُ هُو أَنْ ذَابُهُنْ لَاءِ السَّامِ حَسْدِي. ۱۸ دسمار

صوح چو ۱۱ نتي وڏي ميدان ۾ سيستگ ٿيو جنهسن ستگرون فومالو له جيڪي ماڻهو پڻو جسي مورلين حسي الر آهن. انصل والله هزار كن مانهر سسك برهنا. شام هو عدى هڪ واسداسي والو د سدس دي ٢٠٠٠ سار على. هے ذہوں صوح عدر روايي جو ط لمكي بريات مو حضروص آيا عنا پر الين دلي وايس عليا و ام لعبدي هاط هر سهر له آبر آهي. الهيء كان ڪي يوء هولو ڇڏي ويلي. وامداسين کي حضور جن جي وڏ. آهي ۽ کهار ڪري فر ماليندا آهن لہ مالڪ جر غريب نراز آهي.

7.5

هي هن سفر مان ڪيترن له جميرن جو ير ايڪار آيندو! سران بلڪ هزارين، منش جمير جا حدار آيسندا ۽ هزارين الا جيا ۽ سر ا، بنا ڪنهن محنت يا جتن جي. شار جو ٧ بجسي ساليال پهناسن جتي سنسنگ آيو. حضورجن آيديش ڪير لا يروانوا

کي جهدگان بهاڙي بقرن بين ڪتابن ۽ ندين ۾ ڳو لڻ نادائي آهي ڇاڪاڻ لر برمانما إلسان جي الدر آهي. جڏهن --ن ؟

ر ہڪرڻ ڪڍڻ ايندو ننهنکي ڪو نہ لاب لہ ٿيندو. سگروڻ و ڏيڪ فسرمايو لنہ دو شن ڪبرڻ سان ليڪ سنسڪار سيني ھي دلين ۾ پورتو جو فائديمند آھي. ھاڻي سوڊور لہ حضو وڻڻ

آلها کي ابحاگر ڪري ڏيان انتر آه ڪور لاهن پرمالها جر درش ملندو ۽ مڪتي ٿيندي ، گرنشن پر ٿين ۾ بر پوءِ جسي هها يا مهالدان جي رو هائي سثر جو دڪر ٿيل آهي ، جيڪي مرزک يات ۾ لي مڪتبيء جي آس رکي وينا آهن سي پليل آهن . جيڪي دبري ديو نائن کي پر جيسن ٿا انهن جو عالم اعثر و آهي جيڙو هڪ راجا ينهنجي اردليء جي پڙ جا

آهي ۽ هنن جو نوض آهي إلسان کي بالخ پرسط ۽ ماس ڪو ط. إسان جي پرڄا واستلي پرماڻها کالسواء بي ڪابر هستي ڪالهي. آل ڊ سمبر صورت جو ۹ اجبي ستسنگ ٿو. ستسنگ کان پرء هڪ ستسنگيءَ عوض ڪو له مولکي الدر حڪر ٿيو له تر بن ۸ ڏيههن جي الدو وط الن ڪري، جي دينداس ماڻه، حدم اله له عرف اله له عن ما له له عن الدو والي عرف ما له له هي الدو والي گري، حدم ماڻه له هي الدو والي گري، حدم واليه له ماڻه، حدم ماڻه له هي الدو والي گري، حدم واليه اله مردم ماڻه اله هي الدو والي گري، حدم واليه له مردم اله اله هي الدو والي گري، حدم واليه اله مردم ماڻه اله هي الدو والي گري، حدم واليه اله مردم ماڻه اله هي والدو والي گري، حدم واليه اله مردم واليه اله مردم واليه اله عدم واليه اله عدم واليه اله مردم واليه اله واليه وا

ڪري، ار ماليا داري د ار تالن کي إسان جي شبوا آاء بنابر

هي الدر وط تان ڪري مري وبندان. ماڻهن چير وط اي له چرخه، مون سرچمر لمد مجا افت اجلي آهي ما خرور البدي، سر ڪالمبرن و بدط الاء وط لي چڙهيس، جڏهن له اي تاران ڪتور له التي معاوم آمر له اين يم پر همله ڪري آمر له اين عمر له دينيءَ پر همله ڪري آمرين ايسرام، مون التين معاوم الدر له يندي شڪتيءَ منهنجي المهنجي

ڇانو ٿي ڪالي ٿي له قبر کي بد دهرائي ڇڏيائون ڇاڪاڻ له انديشو هو له ڏيئن ٻارڻ ڪري مقدان ڪاٺ جي مڪان کي باهه لڳي وڃي.

اعدى طرح عياراج على لدياني ضاعي على على عالى عوات عو قصر بدابر له هنجي بسيء م دبري عالا على دبري نيول عني . الريل على فرران بر جده عنجي كالحك جر فعل يحتي راس ليندو هر له سريان بار ؛ زالرن عالا دبريء جي بوجا لاء سندس بنيء بر ابنديون عيون ؛ فعل جي ستياناس كري و بنديرن عيون ؛ فعل جي ستياناس كري و بنديرن عيون و تار و جار و جات دل بر بير بي بر كتي بر كتي كونه . آئس هك و رات جر د بوريء كي كلي شور مجابائين له آستان لي يحدي آبو . صبح جو و أي برن بر شور مجابائين له ورائيو اسان له كونه بدا باجا بي جامت چيو له رات شهيد و رائيو اسان له كونه بدا . لنهن لي جامت چيو له رات شهيد و يا . سو إنسان عو من و هر جي كاري و كاري كون ي هامت و يا باجا آي عالى بيدا كون و يكي درو كي كيس د بهاري و كاري و كي كين درو كي كيس د بهاري تو يا باجا آي خيال بيدا كري كيس د بهاري آو .

۱۲ ڊسمبر کان ۲۰ ڊسمبر ۱۹۴۲ پهاڙن جو دؤرو

ال الرابخ حبوح جو حضور جن ذاري مان روانا تي جلندر بهتا. جتي سردار يـڳت سنگهه جني گهر تـورو ترسي ۽ بير ڪر ڪار لاهي انان روانا ٿيا. پوء رستي ۾ نانڊه جي يرسان ستنگ ڪيائون. مهاراج جن جي درائيور سرو پ سنگهه پڇيو، "حضور! هي جو هيتري خلقت توهانجي درشن ڪرط لاء اچيتي تنهنکي ڪهڙو فائدو ٿيندو؟" حضورجن نرمايو له جيڪو بريم سان درشن ڪندو انکي منش جنم علندو، جيڪو جيڪو بريم سان درشن ڪندو انکي منش جنم علندو، جيڪو سسنگ بدي اڳتي کوج ڪندو تنهنکي نام ملندو ۽ جيڪو

و هندو له کس ننډ اچي و اندي ۽ پوءِ سرديءَ سبب مومه هو عطرو وعندو، جيڪڏهن توق يوظ کالهوء وابعه جو الوا ئڪتا تر برف جمي سخت ليي پوندي ۽ باڻيو ان کان هلي چلي سکهندا آهن. ۷ ډسهبو اح راسه هر حضر ر هن گفتگو ڪندي فرمايو لہ ڪي ماڻهو وهر جي وس لي سمجهندا آهن له طاعي جاء ۾ اِزُ لن ايريين جو واسر آهي. بوء پنهنجي لوڪوي جنگي دو _دان ۾ جڏهن عيرا كليء بر هنا لذهن جي هڪ واراً الذابالون. جنهن مڪان م مهاواح من وجي وعيا ألويء بركالتن الم جيكو أليسو هوه وهندو هو. انهيء جاء جسي يويان هڪ قبر هلي جنڊن جي پىرسان ھڪ ڪريست عبو وط ھو. الي ھر عبع وات جو ڪيترا ساڻهو ڏيئا ٻاريندا هئا ۽ چيگي عاصي ڏياري لي يولدي هئي. هن أفيسر مهارات من كي چيو د مان د انترارال آهيان الهيء ڪري ڏيدر ٻاري رکندر آهيان. ڪڄ عرصي كالـوره حضور هـن واحد هو ليتيا بيا هنا لم حكان هي لين واري ڇڪ لي اعرُّو آواز آير جر ڄڻ ل ڪير پھر پبر اڇلائي. نوڪر کي چيالون ار ٻاهر وڃيي ڏس بر ڇا آهي. پسر هن واعتاري کي د ب لڳو. لنهن لي حضر رجن پستول نځي باهر اڪتا. همر ڏهڻ پنڌرهن مئٽس کالهرءَ پارڻ جي ڪر ؤ جو آواز آي اير. جڏهن ستگورڻ ڏياڻ سان ڏلو تر معلوم آين ا ڪل ڪويت رکي رکي پئي ڇٺ لي ڪويا. اِسي ڏيهڻ

رط کي ڪتالي ڇڏيااريءَ جيڏهن سرديءَ جي موسوم ۾

۽ ٻرء برف. ٣ نولن گهري توف ٿي ماڻهر هلي چلي سگهيٽر ۽ ڄائور ان نوٽن کان و ڏيڪ نوف ٿي له هلي سگهندا آعن. مسڪدهن ماڻهر ٿڪجي نوف سي آرام ڪرڻ ٿاء هسيت

2

وري ڪئي لنهنجي مڪتيءَ ۾ ڪو شڪ نه آهي. اصلي ارواي سنسار رواي اسلام اوري سنسار رواي هي هٿ ۾ هي سنسار رواي جيلخاني جو دروازو کولي قيدان کي چون ٿا ته وڃي پنهنجي پنهنجي پنهنجي پنهنجي پنهنجي پنهنجي کهر سکي آيو. ايا پر آبڪاري قيدان کي توري د ار لاء سکي ڪري سگهن نا پر هنن جا بند خلاص نقا ڪري سگهن، و دراي د رايائون سگهن و دراي د رايائون سگهن و دراي د رايائون سگهن و دراي دراي د رايائون سگهن و دراي درايائون سگهن و دراي درايائون سگهن و دراي درايائون سگهن درايائون سگهن و دراي درايائون سگهن و دراي درايائون سگهن و دراي درايائون سگهن و دراي درايائون سگهن درايائون درايائو

ڻه سنت مت جو تت آهي گوړوء جو حڪم هڇط. بس اهائي سچي عبادت ۽ ڀڳتي آهي.

۴ د سهبر

اچ شام جو حضور سواهي جي مهاراج جن جي االي "گور هنا انو كا درسا" كنڌي و ايمي ، مهاراج جن فرعاءو ال گور هن الذهن شروع النيټو جڏهن پدهنجي اندر سبج چند ۽ اارا پار حري گوروء جي نوري سروپ كي ڏسبو، و د ايخ فرعايا أون الم سنت من پار برهم كان شروع التيبتر ۽ انهيء كان هيٺ سهس دل حنول ۽ بدك نال جي و چه بر ياري رچنا آههي جمهنجو ذكر هن شهد بر بنيل آهي پر جمهن اي حقيم حتاب د كر هن شهد بر الها رچنا الدهن نظر اچيهي جڏهن ساد حدي سكهجن آل اها رچنا الدهن نظر اچيهي جڏهن ساد حدي سهس دل حنول جي و دي جو س جي الل (السر) كي پار

ڊلهائوسيءَ جو دورو

۲ ڊسمبر ۱۹۴۲ع صبح جو ۸ بھي ڊلهاڻوسيءَ لاء روانا ٿياسين. وستي ۾

صبح جو ۱۸ بوي سنگت کي درشن ڏنو ۽ منجهند ڌاري. سنگورن گهماط جي سنگت کي درشن ڏنو ۽ منجهند ڌاري. د اها اُوسيءَ پهناسين •

لها او سيء پهناسين . واحد جو حضو رجن فر ما يو له مون ۱۸ سال پهاڙي ۾ نوڪري.

ڪئي. اوف بـ وط كان اڳ مينهن اوندو آهي، پـ وء ڳڙا

باب ٽيون

سردار اڳي سنگه. ڏاڍو ساو متسک ڪيو. شمش امراز جي فارسي غزل جر ارجمر ڪري اڻ جي و پاکيا ڪاڻي.

۲۹ نومبر ۱۹۴۲

۳۰ نوهېو حضروجن صبوح چو نام دان ڏ نو ۽ ۳ بچي منچيند جو روٽي کاڏائون. انهيء کانبوء کهياڻا جي ستسکين کي وقيمه ڏ نائون-

مطلب لر صبح جو ۽ بجسي کانولي وامد ثالين لسڳاڻاو مشفرل وعياء

ا ڊسمبر مسلمان کي نام ڏنو و يو ۽ شام جو "وابا وم وابو سن س

مسلمان کي نام دانو و ټو يا سام بود و ټه و ټه و ټه و ټه و ټه و پاکيا ستکرون پاط ڪئي. پيچني" هي و پاکيا ستکرون پاط ڪئي.

شار حر "ستگر رو ڪا نام بڪار و" شيدکيور و او ۽ مينيجي د او تي هئي تر سنسنگ جو ترجمو ڪري انگريزون کي پڌائيندو مراس حض جي در ان مانو لکي رکت شده د د د د د د د د د د د

ن او کي هئي د مستخد جو دونهو هزاري ، کو اون کي احماد د و جان. حضو رجن او مادو له گار پايگني شو و ع بر اي ، وي ضوو 1 آهي او جيستالين ستسکي سو رح لموڪ ۽ چندو ما او ڪ ط^{ار} ڪري کو روء جي لو ري سرو ب کي پر کوبت تاو ڪري ليستالٽن سندس کور پايگي مڪمل ٿئي ٿئي. الهيءَ کالهوءَ لام پس^يجي

رسيلي آهي ڇاڪاڻ لہ شبد ۾ لڏمه آهي. جنهن گور پسڳتي

شام هو ٢ بجي سنسنگ ڪيو جنهن ۾ سمجهايا اون له سنت مت ۾ گـوشت کا اُلط جـي ڇو منع آيل آهـي. فرمايا اُون له پاپ له سم-زي ۽ اناج کـا اُلط ۾ به آهـي ڇاڪاط له آنما ۽ زندگي هرهڪ دائمي ۽ پنسي ۾ به آهي پر ڇـو جو اُن ۽ ڀاڄيءَ جو درجو پر ڪر ليءَ ۾ سب کمان هيٺ آهي انهيءَ ڪري انهن کي کا اُلط ڪري گهت پاپ لڳي ٿو بنسبت انهن ساهوارن جي ، جن جو رچما ۾ درجو مقيرو آهي.

۲۲ دو مبر

اڄ بمبئيءَ ۾ صبح جو سنسنگ اڪشمي باغ ۾ ۽ شام جو ورلي ناڪي ۾ ٿيو. سنگت جي چڱي ڀيڙ هٿي. ڪيترا تعليم بافتہ ماڻھو آيل هٿا.

۲۳ دو مبر

اڄ بمبقيء مان روانا ٿياسين ۽ رستي ۾ دهليء ۾ سسينگ ڪيدا حضو رجن ۲۸ تار ڀڄ بياس پهتا.

• •

صبح جر رابا ماعه جي محل جي عاطمي ۾ سمت نومبر کان ۱۹ نومبر ي على ما اور هرلدو آهي. عام جـر عهـر نهي پاڪر يا ڪر عاص ما اور هرلدو آهي. منع کل (Club) م ليندو آهي. تييار ڪري 'سار بنڌن' مان الأي كليدا آهن معاردة: "كررو كررو من هودي در است کروو کا نام بھاروں "ملی لو داھ ا لے سست در اور د بدی آعی ۽ عام سست ۾ الڪال هزار کن سکس علی او لائن عرسی د سای در طحترو ر ر در در در در ما المهن المترو تر دیان سان مستک بدو ؟ بر آواز کود هو، ما المهن المترو تر دیان سان التري د ماورشي هني هر ورن اعزي مانعي اس صد عاد دُلِي آعي. سب اعرد هر جر سبك ۾ لندا اار ڪرا ها لے شام ہو سست ہر کیو صاحب جو شید "حو لیاو د يدار محل مص إلمارا عد ١٣ كمبر و او حاحاط له مهارالمتر علي عيد الربا كوني آهي حضرو بي علي عيد الربا كوني الم يک کولان ۾ لد اوليو ۽ فرمانو له شواو حي ڪنولن ۾ حيڪي پيک آهن الهن مان هره الي دوراكري عاد اكر لسكل آهن الهن مان هره الي در سرد مان در سرد الهن كان ازم "دل كا حجره مان در ال وار. واس جا سوا اس الكي ويا. وار. واس جا سوا اس الكي ويا. اح وامعہ عبر سالکليء مان ووانا لياسين ۽ صوری ج الي مهارات من صدح عر نار دان

سانگلي ۽ بهبئي جو دورو

ا نومبر ۱۹۴۲ع

اچ وبل ذريعي بياس استين تان روانا تياسين، رستي بر جلندر ئي سنگت درشن ڪرط آئي. گاڏيءَ ۾ موجودهم الرائيءَ جي حالتن آسي ڳالهم بولهم ٿيندي رهدي. بوء هڪ مسلمان چيو آهي، حضورجن جواب ڏنو آهي مذهب جي شريعت جدا آهي ۽ شريعت صرف سماج ۾ زندگي گهارط جو هڪ طريقو شريعت سيني جي ساڳي آهي.

دهليء تي سردار جڳجيسنگه، آيو ۽ درياگنج رات جو الله بچي پهتاسين، صبح جو حضورجن هيٺ ستسنگ هال ۾ سنگت کي درهن ڏنو ۽ پوء مان سڀ سامان کظائي فرنتيئر ميل لاء اسٽيشن پهتس. ٨ بجسي گاڏي آئسي، اسانجو چئن سيٽن وارو گاڏو رزرود هو. سفر آرام سان ٿيو، صبح جو اٽڪل ڏهين بجي بهتاسين اسٽيشن تي سنگت جي گهڻي ڀيڙ ڀاڙ هئي، اڪشمي باغ (جو سئند هرست رود تي گهڻي ڀيڙ ڀاڙ هئي، اڪشمي باغ (جو سئند هرست رود تي هال ۾ آهي) ۾ رهن جو انتظام هو، حضورجن هيٺ وڏي هال ۾ ستسنگ ڪيو ۽ مٿي اسانجي رهائش جو انتظام هو، راحت جو بجي ديڪين دريدي پوني پهتاسين، راحت الي رهي پهتاسين، راحت الي رهي پهتاسين، راحت جو سانگلي پهتاسين، راحت جو سانگلي پهتاسين، راحت جو سانگلي پهتاسين،

اکابو لا يا له لرهان چي دو حالي لرغي بدد اسي و بندي يا الكابو له يا له لرهان چي دو حالي لرغي بدر ابر اعتراض اهرهر او مالتر اعر هم بدد آي وبندو . عدن جر ابر اعتراض اهرهر له مالتر اعراض کر دوء کي ياء يا اساله اهر پسند له آخي . جواب د له و د له کروروء کي ياء يا اساله اهر پسند له آخي . جواب د لرو د له کروروء کي الله روجرو الله و حجرو بياس کري الله روجرو يا سحتهي سندس هدايت الرسار ايباس کري الله روجرو . سحتهي سندس شان ۽ شرڪسه د سرو

حري ڪئين قر مون لباهر ٿي و بقون ، بهو لد بن حضر حت عيسيل کي صابب ئي چاڙهيو جمهدجو نتيجو اهو ٿيو جو انهن جو اڄ ڪو ملڪ ئي ڪونهي ۽ هر ڪمهن لابس مان کين ڏڪي پيا ڪڍن، هڪڙي سنسگيء شيرا جي وقت هڪ لديو ٨-٩ سالن عـو ٻار پيش ڪيو جمهد کي ڪمهن قرب ٣-٣ سيرن جي ورين وارو پاتر مائي ئي هميو پر کيس لم رخم هو لم سوچ، إنفاق يا ديا!

ا ذو ه

اچ سسدگ ۾ "جهان ديان نهان دين ديالا" ۽ "ڏن ڏن ڏن ڏن پياري ڪيا ڪهرن مهما شبد ڪي" ۾ شجد کنيا ويا. مهاراج جن فرمايو ئه پنجن شبدن جو مارک انادي آهي ۽ جڏهن انسان کي بنايو ويو ئه ان سان گڏو گڏ هسي رستو به مالڪ هنجي اندر رکيو، هسي قدرئي مارک آهي نه ڪ انسان جو بنايل.

ڪبير صاعب، تلسي صاحب، دادو صاحب، پائٽو صاحب ۽ مسلمان ڪامل فقيرن جهڙو ڪ مولانا روم ۽ خواج حافظ وغيره سيدي جو پنجن شبدن جو مارگ هو.

۳ نو مبر

اڄ شام جو بابو گلابسنگھ ستسنگ ۾ شردا ۽ ڀاڳتيءَ جو مضمون کنيو ۽ چيو له اهي گڻ پر مارت جي پيڙه آهن. جي پيڙه ڪورور هوندي له عمارت مضموط ڪيئن ٿيندي؟

۷ کان ۹ نومبر

هڪ اميريڪن ستسنگيء لسکيو ٿه هو ۽ سندس استري بخسي روحاني علاج (Spiritual Healing) مفت ڪندا آهن ۽ انهيءِ ڪم کي جاري رکڻ چاهين ٿا. حضورجن جواب

امير اها الدي علم ما جمعي التر الما الهور بر الحد رر ابن سمري عمدي الراميء عور ذكر أليل همر دو أعيى ع هڪ حسکيءَ جي اللي جلي آئي لا هر رو عالي ذڪيءَ ي دي الماران جو علاج ڪندو آهي. حضورون دريمي ماڻين جي بيماران جو علاج ڪندو آهي. مراب موڪايور له جي روحاني شڪتيءَ کي باعران دليوي حدد بر الراحة بر التي بعد أي و يعدي المرية و عدد المراحة بر الحادث المرية المراحة الم مان به الله عام المعدا كي الواليء جو كونسه ، عون المعام يون المعدا كي الواليء جو كونسه ، عون برهيرگاري منڪل." لع صبع جو جولمي بالناهيء جي شيد « هرڪي ڪا ٣٠ تڪٽو تر ڪيائيان کوروسيس سالم ۽ جي وياکيا ڪندي حضرو جن مرماور تر اصلي أمير اهر آهي هاين وحد لار جي ڪماليءَ ه دُن آهي. کررو رابداس جن کي کررو امرداس صلعب ج هے عار پرخادی ڪري ڏنو هو. هڪ ڏيهن جڏعن گرو رامداس جن ڪيڏائهن وجي وهيا عنا له عنن وستي اي ڪ سک کي پنهنجي سيکرون جي لندا ڪندي ڏاو. ه هڪدر پنهنجي کلي مان اعر هار آاعي الهيءَ لندڪ کي ۽ پيالولس له هي کڻي وڄ او لندا لسہ ڪر. اهڙو هر سري کروو وايداس صاحب جن جو پنهنجي سنگرون

رب من سنگ کي هدايت ڪئي لر جي اورام پيار سا حضور جن سنگ کي هدايت عبداً د جلدي پيونچي اطي کور، سه لوڪ پوچيدا رم آڪٽوڊر يسر حضويهن او مايو له ستن كي ڪه

ڪري ڪئين ٿر مون ٽباه ٿي ويٽون اڇو^{ن ان} حضرت عيسيل ي صايب لي چاڙهير جنهنجر نتيجو اهو ٿير جر انهن جر اج .. ڪو ملڪ ئي ڪولهي ۽ هرڪنهن ديس مان کين ڏڪي پيا عدن. هڪڙي سيسلگيء شيوا جي وقب هڪ لندو ٨-٩ سالن عِدو إلا ييش ڪيو جنهندکي ڪنهن قريب ٣-٣ سيون ي و و و و او و پير ميني لي هدير پر کيس نه و خر هو نه سوچ.

ا دوه ١٠

إنفاق يا ديا!

اج سسمک بر "جهان دیکان لهان دیس دیالا" ۽ "ڏن ڏڻ ڏڻ ڏڻ پياري ڪيا ڪهرڻ مهما شبد ڪي" ۾ شبد كنيا و يا. وهاراج جن نرمايو لم پنجن شبدن جو وارك اللدي آھي ۽ جڏھن انسان کي بنايو ويو ٿہ ان سان گڏوگڏ ھسي رستر به مالے هندي الدر رکيو، هي عدراي مارک آهي نہ ڪ اِنسان جو بنايل.

ڪبير صلحب، للسي صاحب، دادو صلحب، پلٽر صاحب ۽ مسلمان ڪامل فقيرن جهڙو ڪ مولانا روم ۽ خواج حافظ وغيره سيدي جر پنجن شبدن جر مارگ هو.

۳ نو مبر

اڄ شام جو بابو کلابسنگھ سنسنگ ۾ شرڌا ۽ ڀڳتيءَ جو مضمون کنيو ۽ چيو ٦ اهي گل پر مارت جي پيڙه آهن. جي پيڙه ڪوزور هوندي تہ عمار سه فضبوط ڪيئن ٿيندي؟

۷ کان ۹ نومبر

هڪ اعبر اڪن سنسنگيءَ لکيو له هو ۽ سندس استري المامي عللج (Spiritual Healing) مفت كندا آهن ۽ انهيءِ ڪر کي جاري رکڻ چاهين ٿا. حضورجن جراب

اميريڪا جي سنسگس جا دوڪي پتر اصفا انون ۾ غاص اور التبن سعري مســي ارقيء هو ذكر تمل هـــرددو أهي الع هڪ سنگيءَ هي الآن هني آلي آ. هر ورطاني دڪي د ربعي ماڻهن جي بيماران هو علماج ڪمدو آهي. عصرو^ء

ي د د کرنايي آمان نور پيچي بلڪ اوهائجي اُوهن گاري. حادور چي فرنايي آمان د ه.٠٤

مراب مو خامر د چي رو ماني شڪيء کي باعران ديو:

حمى ۾ عرج ڪو له برماوت ۾ ايتي بعد ئي ويدي. اع مون هڪ نارسيء جو ڪياب "سير س السي" زهمو

مدوں پر مهم حشور کی قرآن شریف می هے آب اسکال هد هاي هنهن هر بطلب هر "عدا کي قربانيء هر گريس ۽ خون

> يرهيرگاري مشڪل." 1 15% to

كرى كئين او مون لباه أي و يتون الهود ان مضرف عيسل كي صايب لي چاڙهيو جنهنجو نتيجو اهو ٿيو جو انهن جو اڄ ڪر ملڪ ئي ڪولهي ۽ هرڪنهن ديس مان کين ڏڪي پيا ڪڍڻ. هڪڙي سيسنگيء شيرا جي وقت هڪ لنڍو ١-٩ سالن جو بار بيش ڪيو جنهد کي ڪنهن قراب ٣-٣ سيرن جي و زن واړو پٿر مٿي لي هنير پُر کيس له زيمر هو له سوچ. إنفاق با دبا!

اج سسعک ۾ "جهان ديکان نهان دين ديالا" ۽ "ڏن ڏڻ ڏڻ ڏڻ پياري ڪيا ڪهرڻ مهما شبد ڪي" ۾ شبد كنيا و يا. مهاراج جن درمايو لم پنجن شبدن جو مارك انادي آھي ۽ جڏھن اِنسان کي بنايو و يو ٿـ. ان سان گڏو گڏ ھــي رستو به مالڪ هنڊي الدو رکيو. هي تلاراي مارک آهي نہ کے انسان جو بنایل.

كبير صاعب، للسي صاحب، دادو صاحب، پلاو صاحب ۽ مسلمان ڪامل فقيرن جهڙوڪ مولانا روم ۽ خواج حافظ وغيره سيني جو پنجن شبدن جو مارک هو.

۳ دو مبر

اڄ شام جو بابو گلابسنگهر ستسنگ ۾ شرڌا ۽ ڀـڳتيءَ جو مضمون کنيو ۽ چيو تہ اهي گا پر مار ٿ جي پيڙه آهن. جي پيڙه ڪورو هوندي ته عمار سه فضبوط ڪيئن ٿيندي؟

۷ کان ۹ نومبر

هڪ امير اڪن ستسنگيءَ لکيو ٿه هو ۽ سندس استري المحيي روحانـي علاج (Spiritual Healing) مفت ڪندا آهن ۽ انهايءَ ڪر کي جاري رکڻ چاهين ٿا. حضورجن جراب

رداد ۱ موا الدوا بعد بعد الموسع به الدو ۱ موا ر ابن سره مدي لرائع در ذكر ليل هـ ريدر اعي. م ما المعنى على المعاون على علاو أعمى عدواده على عدواده على المعاون على عدواده على عدواده على المعاون المعاون ا ر دو در در در ماني مصحوع کي ناعران دايوي براب ورڪاور له چي رو ماني م يران شربك عي هي ابت ل در المراجع و المراجع المراجع عود المراجع عود المراجع عود المراجع المر ي المان المان المعلم المعلم المان ا ما ما ما مادي اي پرهبرگاري مشڪل •" الع صم عو جولم بالناعية عي شيد " عوضي النا ح سے جروبی سالم ہے و الکا علی عدی مدار م سهون سرو مرماو له اعلي آمير اعر آغي علين وحد نام عي ڪماليءَ ه مرماو له اعلي آمير اعر آغي علين وحد نام عي در آهي. کورو رابداس هن کي گورو ابرداس ي رور کو اور معلم کار برمادي ڪوي ڏلو هو، هڪ ڏينوي عالم برمادي ڪوي ڏلو هو، هڪ اور کو اور کو اور کو اور کو اور کو اور کو اور والداش عن حيدالين وجي وُعياً عنا له عنن وستي کي حت ليک کي بيپنجي سنگرون جي لندا ڪندي ڏيو. ررن کی البيء سے کو عام البیء سے کو سے کا البیء سے کو سے کا البیء سے ک ۽ پيالولس له علي بني وج يو لندا ليس ڪو اعزو ع سري گورو والداس حاسب جن جو بنينتي سنگو ون ري ماري ميكي عدايت حلي له جي اوام يناو عدور جي سيكي عدايت حلي له جي اوام يناو عيدا د چندي بيونتي اعلى كوره سد لوڪ بيجيد شووش لولماہولا سنتن کی 🖻

ڪري ڪئين قو مون لباه، ئي و يٿون . يهو د ين حضرت عيسيل کي صايب ئي چاڙهيو جمهنجو نتيجو اهو ٿيو جو انهن جو اڄ ڪو ملڪ ئي ڪونهي ۽ هر ڪنهن ديس مان کهن ڏڪي پيا ڪڍن . هڪڙي سنسنگيءَ شيوا جي وقت هڪ ننڍو ٨-٩ سان جو ٻار پيش ڪيو جمهندکي ڪنهن قربب ٣-١ سيرن جي وزن وارو پٿر مٿي ئي هنيو پر کيس نه زخم هو نه سوچ الفاق يا ديا!

ا نومبر

اچ ستسنگ ۾ "جهان ديان لهان دين ديالا" ۽ "ڏن دَن دَن پياري ڪيا ڪهون مهما شبد ڪي" ۽ شبد کنيا و يا. مهاراج جن فرمايو له پنجن شبدن جو مارگ انادي آهي ۽ جڏهن انسان کي بنايو ويو له، ان سان گڏو گڏ هي رستو به مالڪ هنجي اندو رکيو، هي قدرتي عارگ آهي نه ڪ انسان جو بنايل.

ڪبير صاحب، تلسي صاحب، دادو صاحب، پلٽر صاحب ۽ مسلمان ڪامل فقيرن جهڙو ڪ مراانا روم ۽ خراج حافظ وغيره سيني جر پنجن شبدن جر مارگ هو.

۳ ذو مبر

اڄ شام جو بابو کلابسنگھ سنسنگ ۾ شردا ۽ ڀـڳنيءَ جو مضمون کنيو ۽ چيو آ. اهي گل پرمارت جي پيڙه آهن. جي پيڙه ڪورور هوندي آ. عمارت مضبوط ڪيئن ٿيندي؟

۷ کان ۹ نومبر

هڪ امير اڪن ستسنگيءَ ليکيو ته هو ۽ سندس استري انجي روحاني علاج (Spiritual Healing) مفت ڪندا آهن ۽ انهيءَ ڪر کي جاري رکڻ چاهين ٿا. حضور جن جراب ۽ انهيءَ ڪر کي جاري رکڻ چاهين ٿا. حضور جن جراب

ر درو. شام هو سنست بر "دام ایسي چاو بائي" شید کنیو ير، جدودي وباكيا سردار كالسكود كاسي، عدور دن ا نر ما بر له شرن جر مطلب آهي ليج اخلاق بنالي من ۽ سرت کي سميتي، آشت دل ڪيول ۾ بيچي، گروو جي اوري سروب مَان وارتَّالاب ڪرڻي. . پاراج جن سانگليءَ جي دو ري پايت ڳاله او له ڪئي. ۲۲ آڪٽو بر ١١ بجي سركوان كار تبت عصر وان المان مركا الط آلا. حدو من هندي عدايت ڪئي ا. جيڪي ڪي الدر ۾ ڏسر لاءِن هي پاک به باعر ار ڪه جر اُڙائيءَ حر ڪوڙو اُ لتيجر اڪري، یا ملے جو س کیٹر اوں ا، عالمتری اور ماہد مدور اوعان سان وشدر الرب آغي، شارجي مستكى ۾ گرائ صاحب جي التي الي الربايا آب سراران عارا" ازعي والتي جنهندر ارت سردار كلاسكيد ڪيو. حضر و جس د فرمايو له نام جسو مائ سريفت يائن هي نئاني آهي. ۲۴ آڪٽو ٽر مان "سعون" چو الک کثیو و او شروع ۾ ئي ستگرون ^{لو} لے عام لرڪن کسي سمرن جي لاپ جو پتر لي ڪولا جيڪڏعن سمرن پڪو آي وجي ا_{، يوء} هلندڙ گياڏيءَ بهنجسي ايا الرحار بيهاري سكهجي أو هڪڙي نهنگ جر سمري التري قدر له ير بل هر جر مدهي هر ڪنهي عي مراض وحد وابندو هو له پنهنجو جاب شروع ڪند

مد عمر ليدو هو له بيمار هو يشاو به ڪافوو الي مد عمر اسالکي جندو مان لوڪ تائين پهچائي سکهمد هرر سمري اسالکي جندومان لوڪ تائين پهچائي سکهمد در عمر د دليا پلجو وڃي ۽ ان جميي د تي سک وصوس نتو تني . ستسنگي سورن اي زور نتا ڏين ۽ شروع ۾ ئي شبد بدن هي ڪوشش تا ڪن پر اهو شبد خيال کي متي ڇڪي نقو سگهي . سورن ۾ ايڏي لذب آهي جا دنيا جي ڪنهن بر پدار ق يا پراڻي ۾ نه آهي. پوءِ جڏهن من ۽ آنها شبد سان جڙندا ته کين ڪيڏو نه رس ايندو! پر سورن هجي اهڙو جنهن ۾ من ٻاهر نه و چي ۽ جي و چي ته پوء هنکي ديان ۾ به لڳاڻ کچي . سورن اهڙو هجي جنهن ۾ تن، صن، ديان ۾ به لڳاڻ کچي . سورن اهڙو هجي جنهن ۾ تن، صن،

۲۷ آڪٽوبر

اڄ شام جو مهالما چرن داس جي إلاجيء مان "شيل" جو انگر كنيو و يو. ستگرون فرمايو ته اچ كله سكولن ۽ كاليجن ۾ گرهست آشرم ۾ زندگي ڪيئن گهارڻ کپي سهنجي صحيح سکيا نٿي ڏنبي وڃي. جڏهن استري گرڀو لـي ٿئي نہ پشيء کي ڏهه مهنا هن کان ڪنارو ڪر ط کپي. انهيءَ لاءِ لہ ڄمندڙ بار جا خيال نيڪ پاڪ رهن نہ نه بار ڪورو ر۽ بيمار رهندو. ہیو جد هن بار-پيدا ٿئي تدهن ورد کي ٣ سال عورت جي نوديك نه وچوځ كپسي انهيء لاء ته بالك كسي مانا جسي كير پَيتَنَ جَوْ بُورُو بُورُو مُوقَّعُو مُلِّي. اهم آهي قدر آي بُرت ڪنٽرول. جيڪڏهن بار اڃا ٿج ئي آهي ۽ انهيءَ عرصي ۾ ماءُ گريڻي ٿي تہ سندس ٿيج خواب ٿي و بندي ۽ ٻار بہ ڪورور ۽ بيمار رهندو. بار پريان بار ٿيڻ ڪري ماءُ جي صصت بہ دهي پوندي. بيو ته جيڪڏهن وڙد زال وحد و چي پنهنجو کو ٽو خيال ظاهر ڪري تہ زال کي جهائي ته کيس پر بو د ڏيتي شانت ڪري ۽ ساڳيءَ طرح جسي زال اڳرائي ڪري له وڙ د کي هنکي شانت ڪري ڇڏڻ گهر جي.

سياطي كسان چين والين لاء بلنڪ آئو مد وهندو. انهسيء

نظر ڪوند او ڏ-ڙ ۾ اچي. ان شيد جسي شروعات ۾ برت چي ولع جر عرب چتر پتير وار آهي. حاربي ربع حسى مسرماير لا عدمن السان جدي آلما عراد مان وال كرافي أن وقت سندس من مالت الرافية كي جاء أ وأمر سان شوار كان الكر لميط لك دين ۽ وليو واج والو سجالين بيهن ۾ ارائيءَ جدو ورد العال آهي. هناط لم الين نبر جي ر منکي حوطو د اين د لون امانحو اڪر لہ ڪر ۽ پنهنجو عبال مالڪ ۾ رکي. الين ڪر ۾ مان هر پيهيط براؤ عرائيءَ هن باليء بر گرور صاحت ڪرس هي المادريءَ اي سان ئياڳيندو. بر ڪاش و ڏو آهي ۽ فرمابر آهي له ليڪ ڪرهن جر لنيدر لهے ليدو آعي ۽ اون جو لرو. اسر ڪرمن دواوان سڪتي عدمن د عاصل د لیندی. میصدمن صدین دردورد حوا در اعن له برء صرف نام جي حمائيء سان کي البن کي مران الاء صرف مان جي حمل کي در ان الاء صرف مان حري محل کي در ان الاء صرف محاف حري سكودي از بان جي حمل کي در ان الله هدي ان مال آن سندي ۽ سندس بشعبل نام جي ڪمالي ڪرڻ. لے عام جر ہ بچی سے کے لیر جدوں پر سال اچن وا آڪٽونز

هٿي لٿو پهچائي سگهي. ائي صرف گرړوءجي لرړي سروپ جو ڏياڻ ئي آلمان کي هٿي ڇڪي سگهي ٿر. ۲۰ آڪٽو ب

اڄ صبرح جر "گررو گر رو مين هردي ڌرلي" جر ستسنک تيـو ۽ شاير جـو "ڏڻ سن ڪرهن سهجهائـي." جنهنجو ارت بابو گلابسنگۍ ڪيو. هـن وياکيا ڪندي چيـو له من ۽ روح جي بيٺڪ اکين جي پويان آهي. انڍن ٻنهي جي ڀرسان هڪ نين دڪتي ۽ آهي جا آهي شبد. اهو شبد انامي ست او ڪو غير ه ديسن مان تيندو ليسري لل ۾ ٻڌي ۾ اچي اور بيا سڀ ساڌن هٺ يوک، کيان او گه ۽ ڏيان يوگه موت وقبت بيڪار ٿيو يون أا ڇاڪال آ. اهـي سپ ساڌن شريمر ۽ ٻڌيءَ ذريعي منو كاش ۾ كما آهن ۽ الت سمي منوكاش، جنهنجو دائر و هردي کان و ني ليسري لل اائين آهي، دهير پري. انهيء ڪري اهي ساڌن جي ليسري لل کان هيٺ آهن، موت وتع ڪهڙي سهائنا ڪندا؟ ان وال ا، صرف شبد، جو مدر ڪاش کان مٿي آهـي، جاري رهيار ۽ مدن ۽ آلما کي مٿي ڇڪي سگهي ٿو . انساني وجود ۾ ١٤ شڪتيون يا د يوليا آهن. ه کرم اندر اون (هن ایر، منهن ۽ به هیامون اندراون)، ه کيان اندريون (اک، ڪن، نڪ، زبان ۽ چوڙي) ۽ چار النهڪر ۾ يعني س، چت، ٻڌي ۽ اهنڪار . ٻڌيءَ دواران نرنڌ. ڪجيڙو ۽ ٻڌي بداجندي رهيٿي. اهنڪار اهم ۽ اظهار ڪرڻ جي شڪتي آهي. من جو ڪر آهي لذت وٺڻ ۽ چت جو ڪر آهي جاچڙ. بـڌي سڀ کان مٿي اشت دل ڪنو ل جـي ڀـرسان آهـي. ڀڄن وقت اهي ۱۴ أـي شڪــــدرن سمينظيون پون ٿيرن.

۲۲ آڪٽوبر

اچ راح جو ۱۱ بھي مسز وان ايان آئي ۽ سنگررن ان ک

ڪاريون ڪان جي ڇائي، جايون جر زالط جنگي الهار حرط لاء و حيل، عام، ستري، يتراري ؟ الم السر حكرون مي سمر عدد المنا المالي لو عددون د مدور موانها المام كان وقايط دليا هي ولان م عروف آغي سر ڪياڻ سچار مهالما عرادو. در اصل ۽ العا مندي هڪ ياري بل آهي جر هر باهران مذهر لدن مان ستن مري أو حالي الرقمية عبر الداور السكالين ال سُنتن عبي الرك م ۽ الديءَ دريعي ڪرط لامڪس آعي. ماعي ڪي سور د من سكس ع صوب ه جي الله الله الله على سكن علي د ي سوچه اولاي. مولسوي دوم صاحب الهيء سبلد م سور م کلتند ای کر وه مدعی، کو کراه طب و علم اللهی، عوما او آھي، ڪي شما صياد و سيمرغ دل ايد." پرشها ست هر خراب و خرو^{الد} " ارهن ساري أرك المالجي ردي الما المالي يعني سعم جوانب ڏيڻ ٿا، و دی در کتا آهي. برمانها کان اهر کيان ليتر کيوو شيخ و دي در کتا آهي. رعي درا الدر وه ڪادو ماه کي ذهي گهدو، لرع المالكي على جي ساعميء ۾ د اوراد حديق عام السان ي د اخ الما الما الما الما الما و الما قال الما و الما كيارط اهر صروري آهي الزء هيڪي سنس کي اويان يركل لحدى تا حي و ذا الدان اعن." حضور ^{جن ح}ي سڪند ريور مان و^{ايس}ي ها ۽ 17 آڪٽوبر ١٩٣٦ع حضرور جن صبح جسر ه بجندي المار الما ۽ اسمن د را ناسه، او احم، قاری مصدر بور مان روانا

۽ رستي تي سرسي ۾ سلگت کي درشن ڏيٽي لڌياني پهتاسين جتي د پتي هر نارائط جرو مهاراجن لاء هي لکيل پيغام آيو.,

"ايل ڪنٺ ٽر نيلي رهيو،

هماري رام رام ر^{امچ}ي سي ڪهير سرلبي هون او جڳا ڪر ڪهيو،

جاڳتي هوڻ او ڪان ۾ ڪهيو." شام جو ستگورن راء بهادر گلونت راء سيشن جج جي مڪان ۾ ستسنگ ڪيو. ڪنهن غير ستسنگيء هئي معقول سوال بچيو تر جدهن سنت چونها تر پرمانها انسان جـي اندر براجمان آهي نہ پوء هو هنکي براين ڪري کان رو ڪي ڇولٿو ۽ ڇو جيون کي نرڪن ۽ چو راسيءَ ۾ سزا ڀوڳڻ لاءِ موڪلي تر ؟ حضور جن فرمايو له هن سوال جو موزون جواب كوسوامي للسيداس جن والمائط جي ديباجي ۾ ڏنو آهي. جيئن ڪان ۾ اگني آهـي پر ساڙي نٿي سگر جي جـڳتيءَ سان اگنيء کي پرگھت ڪيو و چي آهنــي هڪ لڪڙيء کي اي~~.~~ اڪڙيء مٿان گهجي له پوء اگمي پنهنجو اثر ضرور ڏيکاريندي. اهڙيء طرح اڀياس ڪري جي پرماڻما کي پنهنجي اندر بـركهت كبو نـم بوء بيشك هو اسانـكي ككرمن كان رو ڪيندو ۽ ڪنهن بہ حالت ۾ نرڪن ۽ چرراسيءَ ۾ ڪرڻ نہ ڏيندو. 🖟

ڏيري ۾ ر^{هائش}

١٧ آڪٽوبر ١٩٤٢ع

صبح جو ڪتيء جي سنڪرات جو ستسدگ ٿيو. گرنت صاحب مان گررو ارجن ديو جن جو باره ماه وارو شمد پڙهيو و يو پنجابي ياشا ۾ انهيءَ جي مقابلي جو روحانيت تي بير

عاده مروالط ميكي ماده مروالط ميكي عاده مروالط ميكي المام حاول الما وعلى المام عادل ا مردن مي المالي ن مورد در المورد در المورد در المورد در المورد در المورد در المورد المو عي رد ي رجي مرا المعلى على المعي م : در المحل المحلوم رسد کید ای گروه مدعی کو گراه طب و علم فاقعی ا معرم سند ای گروه مدعی ا مرشع بسته هر عراب و خور ^{باد)} چوشعا بسته هر رستن مساوي ترك الما الوطاق المواق ال ي ال واقع معالية مصد وصور دي ورو اسي ترقيق الله و محلة المائه كي دسي عليه و الدوراد ما کاری اور صروری آوی او میدی ساس کی کیاری اور صروری آوی او برک جامعی تا جو و دا تادان احن" مفهور هن ^{حي} سڪين ريور مان وا در آگنوبر ۱۳۴۶ ۱_{۵ ۴ ۱}۱ آگنوبر والمرابع من من من المرابع المر

سرسي دي واراع م عضرو مهاواج جي ستسدي ر خا نام پڪارو، سنگرو ڪو هيم^{يٽ}ري ڌارو." سنگرو ڪا نام پڪارو، مد برهم و او ، مها راج من آن کاله ای زود د او د در د ایماسی م ور. سار بهین مان، عي برلاعن الدر الرو لا حل العي ال الرء الرس العدي ... الرء الرس العدي ... الرء الرس العدي ... المحادية ت مادر الله المادي عن المادر الله المادر الله الله و ا د ارم هنگي تارا مندل دسان ۾ ايندو. سرسي جي سيست کهر ۾ سيست کيره جيسي الي ه الي عملدار ۽ ايا معزز مالهو ب موجود على سعدي بيدي ۱۲ آڪٽو بر اها خراهش هني د نام جي و ياکيا کولي ڪئي و چي. گرلس س ڪام ڪرو ته او هو او اسا. " وارو شبه كديم واد. حضرو مهاراج جن سنسلك ۾ اهڙي و ياكيا حقي جو روساي ماران اي وجل واري مهالما كالسواء، امر ڪرد ودوان يا عالم فاصل يا کيائي نہ ڪري سکھلدا عادی از رحالی رسالی عقل عبر بدی عبر مضدون آهي. انهايء شيد ۾ گورو صاحب اهو ايديش ڪيو آهـ ال يهران للهنجاي حارثي ۽ رهاي ايڪ ڪور ۽ اور نظريء جو جوهات پنهنجي الله د دسط ۾ ايندو. سهد سررج، جديد رما ۽ الوا مديد رستي ۾ نظر ايددا ۽ نه س الروي سروب جو دوش آيددو ۽ شيد اِڏي ۾ پرءَ کررو شبد سان جرڙي ساڌ ڪ کي اربايد، سرهم

مرح عور او بجي احرط كالمود حضور ميارات عن بدوسوري من مرحم على المركب الم اعي. الي ال ي ي در ما در على الهيكالبوء حدد هم الرجم كالي آوام الدو كالي مدر الرجم كالي آوام الدو كالي مدر الرجم كالي آوام باعي سا مي مانير بديدون حصى م الكل عردا أعدن ت الي عدواد والس المدا أهم. الي عدواهم إلا تعي عام هوس عدواد والس الكل مر حرسية في توليمان عبرالدا أعن ؛ لما حسوسي الدكرد وأنته ملان سه سنك ، وجان عبو لاب ولندا او المام على المام على المام ما رائع مو لدو صاحبراد و سردار عربيس سلكه ادري المادر أعي له هو ذاله و عوش ليند و أهي ؟ سندس عاطر سر اسی است مدر اسمی العلی و العلی عادی وی العلی العلی العلی عادی وی العلی العلی العلی العلی العلی العلی العلی ا عي شواء عي شواء عي شواء عي شواء عي شواء ع کرووء چي ڪُريا مان عرف گرفت ي هن هو ميال ڏ-کرووء چي ڪُريا مان عرفڪ گرفت رور من السروي خاري ۽ اعداديءَ طوي کر هست الهيءَ مرجب بيسروي خاري ۽ اعداديءَ طوي کر هست جي بالل ڪري بيپنجر جوري ڪار بالي. اع ڪاني عني ۽ آساس عني آزان ۾ مادر يا هر اوا دروس فرما الآلاي للي عباء عاد و دافيا كا اني سطا داک مان ای علي، گورادی المريا كي روڪي كيجيار.

~

سرسي جي ست سنگ گهر ۾ حضر ر مهاراج جن ستسنگ ڪير ، سار برچن مان ،

"ستگرو كا نام بكارو، ستگرو كو هيدتري دارو." شبد بڙهيو و بو. مهاراج جن ان ڳالهه ئي زور ڏنو نه ايياسيء كي جڏهن اندر نارو ڏسط ۾ اچي له پوء نــرت يعدي ڏسط جي شكتيء كي ناري ۾ ڄمائــط كپي. جڏهن نــارو ڦاڻندو ته پوء هنگي نارا منڊل ڏسط ۾ ايندو.

١٣ آڪٽو بو

سرسي جي ستسنگ گهر ۾ ستسنگ ٿيو. جتي اتي جا مڪاني عملدار ۽ ٻيا معزز ماڻهو بسم موجود هئا. سيني جي اها خراهش هئي له نام جي و ڀاکيا کولي ڪئي و ڇي. گرنت صاحب مان،

" ڪام ڪروڌ پر هر پر نندا. "

واړو شبد كديو و يو. حضور مهاراج جن سسنگ ۾ اهڙي و ياكيا كئي جو روحاني منزلن لي و چوط واړي مهانما كانسواء، ايو كوبه و دوان يا عالم فاضل يا گياني نه كري سگهندو چاكاط له روحاني رسائي عقل ۽ بڌيء جر مضمون له آهي. انهيء شبد ۾ گررو صاحبن اهو ابديش كيو آهي له بهورين پنهنجي كرو عاحبي ايك كيو ۽ پوري گوروء جي شرن و نو. جڏهن هو نام جر يبد ڏئي لسمون كري، پنهنجي من كي ايكاگر كريو. انهيء كانپوء بجليء جو چه حادت پنهنجي اند ر دسط ۾ ايندو. لنهدكانپوء سورج، چندرما ۽ تارا مندل وستي ۾ نظر ايندا ۽ په ستگروء جي نوري سروپ جو درشن ٿيندو ۽ شبد بدل ۾ ايندو، و جي نوري سروپ جو درشن ٿيندو ۽ شبد بدل ۾ ايندو، پوء گورو شبد سان جو يوي ساڌ كي لريابد، بيرهم او كي يوري سروپ جو درشن ٿيندو ۽ شبد بدل ۾ ايندو،

سرح جر و نجي ليرځ کالورء عضرو مياراج جي پنهندي عي ڪاريائي لي ببدل و يندا آهن. اعر ڪاريالو گهر الي بال ع مي المرادي عبداً آهن. ميني عبر كادر مصدرالال ري انڪل ڏيه جي ايندو آهي. اوران سي مِڏهـي تا انڪل ڏيه جي ايندو آهـي. اوران سي مِڏهـي ي الرام علا العن ليه مكاليوء حيد و عن الرجع كالي آوام عبداً أمن. و ارم المصل ه التي عام جو العر البدأ أعن بالي بيا سي ماليور بعيدي حص م ليكل عوالما أعسن ب سے عار عور سے مصدر دور واپس ابسدا آعن. الي مضور واپس الكل مر كارسي في براجوان عمر بدا أعن ؛ إما سي عسوسي اردكود و اللحي سندن سند سنك ۽ وڃنن جنو لاب ولندا آهن. النبيء كالبرء واحد هر وو أي كالي سب سعهي إو لدا أعن · ماراع عن عر ندو صاعبرا دو سردار عر بدس سنكه ادر عي ي مر دادو عرش ليدو آهي ؟ سدس عاطر المي الميدو آهي المي رادي مياد ڪر له چڏيندو آغي. اڪليف ۽ عرج جو درادي ۾ ڪار ڪر له چڏيندو آغي. ک اوراند له کندو اعدی درم نتاسون بر گرهست آخر عي هن کش هر وران ليل آهي جاؤو ڪ سي هي شهرا، بالهال ۽ عامرداري ڪرڻ اعبي سے کل عن ۾ اعن گرروء عي ڪريا سان غرهه گرهستي هن مو شال ڏ-گرروء عي ڪريا سان غرهه گرهستي الهيء مرجب يوروي ڪري ۽ اعدڙيء طرح کر هست بي الله حادي پيهيجر جوري سيمار بالي هي الله عادي پيهيجر جوري اع علم هني ۽ اسات هي بُران ۾ مارو يا هو اود عدد من فرما او د ۷ ان المسيء عمل عام د داخل كا کروادن و کروادن و کی کورنی کروادن و کر لميريًا کي روڪي سکھجيتار.

حضور مهاراج جن جو دلهائوسي ۽ اتان موت جوسه

ا آڪٽوبر کان ۵ آڪٽوبر ١٩٤٢ع

حضور مهاراج بابا ساو ي سنگه جن ١ آڪٽو بر، ڏيري مان صبوح جو ٢ اجي مو ٽر رستي روانا ٿيا ۽ ڊلهاڻوسيءَ ۾ ع بجـي شام جـو بهنا. إنّـي ڏينهن لالا دنيچند جـي عرض

ڪرڻ ٿي "انوراک ساگر" جي ڪٿا شروع ڪٿي و آٿي جا ع آڪٽوبر ٽائين جاري رهي. ه تاريح ڏيري لاءِ امر آسر جي رستي روانا ٿياسين. امر آسر

ست سنگ گهر ۾ پهتاسين، جتي سندگت جي آگره، ڪري

تي حضور مهاراج جن سار بچن مان، "گرو چرن بسي اب من مين . م^ين سيتون دم دم ^{ان} مين. »

شمد کنيو. وياکيا ڪندي مهاراج جن سمرن لي زور ڏنو ۽ فر مايو ته جنهن جو سعر ن ڪچو آهي تنهن جو ڏيان پختو نه الي سگهندو ۽ جنهن جو ڌيان پختو نے آهي تنهن جو شمد ب

مڪمل نہ ٿيند و .

حضور جن جي سڪندريو ر ۾ ر^{هائش} ۸ آڪٽو بر کان ۱۴ آڪٽو بر ۱۹۴۲ع

سڪندر پور سرسي جي ڀرسان هڪ ڳوٺ آهي جتي مهاراج جن جون زمينون آهن الي سندن پرو گرام هن پرڪار

حضور مهاراج بابا ساون سنگهر جي

الم يزارتنا الم

هي بريادا! من کي چيار باله، حددو الم الما الماء. من کی شیرادار ا عيدا كرائط وادو له بطائع. وريا ڏاڻ ل ڏنن^ي وريا ڏاڻ ل ڏنن ير العدد جسر كيان دُع. سين کي دلبسري پيدارت لس ڏج، سين کي حة يعر ده کي حراري استاح ده دي لابل برده له زع، دي. مون کي اميرائز بسترو له ڏخ. است س کو دلیا جو بیابی د دی. من کو دلیا جو پیهجو بیابی دج.

ابرال ۱۹۴۸ اائين ڏال آهي ۽ ٽئين ڀاڱي ۾ سردار بهادر مهاراج جڳسسگه جن جي صفور مهاراج چرن سگه جن جي سمي جا ورنائت درج ايل آهن. راء صاحب جي ڪاغذن مان سندس هٿ لکيل هڪ "برار ٿنا" بہ ملي جا دائريء جي شروعات ۾ ئي ڏئي ويئي آهي.

جي شروعادس ۾ لي ڏلي ويئي آهي.
اصلي دائري اردوء ۾ لکيل هئي جا ٽس ڀاڱن ۾ ڇهجي چڪي آهي. پرء انهيء جا انگر ازي ۽ هندي ڇاپا بہ ظاهر ڪيا ويا. سنڌي ستسنگين ۽ پرمار ٿي پر امين جسي لاڀ واسطي شري منگهارام ديال هي سنڌي ڇاپو ليار ڪري اجمير مان ڇپايو آهي جنهن لاء اسين سندس ٿورالتا آهيون.

تاراچند آگروال رٽابرد دسٽرڪت ۽ سيش ھج راڌا سوامي ڪالوني بياس (پنجاب)

رد برم سنت مهاراج پایا ساون سنگهد هن جي سيڪر بتريءَ ڪر سياليو، هن دالري لکڻ شروع ڪئي. خضرو ماراج تن هن دوري لي وبندا هنا له هنكي حافً ولي وبندا هنا. ر برمارلي ۽ هُرُدُو نــرمــل هوس. هميشهـ گزر اڳتيءَ هــي ي ۾ سمع رهندو هو ۽ اهواي اولم جو جذاو سندس عيء بر آهي، روزانا والعا، دورن جا دليسب آموال، مسمك بيّ امرت ورغا، جكياس مان كفتكر جا خاص تفطا، خاص ياص چليون ۽ حضرو دان ديال جن جي جراي جرد سمائل-اهي سب هن پنهنجي دائريء ۾ درج ڪيا آهن. شري حضور مهاراج ساون سگه چن کان پره هو سردار بهادر ماراج عکمت سکه ش حتي وقت ۾ له سيڪريٽريءَ هي هيئيت ۾ ڪر ڪندو رهبو ۽ دائوي د اکندو ر^{هيو}. سردار بهادر مهاراج هس أدرو واست وهيا ، هس بوء شري مضرر باواج جون سکه جن کي پنهنجي جاء کي سنسنگروو مثرر كير. راء عاصب الهن سيني والعن لي حالي روشني هر شري حضور مهاواج چرن سنگهه جن جر له پچاويء کائين رڌي آهي. سيڪريتري هو ۽ سندن وقت جبر احرال بہ سندر يولنگ مان فلميلة كير الس. هدو هڪ ايرامي سينگي، اوچي ن مير ايياسي ۽ آنهي سنگرون جسر وشراس بالر شيرڪ درجي هر ايياسي ۽ آنهي سنگرون جسر هر ۽ هنو صاحبان وقنت بنہ وقت هنن بنان صلاح مطاومت كندا هسل الهيء كري سدس دالسري عاص اهميت ه_{يء}َ ڊائري ڪاني وڏي هئي انهن ڪري ان کي ^{اُ}ت پاڻڻ ۾ ڇهارر وار. اهرادن ۽ اچي ڀاڻي ۾ شري حضرر مهارا۔ ساور سنگھ جس جسي وقعه جسو احوال ١ آڪٽويو ١٩٤٧ کار

ابر ال ١٩٤٨ الأين دُالِ آهي ۽ نئين ڀاڱي بر سردار بهاد ر مهاراج جڳسسکه. جن ۽ حضور مهاراج چرن سنگه، جس جي سمي جا ور اللب درج آيل آهن، راء صاحب جي ڪاغذن مان سندس عب لکيل هڪ "برار لنا" به ملي جا دائريء جي شروعات ۾ ئي ڏلي ويتي آهي.

اعلى دائري أردو، بر لكيل هني جا نس باكن بر عهجي چي آهي، إرد التيء جا الكرازي و هندي جابا به ظاهر كيا وبا. سندي سسنكين و إرماراتي إرامين هي الاي واسطي شري منكها والم د بال هي سندي جابو ليار كري اجمير مان جهابو آهي جنهن لاء احين سدس تورائنا آهيون.

تاراچند آگروال رتابرد دسترڪت ۽ سيش جج راڌا سواهي ڪالوني بياس (پنجاب)

برم سنسه مهاراج بابا سارن سنگه دن جي سيڪر بتريء ور سيالهوه هن دالري لكل شروع حقي. حضور ميارايون ي دوري کي ويندا هغا. از هنکي سائ ولي ويندا هغا. پ دوري کي ويندا هغا. از هنکي يرمارلي ۽ هردو سرمل هرس. هميشه کور پکتيء جسي ي برست وعدو هو ۽ اهولي اولم هو هذاو سدس الم و وزالا والعا، لا ورن ما لد لجسب أعوال، مسعى ر الرف ورشاً) بيكياس مان كفيكر جا خاص نقطا، خاص ي المرف ورشاً) بيكياس مان كفيكر جا اص چليون ۽ حضرو دين ديال جن جي جولي جود سمائل-اهي سي هن پنهندي دااريء ۾ درج ڪيا آهن. شري حضور مهاراج ساون سکچه جن کان بره هو سردار بهادر مهاراج مجمع سنگه من جني ولت بر از سودالتريء ه ر ۱۰۰۰ د کا کاد و وهو ع دائري د الله و وهور همور و همور حضرر مهاراج جرن سلمه جن کي پيهنجي ساء کي سنسستگرود ر دري در الم ماصد الهن سيلي والعن لي خالي ووشعي مرود ڪور والعن الي عالمي الهن ميلي والعن الي الم هر شري حضرو مهادأح جرن سنگه چن جو له بچاؤيء الأين هر شري حضرو مهادأح جرن سنگه سے امرال بہ سلار والک مر اعرال بہ سلار والک وڏي آهي. مان المميلا كور السن أهدو هك الرامي سيسكي، اوجاد درجي هر ايباسي ۽ آنهي شکرون مير وشراس بالو شير هر ۽ هـر ماعيان وقت به وقت هين سان صلاح ، حاجه عبدا عنا، الهي عري سدس دالري عاص اهمد هيءَ دائري ڪاني وڏي ه^يي انهن ڪري ان کي پاکن ۾ ڇاپار وار. پهرائيءَ آئي ڀاکي ۾ شري هشور خ ساورسنكه جس جسي وقت حسر احوال ا آڪاراد عام

راء صاحب مددي رام اهم . اي پنجاب جي جديدل كائي م بالا آفيسر هو . پنهنجي قدر تي قابليت ۽ لياقت جي ڪار ط سب جم مان آرقي ڪري وڃي دستر ڪت جم ٿيو . سندس ايمانداري ۽ انصاف جي ماڻهن ۾ هاڪ هٿي ۽ سرڪاو بسيدس قدر ڪري کيس راء صاحب جرو لقب عطا ڪمر . سندس قدر ڪري کيس راء صاحب جرو لقب عطا ڪمر . سندس قدر ڪري اچي سنگرون جي شرن ۾ بياس وهل اڳو.

۱۹۵۲ع ۾ درن کي داڪٽر جانس جي مشهرر ڪتاب THE PATH OF THE MASTERS'

پڙهڻ جر موقعو عليو ۽ من ۾ ڇڪ پيدا ئي ئه سنگرون جي درشن لاء وڃتي. راء صاحب جو خيال آيو ۽ کيس الهيء باري ۾ لکيم. سندس جواب آيو له جلاهن و لي لاهن اچو. باري ۾ لکيم. سندس جواب آيو له جلاهن و لي لاهن اچو. راء صاحب جي سادگيء ۽ بلند خياليء جو مون ئي لاايو ائر ئيو. شري حضور مهاراج چر نسنگه، جن جو درشن ٿيو ۽ سندن ديا در شني پيٿي. مون عرض ڪيو له پنهنجي چران جي شرط بخشو. سنگرون فرمايو له جلدي ڪانهي، الهيء باري ۾ شرط بخشي طرح سرچ و اي اور اور اور اور اور اس ۽ معلوم ٿيو له هو هي پورو گرو ڀڳت ۽ وڏو فيلسوف هو ۽ سندس رنگ مون تي پورو گرو ڀڳت ۽ وڏو فيلسوف هو ۽ سندس رنگ مون تي پورو گرو ڀڳت ۽ وڏو فيلسوف هو ۽ سندس رنگ مون تي پورو مخرو مهاراج جن مون کي نام دان لالو.

راء صاحب سان برمارت جي چرچا ڪندي معلوم ٿيو تر هو نيسيم سان دائري اکندو هو، منهنجو شوق ڏسي هن اها ندائري مون کي پڙهط لاء ڏلي، پرهاها طان محسوس آيم ته هي هڪ بي بها خزالو آهي، جڏهن کان راء صاحب آيم ته هي هڪ بي بها خزالو آهي، جڏهن کان راء صاحب

ے بارهون سيدربرر جر دورو 17A اب تهرهون ڪيدريور مان وابسي ۽ ڏيري ۾ رهائش (لا لومير كان ۱۹ لومير ۱۹۴۳) (سام لرومر كان عا د سمعر سعادا) بات چوٽ هون ڪيدويور جو دورو ۱۵۱ (١٥ دسمر کان ۱۷ دسمر ۱۹۶۱) رم د مصر کان سام ۱۹ کان ه جدري عمرا) عرا باب ينڌرهون ڏيري ۾ ^{دهائش} باب سورهون ڪالرء جي ٿڙ هر دورو ۱۵je (1 جدري کان و جدري عاوا) (١٥ جنروي کان ٢ مارچ عام ١٩) بات ارزدون مسلوبرو، دهای از دو معت جو دورو بات ارزدون ما استارین (اعملاق من المرادع المادع المادع ماب او ^طويهون ڏاري ۾ و^{هائش} ו אר שונה שש אר שונה ארף با**ب** ويهول سنگرمري، ملتان ۽ بهاڙي علائلي جو دووو (١٩ ايريل كان ٢١ حي عام ١٩) ب ادکهورن د ادی م رهایش (۲۲-۵ کان ۴۲-۷-۷) رب باربیون ڪالرء جي ٿو جو درو (۸-۷ کان ۲۷-۷-۹۶ باب ٽمويھون ڏاري ۾ _رمانس ۽ ڪالوء جي 'ڙ جو (FF_A_FF 0 V-FA) باب چوويهون ڏاري ۾ و^{هالي} (1946 warm 44 OR and 40) واب پنچويهون د لپانوسيءَ چر دورو، بانا ڪ^يو واب پنچويهون ري ع راء مامه هر نارااط جن جر جراد

وشيم سوچي

يروڪ	
پرار تیا (۴)	'
، چهر يرو ن حضرر مهاراج جن جر دلها ترسي ۽ اتان مرت جر سفر	اب
(۱ آڪٽوبر کان ۹ لومبر ۱۹۴۲)	,
، بيون سانگلي ۽ بمبتي جر دورو	باب
۱۰ انوه چر کان ۱۳۳ نوه چر ۱۶۳۲)	,
، ڏيرون ڏيري ۾ رهائش، ڊلهائرسي ۽ اين لهاڙن جر دورو (۲۹ لرمجر ۱۹۴۲ کان ۱۱ جنرري ۱۹۴۳) ۲۰	باب
، چو ڏون سڪندرپرر جي دوري جر احرال (۱۲ جنوري کان ۲۵ مارچ ۱۹۴۳) س	٠.
ي ينجه ن حضور جن جو ڪيد رپور مان ڏيري ۾ واپس اچڻ	باب
(۲۹ مارچ کان ۲ مي ۱۹۴۳)	
ع ڇهون سڪندرپور ۽ پساوي جو دورو (۴ مي کان ۱۹ مي ۱۹۴۳)	
ع ستون حضرر جن جي ڏيري ۾ وهائش (۲۱ مي کان ۲۰ جرن ۱۹۴۳)	,
ا اذون د لها توسيء جر دورو (۲۱ جرن کان ۲۵ جولاء ۱۹۴۳)	
ب فاقون ڏيري ۾ دهائش (۲۷ جولاء کان ۳ آگست ۱۹۴۳)	
ي قرهون دلهاسيء جور دورو (۱۹ آگست کان ۱۲ سيپٽمبر ۱۹۴۳)	
ب يار هو بن ڏاري ۾ رهائش (۲۵ سيٽمبر کاري ه نومبر ۱۹۴۳)	ڊالر

Published by S L. Soudhi Secretary Radha Soami Satsang Beas (Punjab)

سب عق واسط فالمر

[جلد ۲۰۰۰ هزار

جرن ۱۹۷۷

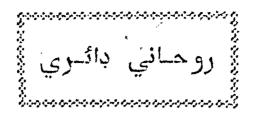
دفعو إجران]

Printed by: V. U. Himthaul at Sangam Printers, Purani Mardi, Ajmer پُر روهاني دائري پُ پُر روهاني دائري پُر

حضور مهاراج بابا ساون سنگهم جن جي وقت جو احوال (١ آڪٽربر ١٩٤٢ کان ١٩ آڪٽربر ١٩٤٢)

Cost of b

حضور مهاراج بابا ساون سنگهم جن جي ولت جو احرال (١ آڪتربر ١٩٤٢ کان ١٩ آڪتربر ١٩٤٢)

> जिल्ला हो । जिल्लाकरण

> > ليكك

راء صاهب منشي رام (رتازرد دسرڪت اند سيش جج)

وادًا سواهي ستسنكب بياس (پنجاب)

